

POLİTİK RAPOR
I. KADIN ÖZGÜRLÜK
KURULTAYI BELGELERİ

POLİTİK RAPOR

**I. KADIN ÖZGÜRLÜK
KURULTAY BELGELERİ**

I.KİTAP

BASIM YERİ:
BASIM TARİHİ:

AZADİ MATBAASI
2005

İÇİNDEKİLER

***POLİTİK RAPOR**

7- 96

***KJB YAPILANMA BELGESİ**

97- 115

***KJB PROGRAMI**

117- 134

***KJB KURULUŞ SÖZLEŞMESİ**

135- 144

***KARARLAR**

145- 162

***PLANLAMA**

163- 165

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

DEMOKRATİK KONFEDERALİZM ÖNDERLİĞİNİN KADIN ÖZGÜRLÜK KURULYAYI'NA SUNDUĞU POLİTİK RAPOR

Toplumsal gerçeklikten kaçmak zannedildiğinden daha zordur. Özellikle bireyi olunan soy toplumu için bu böyledir. Yedi yaş civarında anayla girilen toplumsal yarış süreci halk tabiriyle yetmişine kadar öyle gider. Ananın toplumsallaşmanın esas gücü olduğu bilimsel olarak da tespit edilen bir doğrudur. Kişiliğim açısından ilk suçum ananın bu hakkını kuşkulu bulmam ve kendi toplumsallığıma en erkenden kendimin karar vermesidir. Evrenimiz hakkında son bilimsel tespitlere göre en azından yirmi milyar yıllık bir zamanın çok özgün bir yaratımı olan insan toplumunu anasız ve efendisiz olarak yalnız yaşamaya cüret etmem başlı başına incelenmesi gereken bir konudur. Ananın büyük uyarılarını, boğma denemelerini ciddiye alsaydım yaşadığım trajedilerin yolu açılmayabilirdi. Ama annem bin yılların tanrıça kültürünün belki de tükenmekte olan en çözümsüz son kalıntı simgesiydi. Çocuk halimde bu simgeden korkmamak kadar pek sevgi ihtiyacını da duymamakta kendimi özgür hissetmekten çekinmedim. Fakat yaşamamın tek şartının onun namus ve onuru olduğunu, bunu korumamdan geçtiğini de bir an için de olsa unutmadım. Onurunu koruyacaktım. Ama kendimce doğru bulduğum biçimde. Bu dersten sonra anam benim için artık yoktu. O tanrıça artığı ilgimden silinirken, benim için ne duyduğunu hiç sorgulama gereğini duymadım. Zalimce bir ayrılış ama bu bir gerçektir. Kehanetleri mi desem, bedduaları mı desem söyledikleri ağırlaşan trajik anlarda hep hatırlanır oldu. En değme bilgenin tespit edemeyeceği doğrulardı bunlar. Bir büyük doğrusu “arkadaşlarına çok güveniyorsun, ama çok yalnız kalacaksın” biçimindeydi. Fakat benim doğrum da arkadaşlarımla toplumsallığı ben kuracaktım.

Yaşam öykümün kuruluşu böyle başlar. İsteseydi de ananın bana vereceği bir toplumu yoktu. Çoktan dağıtmıştı. Onun yapmak istediği bir yaşam tutamağıydı. Kendisi elde edemeyip, bana vermek istiyordu. Babanın hikayesi değişik olsa benzeriydi. Oldum olası aile gerçekliğimi klan kültürünün kalıntısına kendini dayatan, güçten düşmüş, dağılmış atalardan kalma bir kültürün en iddiasız mirası biçiminde değerlendirdim. Köy toplumu ve ilkokulla başlayan resmi devlet toplumunu hiç sıcak bulmadım. Pek bir şey de anlayamadım. Görünüşte Türkiye'nin en eski ve tanınmış Siyasal Bilgiler okulunun son sınıfına kadar üstün başarıyla tırmanmışım. Sonuç öğrenme yeteneğinin ölümcül bir darbe yemesiydi. Daha sonra seçtiğim devrim okulu, yaşamı daha da öğüten bir acımasız değirmen çarkıydı. Dağ tutkumu baştan esas

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

alsaydım trajediyi belki yırtardım. Ama buna da arkadaş kurtarma, yaratma endişesi asla fırsat vermedi. Uygarlığımızın son temsilcisi Avrupa'nın hem doğu, hem batı kapısına kendimi attığımda buz gibi sermaye-kar hesapları ortamında kendimi cascavlak bulacaktım. Bu noktada artık beni hiçbir güç yürütmüyordu. Belki de kapılacak bir rüzgarım bile yoktu. Olması da artık ilgimi çekmiyordu. Bu süreçte bazı yoldaşlarım kendilerini cayır cayır yaktılar. Çok sayıda yiğit delikanlı ve kızlar her şeylerini adamaya hazırıldılar. Bunlar asla inkara gelmez. Çok büyük direnişler sergilediler. İnanılmaz bir bağlılık gösterdiler. Ama tüm bunlar yalnızlığımı şiddetlendirmekten öteye sonuç vermiyordu.

El birliğiyle tüm kıtaların efendi güçleri sözümona komployla beni İmralı adasına derdest ettiklerinde aklıma gelen bir efsane de; Yunan tanrısı Zeus'un yarı-tanrılardan Prometheus'u Kafkas dağlarında kayalıklara bağlayıp her gün ciğerini kartallara yedirip yenileyen gerçeğini hatırlamak oldu. Hani insanlık için tanrılardan ateşi, özgürlüğü çalan Prometheus. Sanki efsane şahsımda gerçeğe dönüşüyordu.

Bu savunmayla sermaye-kar ilişkisinin en değme büyücünden daha büyücü, en zalim tanrı-hükümdardan daha acımasız olduğunu bu vesileyle kanıtlamak da önemli bir hedefimdir. Hiçbir yüzyıl 20. yüzyıl kadar acımasız ve kanlı geçmemiştir. Ben bu yüzyılın çocuğuydum ve onu çözmem gerekir. Ama batı uygarlığının inanılmaz ideolojik ağırlığının yarattığı toz duman içinde bu gerçekliği anlaşılır bir çözümlenmeye tabi tutmak zor bir iştir. Büyücünün ağından çıkmak o kadar kolay değildir.

Ortadoğu son 200 yıldır Avrupa uygarlığının denetim çarkındadır. Günümüzde yaşanan ise tam bir kaos ve günlük trajedilerdir. Yargılayanlar her zaman efendiler olmuştur. Kararları hep tek yanlı olmuştur. Hukuk ellerinde, görünüşte adalet terazisinde hak ölçüp dağıtır. Dağıtılan aslında alınan değer ve kar karşılığında ceza olmuştur.

İmralı yargılanma sürecini çok elverişsiz koşullarda da olsa bir demokratik barış arayışı ve çağrısı olarak değerlendirmemi doğru buluyorum. Bu aşamanın niteliksel bir dönüşüm değeri vardı. Hiyerarşik ve devletçi toplum arayışlarını ilkesel olarak terk etme gereğinin hem bilinç hem çabada yoğunlaştığı bir süreçti. Zor dönemlerin öğretici dersini edindiğim kanısındayım. Kaba bir direnişçilik kadar, alçakça kendini koyu veriş bizzat direndiğim tavırlar oldu.

6 yıldır süren bu savunma savaşımımın daha önceki ideolojik-pratik savunmalarımın hem anlamca hem de yapılandırılmalarının çok üstünde olduğuna inanmaktayım. Başkalarını ölümüne yargılamak isteyenler kendini de yargılayabilmelidir. Başkalarını savunmak

isteyenler önce kendilerini savunmayı bilmelidir. Başkalarını özgür kılmak isteyenler de önce kendilerini özgür kılmayı bilmelidir. Böylece hiç özgür doğmamış çocuklarımızın belki de özgür doğma hakları bir gerçeklik haline gelebilecektir.

DEMOKRATİK-EKOLJİK TOPLUM TOPLUMDA KOMÜNAL VE DEMOKRATİK DEĞERLERİN TARİHSEL ÖZÜ

Sosyal bilimin en temel eksikliklerinden biri; tarih boyunca doğalında diyalektik bir ikilemi yaşaması gereken hiyerarşik ve devlet bağlamlı toplumların diğer ucunu-partneri göstermemesidir. Sanki tarih çelişkisiz, hakim toplumsal sistemin çizgisel gelişiminden ibarettir. Her olgusal gelişmede gözlemlendiği gibi tarih boyunca hiyerarşik ve devletli toplumda zıddı rolünde olan doğal toplumsal değerlerle çelişki halinde gelişir. Onunla beslenerek büyür, gelişir, çeşitlenir. Doğal toplumun gücünü küçümsememek gerekir. Ana kök hücre rolündedir. Nasıl ki kök hücreden diğer tüm doku hücreleri doğarsa doğal toplumdaki da dokusu niteliğindeki kurumları doğar. Yine nasıl dokulardan organ ve sistemler doğarsa doğal toplumun ilkel kurumlarından –ilkel hiyerarşik kurumlar- da diğer gelişmiş organlar ve toplumsal sistemleri doğar. Doğal toplum bastırılabilir, geriletilip kısıtlanır, ama asla yok edilemez. Çünkü o zaman toplum olmaktan çıkarılır. Doğal toplum hiçbir zaman bitmedi. Zıtların beslemesine rağmen tükenmedi. Kendini hep var edebildi. Etnisite, köle ve serflerin dayanakları olarak, işçi sınıflaşmasının aşılması, yeni toplumun yükseldiği zemin olarak çöldeki ve ormandaki göçeber toplum olarak, özgür köylü ve ana varlıklı aile olarak, tüm tahriplere rağmen toplumun yaşayan ahlaki olarak varlığını hiç eksik etmedi. Sanıldığı aksine toplumun ilerletici motoru sadece dar sınıf mücadelesi değil, komünal toplumsal değerlerin büyük direnmesidir. Sınıf mücadelesini inkar etmek doğru olmaz. O sadece tarihin dinamiklerinden biridir. Başat rol oynayan hep gezgin orman, dağ, çöl göçeberidir. Form olarak yaşadıkları etnisite-kabile, aşiret, halk- hareketleridir. Etnisitenin binlerce yıldır her tür amansız saldırılara ve doğal zorluklara dayanarak ayakta kalma gücüdür. Yarattıkları direnme kültürü, destanları, dilleri, saf soylu insani değerleri, ahlaklarıdır.

Öncelikle yanıtlanması gereken başta gelen soru; teorik çerçevemizin nasıl olması gerektiğine ilişkindir. Teoriden en başta beklenen, topluma hakim paradigmayı değiştirmesi veya farklılaştırmasıdır. Diğer deyişle yerleşik zihniyet normları aşılmadan yenilik ve farklılıkların yolu açılmaz. Başka zihniyetlerin güdümünden kurtulunamaz. Devletli toplum tarihi boyunca sonuçta devlet iktidarıyla

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

çatışmaya götürmüş tüm zihniyet ve iktidar savaşlarının alternatiflerini yaratmamış olmalarının temel nedeni aynıdır. İktidara karşı iktidar hesabının yapılması aslında bir kader değildir. İktidar formu amaçlanmadan da özgürlük ve eşitlik problemine yanıtlar bulunabilirdi.

Demokratik ve ekolojik toplum olarak kavramsallaştırmaya çalıştığım sistem anlayışımı, temel olarak devlet iktidarı dışında oluşturmayı teorik yaklaşımımın özü olarak koyuyorum. Sadece kapitalist sistemin iktidar anlayışı dışında değil, tüm devletli toplumlardaki klasik hiyerarşik devlet iktidarlarının dışında çözüm aramak, teorik perspektifimin özüdür. Sanıldığının aksine bu yaklaşımın ütöpik değil, son derece toplumsal gerçekliğe bağlı bir teorik yaklaşım olduğunu mücadelemin en önemli kazanımı olarak görüyorum. Tarihi siyasal iktidarın etrafındaki önemli olayların kroniği olarak kavramanın tarihsel temelimiz olamayacağı açıktır. Ancak sistemin bütünlüklü kavranması ve ders alınmasında değeri olabilir. Esas almamız gereken tarih; hiyerarşik ve sınıflı toplumsal gelişmede zıt kutbu yaşayanların tarihidir. Tarihimiz; doğal toplumdaki başlayıp hiyerarşiye ve siyasal iktidara karşı duran etnisite, sınıf, cinsiyet mahkumlarının her tür düşünce ve eylemlerine dayanarak anlam bulabilir. Halkların sosyal ve etnik gerçeklik olarak tarihi gereken ağırlıkta yazılmamıştır. Gerçek tarihi yazdırmama ve anormal çarpıtma, insan zihnini teslim almanın en etkin yoludur. Tarih bilincinden kopan toplumlar, anlamını, kimliğini yitirme gibi imha süreçlerinden daha olumsuz koşullarda yaşamak zorunda kalırlar. Böylesi koşullara alıştıran toplumlara her türlü yükü bindirmek son derece kolaylaşır.

Teorimizin tarihsel temelini böyle tanımlarken diğer önemli boyutunun toplumdaki bilme gücünün en üst sınırını kapsamaması gereğidir. Doğru tarih anlayışımızı; bilmenin en üst sınırlarıyla bütünleştiremezsek geleceğe ilişkin anlama gücümüzü ve yapılanma tarzımızı yetkince belirleyemeyiz.

Öngörülebilir ki bu yönlü gelişen bir sistem; ne eskinin hiyerarşik ve klasik devletçi sistemidir ne de yenik, ezilip sömürülen toplumun kölecisi sistemidir. Doğayla sürdürülebilir diyalektik ilişkiyi kurmuş, kendi içinde tahakküme dayanmayan, ortak yararı doğrudan demokrasiyle belirleyen ahlaki bir sistemdir.

Toplumsal varlığın oluşumundaki komünal nitelik; biçime değil öze ilişkin bir husustur. Toplumun ancak komünal tarzda varlığını sürdürebileceğini kanıtlar. Komünal niteliğin yitirilmesi toplum olmaktan çıkmakla özdeştir. Komünal değerlerin aleyhindeki her gelişme toplumdaki bir takım değerlerin kaybı anlamına da gelir. O halde komün halindeki yaşamı temel yaşam biçimi olarak değerlendirmek

gerçekçidir. İnsan türü varlığını bu yaşam biçimi olmadan sürdürülemez. Bu gerçeği şu yanlış kanıların anlaşılması için ısrarla vurguluyoruz: Uygarlık söylemine göre toplumu yaşatan, yücelten hiyerarşi ve iktidar değerlidir. Gerisi güdülmeye gereken sürüdür. Denebilir ki, bu anlayış eski olduğu kadar zihinleri en çok işgal eden ilk büyük ve sistematik yalandır. Toplum bu ideaya inanırıldıkça, aleyhine olan süreci de meşrulaştırmış olmaktadır. Bu öylesine güçlü bir ideadır ki, günümüzde de buna kanmayan neredeyse yok gibidir. Komünal düzen toplumun varoluş tarzı olmasına rağmen, yaşatan ve yücelten değer hiyerarşik ve iktidar gücüne mal edilmesi, çözülmesi gereken çelişkilerin başında gelmektedir. Toplumsal tarihin çarpıtulmasını sağlayan bu söylem tarih, edebiyat ve politika başta olmak üzere tüm üstyapının da temel anlayış normu oluyor. Sonunda toplumun gerçek varoluş tarzı dilsiz,

söylemsiz bir nesneye dönüşüyor. Demek ki toplumsal mücadelede tutarlı olmak istiyorsak, öncelikle toplumun varoluş tarzına saygılı olmalı ve gerçekçi bakmalıyız. En radikal çağdaş toplumcuların sadece çözümlerinde değil pratiklerinde de komünallikten kaçış var. Kendisi özel, düşüncesi komünal demek bir aldatmacadır. Bu, kapitalist sistemin toplumu ahlaktan yoksun bırakmasının bir sonucudur. Neredeyse 20. yüzyılın sonlarına kadar etnisite-kabile-aşiret-halk sosyal bilimin dışında gibi göründü. En az siyasal iktidar kadar etnisiteye değer vermeden, toplumsal sorunlara anlam vermek ve doğru çözümlere gitmek olası değildir. Komünal özün formu en yoğunluklu olarak etnisitede ifade bulur. Etnisiteyi ortadan kaldırdığımızda toplumdaki geriye ne kalır? Daha düne kadar Marksizm de dahil tüm çağdaş düşünce ekolleri etnisiteyi işlevi olmayan, arkaik bir form olarak değerlendiriyorlardı. Komünal özü daha da iğreti, geriliğe özgü bir nitelik gibi yansıtlıyordu. Bireycilik ne kadar öne çıkarsa, toplumsal değerlere hakim olursa o denli önemli, onurlu sayılır oldu.

Komünal toplumun doğasını çözmeden, sonraki gelişmeleri doğru ele alamayacağımızı ısrarla vurguluyoruz. Nasıl ki hidrojen atomunu -bir proton ve elektronlu- çözmeden hiçbir elementi çözmenin gerçekçi olmayacağı doğruysa, toplumun kök yapısı için de komünal topluluğu kavramadan toplumsal olgunun çeşitliliğini anlamlandıramayız; eksik bir anlatım, dolayısıyla yanlış bir toplumbilim ortaya çıkar. Mitoloji, teoloji fantastik bir toplum anlayışı verdi diye, yamalı bohça misali bir sosyoloji de kafa karıştırıp yormaktan öteye sonuç vermiyor. Bu da iktidarın başını alıp daha da çılgınlaşmasına yol açıyor. Çünkü Komünali çözmeden, iktidarı çözemezsin. Hiyerarşik ve devlet iktidarının yükseldiği zemin komünalitedir. Hiyerarşi, kavram olarak kutsalın yönetimidir. Bilge yaşının otorite kazanmasıdır. Doğuş

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

aşamasında işlevi olumludur. Gençlere yol göstermek, komün-klanı sevk-idare etmek gelişmenin ileri bir aşamasıdır. Bilgenin bu işten yararı ise yaşlılığın sıkıntılarını kolay aşmaktır. Çevresine toplanan gençlerden yetenekli olanlar tecrübesinden yararlanarak daha da başarılı olabileceklerini kavramaktadırlar. Dini yorumculuğun ilk örneği olarak Şaman da yakın bir müttefik olabilir. Şamanın giderek din alanındaki sözcü olması rahipliğe dönüşümü anlamına gelir. Erkek gençlerin av ustalığı bir şefin etrafında onları askeri bir maiyetin protipi haline getirir. Rahip-Şef-Bilge ittifakı yükselen hiyerarşiyi ifade eder. Henüz devlet kurumsallığına ulaşamamıştır. İlişkiler kişiseldir. Evcil-ana etrafındaki güç giderek dağılmaktadır. Komünal toplumun yaratıcı gücü ana, bu yeni üçlü ittifaka karşı büyük mücadele verir. Tüm tarihsel kalıntılar bu aşamanın güçlü bir biçimde yaşandığını göstermektedir. Neolitik toplumda -M.Ö 10.000-4000- zirveye ulaşan evcil-ana çağı, ataerkilliğin doğuşunu ifade eden şaman-şef-bilge ittifakıyla aşılır. Sümer mitolojisindeki İnanna-Enki, Marduk-Tiamat ikilemi bu tarih öncesi çağı simgelemektedir. Sıradan bir mitolojik yorumlama bu gerçeği aydınlatmaktadır. Komünal toplumun yaratıcı gücü ana, bu yeni üçlü ittifaka karşı büyük mücadele verir. Tüm tarihsel kalıntılar bu aşamanın güçlü bir biçimde yaşandığını göstermektedir.

Mitolojiden öğrendiklerimizi dinlerden özellikle tek tanrılı olanlarından da çıkarabiliriz. Musa'nın Hz. İbrahim geleneğindeki katkısı kadını kesinlikle zapturapt altına almasıdır. Hz. İbrahim'de kadın henüz tam alçaltılmamıştır. İbrahim-Sara ikilemi eşit güce yakındır. Musa-Mariyam ikileminde ise bacısı rolündeki Mariyam acılı bir yenilgiye mahkum edilmiştir. Gücünün son kalıntılarını da kaybetmektedir. Hz. Davut ve Süleyman'da ise, kadın tek taraflı bir arzu nesnesidir. Herhangi bir otoritesi gözükmemektedir. Kadın yükselen krallıkların keyif-zevk nesnesidir. Soy sürdürme aracıdır. Ara sıra Ester, Dalila gibi şahsiyetler çıksa da istismar aracı olmaktan öteye rol oynamazlar. Hz. İsa-Meryem ikileminde Meryemin ağzından tek bir kelime duymuyoruz. Adeta dili kesilmiştir. Günümüz kadınına gelişte dev bir adımdır Hristiyanlık. Hz. Muhammed-Ayşe de ise bir trajedi vardır. Çocuk Ayşe yükselen feodal İslam otoritesi karşısında büyük bir şikayetçidir. Tarihçiler "yarabbi beni kadın olarak doğuracağına taş parçası yapsaydın daha iyi olurdu" diye yakındığını nakledeleler. İktidar oyununda peygamberin en sevgili eşi de olsa hiçbir sonuç alamayacağıının öfkesiyle söylenmiş bir bedduadır bu söz.

Hiyerarşinin ataerkil toplumu esasta anaerkil güçle çatışmasından güç aldığı halen yaşanan etnisite toplumlarında da bolca gözlenmektedir. Kadının bu yenilgi üzerine toplumsal formunda büyük

kırılmalar görülmektedir. Eskiden kendisi seçici iken artık mal gibi alınmaktadır. Erkeği etrafında örgütleyen fakat otoritesini kaptırmamak için uzun süre direnen kadından, geriye iradesini yitirmiş, erkek tercihi razı edilmiş bir kadın figürü, kimliği kalmıştır. Bu sürecin kolay geçmediğine ilişkin diğer bir örneği, ana-tanrıçayla evlenen kral adayı erkeklerin kutsal evliliklerin her yıldönümünde kutsal bir törenle kurban edilmesinde görmekteyiz. Birçok toplumda anısına rastladığımız bu törenler, kadının otoritesini kaybetmemek için uzun süre direndiğini simgelemektedir. Kurban törenleri simgesel olarak erkeğin otorite kazanıp, kadına hükmetmesini engellemeyi düzenlemektedir. Marduk-Diamat çatışması M.Ö 2000’lerde Sümer toplumunda, bu sürecin kadın aleyhine sonuçlandığını yansıtmaktadır. Uygarlık sürecinde M.Ö 2000’ler sonrası Ortadoğu kökenli tüm toplumlarında buna benzer örneklerle rastlamaktayız.

Hiyerarşi toplum başlangıçta gelişmede olumlu rol oynasa da giderek ya dağılma ya da devletleşmeyle sonuçlanmak durumundadır. Devletle ilkel komünal toplum arasındaki geçiş aşamasıdır. Fakat gücünü toplumsallaşmasından almaktadır. Uzun süre derinliğine ve yüz yüze yaşanması bu otorite biçimini özellikle etnik gruplarda zirveye vardırılmıştır. Kadınların, gençlerin, etnisitenin diğer üyelerinin boyun eğdirilmesini esas sağlayan hiyerarşik-ataerki toplumdur. En önemli bu otoritenin sağlanma tarzıdır. Yasayla değil ahlakla yürütülmektedir. Bu güç zorla değil, toplumsal varlığın sürdürülmesinde hayati rolünden ötürü gönüllüce yürütülmektedir. Din ilkel toplumun teorisiyken, ahlak pratiği oluyor. Toplumun yönetilmesinde bu iki kurum devletleşme aşamasına kadar yeterli olmaktadır. Toplumun töre, gelenek ve inançla yürütülmesi dönemi de denilebilir. Hala güçlü olan toplumda şahsılık değil, komünlik özelliğidir. Komüniteye bağlılık en çok onun dini ve ahlaki yapısına uyumla sağlanmaktadır. Uymama toplum da kargaşa ve kriz demektir. Bu da dağılma ve imhadır. Dolayısıyla din ve ahlak bu dönemde çok güçlü inanç ve uygulamalardır.

Maddi ve manevi değerlerin etrafında büyüyen hiyerarşi grupları, dağılmamak için sürekli ve kıskançlıkla otoritenin kutsanması, mülkiyetin haklılığı üzerine sistematik çabaya girerler. Daha dağınık ve küçük toplulukların bu güce dayanması zordur. Ancak ezilen klan ve kabilelerin, sürekli göçleriyle özgürce varlıkları korunabilecektir. Göçebeler yalnız avcılık ve toplayıcılık için değil, daha çok komünal değerlerinin yıkılmaması için çöllerin, ormanlar ve dağların derinliklerine doğru büyük tarihsel bir yürüyüşe geçerler. Sürekli ve özgürlük sevdasını bağrında taşıyan bu yürüyüş, tarihin en önemli devinin güçlerinden biridir. Kendilerini koruma gereği, klan ve kabileyi aşiret olmaya doğru zorlar. Aşiret sadece biyolojik bir büyüme değildir.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

Hiyerarşiye karşı bir nevi direnme formasyonudur. İlk aşamada aşiret bünyesindeki otorite olumlu nitelikte olup, ahlaken de destanlarla, müzikle sürekli övülür. Aşiretin başı, aşiret varlığının ve özgürlüğünün simgesi konumundadır. Onun şahsında aşiretin zihniyeti, onuru, güvenliği temsil edilmektedir.

Bu çelişkili sürecin varacağı aşama, kalıcı zora dayalı kurumsal otorite olarak devlettir. Devletin doğuşu, toplumların tarihinde ikinci büyük aşamadır. Tüm üretim, sosyal yaşam, iktidar ve zihniyet yapısına köklü değişimler getirir. Düzensiz kabile ve aşiret çatışmaları birikim ve mülkiyeti sürekli çığneyip aşındırdığı için, bulunan karşı çare otoritenin güce dayalı kurumlaşmasıdır. Şamandan rahip, bilgeden kral, şeften komutan doğmuştur. Üç olguda da kişi geçici, kurum süreklidir. Yerleşiklik süreci köyü aşip kent aşamasına varmıştır. Köy toplumunda başlangıçta komünal düzen egemendir. Köy neolitik toplumun temel yaşam yeridir.

Köy ve şehir kuruluşlarında toplumdaki bölünmeye ikinci önemli unsur olarak göçebelik-yerleşiklik eklenir. Hiyerarşik bölünme dikey iken, yerleşiklik-göçebelik yataydır. Tarihsel toplum sistemleri artık bu bölünmelerin yol açtığı çelişkilerle biçimlenirler.

Şehrin ve devletin oluşumu tahmini olarak Zağros-Toros eteklerindeki tarımsal-köy devriminin bir devamı olarak gelişmektedir. İnsanlık tarihinin en kapsamlı ve uzun süreli bu devriminin teorik ve pratik kavram ve araçları rahip ağırlıklı hiyerarşik kesim tarafından aşağı Mezopotamya'ya taşınmaktadır.

Devlet esas olarak politik ve askeri tipin baskın çıkmasıyla oluşacaktır. Bunun da nedeni, büyüyen şehrin yönetim zorluklarıyla hem çöl, hem dağ kabile topluluklarının şehrin savunmasını önemli bir sorun haline getirmesidir. Bir toplum için güvenlik ve idare devlet biçimi olmadan sağlanamaz mı? Birçok şehrin öz savunma biçiminde -özellikle Atina örneği- devletin değil, demokratik yönetimin başarılı uygulama gücü sağlayabildiği görülmektedir. Sümer toplumunda bu modele başlangıç aşamasında rastlanmaktadır. Önde gelen kabile sorumlularından oluşan bir meclis idareyi oluştururken, şehrin gençlerinden gerekli oldukça savunma grupları oluşturulmaktadır. Görevlerin gereklerine göre bir komutan seçilmektedir. Atina toplumunda bu gelişmeyi daha somut ve sistematik olarak görmekteyiz.

O halde devletin doğuşunu bir zorunluluk olarak tarihin temeline yerleştirmek olgularla bağdaşmamaktadır. Devleti bir yönetim ve baskı aracı olarak kullanmak, daha çok artan ürün imkânına el koymak olarak değerlendirmek daha doğru bir tanımlama olmaktadır. Bunu yaparken, kamusal idare ve genel güvenliği bir kamuflaj, bir

promosyon aracı olarak kullanılmaktadır. Kamusal idare -toplumun ortak yararı- ve genel güvenlik rahatlıkla şehrin demokratik meclisiyle sağlanabileceğine göre, bu imkânı istismar etmek, zorunluluk olmaktan öteye bir el koyma, bir karşıdevrim olarak değerlendirmek önemli bir saptama olarak karşımıza çıkmaktadır. Demokrasiyle karşılanabilecek şehrin ortak yarar ve güvenlik işleri bahane edilerek kendini dayatan gücü, tarihin başlangıcından itibaren tutucu, zorba güç olarak tanımlamak gerçektir. Günümüzde bile ihtiyaçtan fazla politikacı ve güvenlik gücü, atıl özelliğinden dolayı despotik özellikler kazanmaktan öteye gitmemektedir. Bu güç artık değer üzerinde fazladan bir yük olarak değerlendirilmek durumundadır. Oyunun başlangıcında da olup biten özüne pek farklı değildir.

Fakat tarih boyunca büyüyen demokratik yönetim gücü değil, despotik güç yönetimi olmuştur. Devleti despotik güç birikimi olarak geliştiren her adım, bir gelişme zorunluluğu olması şurada kalsın, tarihin en gerici, tutucu, çarpıtıcı gelişmelerinin özü olmaktadır. Dar anlamda iktidar ve savaşı devlet içinde kendini iyi kamufle etmiş bu geleneğin temel tutkusu, akıl ve iradesi olarak görmek son derece önemli ve gerçekçi bir yaklaşımdır. Yine bu anlamda politika ve askerlik sanatını genel idare ve güvenlik olgusundan ayırmak gerekir. Bilimsel ve pratik sezgisi olan kimse bu ayrımı görmeden edemez. Devlet çözümlemesinde bu ayrımın yapılmamasının sonuçları son derece olumsuzdur. Demokratik yönetimle despotik -keyfi bireysel çıkar-yönetimi hem teorik hem pratik boyutlarıyla ayırtmak tarihsel yaklaşımımızın temeli olmak durumundadır.

Hiyerarşik ve devletli toplum sistemlerinde demokratik öğeyle savaş-iktidar kliği arasındaki çekişme temel politik olgudur. Toplumun varoluş tarzına -komünalite- dayanan demokratik unsurlarla hiyerarşi ve devlet kılıfına bürünen savaş-iktidar grubu arasında daimi bir mücadele vardır. Tarihin motoru bu anlamda dar sınıf mücadelesi olmayıp, sınıf mücadelesini de kapsayan demos'un (halk) varoluş tarzıyla, onun bu tarzına yönelerek kendini beslemeye çalışan savaşçı-iktidar kliği arasındaki mücadeledir. Toplumlar esas olarak bu iki kuvvete dayanarak yaşamsallaşırlar. Zihniyet kazanma, otorite yaratma, sosyal düzen, ekonomik araçlar bu iki güç arasındaki savaşım düzeyiyle belirlenir. Savaşım düzeyiyle bağlantılı, çoğunlukla iç içe üç düzlem tarih boyunca karşımıza çıkar. Birinci düzlem, savaşçı iktidar kliğinin tam yengisi durumudur. Görkemli askeri zaferlerini en büyük tarihsel olaylar olarak sunan fatihlerin dayattıkları tam köleleştirme düzenidir. Savaşçı-iktidar grubu dışındaki herkes ve her şey bir kanun gücünde emirlerinde olmalıdır. İtiraza, muhalefete yer yoktur. Zihnen bile egemen tasarım biçimine ters düşülemez. Dayatıldığı gibi düşüneceksin, çalışacaksın ve

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

öleceksin! Alternatifsiz hakim düzenin zirvesi esas alınmaktadır. Özellikle imparatorluk, faşizm ve her tür totalitarizm uygulamaları bu örneğe girer. Krallık monarşizmi de bu sistemi hedefler. Bu tarihte en yaygın sistemlerden biridir.

İkincisi, bunun tam karşısı olan halk -klan, kabile ve aşiretlerden oluşan dil, kültür benzerliği olan gruplar- toplumunun, hiyerarşik ve devlet örtüsündeki savaşı-iktidar oligarşisine karşı özgür yaşam düzenidir. Yenilmemiş direnişçi halk tarzını ifade etmektedir. Çöl, dağ ve ormanlarda saldırılara karşı direniş halindeki her tür etnisite, oligarşiye dayanmayan dinsel, felsefi gruplar, esas olarak bu toplumsal yaşam tarzını temsil ederler. Etnisitenin fiziki yanı ağır basan duygusal zekâlı direnişçi yaşamıyla dinsel ve felsefi grupların analitik zekâ ağırlıklı direnişçi yaşamları, toplumsal özgürlük ve eşitlik mücadelesinin esas gücüdür. Tarihin özgürlüksel akışı, bu direnişçi yaşam tarzının sonucudur. Toplumda yaratıcı düşünce, onur, adalet, hümanizm, ahlakilik, güzellik, sevgi gibi önemli kavram ve olgular daha çok bu yaşam tarzıyla bağlantılıdır.

Toplum sistemindeki üçüncü düzlem, ‘barış, istikrar’ durumu olarak adlandırılan düzen tarzıdır. Bu düzlemde her iki gücün çeşitli düzeylerde aralarında kurdukları bir denge durumu mevcuttur. Sürekli savaş, çatışma ve gerginlik durumu, toplumun sürdürülebilirliğini tehlikeye atar. Taraflar sürekli tehlike, savaş hali durumunu karşılıklı olarak çıkarlarına uygun bulmayabilirler. Aralarında çeşitli konsensüslerle -uzlaşmalar- bir ‘barış ve istikrar’ paktında uzlaşmaya giderler. Her iki tarafın da tam istediği düzlem olmasa da, koşullar gereği uzlaşma, ittifak kaçınılmaz olur. Yeni bir savaşa kadar durum böylece yönetilir. Barış ve istikrar denen düzen, aslında dibinde savaşı-iktidar gücüyle halkın tam yenilmemiş gücü, direnişi yatan yarı-savaş halini ifade eder.

Savaş-barış ikileminin denge durumuna yarı-savaş demek daha doğrudur. Savaş ve barış sorununun olmadığı dördüncü bir düzlem, ancak iki tarafı ortaya çıkaran koşulların ortadan kalkmasıyla oluşur. Ya hiç bu koşulları yaşamamış, ya da ilkel komünal doğal toplum düzeniyle savaş-barış düzenini aşmış olgun komünal toplumda kalıcı barış söz konusu olabilir. Aslında bu tür toplumda barış ve savaş kavramlarına da yer yoktur. Barış ve savaş olgularının olmadığı düzende, kavram ve düşüncelerine de yer yoktur. Tarih, hiyerarşik ve devletli toplum sistemleri geçerli olduğu zaman, aralarında üç düzlemi de dengesiz olarak yaşar. Hiçbir düzlem yalnız başına, tarihsel bir sistem olarak tek başına işlevsel olamaz. Zaten o zaman tarih olmaz. ‘Mutlak egemenlik’ düzlemiyle ‘mutlak özgürlük ve eşitlik’ düzlemi iki uç olarak

düşünülmeli; daha çok idealistik, kavramsal düzey olarak anlaşılmalıdır. Doğal dengede olduğu gibi, toplumsal denge durumunda da iki uç hiçbir zaman tam geçerli olamazlar. Mutlaklık, doğanın özünde sadece kavramsal ve çok kısa bir zaman ve mekân için söz konusu olabilir. Aksi halde evrensel düzen yaşayamaz ... Denge haline yakın diyalektik ikilemlerin sürekli zenginleşerek veya yoksunlaşarak akışması, toplum da dahil evrensel sistemin dili, mantığı olmaktadır.

Toplumsal sistemin geçerliliği ve karmaşıklığı çok çeşitli topluluklarda geçerli olan düzlemi, yarı savaş-barış hali olarak ‘barış ve istikrar’ durumudur. Tüm halk ve savaşçı-iktidar güçleri bu durumu daha çok lehlerine çevirmek, kendi siyasi, sosyal, ekonomik, hukuk, sanat ve zihniyet konularını geliştirmek için sürekli ideolojik-pratik mücadele içinde olurlar. Savaş bu sürecin en kritik ve şiddetli halidir. Savaşı esas olarak savaşçı-iktidar gücü dayatır. Çünkü varlık nedeni halkın elindeki birikimlere bu yolla en kestirmeden el koymaktır. Halklar-sınıflar ise, yaşamak için zorunlu olarak direniş savaşıyla bu talancı dayatmaya karşı az çok varlığını korumak için cevap verir. Savaşlar halkların seçeneği değil, varlıklarını koruma, onurları ve özgür yaşam düzeyleri için gerekli olan mecburiyetlerdir.

Tarihsel sistemlerde demokrasinin durumunu gözlerken bu çerçeveden bakmak hayli öğreticidir. Günümüze kadar hakim tarih anlayışları esas olarak savaşçı-iktidar grubunun paradigmasıyla düzenlenmiştir. Talan ve ganimet için katliam seferlerine kutsal savaş kulpu rahatlıkla takılabiliştir. Savaşı emreden tanrı anlayışları geliştirilmiştir. Savaşlar en görkemli olgular olarak anlatım bulmuştur. Savaşlarla her şey hak edilmiş gibi bir tutum günümüze kadar gelmiştir. Özcesi savaşla elde edilen hak edilendir. Hak, hukuk anlayışının temelinde savaşın yerleştirilmesi devletlerin hakim varoluş tarzlarıdır. “Hakkın savaştığın kadardır” mantığı genel bir yöntem haline gelmiştir. Hak arayan savaşmasını bilmelidir biçimindeki bu zihniyet, ‘savaş felsefesi’nin özüdür. Bu zihniyetin tüm din, felsefe ve sanat ekollerinde yüceltilmesi, bir avuç gaspçının eylemine ‘en kutsal eylem’ sıfatının takılmasına kadar ilerletilmiştir. Kahramanlık, kutsallık bu gasp eyleminin unvanı haline getirilmiştir. Böylesine yüceltilerek hakim anlayış haline getirilen savaşlar, tüm toplumsal sorunların çözüm aracı olarak düşünülmüştür. Sanki savaş dışı çözüm yolları mümkün değilmiş, olsa bile pek makbul sayılmamış gibi bir ahlak anlayışı toplumu bağlamıştır. Sonuç, en kutsal çözüm aracı şiddettir. Bu tarih anlayışı yıkılmadıkça, toplumsal olgunun gerçekçi değerlendirilmesi ve sorunlarına savaşız çözüm aranması zordur. En barışçıl ideolojilerin bile kendilerini savaştan alıkoymamaları bu zihniyetin gücünü gösterir. Sürekli barış isteyen büyük dinlerle, çağdaş sınıf ve ulus hareketlerinin

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

bile savaşı-iktidar kliğinin tarzıyla savaşmaktan kendilerini alıkoyamamaları bu gerçeğin diğeri bir kanıttır.

Savaşı-iktidar zihniyetiyle baş etmenin en etkili yolu halkların demokratik duruş tarzına erişmesidir. Bu kavramla dışı dış, anladıkları dilden cevap verme anlayışından bahsetmiyoruz. Demokratik pozisyon içinde şiddeti de barındıran bir savunma sistemine sahip olsa da, esas olarak hakim zihniyetle savaşarak kendini bizzat özgürce oluşturma kültürünü kazanmasıdır. Direnme ve savunma savaşlarını çok aşan bir yaklaşımdan bahsediyoruz. Bu, temelinde devlet odaklı olmayan bir yaşam anlayışında yoğunlaşma ve pratikleşmedir. Her şeyi devletten beklemek, savaşı-iktidar kliğinin olmasına takılmak gibidir. Belki bir yem sunulur, ama bu sadece avlamak içindir. Devlet konusunda halkları aydınlatmak demokrasinin ilk adımıdır. Daha sonraki adımlar kapsamlı demokratik örgütlenme ve sivil eylemliliktir. Demokratik savunma savaşları ancak bu bağlamda zorunluluk arz ederse gündemleşir. İlk adımları atmadan savaşmak, tarihte çokça örnekleri görüldüğü gibi gaspçı savaşın aleti olmakla sonuçlanır.

Demokrasi devletleşmemiş, devletleşmeye karşı duran halkın kendini yönetim tarzıdır. Devletle ilişkilidir; ama bu ilişkide erimez, kendini inkâr edemez. Devletle demokrasinin sınırları en hassas siyasal sorunların başında gelmektedir. Ne devletin demokrasiyi, ne de demokrasinin devleti dışlamadığı ara noktayı tanımlamak 'barış ve istikrar'ın esasıdır. İkisinden birinin diğeri tam inkârı savaş demektir. Dolayısıyla demokrasiyi devletin bir uzantısı, örtüsü gibi gören birçok çağdaş anlayış son derece yanlış bir değerlendirme ve saptırma peşinde olurlar.

O halde tarihte demokrasi nerede diye bir soruya verilecek karşılık, öncelikle etnisitenin devlete, uygarlığa karşı kendi komünal özelliklerini korumak ve özgür tutmak için sağladığı duruş ve direniştedir denilebilir.

Etnisitenin varoluş tarzını, eğer yenilmemişse, yarı-demokrasi olarak da tanımlayabiliriz. Buna bir de 'ilkel' sıfatını eklemek gerekir. Etnisite, ilkel demokrasidir. İçte komünal değerlere bağlılık, dışarıda tahakkümcü devlete direniş halk gruplarını demokratik, özgür ve eşit ilişkiler içinde bulunmaya zorlar. İlişkilerin bu karakteri olmadan direnişin anlamı kalmaz. Ortadoğu'da demokratikleşme tanımlanırken büyük bir yanlışlık yapılmakta, sanki etnisite demokrasiye engelmış gibi gösterilmektedir. Batı uygarlığındaki bireye dayalı demokrasi tek başına tanımlı belirleyemez. Demokrasiyi yalnız bireye dayandırmak, devlete dayandırmak kadar önemli yanlışlıklar içerir. Toplumda topluluk ve özgür birey çoğulcu demokrasinin gereğidir. Birbirine benzeyen birey ve

topluluk anlayışı demokrasiler için ne gerekli ne de güvencedir. Farklılığın korunarak yeni bileşimlere erişilmesi demokrasilerin ayrıcalığıdır, temel özelliğidir.

Etnik toplulukları demokrasinin bir ayrıcalığı olarak değerlendirmek onun gerçek uygulanmasıyla olur. Devlet yönetimi eğer kendi kriterleri temelinde oy avcılığını demokratik yarış olarak bellese, ortaya çıkacak sistem demagojidir. Etnik zenginliği demokrasinin şansı, olanağı olarak görmek önem taşır. Özgür bireyden daha çok demokrasiye hizmet edebilir.

Binlerce yıllık bir direniş kültürünü içselleştirmiş halk duruşlarını çağdaş demokratik ölçülerle bütünleştirmek günlük demokratik politikacıların işidir. Yanlış olan, Ortadoğu toplumunun demokrasi potansiyelini engel gibi görmektir.

Batı Avrupa'da sürecin uzun sürmemesinde manastırın gerçek aydınlanma gücüyle -İslam'da bu güç fazlasıyla saltanatın etkisinde kalmıştır- etnisitenin -özellikle Germenlerde- hala taze olan doğal toplum ruhunun önemli rolü vardır. Bu iki güç tarihin tüm aşamalarında olduğu gibi bilincin ve iradenin özgürlüğünü devam ettiriyorlardı. Bilim ve özgürlük bayrağını Batı Avrupa'nın mümbit topraklarında büyük bir merak ve heyecanla dalgalandırıyorlardı. Ne Roma imparatorluk kopyası ortaçağ prens ve kralları, ne de ruhları haline gelen resmi kilise engizisyonları önlerini kesmeye yeterliydi. Büyük düşünce ve özgür ruhlu insanlara sahip olduğu için, bu yaratılış dönemine saygılı ve duyarlı yaklaşmak, günümüz Batı uygarlık gerçeğini öğrenmek açısından son derece önemlidir. Yaratılan değerler en az neolitik-köy-tarım devrimiyle şehir-uygarlık devimindekiler kadar anlamlıdır. Doğuda sönmeye yüz tutan yaratıcı bilinç ve özgürlük ruhumuzun devam etmesidir. Avrupalı insanın elinde büyütülen bilinç ve özgürlük, binlerce yıl taşıdığımız, öncülük ettiğimiz bilgelik ve doğal toplum ruhumuzdur. Yabancı değil, bizim olan bir gerçekliktir.

15. yy'la başlatılan Rönesans -yeniden doğuş- hareketi ise aslında babası da annesi de doğulu binlerce yıllık sülalenin son çocuğudur. Onu sanki Avrupa'nın Ademle-Havasından doğmuş gibi sanmak büyük bir yanılıdır. Belki de Doğunun sürgün çocuğudur. Rönesans açık ki 13. ve 14. yüzyılların giderek hızlanan bir devamıdır. Büyütüldüğü zemin Roma kopyası krallık ve piskoposluk sarayı değil, kırsal alan manastırlarıyla yeni yükselen kent üniversiteleridir. Ne siyasal-askeri güç, ne de feodal-tüccar ekonomik güç bu çıkışta belirleyicidir. Kır manastırı ve kent üniversitesi kendi emekleriyle geçinen, halkın beslediği ve umut bağladığı, desteklediği, özgürlük ve bilincin yükseltildiği bağımsız çalışma mekânlarıdır. Şunu önemle vurgulayacağım: Rönesans'a götüren yol belirleyici olarak kral ve

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

kilisenin saraylarından değil, halkın komünal okullarından geçmektedir. Ne feodal sınıfın, ne de ortada olmayan burjuvazinin çizdiği bir yoldur.

Rönesansın en doğru tanımı zihniyet devrimi olarak yapılandır. Devrim birkaç alanda köklüdür. Birincisi dinsel düşüncenin tanrısallık adına adeta hiçleştirildiği birey, yeniden doğmuştur. Doğaya dogmatizmden kopmuş bakış tarzı ile yaklaşmanın önemli bir sonucu da bilimsel yöntemin gelişmesidir. Metafizik kurgusal yöntemin doğal gerçeklikten kopardığı insan zihni yöntem değişikliği ile yeniden doğaya yönelmeyi bilmiştir. Felsefi yaklaşım; doğaya umutla yaklaşım anlamına gelirken, yönetme de bu umudun gerçeğe dönüşmesi demektir. Rönesans'la gerçekleşen bilimsel yöntem arayışları yeni felsefe ekollerinin gelişiminde de rol oynamışlardır. Felsefe ile bilimin birbirine yakınlığı ve bağlantısı daha verimli bilimsel bir sürecin gelişmesi kadar, bilimle bağlantısı yapılan gelişkin felsefi yapıların ortaya çıkmasına da yol açmıştır.

Rönesans'ın temeli de diyebileceğimiz ve tanrıdan tamamen kopmuş bu düşünce ve duyuş tarzı en büyük paradigma değişimidir. Gerçekleşen zihniyet devrimini sıradan görmemek gerekir. En zor gerçekleşen devrim türüdür. Dinsel dogmatizmden kurtulmak ve öz duyuş-düşünce gücü ile yaşama anlam vermek batı uygarlığının en önemli kazanımıdır. İkinci büyük değişim dindeki reformdur. Doğal toplum anlayışına aşırı ters düşen Hıristiyanlık dogmatizmine tepki kaçınılmazdı.

Rönesans'la doğan üçüncü bir gelişme insan merkezli yaşam biçimidir. İnsan her şeyiyle tanrının olmalıdır anlayışı köleci zihniyetin değişik bir formudur. Tanrı – Kral kültüründen tek tanrılı dinlere sızmış mitolojik düşünce formu olarak bireyi yaşamdan adeta silmiştir.

Hümanizm, bireysellik ve reformasyon insanı yaşamın merkezine çekmekle toplumsal varoluş tarzındaki sapmaya ciddi bir karşı koyuş gerçekleştirmiştir. Rönesans bu yönüyle tarihte en temel zihniyet aşamalarından biridir. Rönesans'ı tarihin en önemli zihniyeti devrimlerinden biri olarak değerlendirmeye birlikte daha da önemli olan sorun, hangi toplumsal sistemle bağlantılı olduğudur.

Rönesans'ı kapitalizmin bir ön aşaması, zihniyet süreci olarak algılamak vahim bir yanlışlıktır. Doğrusu, ucu her tür gelişmeye açık bir kaos aralığı olduğudur. Feodal toplum sisteminin dağıldığı, çözüldüğü, fakat yeni toplumun doğmadığı, doğuş sancılarının yaşandığı bir ara dönemdir. Bu ara dönemden feodalizm yeniden güç kazanarak çıkacağı gibi, kapitalist bireyci bir sistem de doğabilir; yine güçlü altyapı koşullarına sahip demokratik, eşit-özgür bir topluma doğru gelişme de yaşanabilirdi. Tamamen sistem savaşçılarının bilinç ve politik

yeteneklerine bağılı olarak pek çok sistemin doğması teorik olarak mümkündür. Toplumların ulusal olgular biçiminde şekillenmesinin doğrudan kapitalizmin bir ürünü olmadığını kavramak gerekir. Bu konuda da sanki kapitalizm ulus yaratır gibi bir ideacılık ciddi bir yanıştır. Bu yanışıklıkta Marksizm'in payı da vardır. Topumlarda klan, kabile, aşiret, milliyet ve millet şeklindeki süreç kendine özgü bir diyalektiğe sahiptir. Bunlar sınıflı toplumun ürünü olarak doğmazlar. Kapitalizm olmadan da ulus olunabilir. Ulus şekillenmesinde dil, kültür, tarih ve siyasal güç daha belirleyici rol oynar. Uluslar eşit-özgür ve demokratik toplumsal yapılarda daha sağlıklı gelişebilirler. Batı Avrupa'da ulusların 12. yüzyıldan itibaren şekillendiklerini görmekteyiz.

Sistemlerden hangisinin uluslar içinde hakim olacağı ancak 18. yüzyılın sonunda burjuvazinin zaferi ile belirlenir. Kapitalizmin ulus içindeki zaferi, aynı zamanda milliyetçiliği dinin yerine egemen ideoloji haline getirmesiyle birlikte yürür. Hem içte pazarı geliştirmek, hem dışa doğru açılmak güçlü bir milliyetçilikle yakından bağlantılıdır. Güçlü milliyetçiliğin bu özelliği ulus-devlete götürür. Ulus-devlet dinsel ideolojik örtünün laiklikle aşılmasıyla gelişir. Özünde tüm ulusun devleti diye bir kavram kökünden yanıştır. Toplumun ulusallığından, ulusal bütünlüğünden bahsetmek belli bir gerçekliği yansıtır. Ama devletin ulusallığı daha çok ideolojik bir yargıdır; toplumsal realite değildir. Çünkü tüm toplumsal devletin sahibi olamazlar. Devlet her zaman ulusal bir azınlığın emrinde ve hizmetindedir. Devletin yaptığı, ulusal olguyu -tıpkı din olgusunda olduğu gibi- ideolojik bir olguya dönüştürerek meşru temel sağlamaktır. Tüm 19. ve 20. yüzyıl milliyetçilikleri toplumsal meşruiyet ideasıyla bağlantılıdır. İçte sınıf çelişkilerini gizlemede, dışa doğru saldırganlığı teşvik etmede milliyetçilik büyük rol oynar. Milliyetçiliği kapitalist devletin ideolojik silahı olarak anlamak, yayıldığı dönemleri doğru kavramak açısından önemlidir.

Milliyetçilik aynı zamanda devletteki merkeziyetçiliği güçlendirir. Daha demokratik federal yapılara karşı devlet milliyetçiliği, merkezi-üniter yapılara kayar. Buradan faşist ve totaliter devlet anlayışına geçilir. Toplumsal hastalığın histeriye dönüşmesi, kapitalist sistemin faşist ve totaliter devlet biçimine yönelmesiyle at başı gider. Sonuç, kapitalizmin intiharıdır. Birinci ve ikinci dünya savaşları bu anlamda milliyetçilik dozajının aşırı kullanılmasından doğan sistemin intihar eylemleri olarak da düşünülebilir. Kendisi uygarlık krizi olan kapitalizmin en genel ve derinlikli krize, kaosa girme sürecidir.

Kapitalist toplum sistemine daha kapsamlı ve bütünlüklü bir teorik perspektiften bakıldığında, insan toplumu içine sızmış en

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

istimrarcı öğeler toplamı olduğu görülür. İstismarcılık, her şeyi anında çıkarına dönüştürme fırsatçılığı olarak değerlendirilebilir. Fırsatçılığın sanat düzeyinde geliştirilmesidir. Hedefi öncelikle maddi değerlerdir. Ancak maddi gelişmeye hizmet ettiği oranda manevi değerler diyebileceğimiz fikir, inanç, sanat değerlerine yönelebilir. Toplumsal olgu adına ne varsa hepsinden bir kâr beklemek temel felsefesidir. Verili olan ister doğal komünal olsun, ister hiyerarşik-devlet değerleri olsun, istismar etmede ayırım tanımaz. Toplumsal bünyeye girmiş aç kurt veya kanser virüsü benzetmesi bu niteliğiyle ilgilidir. Ağacın kurdu ağaçtandır benzetmesini de çağırıştırır. Benzetmelere dayanarak yine belirtmeliyiz ki, kurt tüm sürüye dalmadıkça, virüs bünyeyi sarmadıkça, kurtçuk ağacı devirecek kadar kemirmedikçe, kontrol altında tutularak ilgili olgular varlığını sürdürebilir. Hakim sistem haline gelmeyle birlikte aşırı biçimlere kaydığında -doğasında bu var-, kapitalizm en tehlikeli aşamada sayılır. Faşizm ve totalitarizm denen olgu budur. Bu durumda toplumda sürekli savaş durumu yaşanır. Sadece birinci ve ikinci dünya savaşları gibi küresel resmi askeri savaşlar değil, daha vahimi toplumun içinde tüm kurum ve ilişkilerinde savaş yaşanır. “İnsan insanın kurdudur” denen mantık tam işlemeye başlar. Savaş eşler, çocuklar ve tüm doğal çevreye kadar yayılır. Atom bombası bu gerçekliğin sembolik ifadesidir. Toplumun tümünde içten içe yavaş yavaş ama sürekli bir atomlama yaşanır.

Ulusal devlet ve küreselcilik sürecine baktığımızda durum daha somuttur. Ulusal olguyu aşırılaştırıp devleti tümüyle ele geçirdikten sonra, önce güç kazanmış olan birey adeta ‘karıncalaşma’ dönemine girer. Rönesans’la büyümüş insanlık -hümanizm- ve birey tersine bir sürece konu olur. Adeta saldırı hedefi haline gelirler. Bu gerçeklik bile tek başına kapitalizmle Rönesans değerleri arasındaki aykırılığı göstermeye yeterlidir. Kapitalist büyürken birey küçülür. Hümanizm içi boş bir kavrama veya küreselcilik adı altında büyük şirketlerin azgın fetih savaşları karşısında utanılacak bir kavrama dönüştürülür. Ulusal devlet dışındaki tüm diğer kurumlar eritilmesi, sömürgeleştirilmesi gereken olgular haline gelir. “Hiçbir değer ulus-devletten daha yüce olamaz” ilkesi bu hale getirilmekle, hiçbir çağ devletinin ulaşamayacağı bir kutsallık zırhına bürünür. Her şey milli devlet için! Aslında milli devlet kisvesi veya kurnazlığı altında her şey kapitalist içindir. Devlet, özellikle ulusal devlet, o kadar kestirmeden kâr, aşırı kâr getirme sihrine sahiptir ki, ulus-devlet ideolojisi olarak milliyetçilik, hiçbir mitolojik, felsefi ve dini kavrayış ve inancın erişemeyeceği boyutlarda bir inanç ve iman akımı haline getirilir. Tüm ilgili gözleri ve yürekleri adeta kör eder. Milli gerçekliğin abartılmış figürleri dışında hiçbir değer anlamlı

gelmez. Kutsallık yalnız milli değerlerin abartılmış unsurlarında gizlidir. Buna karşılık yurttaş olarak birey adeta ortaçağ tarikatlarına üye yapılı gibi, ‘devlet tarikatına’ bağlanmaya çalışılır.

Yurttaşlık gerçeği çok iyi çözümlenmesi gereken bir kavramdır. Aslında ilk ve ortaçağlardaki birey-devlet bağı olan köle-serf ilişkisinin yerine ikame edilmiştir. Bir nevi burjuvaziye -devlete- kölelik ilişkisine dönüşümü ifade eder. Devlet yurttaşlığı, kölenin modern biçiminin düzene hazırlanmasıdır. Bu, burjuva sınıfı için işe yarar hale getirilmiş bireydir. Asker, vergi başta olmak üzere birçok yükümlülüğe konu olur. Devlete ve egemen sınıfa ihtiyacı olan gücü doğururlar. Çocuk yapma burjuvazi için masrafsız bir iş haline dönüştürülmüştür. Lafta her ne kadar ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel haklarından bahsedilse de, özünde bu hakları kullanan ezici biçimde egemen sınıftır.

Kapitalizmin özellikle bilim ve sanata el atışı vahim sonuçlar doğurur. Genelde bilim-sanat devlet iktidarının bir aleti kılınmıştır. Kapitalizmle birlikte iktidar-bilme işi, bilim devriminin gücüyle görülmemiş boyutlara varmıştır. Bilim ve sanatın tekelleştirilmesi korkunç bir egemenlik ve sömürü gücüne yol açar. Bireyi istediği gibi şekillendirme, yararlanma imkanını verir. Sadece zihniyet yapısını, temel paradigmaları kendi özel dünyasına göre dönüştürmekle kalmaz, “At gözlü ve tekne yürekli yapar”. Bu göz ve yürekle insanlar en sığ, menfaatçi, egoist, neme lazımcı, zalim, duygusuz, soyut robotumsu varlıklar haline getirilir.

En vahim durumda yaşayan kesimlerden kadın, çocuk ve ihtiyarların durumu daha da acımasız bir hal alır. Hiyerarşinin kuruluşundan beri egemen erkeğin doymak bilmez iştahı ve duyarsızlığıyla, kaba gücü altında ezim ezim inleyen kadın, kapitalist sistem altında bir kat daha zincirlerle örülür. Erkeğin hakkında en çok yalan uydurduğu varlık kadındır. Söylenir ki, cinsiyet üzerine en kapsamlı çalışma yürüten Freud’un bile ölürken ağzından çıkan son sözler “kadın ne demek” yönlüdür. Bu durum olağan değildir. Kadın etrafındaki korkunç erkek egemenlik ideolojisini yarattığı bir durumdur. Kadını hiç tanımak istemeyen erkek egemen bu durumunu örtbas etmek için önemli silahlarından biri olan sahte “aşk” edebiyatına başvurur. Egemen erkek için aşk=yalanın gizlenmesi; örtük saygısızlık, bilincin körlüğü, kör içgüdünün alan ve süreklilik kazanmasıdır. Kadının bunu yutacak duruma getirilmesi baskı altında çaresizliğin derinliği ile ilintilidir. O denli maddi ve manevi yaşam koşullarında koparılmıştır ki, erkeğin en aşağılık sözlerini, saldırılarını, doğal hak olarak kabul etmek zavallılığındadır.

Kişi olarak şahsen ben kadının geliştirilmiş “statü” altında yaşamayı nasıl kendisine yedirdiğini hep şaşarım. Fakat şunu sezdiğimi

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

açıkça itiraf etmeliyim. Kasaplar hayvanı kesime alırken hayvan aslında kesileceğini fark eder ve tir tir titrer. Kadının erkek karşısındaki duruşu bana hep bu titremeyi hatırlatır. Erkek kadının karşısında titremedikçe rahat olmaz. Egemen olmanın baş koşulu budur. Kasap bir defa keser o tüm ömrü keser. İfşa edilmesi gereken gerçek budur. Bunu aşk şarkılarıyla gizlemek aşağılık bir harekettir. Uygarlık altında en değersiz nesne ve kavram aşka dair söylenenlerdir. Bir erkeğin hiç başaramadığı, başarmak istemediği bir kadına olağanca doğallığı içinde yaklaşabilme gücüdür. Ben şahsen böylesi bir tavrı gösterebilecek erkeği gerçek kahraman olarak değerlendirmek durumundayım. Sorun basit zaaf, biyolojik cinsiyet farkından doğmuyor. Hiyerarşik devletli toplumun ilk katmanlaşma nesnesi olarak kadının en alta yerleştirmesinden kaynaklanır. En derin toplum sorunu olması toplumda yerleştirilmiş statünün özelliklerinden ileri geliyor. Sosyolojinin çok sınırlı ve geç olarak konuya ilgi duyması kapitalizmin kriz süreciyle ilgilidir.

Her şey açığa çıkarken kadın olgusunun da kendini gittikçe tüm yönleriyle göstermesi beklenebilir. Kapitalist sistemin kadınlık olgusuna eklediği baskı-sömürü unsurları daha kapsamlı anlaşılması gerektirir. Kadın adeta sözde en değerli metadır. Hiçbir sistem kadını bu denli metalaşmaya tabi tutmamıştır. İlk ve ortaçağlarda genel köleliğin bir parçası olarak kadın köleliği, cariyeliğin de sistem açısından bir fark yoktur. Kadına özgü bir kölelik veya metalik bir durum söz konusu değildir. Erkek haremlikler de vardır. Hadımlaştırılmış erkeklerde vardır. İç oğlanları vardır. Sistemin cinsiyet anlayışında asıl en büyük farkı kapitalizm koyar. Adeta metalaştırılmamış tek organı yoktur. Sözüm ona buna edebiyat, roman aracılığıyla sanat süsü vererek yapar. Ama bu sanatın temel işlevi sistemin dayanılmaz yükünün çekilmesinde kadının azami pay sahibi kılınmasıdır. Her çalışmaya bir ücret biçilirken en ağır iş olan hamilelik, çocuk büyütme, evin her türlü işi ücretsizdir. Erkeğin seks kölesi olmanın da bir ücreti yoktur. Genelevde bile olan ücret kadar bir çok özel evde değer kadına gösterilmez.

Evlilik namusu, onuru denilen şey esasta “küçük imparatorun” bütün kâhrının çekilmesidir. Nasıl ki büyük imparator onuru saydığı devlet mülküne bir şey olduğunda bunu savaş nedeni sayarsa; küçük imparator da onuru saydığı mal olarak kadına bir şey yapılırsa bunu büyük namus meselesi, dolayısıyla kavga nedeni sayar. Daha da ilginç olan kadının ruh olarak tamamen boşaltılması, biçimsel olarak da aşırı kadınsı, süslü-sesli bir “kafeste kuş” haline getirilmesidir. Ses ve makyaj düzeni; doğal kadını çok dışında öz kimliğinin ezici biçimde inkarına dayanan, kişiliğini öldüren bir durum arz eder. Kadıncılık kadının özel olarak kişiliksizleştirilmesidir. Bir erkek icadı ve dayatmasıdır. Böyle

olduğu halde sanki kadının doğal duruşu buymuş gibi suçlamaktan geri kalmaz. Tüm reklam, teşhir malzemesi olarak kullanılmasından bizzat sistem sorumlu olduğu halde, bu da kadının doğal özüne yakıştırılır. Kadın onura kapitalizmle en dip noktasına oturmuştur. Kadının kimliğinde dibe vuran aynı zamanda komünal toplum değerleridir. Sistemin mantığı hem buna muhtaç hem de oldukça becerilidir.

Pornoyla her tür kutsallığından soyutlanan kadın cinsi; kapitalizme başlangıçtaki primata indirgenmiş olur. Kadının uygarlık tarihi boyunca toplumdan silinmesi hiyerarşik ve sınıfsal gelişmeye bağlı olduğu, kadar erkeğin egemen erkek toplumu yüceltmesine de bağlıdır. Yine kadın toplumda ne kadar etkinliğini yitirmemişse komünal değerlerden de o denli uzaklaşmış olur. Kadının doğası komünal toplum değerlerine daha yakındır. Zekası doğanın özelliklerine karşı daha duyarlı ve gerçekçi olduğundan duygusal zeka ön plandadır. Analitik zeka daha çok kurgusal olduğundan yaşamla bağları sınırlıdır. Erkeğin analitik zeka gelişkinliği toplumsal konumundaki hileli baskılı karakter unsurlarıyla ilişkilidir.

Çocuklar dünyası üzerindeki sistem ağırlığı geneli yansıtır. Hayal dünyasında yaşayan çocuklar sistemin buz gibi hesaplar dünyasına kökünden zıttır. Çocuk ve kapitalizm bağdaşmaz, ihtiyaçlar yaşanmış çocuk gibidir. Eskinin saygı gören kutsal bilgisi kapitalist üretim için bir yük durumundadır, gereksiz bir nesnedir. Çocuklar büyüyerek yararlı kılınabilir. İhtiyarlar ise öleceklerinden bir değer ifade etmezler. İhtiyarın şahsında toplum; yüceliğinden, kutsallığından iyice soyutlanır. Yaşlılar evine bırakıldığında, sistemin zalimliği kadar anlamsızlığı çirkin suratını tüm yönleriyle gösterir. İhtiyarlık sorunu bile birçok yönüyle sistemin toplum için gereksizliğini rahatlıkla kanıtlayabilecek soru işaretleriyle doludur... Yapılar işlev yitiminden anlamsızdır. Yeni anlam yasaları ve gerekli kıldıkları yapıların kurma zamanına gelmiş sayılır.

Toplumsal ekoloji sorunu uygarlıkla başlar. Doğal toplum bir yanıyla ekolojik toplumdur. Toplumu içten kesen güç, doğayla anlamlı bağı da keser. İçten kesilme olmadan olağan dışı bir ekolojik sorun doğmaz. Anormal olan tüm doğal süreçlerde yaşanan anlamlılığın uygarlık toplumunda yitimidir. Sanki çocuk ana memesinden kesilmiş gibi hal doğar. Duygusal zekanın büyüleyiciliği yavaş yavaş silinir. Vicdan ve doğanın dilinden sıkça uzaklaşan analitik zeka kurguladığı yapay dünyasında gittikçe çevreyle olan çelişkinini geliştirir. Yaşamın doğayla bağı puslanır. Bunun yerine soyut fikirler, tanrılar geçer. Yaratıcı doğa yerini yaratıcı tanrıya bırakır. Ana şefkati olarak anlaşılması gereken doğa; zalim doğa damgasını yer. Artık dilsiz doğaya ve zalim doğaya yüklenmek insan kahramanlığı haline gelecektir.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

Hayvan ve bitkilerini her tür dengesiz imhası, toprak, su ve havasının kirletilmesi sanki insan toplumunun en temel hakkıymış gibi alışkanlık kazanır. Doğal çevre artık ölü, umut vermeyen geçici bir yaşam alanı olarak körleştirilir. Canlı doğanın sınırsız umut kaynağı doğa kör, anlayışsız, kaba madde yığınından başka bir şey değildir.

Sisteme karşıt düşünceler içinde gittikçe yükselen akım Marksizmdi. Marksist çizgideki gelişmeler için söylenebilecek temel husus teori ve pratiğinin kapitalizmin içinde erimekten kurtulamadığıdır. Erime üç yoldan olmuştur. Sosyal-demokrat, reel-sosyalizm ve ulusal kurtuluş. Bu üç yoldan veya olgudan kapitalizmin hiç değişmediği söylenemez. Önemli değişimler yaşanmıştır. Oldukça liberal değişimler görülmüştür. Fakat sistem varlığını bu yollar sayesinde daha da uzatmayı başarmıştır. Bunu karşı-devrimlerle izah etmek doyurucu olmaz. Konu daha derinliklidir. Benimsenen sosyalizm anlayışındaki temel niteliklerle bağlantılıdır.

Marksist yaklaşımın daha temelli yetersizlikleri vardır. Uygarlığı bir bütün olarak çözümlenmemiştir. Engels'in denemesi çok sınırlıdır. Sınıflı toplumla doğal kolektif toplum arasındaki temelli çelişkiyi çoktan aşmış ve geri biçim olarak saymaktadır. Halbuki kapsamlı tarihsel tanımlamamız da gösterdi ki, komünal demokratik duruşla hiyerarşik ve devletçi duruş arasında sürekli ve kapsamlı bir mücadele vardır. Komünal-demokratik değerler geri ve yok olmak şurada kalsın, tüm sistem oluşumlarında 'dinamik' role sahiptir. Buna kapitalizm de dahildir. Kapitalist sistemde doğuş, gelişme ve çözümlü krizinde en çok işleyen çelişki komünal-demokratik değerlerle ilişkili olanlardır. Sistem işçi, köylü vb. gibi birçok kesimi içinde tutup yönetebilir. Hatta iyi bir müttefik yapabilir. Bireyciliği körükleyerek yönetimini daha da görünmez kılıp sürdürebilir. Ama toplumun kendisini toplum olmaktan çıkaramaz. Toplum da esas olarak komünal ve demokratiktir.

Marksizm'de kişilik bir bütün olarak kapitalist yaşam değerleri içinde yaşar. Kentlilik ağır basar. Kentin egemen özeti bir yaşam tarzı bireyi binbir bağla kapitalist sisteme bağlar. Marks'ın kendisinin bile binlerce bağla sistem içi olduğunu iyi bilmek gerekir. Hıristiyanlıkta, Müslümanlıkta sistemden koparak onlarca yıl inzivaya, manastıra, dergâha çekilen onca insan bile ancak sınırlı bir etkiye yol açmıştır. Marksist mücadeleçilerin çoğu bu yönlü bir ahlaki oluşumun bile farkında değiller. Kapitalizmin şu veya bu versiyonuyla yaşayıp teorik-pratik savaşa sonuç alacaklarını sanırlar.

Marksist kuramın siyasal devrim ve sonrasına ilişkin tezleri ise, daha vahim olarak hiyerarşik ve devletçi karakter taşır. Savaş, proletarya

diktatörlüğü, devletçilik kavram olarak neredeyse kutsallaştırılır. Halbuki devlet-iktidar, savaş-ordu sınıflı toplum uygarlığının ürünü olup, mutlak anlamda egemen sömürücü kesimin vazgeçilmez yaşam aygıtlarıdır. Bu araçları proletaryanın eline vermek demek, daha başından kendini onlara benzetmeye karar vermek demektir. Nitekim reel sosyalizmde bu araçların hepsi en yetkince kullanıldı. Zafer elde edildi. Fakat 70 yıl sonra anlaşıldı ki, kapitalizmin en çapulcu biçimi - Batı Avrupa kapitalizmi onun yanında adeta yedi suyla yıkanmıştır- kurulmuştur. Kapitalizmin en totaliter, antidemokratik biçimi söz konusudur. Bu olgunun altında devlet anlayışı yatmaktadır. Engels'te 'yavaş yavaş sönmesi gerekir' denilen devlet, en güçlü aşamasına reel sosyalizmle ulaşmıştır.

Marksizm'e yöneltilecek diğer bir eleştiri konjonktürle ilgilidir. Marks dönemindeki, kapitalizmin olgunluk aşamasıdır. Marks'ın ve Engels'in bundan çıkardığı sonuç kapitalizmin kaçınılmazlığıdır. Kapitalizm adeta sosyalizmin önünü açan bir buldozer rolündedir. Daha da genelleştirirsek, sınıflı toplum uygarlığını kaçınılmaz bir ilerleme olarak görmekte ve idealize ettikleri sistemlerinin kurulması için bu aşamaların gereğine iman etmiş bulunmaktadırlar. Buna köklü bir yanlışlık olarak yaklaşılması gerektiğini daha önce açmıştık. Sınıflar ve yönetimin egemenlik aracı olarak devletin zorunlu güvenlik -toplumca vazgeçilmez-, kamusal yönetim dışındaki tüm varlıkları, oluşum ve kurumlaşmaları sadece gereksiz değil, tutucu ve engel konumundadır. Devlet kapitalizmi başta olmak üzere bürokrasiyi büyüten içte ve dıştaki aşırı egemenlik, sosyal devlet gibi birçok kurum gerçek toplumsal demokrasinin ve çevrenin önünde engeldir. Ahlaki açıdan da savaş-ordu -zorunlu demokratik savunma dışında- reddedilmesi gereken kurumlardır. Marks'ın kendisi "Sınıf savaşı teorisini Fransız tarihçilerden aldık" derken, aslında kullandığı aracın niteliğini doğal veri olarak almaktadır. Egemen sınıfların savaş tarzını olduğu gibi kurumsal olarak kabul etmektedir. Proletarya diktatörlüğü kavramında da bu böyledir. Tarihteki diktatörlük uygulamalarını olduğu gibi almakta mahzur görmez.

Hataların veya yanlışlığın temelinde kapitalist-işçi ayrımı yatmaktadır. Kapitalist-işçi ayrımı, bir köleci Roma malikanesindeki efendi- köle ayırımından öz olarak farklı değildir. Serf-ağa ilişkisi içinde benzetme geçerlidir. Bir aile içinde - ataerkil- erkeğin örgütleniş biçimi ve dayanaklarıyla, bağlı kadının örgütleniş ve dayanaklarını karşı karşıya getirdiğimiz de çatışmanın galibi baştan bellidir. İstisnalar hariç tutulursa belli bir kavganın galibi olarak erkek, kavganın sonunda hırpalanmış kadından daha güçlenmiş olarak varlık sürdürür. Daha fazla

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

kadın erkeğin olmuştur. Çelişki yine vardır. Ama dönüştüğü kadarıyla erkek egemen sistem içinde bir adım daha erimiştir...

İkinci dünya savaşı sonrası “anti-faşist” zafer havası fazla sürmedi. 1968 devrimci perspektifleri ve gençlik hareketleri önemli paradigma değişikliklerine yol açtı. Sisteme bir bütün olarak nefret gelişti. Reel sosyalizm, ulusal kurtuluş ve sosyal-demokrasinin beklentilerine cevap veremeyeceği anlaşılmıştı. Vaat edilen dünya eskisinden daha iyi değildi. Denilebilir ki 1970’ler; 1848 devriminden beri Marksizmle bağlanmış bir çok entelektüel akımın gücünü yitirmesiyle, yeni sol ekoloji, kadın hareketi başta olmak üzere bir çok yeni akımla tanışma dönemi oldu. Kapitalizm kadar reel sosyalizm ve versiyonlarına duyulan derin güvenin sarsılmasıyla ve 1950’ler sonrasının ikinci büyük bilimsel devrimiyle sosyal bilim ve kültürel alandaki yeni gelişmeler de beraberinde feminizme, ekolojiye, etnolojiye geniş açılımlar getirdi.

1989’da reel sosyalizmin çözülüşü sanıldığı kadar aksine kapitalizmin lehine değil aleyhine bir gelişme oldu. Sistemin en temel halkalarından birinin kopması anlamına geliyordu. Soğuk savaşla kendi kitlesini tutan, reel sosyalizm ve ulusal kurtuluş devletleriyle de dünyanın diğer halk yığınlarını adeta oyalayan sistem çökmüştü. Devletçi toplumdaki ilk defa dünya çapında bir soğuma, çözüm aracı olmayacağına dair köklü kanılar doğdu. Ulusal devlet ve milliyetçilik de oyalayıcı yeteneklerini önemli oranda yitirdiler. Gelişmiş kapitalist ülkelerdeki sosyal refah devleti de kısa dönem dışında etkinliğini çoğu ülkede kaybetti. Sistem her bakımdan yeni bir evreye girdi. Kapitalizmin tarihine baktığımızda, Rönesans kaos aralığından en derli toplu çıkış yapan toplumsal sistemlerden biriydi. Siyasal devrimlerden ustaca yararlandı. Sanayi devrimiyle olgunluğunun zirvesine erişti. Dünya çapında yayılımını tamamlayan ilk sistem oldu. 19. yüzyılın sonu ve 20. yüzyılın başlarında ancak dünya savaşlarıyla çelişkilerini çözebilecek köklü bunalımlarla karşılaştı. Aslında kapitalizmin genel bunalımı tüm 20. yüzyılı doldurdu. Birinci ve ikinci dünya savaşları araları, önceleri ve sonralarıyla sistemin ancak savaşlarla ayakta tutulabileceğini gösteriyordu. Reel sosyalizm ve versiyonları kutuplaşmayı artırınca, savaşın niteliği sıcaktan soğuğa dönüştü. 1989 çözülüşü bu imkânı da elinden alınca, sistem kendini adeta boşluğun içinde buldu. Saldıracak taraf bulamıyordu. Yeni düşmanlar üretmeye ihtiyacı vardı. Bunu Ortadoğu kökenli İslam’da bulacaktı.

Dünya devletler sistemi imparatorluksuz olmaz. Birbirinden tam bağımsız devletler durumu bir varsayımdır. Gerçekte yoktur. Geçerli olan, devletlerin birbirleri karşısındaki bağımlılık durumlarıdır.

Sistem içindeki en güçlüden en zayıflara doğru bu bağımlılıklar, bazı gruplarda imparatorluğa dönüşür. İçlerinden sistemce en güçlüsü, en büyük imparatorluk olarak sözü en geçerli güç konumuna erişir. ABD'nin en son İngiliz ve Rusya Sovyet İmparatorluğundan devraldığı bu gelenektir. İçinde yüzlerce dil, kültür, siyasal oluşum, ekonomik biçim barındıran geniş bir coğrafyada, çeşitli düzeylerde egemenliğini derinliğine ve genişliğine yaymak durumundadır. Sistemin kâr, azami sermaye birikimi bu süreci sürekli zorlar. Kâr dengesini tutturmak yayılmayla bağlantılıdır. Çok sayıda gücün çıkarları bozulduğundan ilişkileri gerginleşir. En güçlü olma kuralı nedeniyle bu gerginlik ikinci bir kutba yol açamaz. Bu, sistemin mantığına aykırı olur.

1990'lar sonrasında küreselcilik ve ABD İmparatorluğu bu çerçevede denge aramaktadır. Kapitalizmin yaşadığı 'sistem kaosu', krizin eski tür aşılamazlığını gösterir. Dolayısıyla dönem küreselciliği krizli bir ortam içinde geçecektir. Krizi yoğunlaştıran etkenler eski dönemden kalmakla birlikte, şiddetini artırma eğilimindedir. Tüm tedbirlere rağmen azalan kâr kanunu, çevre kirliliğinden, vergilerden dolayı artan maliyetler, sosyal devlet uygulamalarından doğan masraflar, artan demokratik muhalefet sistemin sermaye birikim oranını daraltır. İç ve dış kavramları arasındaki ayırım iyice azalır. Küreselcilik adeta tek devlet gibi hareket etmeye zorlar. Bu aşamada sistem ile müttefikleri arasında yeni düzenlemeler kaçınılmaz olur. Kapitalizmin doğuş ve olgunluk aşamalarında sınırlı bağımsız nitelik gösteren ulus-devlet artık bir engeldir. Gerek en büyük güç olma, gerek küreselciliğin ekonomik karakteri eski ulusçuluk ve ulus-devleti kaldıramaz.

Özellikle Fransız devrim geleneğine bağlı cumhuriyetçi gelenek daha da zorlanır. Tutuculuğun -direngenliğin- yeni örneği olur. ABD-AB çelişkisi kaynağını bu gerçeklikten alır. Avrupa cumhuriyetçiliği ve demokrasisi eski bağımsızlığı konusunda kıskançtır. Yine eski kolonyalizmini hatırlatmaktadır. Kapitalizmin onun Kabe'si olduğunu unutmaz. Dolayısıyla ABD-AB gerginliği ciddidir. Kapitalizmin yeni boy atma alanı olarak düşünülen Pasifik Çin ve Japon gerçeği üçüncü bir odak olma potansiyeli taşımakla birlikte, ancak kısmi bir bağımsızlığı koruyabilir. Bu gruptakiler sistemleri tek veya karma halde taklit etmede ustadırlar. Rusya, Brezilya gibi ülkeler de benzer bir sınırlı bağımsızlıkla yetinmek zorundadırlar. Sistemin güç mantığı bunu gerektirmektedir. Türkiye gibi iki arada bir derede ülkeler daha çok zorlanacak durumdadır.

Hizaya gelmeyen asi veya serseri denilen devletler grubu ise, sistemin askeri, ekonomik ve kültürel gücüyle hizaya getirilmek durumundadır. Sistem karşısında tam eritilmekten uzak olan Ortadoğu - güçlü uygarlık geleneği, İslamlık, ağır ekonomik sorunlar- bütünüyle asi

bir duruş arz eder. Soğuk savaşın ‘komünizmi’ artık yerini Ortadoğu’nun ‘yeşil otoritarizmi’ne bırakmıştır. İslami örtü altındaki büyük tutucu, otoriter yapılar artık parçalanmak zorundadır. Dünya gücündeki etkili Yahudi -İbrani kabilesi- lobisi, İsrail’den ötürü bin yıllık rüyasını ve hesaplarını görmek durumundadır. Sistemin mantığı mevcut haliyle artık Ortadoğu’yu taşıyamaz. Karışık ve komplolu 11 Eylül 2001 İkiz Kuleler saldırısıyla başlayan yeni dönem sadece Ortadoğu’nun değil, sistemin kaderini de yeniden belirleyecek dinamiklerle karşı karşıyadır. Uygarlığın doğuş beşiğindeki en eski ile en yeninin karşılaşması, aslında uygarlığın alacağı yeni biçimlenmeyi de belirleyecek sürprizlerle dolu gibidir.

DEMOKRATİK VE EKOLOJİK TOPLUM İÇİN BİR TASLAK (PROJE) DÜŞÜNCESİ

Dünya toplum sistemi 1989’da reel sosyalizmin bünyesel nedenlerle büyümesi sonucu değişim için gerekli olan KAOS aralığına girmiş bulunmaktadır.

Eğer kapitalizm 1848 devrimleri sonucunda mezheplere bölünmeseydi, belkide daha erken Kaos’a girebilirdi. Özellikle 20. Yüzyıl üç mezheple aştı. Reel sosyalizm, sosyal- demokrasi ve ulusal kurtuluş mezhepleri sistemin en azından yüz yıl gecikmeli bir Kaos’a girmesine yardımcı oldu. Değişmeden olduğu gibi sürseydi, kapitalist sistem 20. yüzyıl başlarında niteliksel dönüşüm krizi olan kaos aralığına girmek durumundaydı. İnsanlığın başına -atom dahil- korkunç savaşların yıkılması, sömürgecilik, milliyetçilik, faşizm ve totalitarizm canavarını yaratması, bunlara karşılık ulusal kurtuluş, reel sosyalizm ve sosyal demokrasiye çözümleyici rol oynatılması sistemin ömrünü uzatmada tarihi, politik, askeri manevralar olarak anlaşılmalıdır.

Kaos aralığı olgular dünyasında yeni biçim, tür, yapılanma benzeri değişimler için gerekli olan karmaşayı ifade eder. Evrensel olan bu yapılanış kuralı toplumlar içinde geçerlidir. Eski yapının dağılması, yeni yapılar için zorunludur. Fakat dağılma, karmaşa kendi başına yapılanma yerine konamaz. . O bir nevi hamurdur, çorba gibi bir şeydir. Yoğrulup biçimlenmesi gerekir. Halkların devlet kurumundan kopuşu giderek derinleşmektedir.

1990’larda kapitalist sistemle birlikte zıtlarının dağıldığına ilişkin verilerin dökümü oldukça fazladır. Sermayenin küreselleşmesinin daha çok finans alanında yoğunlaşması ilk işaretlerden biridir. Finans sistemi, paranın para getirmesidir. Yani bir kumar durumuna erişilmiştir. Ancak dağılma unsuru olabilir. Finans kapital yerleşik yapıları hallaç pamuğu gibi atmaktadır. Ulusal kurumlar devletlerden ideolojilere,

ekonomiden sanata kadar öz iradeleriyle tutunmamaktadır. Ama gücün küreselleşmesi, ABD İmparatorluğu dünya çapında eski dengelerin, yapıların anlamsızlığını, kendi açısından geçersizliğini yansıttıkça, dünyanın birçok bölge ve ulus devletinde krizlere, darbelere, kanlı etnik-dini çatışmalara yol açmaktadır. Bu gerçeklik de sistemle ilgilidir ve kaos niteliklidir.

Kaos durumunu anlaşılır kılmadan, sanki normal düzende yaşıyor muyuz gibi düşünür ve davranırsak temel yanlışlara düşmekten, dolayısıyla çözüm yerine çözümsüzlüğü tekrar yaşamaktan kurtulamayız. Entelektüel çabaya bu dönemdeki gereklilik diğer dönemlerden kat be kat daha fazladır. Özellikle olup bitenin eski bilimsel yapılarla -üniversite, din- anlaşılacak yerine yanlış anlaşılmasına yol açması, gerçekten aydınlatıcı entelektüel çabanın değerini artırmaktadır. İktidara bağlı bilim ve din, ortamı çarpık göstermede, sahte paradigmalara sunmada son derece etkinleşir. Bilim ve dinin, sanatın, sporun karşıdevrimci rolünü bu dönemlerde daha iyi görmeliyiz. Yanılmayan, topluma gerçek projeler ve paradigmalara sunan bilim ve bilim yapılanmalarına -sosyal bilim okul ve akademileri- ihtiyaç arttıkça artar. Mücadele öncelikle entelektüel alanda, yani zihniyet alanında kazanılmalıdır. Zihniyet devriminin belirleyici önem kazandığı bir süreç yaşanmaktadır.

Zihniyet savaşını moral değerlerle birlikte olmalıdır. Moral ahlak zihniyetle birlikte kazanılmadıkça, sonuç alma kuşkulu ve geçici olur. Sistemin muazzam ahlaksızlaştırıcı gerçeği göz önüne alınarak topluma gerekli ve yeterli etik ve ahlaki davranışlar, kişilikler ve kurumlar da temsilini bulmalıdır. Kaosa, etik ve ahlaktan yoksun bir karşılaşma birey ve toplumun yutulmasıyla sonuçlanabilir. Ahlak toplumsal geleneği asla gözardı etmeden onunla uyumlu yeni toplum etiğini eklemelidir. Kaos sürecinde hakim sistem tarafından artık demagojik bir araç durumuna sokulan siyaset kurum ve araçlarına karşı, toplumun yeniden yapılanması için gerekli politikalar ve araçlarına özel bir önem vermek gerekir. Demokratik ve ekolojik toplumun gerçekleştirilmesinde rol oynayabilecek politik kurumlar olarak partiler, seçimler, meclisler, yerel yönetimler sorunu içerik ve biçimde araçsal çözümünü bulmalıdır. Politik örgütlenme ve eylemliliğin demokratik, komünal ve çevresel toplumla bağı yetkin ve yeterli olmalıdır. Kaos sürecine karşı bu genel yaklaşımları somutlaştırmak gereği vardır. Sistemin ve halkın kaostan çıkışları almaşık -saçaklar- hallerde olabilir. Ufak müdahaleler önemli sonuçlara götürebilir. Kaostan çıkış süreci uzun veya kısa -10'lardan az, 50'lerden çok olmaması gerekir- olabilir.

Önümüzde bizleri bekleyen kapitalizmin tek tarafı iradesi döneminin geçtiği, halkların şovenizm ve savaşla yüklü milliyetçiliği

aşarak demokratikleşmesini ve barışını dayattığı, kültürel ve yerel gerçekliği ile bulunduğu bir dönem olasılığı güçlüdür. Bunun tek başına değil, hakim sistemin devlet merkezli, ama küçültülmüş yapılanmalarıyla ilkelere dayalı ortaklaşa yürütülmesi de bu olasılık dahilindedir. Uygarlığımız sınıf, cins, etnik ve kültürel tahakkümlü yapısı yerine, halkların komünal demokratik değerlerini tanıyan, cins özgürlüğüne açılmış, etnik-ulusal baskıyı aşmış, kültürel dayanışmayı esas almış, tarihi bir aşama olarak 'küresel demokratik uygarlığa' dönüşebilir.

KRİZDEN ÇIKIŞ SİSTEMİ OLARAK DEMOKRASİ

Dünya toplum sisteminde yer alan ve devlet dışı toplumsal güçlerin tümü anlamında kavramlaştırabileceğimiz halkların güncel kaos'tan çıkışı almaşıklar halinde olabilir. Tek bir çıkış biçimi olarak değil, proje ve uygulamada yer alan güçlerin devinim düzeylerine bağlı olarak çeşitli çözüm yolları olasıdır; beklenebilir.

Tarih bir anlamıyla geçmişten ders almak içinse önümüzdeki güncel kriz-kaos durumundan halkların lehine kalıcı, köklü ve ilkeli çözüm üretmeliyiz. Hiçbir görev bundan daha anlamlı, hiçbir çaba bundan daha kutsal olamaz. Kaybettiren temel noktanın halkların komünal ve demokratik duruşunu esas almamaktan geçtiği kanısındayım. Ne kadar toplum analizleri yapılsa, strateji ve taktikler oluşturulup örgüt ve eylemler konulsa da, hatta zaferler kazanılsa da varılacak nokta yine sistemle en kötüsünden buluşmadır.

20. yüzyılın bu büyük deneyiminden -Büyük Ekim Devrimi- çıkarılabilecek ders; kapitalizme karşı kalıcı, ilkeli çözümlerin ancak halkların demokratik duruşlarını kapsamlı demokratik sistemlere dönüştürmekle sağlanabileceğidir. Demokratikleşmeyi ve demokrasiyi devletleşme hastalığından kurtarmadıkça da demokratik sisteme erişilemez.

Çözüm tarzımızı daha yakından tanımak için yine tarihe bakmalıyız. En eskiden başlayalım. Son köleci Roma İmparatorluğunu çözen, dıştan barbar denilen komünal düzenli, devleti tanımayan halklardı. İçten yine manastır komünal düzeni Roma'yı kemirmişti. O korkunç kölelik makinesini bu güçler çözmüştü. Bunlar sonuna kadar komünal ve demokratik güçlerdi. Fakat şefleri onları iktidar kalıntılarıyla aldattı. Geliştirilebilecek bir demokratik Avrupa yerine, feodal despot devlet ve devletçiklere dayalı bir Avrupa'ya götürdüler. Benzeri hareketler köleliğin aşıldığı her alanda ortaya çıktı. Rönesans'la ortaçağ feodalizminden çıkılırken, her tarafta demokrasi adacıkları kentler yükseliyordu. Kentler demokrasisi geliyordu. Demokratik bir

Avrupa artık tarihin gündemindeydi. Büyük Fransız Devrimi (1789), daha önceki İngiliz (1640) ve Amerikan (1776) Devrimleri, İspanya'da ve birçok Avrupa ülkesinde 16. yüzyıldan beri komünarlar da demokrasinin gür sesiydiler. Fakat tarihin o hep hileli, azgın zor aleti savaşı-iktidar gücü, eski olsun yeni olsun baskılı sistem için çalıştı. Kimini yanına çekti, kimini ezdi. Saf demokratik güçleri kendi tarihsel anaforunda yuttu. Adeta büyüyen kanser uru gibi bu savaşı-iktidar gücü 19. ve 20. yüzyılın savaşlarıyla beslene beslene en insanlık dışı rejimleri, ırkçı faşizm ve totalitarizmi en büyük bela haline getirdikten sonra, günümüzün tarihteki en büyük kaosuna dönüştü, düştü.

Demokratik gelenekler evrenseldir. Onlar da zincirin halkaları gibidir. Bizi geçmişin en eski zamanına ve mekanın en kuytu alanlarına bağlarlar. Yalnız değiliz. Tarih ve alanlar her sistemden çok bizim olması gereken demokrasiyledir. Bize düşen öncelikli görev; bilme sürecindeki kaybı önlemek, politik aracı doğru seçmek ve toplumsal ahlaka dönmektir. Bütün bu anlatılanlar "bilmeye" ilişkindir. Politik araç en çok üzerinde durmamız gereken konudur. Ona özcesi DEVLET OLMAYAN DEMOKRASİ diyoruz. Yani dahi Lenin'in bile düştüğü devletli, hatta diktatörlü demokrasi hatasına, gafletine düşmüyoruz. Bu yaklaşım anarşistçe bir otoritesizlik, düzensizlik değildir. Anlamalı, gönülden onaylı, aydınlatılmış halk düzeninin otoritesidir. Bürokrasiye boğulmamış, her yıl memur yöneticilerini seçen, seçtiği gibi geri çeken halkların demokrasisidir.

Ünlü Atina demokrasisini hatırlamadan geçemeyiz. Bir yandan krallık İsparta'sıyla demokrasili Atina Grek yarımadasında üstünlük kurmak için çatışıyorlar; diğer yandan dönemin Roma'sı ile Med ve Pers İmparatorluğunun istilasını durdurmak istiyorlar. Küçük Atina sitesi bu iki ünlü düşmanını tüm M.Ö 5. yüzyıl boyunca kendi öz silahı demokrasiyle yendi. Hiç de düzenli kalıcı ordu ve devlete başvurmadan, gönüllü milisleri ve yıllık görevleri için seçilmiş komutanlarıyla bunu başardı. Uygulanan demokrasi de halk demokrasisi değil, köleci sınıf demokrasisiydi. Yine de tarihin en anlamlı dönemlerinden birine, M.Ö 5. yüzyıla Atina yüzyılı damgasını vurdu. Halklar tüm zulüm düzenlerini, en büyük düşmanlarını demokrasileriyle vurmuşlardır. En refahlı dönemlerini demokrasileriyle yaratmışlardır. Amerikalıların demokrasileri olmasaydı, güneş batmayan İngiliz İmparatorluğunu hizaya getiremezlerdi. İngilizlerin halk demokrasisi olmasaydı, azgın Norman kral soyunu deviremez ve günümüzde bile örnek İngiliz demokratik sistemi yaratılamazdı. Fransızların büyük demos'u olmasaydı, büyük devrimleri ve cihana nam salan ve örnek olan cumhuriyet rejimleri kurulamazdı. Demek ki demokrasi en üretken rejim oluyor. Siyasal rejim ne kadar demokratikse, o kadar ekonomik refah,

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

sosyal barış aynı gerçeğin tamamlayıcı kısmıdır. Çok iyi bilinir: Demokrasiler özünü yitirip demagogların elinde halkı avlama aracı olunca, önce rejim, sonra refah çökmeye başlar. Arkasından tutuculuk, faşizm, savaş ve yıkım gelir. Sosyal bilimler biraz daha dürüst davransaydı, görecektik ki, tarih ve toplum ezici biçimde demokratik duruşla varoluyor. Bu duruş kesildiğinde aslında tarih duruyor. Ya da lanetli dediğimiz bölümü devreye giriyor.

Konumuza ilişkin aydınlatılması gereken en temel bir hususa da dikkat çekelim. O da sınıf demokrasiciliğinin pek anlamlı ve istenilir olamayacağına ilişkindir. Hakim sosyal bilim anlayışlarına göre, önce 'köle', sonra 'serf', en son 'işçi, proleter' olmak tarihin önlenemez ileriye doğru akışının kaçınılmaz sonuçlarıdır. Bu olgular yaşanmadan sosyalizme, özgürlüğe-eşitliğe varamayız. O halde 'yaşasın köleler, yaşasın serf-köylülük, yaşasın işçiler' demek, sınıf devrimciliği sınıf demokrasisidir -arkasından diktatörlük- demektir. Bu formülasyon, artık iyice anlaşılmıştır ki, baştan aşağıya köleliğe hizmet teorisidir. Halkların demokrasisinde kölelere, serflere, işçilere yer yoktur! Tıpkı köleciliğe, serfliğe ve işçiliğe yer olmadığı gibi. Gerçek halk demokrasisi köleci, feodal ve kapitalist sistemin kölesini, serfini ve işçisini kabul etmez, reddeder. Ezilen sınıf ve grupları kutsamak eski bir hastalıktır. Demokrasiler bu hastalığı taşımazlar. Adı üstünde, bir yerde demokrasi oldu mu orada ezilme, haksızca sömürülme olmaz. Koyun gibi yönetilme de olmaz. Demokrasilerde yönetilme yoktur; kendini yönetme vardır. Egemenlik altında olmak yoktur; kendi kendine egemen olmak vardır. Tahakkümcü sistemler köleleştirebilir, serfleşmeyi ve işçiliği de kurumlaştırabilir. Ama demokrasiler geliştirdi mi kölelikten, serflikten ve işçilikten çıkılır. Yine çalışılır. Ama kendi işinin efendisi olarak, kendi iş komününün üyesi olarak çalışılır. Komünalizm ve demokrasi etle tırnak gibi birbirine bağlıdır. Bizim amaçladığımız demokrasinin tanımı ve dayandığı tarih böyledir. Sınıf demokrasileri ise bir iktidar gerektirir. Her iktidar bir devleti, her devlet ise demokrasinin inkârını gerektirir. Sınıf demokrasileri özünde demokrasi değil devlet iktidarındır. Sovyet deneyimi, Çin, Küba bunu açıkça kanıtlıyor. Ne kadar devlet, o kadar az demokrasi; ya da ne kadar demokrasi, o kadar az devlet altın bir kural olarak bellenmelidir.

Demokrasilerle özgürlük ve eşitlik arasındaki ilişki de son derece anlaşılırdır. Birbirlerinin alternatifi değildirlere. Demokrasi ne kadar gelişirse özgürlükler de o kadar gelişir. Özgürlükler geliştikçe eşitlik doğar. Demokrasi özgürlük ve eşitliğin boy verdiği gerçek vahadır. Demokrasiye dayanmayan özgürlük ve eşitlik ancak sınıfsal olabilir. Yalnız bir sınıf, küme veya tercihli gruplar özgür ve eşit

olabilir. Diğerlerine ise sadece yönetilme, kölelik kalır. Halkın demokrasisinde özyönetim, kendini yönetme esas olduğundan, eşitlik ve özgürlük de genel olur. Demek ki en kapsamlı özgürlük ve eşitlik halk demokrasilerinde, devlet ve iktidar olmayan demokrasilerde oluyor.

Demokrasi kavramının toplumsal içeriğine özenle yaklaşmak gerekir. Kavramın içinde sınıf, cinsiyet, etnik, dinsel, entelektüel mesleki vb ayrımlar yapılmaz. Yine bireysel ve grupsal katılım olabilir. Demokratlık için birey yurttaşlığı esas alınamayacağı gibi, grupsal tabanların yer alması da engellenemez. Bireysel ve grupsal güç avantaj teşkil etmez. Bireylerin birbirine karşı olduğu gibi grupların da benzer güç ideaları anlamlı değildir. Esas gözetilecek ilke; kamusal yararlılık ile – toplumun her konuda genel ortak çıkarı – bireysel inisiyatifin birbirine karşı engelleyici konum almamasıdır. Bireysellik kamusalın optimal -en verimli- noktasında bileşimi sağlamaktır. Özünde bireyselliğin beslediği komünal özellikle, gücünü toplumun komünal değerlerinden alan dengeli, inisiyatifli, yaratıcı bireyi oluşturmaktır. Ağırlık yalnız komünal özelliğe verilirse orada demokrasi totaliterizme kayabilir. Buna karşın her şey bireysellik için mubah görülürse bu da bir yandan anarşizme, diğer yandan bireyin toplum aleyhine aşırı güçlenmesine yol açar. Sonuçta iki eğilim de toplum üzerinde diktatörlüğe, keyfi yönetime, yozlaşmaya götürür. Demokrasi çok bilinçli ve yürekten, toplumun çıkarlarıyla, bireylerin esenliğine aşık kişiliklere şiddetle ihtiyaç duyar. Partilerden çok toplumu canlı, dinamik tutan, halkı demokrasi konusunda sürekli eğiten, uyanık olmaya teşvik eden demokratlar olmadan sadece kurum ve ilkelerle demokrasi yürütülemez. Dinamik bir olgu olarak demokrasi sürekli sulamayı (eğitimi) isteyen bitki gibidir. Aşık evlatları tarafından beslenmezse kurumak yozlaşarak başka anti-demokratik gelişmede alet olabilir.

Demokratik toplum mücadelesinde gençlik kategorisine daha özgün yaklaşmak gerekir. Gençliğin eğitimi büyük çaba ve sabır isteyen bir iştir. Bunun karşılığında dinamizmi ile destanlar yazabilecek ataklığa sahiptir. Amaç ve yöntem iyi kavradığında başaramayacağı bir iş yoktur. Amaç ve yöntemli yaşamı temel disiplin olarak görüp, seferber olduğunda, sabır ve inadı eksik etmediğinde tarihsel davalara en önemli katkıyı gerçekleştirebilirler. Demokratik gençlik hareketinde böylesi nitelikler kazanmış kadrolar öncülüğünde gelişecek bir hamle genel demokratik toplum mücadelesinde başarının güvencesidir. Gençliğin dinamizminden yoksun bir toplum hareketinin başarı şansı sınırlıdır. Yaşlıların tecrübesi, gençliğin dinamizmi tarihin her aşamasında kendini hissettiren bir olgudur. İkisinin bağını sağlam kuranların yürüyüşünde başarı oranı her zaman yüksek olmuştur. Kapitalist sistemin sonul krizi olan kaotik durumu kavramak gençlik için çıkış yapma şartıdır. Bununla

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

birlikte demokratik, cins özgürlüğü ve ekolojik toplum değerlerini özümsemiş olmak, tarihsel başarı imkanını ona verecek, bir yandan kendini doğru yapılandırırken özlenen toplumu da yapılandırmada gerçek rolün sahibi kılacaktır. Her şey gençliğin tarihsel toplumsal hamleye yeniden doğru ve yetkin katılımıyla belirlenecektir.

Demokratik örgütlenmenin temel biçimleri olarak en üst düzeyde bir kongreyle, tabanda yerel komünler, kooperatifler, sivil toplum örgütleri, insan hakları ve belediye örgütlenmeleri başta gelenler olarak sıralanabilir. Geniş ve konularına bağlı olarak çok sayıda örgütlenmelere gerek vardır. Demokrasiler en örgütlü toplumu gerektirir. Örgütler toplumsal taleplerin dile getirilmeleri için vazgeçilmezdir. Örgütlenemeyen toplum demokratikleşemez. Siyasal, toplumsal, ekonomik, kültürel, tüm alanların kendilerine özgü örgütlenmeleri yaratmaları esastır. Partiler temel siyasal örgütler olarak demokrasilerin vazgeçilmezidir. Sivil toplum örgütlenmeleri sosyal alandaki başta gelen örgütlenme biçimidir. Hukuksal alanda insan hakları, barolar ve vakıflar önem taşır. Ekonomik alanın esas örgütlenmesi ise kooperatifler, çalışma grupları ve birçok kamusal amaçlı ulaşım, ticari-mali ve sinai nitelikte olabilir. Sağlık ve eğitim halkın en çok çözümlenmesi gereken kamusal kurumlarıdır. Sanat ve sporun teşkilatlanması da halkın genel eğitimi açısından vazgeçilmez alanlardır. Köy düzeyinde muhtarlık, ihtiyar heyetleri devlet aracı olmaktan çok demokratik araçlar olarak örgütlenmek gerekir. Her köy için bir “halk kültür evi” zorunludur. Şehirlerde aynı biçimlerden ayrı olarak komünler en taban örgütler olarak anlam bulmalıdır. Yine şehir meclisleri vazgeçilmez bir kurumdur. Şehirler arası belediye birlikleri bölgesel çaplı olarak anlamlıdır.

Tüm bu kurumlar ve örgütlenmeler kendilerini en yüksek karar organı olarak “Genel Halk Kongresinde” temsil edebilmelidir. Genel Halk Kongreleri özgünlüğü olan her halkın temel sorunlarına çözüm için vazgeçilmez bir örgütlenme modelidir. Halk kongreleri olmadan halk demokrasilerinden bahsedilemez. Halk kongrelerini ne devlete alternatif ne de devletin bir kuruluşu gibi görmek gerekir. Halkın devleti olmadığı gibi var olan devletin yerini tutmak gibi bir hedefi olamaz. Halk demokrasisinde ise iktidar-devlet bir hedef olarak alınmaz. Devlet olmayı hedefleyen demokrasi kendi eliyle varlığına son vermiş olur.

Günümüz krizinin halk iradelerine ters düşülerek aşılamayacak olması halkın katılım zorunluluğunu getirmektedir. Katılım ise halkın demokratik olmasıdır. Bu ise kongre düzeni olmadan yürümez. Belki 19. ve 20. yüzyıl kapitalist devleti toplum otoritesini halk kongreleriyle paylaşmak zorunda olmayabilirdi. Ama günümüz kriz devletleri halkı

karşlarına alarak, halka inisiyatif tanımadan çözümde bir adım ileri gidemezler. Ağır kriz koşulları halkın kapsamlı, kalıcı ve kurumsal katılımını zorunlu kılmaktadır. Dolayısıyla 19. ve 20. yüzyıllarda çok sınırlı anlam bulan halk katılımları günümüz koşullarında ancak kongreleriyle anlam bulabilir. Kongreler bu niteliğiyle ne bir parti ne de bir yarı devlettir. İkisi de değildir; tarihsel koşullardan doğan fonksiyonel halk kuruluşlarıdır. Halklar kapitalizm mezheplerinden -reel sosyalizm, sosyal demokrasi ve ulusal kurtuluş- sonra, devletten daha da uzaklaşarak kongre sürecine girdiler. Devlet tümüyle reddedilmediği gibi, eskisi gibi kabul de edilmiyor. Dolayısıyla belli ilkeler çerçevesinde birlikte toplumsal krizlerin çözümünde yer almaları mümkündür. Devletlerin giderek küçülmeleri, yeni devlet modellerinin devreye girmesi kongre modeline daha da ihtiyaç gösteriyor.

Yine ağır ulusal sorunların yaşandığı ülkelerde kongre modelleri tampon araçlar olarak hayatiyet kazanabilir. Diğer birçok cemaat ve gruplar için de daha alt düzeyde kongreler gereklidir. Her parti, görüş ve inançtan katılımları birleştirme özellikleri, bunlar olmaksızın demokrasilerin yürütülemeyeceğini göstermektedir. Sonuç olarak kongre çözümünü devlet alternatifi olarak değil, tersine devletin de tek başına üstesinden gelemeyeceği ağır sorunlar döneminde aralarında zıtlıktan çok paralellik bulunan çözüm modelleri olarak düşünmek en gerçekçi yaklaşımdır.

Örgüt çokluğu kadar örgüt içi demokraside en az genel demokratik kriterler kadar vazgeçilmezdir. Örgütlerin demokratik oluşum ve yönetimleri esastır. Örgütleri demokratik olmayan halkların demokrasileri de olamaz. Dolayısıyla halkın yoğun denetiminde olan sürekli seçimle -en az yılda bir- yenilenen örgüt demokrasileri genel demokrasilerin en sağlam güvencesidir.

Demokrasilerin eylem tarzını kavramadan işleyişi geçerli kılmak güçtür. Eylemsiz demokrasi sessiz insan gibidir. Eylem demokrasinin dilidir. Halkın her hareketliliği, örgütlerin her faaliyeti bir eylemdir. Basitten karmaşığa doğru gösteri, toplantı, yürüyüş, seçim, miting, protesto, grev şartları doğduğunda yasal direnme ve ayaklanmalara kadar eylemler dizisi yerinde ve zamanında sergilenmeden demokrasiler yürütülemez. Eyleme geçmeyi başaramayan bir halk ve örgüt demokratikleşemez. Eylemlerin örgütlerle mümkün olduğu, örgütsüz eylemliliğin boş ve başarısız kalacağı açıktır. Halklar ne kadar örgütlüyse o kadar eylemli olurlar.

Halk ayaklanmaları ve savaşları ne zaman gündemleşebilir? Çokça istismar edilen ve hakların aleyhine kullanılan bu temel eylemlerin koşul ve tarzlarını doğru cevaplandırmak, halkların tarihinde en önemli dönemeçleri başarıyla geçmekle mümkündür. Ayaklanma ve savaşlar

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

ancak diğer tüm eylem biçimleri sonuç vermediğinde ve sorunlar köklü çözümsüzlük yaşadığında anlam kazanabilir. Özellikle savaşı-iktidar güçleri zor dışında hiçbir çözüm seçeneği bırakmadığında, halklar köleliğin alçaltıcı etkisi altında yaşamaktansa kendi hayati çıkarları için ayaklanma ve savaşlarını gündeme alma gücünü göstermelidir. Yasalar eşit uygulanmadığında, demokrasinin çözüm rolüne ilgi gösterilmediğinde, tüm barışçıl eylemler boşa çıkarıldığında, ciddi olarak ayaklanma ve halk savaşı üzerinde durma kaçınılmazlaşabilir. Şu iki sınır gereken cevabı verebilir: Devlet demokratik çözüme anlamlı, duyarlı biçimde ilgi ve şans tanımaz, halkın da elinde başka zorlama etkeni kalmazsa, çoğu halklarda görüldüğü gibi az veya çok kanlı ayaklanma ve az veya çok süreklilikli halk savaşları gündeme girer.

Her savaş ve ayaklanmanın amacı ayrılma değildir; tersine, daha çok demokratik bütünlüğe yol açmaktır. Eskinin ayrı devlet kurma amaçlı ayaklanma ve ulusal kurtuluş savaşlarının dönemi geçmiştir. Devlet amaçlı ayaklanma ve ulusal kurtuluş, sonuçta kapitalist devlete küçük bir ek daha yapmaktır. Bu, halkların hiçbir sorununa çözüm getiremediği gibi daha da ağırlaştırabilir. Yirmi iki devletli Arap halkının sorunları herhalde azalmamış, daha da çoğalmıştır. Dolayısıyla yeni dönem halk ayaklanma ve savaşları devlet amaçlı olmamak, demokrasiyi öz ve biçim itibariyle tam işletmeyi hedef almakla tanımlanabilir. Esas rolleri böyle konulabilir. Ayrılık ancak kaçınılmaz olursa anlam kazanır. Halkların tercihi her zaman demokratik bütünlükten yana olmayı gerektirir. İki tarafta aşırı ulus milliyetçileri ne kadar ayrılmayı ve şiddeti dayatsalar da, halkların tercihi bu koşullarda en az şiddet ve demokratik bütünlük olmalıdır. Zamanı ve koşulları oluşmadan ayaklanma ve savaşa başvurmak ne kadar tehlikeliyse, başka seçenek kalmadığında başvurmamak da o denli alçaltıcı ve ölümcüldür.

Demokrasiler için diğer önemli bir eylem sorunu meşru savunma durumunda nasıl davranılacağına ilişkindir. Meşru savunma ancak işgal koşullarında anlam kazanır. Bir halkın üzerinde işgalci, sömürgeci veya daha değişik baskıcı bir sistem kurulduğunda işgal var demektir. İşgali tek başına yabancı bir güç yapabildiği gibi bazen yarı-yarıya yerli işbirlikçilerle birlikte de yapabilir. Bu durumda savunma görevi ortaya çıkar. Hedef işgali kaldırmak, demokrasiyi kurmaktır. Fakat yabancı olgu devrede olduğundan savunmaya meşru ulusal demokratik demek daha doğru bir yaklaşımdır. Bu koşullarda yine ayaklanma ve savaş koşulları doğmuştur. Yine de klasik ulusal kurtuluş savaşı esas alınmaz. Ulusal boyut olsa bile çağın özellikleri gereği geniş demokratik bütünlükler uğruna savunma savaşı demek daha uygundur. Bu tür ayaklanma ve savaşlar şehir ve kırsal alanda ya tek, ya birlikte

gelişebilir. Ulusal nitelikte bile olsa tepede ortak hareket eden işgalci ve işbirlikçilerine karşı halkların da işbirliği içinde demokratik bütünlük için savaşmaları en doğrusudur. Bu durumlarda diğer barışçıl eylem biçimleri de sonuna kadar uygulanmak durumundadır. Meşru savunmayı daha çok halkın demokratikleşmesini desteklemek, geliştirmek ve korumak amacıyla örgütlemek ve yürütmek esas olmalıdır. Hedef olarak baskıcı, savaşçı klikleri alırken, demokratik çözüm muhataplarının varlığını da unutmamalıdır. Tüm devleti ilgili ulusu karşısına almak doğru bir strateji olmaz. Taktik olarak her yabancıyı işgalci ulus insan ve kurumlarını hedef almak da doğru olamaz. Hedefleri en dar ve sonuç alıcı kılmak, halkın demokratik çözüm olanaklarını artırmak, varoluşunu korumak esas olmalıdır. Meşru savunma hareketi ve örgütlülüğünün işgal ve çözümsüzlükten sorumlu güçleri yürüttükleri haksız savaşın sürdürülemezliği konusunda ikna edinceye ve demokratik çözüm yoluna çekinceye kadar yoğunlaştırılarak sürdürülmesi mevcut krizden çıkmanın temel aracı olabilir.

Olağanüstü durumların dışında normal koşullarda halkların öz savunma sorunu da göz ardı edilemez. Kriz koşullarında genel güvenlik dışında özgüvenlik daha çok önem kazanır. Devletin klasik güvenlik ölçütleri bir çok yönü ile halkın güvenlik ihtiyacına cevap veremez. Devlet iktidarının oligarşik ve diktacı güçlerin eline geçmesi sınırlı hukuk güvencesini de ortadan kaldırır.

Halk savunma güçlerini; devlet karşıtı veya alternatifi bir kuvvet olmaktan ziyade devletin sağlamadığı, yetersiz kaldığı hatta nedeni olduğu temel güvenlik ihtiyacını karşılama güçleri olarak değerlendirmek daha doğrudur. Halk savunma birlikleri klasik gerilla veya ulusal kurtuluş ordusu değildir. Halk kurtuluş gerillası veya ulusal kurtuluş ordusu ağırlıklı olarak iktidar ve devlet hedeflidir. İktidar sorununu çözmek isterler. Halk savunma birliklerinin özel bir devlet ve iktidar hedefi – objektif zorunluluklar dışında – olamaz. Esas görevleri; halkın yasal, anayasal haklarının çiğnenmesi doğduğunda ve yargı görevini yapmadığında korumaya çalışmak, demokratikleşme çabalarına güvence olmak, saldırılar karşısında direnmesine öncülük etmek, kültürel ve çevresel varlığını korumak gibi özetlenebilir.

Kent ve kırsal alanlarda uygun birlikler halinde örgütlenebilir. Bir nevi halk koruma milisleri de denebilir. Yerel emniyet güçlerinin yerine getiremediği görevlerde rol oynayabilir. Kriz koşullarının sürekli toplumsal yapıları çözmesi, artan kargaşa ortamı öz savunmayı halkların varlığı ve öz yönetimleri açısından hayati bir konu haline getirir. Krizden demokratik çözüm yollarıyla çıkış aranırken bu süreçle ayrılmaz bir bütünlük içinde artan güvensizlik ortamından da halk savunma güçleri ile çıkış yapılabilir.

TOPLUMSAL CİNSİYETÇİLİĞİN ÖZGÜRLEŞTİRİLMESİ

Demokratikleşmenin özünü teşkil etmekle birlikte kendi başına ele alınması gereken olguların başında; kadın ve etrafında oluşan ilişki ve çelişkiler düzeni gelmektedir. Komünal ve demokratik duruş dengeleri sosyal bilimlerin alanına ne kadar geç ve yetersiz girmişse ondan daha fazlasını kadın olgusuna yaklaşımda görmekteyiz. Sanki kadının yaşadıkları doğallığın gerekleriymiş gibi bir anlayış tüm bilimsel yaklaşımlar da ahlaki ve siyasi tutumlar da ön varsayım olarak kabul görür. Daha hazin olanı kadının kendisi de bu paradigmayı doğal kabul etmeye alışmıştır. Binlerce yıllık halklara dayatılan statülerin doğallığı, kutsallığı, birkaç kat fazlalığıyla kadının tüm zihniyet ve davranışlarına da adeta kazınmıştır. Halklar kadınlaştırıldığı oranda, kadın da halklaştırılmıştır. Hitler “Halklar kadın gibidir” derken bu gerçeği kast eder. Kadın olgusuna daha derinlikli yaklaşıldığında, biyolojik bir cins olmanın ötesinde adeta bir soy, sınıf , ulus muamelesi gördüğü anlaşılacaktır. Ama en çok ezilen soy, sınıf veya ulus olarak. Hiçbir soy, sınıf veya ulusun kadınlık kadar sistemli bir köleliğe tabi tutulmadığını iyi bilmek gerekir. Kadınlığın kölelik tarihi daha yazılmamıştır. Özgürlük tarihi ise yazılmayı bekliyor. Kadın köleliğinin derinliği kadar karanlıkta bırakılması toplumda yükselen hiyerarşik ve devletçi iktidarla yakından bağlantılıdır. Kadının köleliğe alıştırılmasıyla hiyerarşiler -ayrıcalıklı kutsal yönetimler- kurulmuş, toplumun diğer kesimlerinin kölelik yolu açılmıştır. Erkeklerin köle olması kadının köleliğinden sonradır.Cins köleliğinin sınıf ve ulus köleliğinden farklı yönleri de vardır. Meşrulaştırılması ince ve yoğun baskılarla birlikte duygu yüklü yalanlarla sağlanır. Biyolojik farklılığı sanki köleliği için gerekçeymiş gibi kullanılır. Yaptığı tüm işler değeri olmayan “ kadınca işler “ diye hafife alınır. Toplumun kamusal alanında bulunması dinen yasak, ahlaken ayıp olarak sunulur. Giderek tüm önemli toplumsal etkinliklerden uzaklaştırılır. Siyasal,toplumsal,ekonomik etkinliklerin hakim gücü erkeğin eline geçtikçe kadının zayıflığı daha da kurumlaşır. “Zayıf cins” bir inanç olarak paylaşılır.

Tüm maddi ve manevi güç olanakları erkeğin elinde biriktikten sonra kadın artık erkek eline bakan ,bazen yalvaran, bazen tüm onurunu çiğneyerek kaderine razı olan ve sıkça yaşama küserek derin bir sessizliğe bürünen bir varlık haline gelir. Bir anlam da yaşayan ölü demek de mümkündür.

Bir kaç benzetmeyle olguyu daha da belirgin kılabiliriz. Birinci benzetme kafeste kuştur. Kuş bazen kanarya gibi süslü kılınır. Bazen

bülbül gibi güzel sesli kılınır. Herkes kendine göre bir kuşa benzetir. Çokça serçe denilir. Diğer benzetme dipsiz bir kuyuya bırakılan kedi gibi sürekli miyavlatıldığıdır. Yiyecek artıklarıyla beslenerek sahibi için iyice ehlileştirilebilir. Belki biraz kaba görülebilir ama köleliğin derinliğini yakalamak için bilimsel, edebi çok yönlü çabaların gereği açıktır. Muazzam cinsiyetçi bir toplum oluşturulmuştur. Gerçek kabalık şuradadır ki ;erkeğin tek taraflı kadın tecavüzü bir kahramanlık gibi görülürken erkek bundan son derece keyif ve gurur alırken kadın taşlanarak öldürülmekten, geneleve kapatılmaya, toplum içine bir daha çıkmamaya kadar her tür acımasızlıklarla karşı karşıyadır. Yine en kabasından erkek cinsel organıyla gururlanırken, kadın için cinsiyet organları bir utanç kaynağıdır. En basit fiziki farklılıkları bile kadın aleyhine kullanılmaktan çekinilmemiştir. Kadın olmanın kendisi bir utanç konusu haline getirilmiştir. Sözde kutsal bir duygu olan aşkta bile kadının yaşadığı gözü kara bir erkek dayatmasıdır. Kız çocuklar her zaman hor görülmüştür.

Sorulması gereken soru neden bu kadar derin bir kölelik? Cevabı kesinlikle iktidar olgusu ile bağlantılıdır. İktidarın doğası kölelik ister. Eğer iktidar sistemi erkeğin elindeyse sadece insan türünün bir kısmı değil, bir cinsin tümü bu iktidara göre şekillenmelidir. İktidar sahipleri devlet sınırlarını nasıl hane sınırları gibi görüp her uygulamayı bu sınırlar dahilinde bir hak olarak görürlerse, onun mikro modeli olan ailede de erkek iktidarının sahibi olarak her uygulamaya –gerekli görürse öldürme dahil- kendini hak sahibi görür. Evdeki kadın o kadar eski ve derinlikli bir mülktür ki sınırsız bir mülkiyet duygusuyla erkek “kadın benimdir” der. Kadın için -evlilik bağı adı altında bağlı bulunulan- erkek üzerinde en ufak bir hak iddiasında bulunulamaz. Ama erkeğin kadın ve çocuklar üzerindeki hak sahipliği sınırsızdır. Mülkiyetin en temel kaynağı yine ailede, kadın üzerindeki kölece tasarrufta aranmalıdır. Mülkiyetin kaynağında köleleştirilmiş kadın yatar. Kadın üzerine yayılmış kölelik ve mülkiyet dalga dalga tüm toplumsal düzeye yayılır. Böylelikle de toplum ve bireyin zihniyet ve davranış yapısına mülkiyetçi ve köleci her duygu ve düşüncüyü yerleştirir. Toplum her tür hiyerarşik ve devletçi yapılanmalara uygun hale getirilir. Bu ise uygarlık denen sınıflı her tür yapılanmanın rahatça ve meşruiyet kazanmış olarak sürdürülmesi demektir. Böylece kaybeden sadece kadın olmuyor. Bir avuç hiyerarşik ve devletçi güç dışında tüm toplum oluyor.

Kadın için özel kriz dönemleri pek önemli değildir. Zaten sürekli bir krizi yaşamaktadır. Kadın demek krizli bir kimlik demektir. Günümüzde yaşanan kapitalist sistem kaosunda tek umut vaat eden kadın olgusunun sınırlı da olsa aydınlatılmış olmasıdır. Feminizm yetersiz de olsa kadınlık gerçeğini son çeyrek yüzyılda oldukça görünür

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

kılmıştır. Kaosta her olgunun değişme şansı yüksek bir aydınlanmayla daha da arttığı için özgürlük lehinde atılacak adımlar niteliksel sıçramalara yol açabilir. Güncel krizden kadın özgürlüğü büyük kazanarak çıkabilir.

Kadın özgürlüğü olgu tanımlamasına uygun olarak kapsam bulmak durumundadır. Genel toplumsal özgürlük ve eşitlik kadın için de direkt özgürlük ve eşitlik olmayabilir. Özgün çaba ve örgütlülük esastır. Yine genel demokratikleşme hareketi kadın için olanaklar açabilir. Fakat kendiliğinden demokrasi getirmez. Kadının bizzat kendi demokratik amaç,örgüt ve çabasını sergilemesi gerekir. Kadına içerilmiş bulunan köleliği karşılayacak bir özgürlük tanımına öncelikle ihtiyaç vardır. Kapitalist sistemin muazzam vizyon geliştirme ve sanallığı gerçeğin yerine koyma gücü o denli gelişmiştir ki kadını en çok alçaltan bir etkinliği (örneğin pornografi) bile özgürlükle özdeşleştirebilir.

Feministlerin çabalarında birçok önemli öge varsa da hala batı merkezli demokrasilerin ufkunu aşmaktan uzaktır. Temelinde kapitalizmin oluşturduğu yaşam biçimini değil aşma, tam kavramasını bile sağladığı söylenemez. Durum Lenin'in sosyalist devrim anlayışını çağırıştırıyor. Onca büyük çabaya rağmen ve kazanılan bir çok mevzi savaşına karşın sonuç kapitalizme soldan en değerli katkıyı sunmaktan kurtulamamıştır. Feminizmin başına da benzer sonuçlar gelebilir. Güçlü örgütsel temelden yoksunluk, felsefesini tam geliştirememesi, kadın militanlığına ilişkin zorluklar iddiasını zayıflatmaktadır. Kadınlar cephesinin “reel sosyalizmini” bile sağlamayabilir. Fakat soruna dikkat çekmek açısından ciddi bir adım olarak değerlendirmek en doğrusudur.

Şüphesiz her cinsiyet türünün olduğu gibi kadının da bir doğası vardır. Toplumsallıktan öte biyolojik cins olarak kadının daha merkezi öge olduğunu, biyoloji bilimi her geçen gün artan kanıtlarla desteklemektedir. Özcesi kadın fiziği erkeği kapsamakla birlikte , erkek fiziği kadını kapsayamamaktadır. Kutsal kitapların tersine kadın erkekten değil, erkeğin kadından türediği anlaşılmaktadır. Kadının kromozomları erkekten fazladır. Kadın için dezavantaj olarak düşünülen aylık kanamalar bile kadının doğayla daha nazik bağının göstergesi olarak anlaşılmalıdır. Rahim kanaması bitmemiş, devam eden doğal bir yaşam akıntısı olarak görülmelidir. Yaşamın kök damarı bitmemiş, devam etmek iradesinin bir göstergesi olarak anlaşılmalıdır. Kadın hastalıkları denilen hususlar aslında yaşam olgularıdır. Kadının yaşam merkezini temsil etmesinden kaynaklanmaktadır. Yaşamın karmaşık sorunları kadının rahminde, karnında cereyan etmektedir. Kendinden doğan çocuk ve göbek bağı yaşam zincirinin son halkası gibidir. Bu gerçeklik karşısında erkek sanki kadının bir eki, bir uzantısı gibi

görülmektedir. Bu olguyu doğrulayan bir hususta erkekteki aşırı ve anlamsız kıskançlık duygusudur. Kadın doğası kendine karşı daha güvenli dururken erkek adeta yerinde duramaz. Kadın etrafında dönen bir bela gibidir. Tüm bu gözlemler kadın fiziğinin zaaf yüklü değil , daha merkezi olduğunu kanıtıyor. Bu nedenle kadın öncelikle erkek egemen kültürün dayattığı “eksikli, hastalıklı” tanımını derhal ret etmelidir. Tersinin doğru olabileceğini erkeğe hissettirebilmelidir. Kadın fiziğine ilişkin kendine güvenmeli derken bu önemli gerçeği kast ediyoruz.

Bu fiziksel oluşumun doğal sonucu kadındaki duygusal zekanın daha güçlü olmasıdır. Duygusal zeka yaşamdan kopmayan zekadır. Empati ve sempatiyi güçlü taşıyan zekadır. Kadında analitik zeka geliştiğinde bile güçlü duygusal zekasından dolayı daha dengeli, yaşarla bağlantılı ve tahripkar olmaktan uzak durmaya daha yeteneklidir. Erkek kadın kadar yaşamın ne olduğunu anlamaz .Yaşamın kendisi olan (aryen dil grubundan olan Kürtçe'de Jîn yaşam demektir. Aynı zamanda kadın anlamına gelir.) kadın yaşamın bütün yönlerini rüyakarlıktan uzak saf ve yalın haliyle görme yeteneğidir. Bu yeteneği güçlüdür. Bunu şahsi yaşamımızda da çok iyi bilmekteyiz.

Entrikacı, yozlaştırıcı, fahişe vs sıfatlı kadın gerçeğinin acımasız sorumlusu erkektir. Hiçbir kadın kendi halinde kaldıkça entrikacılık, fahişelik yapma gereği duymaz. Fiziki biyolojik varlığı buna uygun da değildir. Entrikacılığın ve fahişeliğin gerçek yaratıcısı erkektir. Bilinen ilk genelevi Sümer başkenti Nippurda M.Ö.2500’lerde “musakkatin” adıyla açanın erkek iktidarı olduğu biliyoruz. Buna rağmen utanmadan sanki fahişelik kadın yaratımıymış gibi bir yaklaşımı sürekli canlı tutar. Kendi eserini, doğurduğu suçluluğu kadına mal ederek sahte bir namus anlayışı geliştirerek olmadık lanetlenme ve dayağı, katliamı kadından eksik etmez. Bu ilave tanımlamadan çıkarabileceğimiz sonuç erkeğin öncelikle ideolojik saldırısına karşı yetkin durmadır. Erkek egemen ideolojiye karşı kadın özgürlük ideolojisiyle, feminizmi ve kaynaklandığı kapitalizmi aşarak silahlanıp mücadele edilmelidir. Erkek egemen iktidarcı zihniyete karşı, kadının özgürlükçü doğasal zihniyetini yetkin kılıp öncelikle ideolojik alanda kazanmayı iyi bilmek, tam sağlamak gerekir. Unutmamak gerekir ki geleneksel kadınsı teslimiyet fiziki değil toplumsaldır. İçerilmiş kölelikten gelir. O halde öncelikle ideolojik alanda teslimiyet düşünce ve duygularını yenmek gerekir.

Kadın özgürlüğü politik alana yönelirken savaşımın en çetin yanıyla karşı karşıya olduğunu bilmelidir. Politik alanda kazanmayı bilmeden hiçbir kazanım kalıcı olamaz. Politik alanda kazanmak demek, kadının devletleşmesi hareketi değildir. Tersine devletçi ve hiyerarşik

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

yapılarla mücadele; devlet odaklı olmayan demokratik, ve cins özgürlüğü ve ekolojik toplumu hedef alan siyasal oluşumları yaratmak demektir. Hiyerarşi ve devletçilik en çok kadın doğasıyla uyumsuzdur. Dolayısıyla anti-hiyerarşik ve devlet dışı siyasal oluşumlar uğruna kadın özgürlük hareketi öncü rol oynamak durumundadır. Köleliğinin politik alanda yıkılması özünde bu alanda kazanmayı bilmesiyle mümkündür. Bu alan mücadelesi kapsamlı demokratik kadın örgütlenmesi ve mücadelesini gerektirir. Her tür sivil toplum, insan hakları, yerel yönetimler demokratik mücadelenin örgütlenip geliştirileceği alanlardır. Tıpkı sosyalizm de olduğu gibi kadın özgürlüğü ve eşikliğine giden yol en kapsamlı ve başarılı demokratik mücadeleden geçer. Demokrasiyi kazanmayan kadın hareketi özgürlüğü ve eşitliği kazanamaz.

Sosyal alanda özgürlük açısından en önemli sorun aile ve evlilik gerçeğidir. Dipsiz bir kuyu gibi durum arz ederler. Kadın için kurtuluş gibi gelen bu kurumlar mevcut toplum zihniyetiyle bir kafesten diğerine geçmekten başka anlam içermez. Üstelik diri gençliğini de bir kasap zihniyetine terk etmek zorunda kalarak. Aileyi üst toplumun - iktidar toplumu- halk içindeki yansıması, ajan kurumu olarak görmek gerekir. Erkek toplumdaki iktidarın aile içindeki temsilcisi, yoğunlaşmış ifadesidir. Evlenirken aslında köleleşiliyor. Evlilik kadar köleleştiren başka kurum tasavvur etmek zordur. Gerçek anlamda en kapsamlı kölelikler bu kurumla kurulur ve ailede kökleşerek sürer. Genel anlamda eş olarak beraberliklerden ortak yaşamdan bahsetmiyoruz. Bu herkesin özgür ve eşitlik anlayışına göre anlam kazanabilecek bir husustur. Yerleşmiş klasik anlamıyla evlilik ve aileden bahsediyoruz. Kadın aleyhine kesin mülkleşme, tüm siyasal, zihni, sosyal, ekonomik alandan çekilme, bir daha kolay kolay kendine gelememe anlamını taşır. Radikal bir sorgulamadan geçirilerek demokratik, özgür cins eşitliğini hedefleyen ortak yaşama esasları sağlanmadan bireysel, güdusel sıkıntılardan ve geleneksel aile anlayışından kaynaklanan evlilikler, ilişkiler, özgür yaşam yolunda en tehlikeli sapmalar olarak rol oynayabilir. İhtiyaç bu tür birlikler de değil, zihniyet, demokratik ve politik alanı çözerek cinsiyet özgürlüğünü tam sağlama ve buna uygun ortak yaşam iradelerini gerçekleştirmektir.

Günümüz dünyasının en çok ağızlar da sakız edilen aşk konusu tarihin en rezil, içeriksiz dönemini yaşamaktadır. Tarihin hiçbir döneminde aşk bu denli ayağa düşmedi. Anlık aşklardan tutalım, açık cinayet yaklaşımlarına kadar en yavan ve tehlikeli ilişki tarzlarına bile aşk deniliyor. Bundan daha iyi kapitalist sistemin yaşam anlayışını sergileyecek ilişki düşünülemez. Dönemimizin aşkları hakim sistemin insan ve topluma dayattığı zihniyetin en kutsal alanda bile ne hallere

düştüğünün açık bir itirafıdır. Aşkı canlandırmak en zor devrimci görevlerden biridir. Büyük emek, zihniyet aydınlığı, insanlık sevgisi ister. Aşkın en önemli şartlarından biri çağın bilgeliği sınırlarında seyretmeyi gerektirir. İkincisi sistemin çılgınlıklarına karşı büyük duruşu dayatır. Üçüncüsü kurtuluşsuz, özgürlüksüz birbirlerinin yüzüne bile bakılamayacağını bir ahlaki tutum olarak benimsemeyi gerektirir. Dördüncüyü cinsel güdüyü üç hususun gereklerine tutsak etmeyi gerektirir. Yani cinsel güdü bilgeliğe, özgürlük ahlakına ve politik-askeri mücadele gerçekliğine bağlanmadan atılacak her adımın aşkın inkarı olduğunu bilmeyi gerektirir. Bir kuş kadar bile özgür yuva kurma olanağı olamayanların aşktan, ilişkiden, evliliklerden bahsetmeleri aslında sosyal düzen köleliğine teslimiyet ve özgürlük mücadelesinin soylulaştırıcı değerini bilmediklerini gösterir. Eğer çağımızın aşk gerçeğinden bahsedilecekse bu herhalde Leyla Mecnunları çok geride bırakan, nice tasavvuf ehlini aşan, bilim adamı titizliğini gerektiren, güncel kaostan toplumsal özgürlüğe kol açan; yiğitliği, fedakarlığı, başarıyı yakalamakla kanıtlayan kişilikleri kazanmakla mümkündür.

Kadının ekonomik, sosyal eşitlik sorunları da öncelikle politik iktidarın çözümlenmesiyle, demokratikleşme de başarıyla cevap bulabilir. Demokratik siyaset yapılmadan, özgürlükte ilerleme olmadan kuru hukuki bir eşitliğin fazla anlam kazanamayacağı açıktır.

Kadına yaklaşımı bir kültürel devrim gibi ele almak en doğrusudur. Mevcut kültürle ne kadar iyi niyetli de olursa, çaba da harcansa olgudaki sorun ve ilişki yapısından ötürü anlamlı özgürlükçü bir çözüm sağlanamaz. En radikal özgürlükçü kimlik; kadına yaklaşımla veya bir bütün olarak kadın-erkek ilişkilerindeki düzeni kavrayıp aşmakla mümkündür. Bir yandan baş bağlamayı gelenekle, pornoyu çağdaşlıkla karıştırarak zırnık kadar yol alınamayacağını iyi bilmek gerekir. Alandaki kölelik derinliği kadar özgürlük derinliğini de kavrayıp iradeleştirmek gereği vardır. Kadın özgürlüğünde, dolayısıyla kendini özgürleştirmede mesafe alamayanların hiçbir toplumsal ve siyasal özgürlük alanında çözümlenici ve dönüştürücü olamayacaklarını anlamaları gerekir. Erkek egemen-köle kadın ikilemini aşamayan hiçbir özgürlük çabasının gerçek bir özgür kimlik sağlamayacağını da en temel özgürlük kriteri olarak almak gerekir. Kadın üzerindeki mülkiyet ve iktidar ilişkisi yıkılmadan, özgür kadın-erkek ilişkisi gerçekleştirilemez.

Yüzyılımızı da özgür kadın iradesinin yükseleceği bir toplumsal zaman olarak görmek gerçekçidir. Kadınlar için belki de yüzyıl gerekebilecek kalıcı kurumlar düşünüp oluşturmak gerekir. Kadın Özgürlük Partilerine ihtiyaç olabilir. Özgürlüğün temel

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

ideolojik ve politik ilkelerini sağlayıp pratikleşmesini yürütmek, denetlemek bu partilerin hem gerekçeleri hem temel görevleri olmalıdır. Kadın kitleleri için özellikle kentlerde düşünülen sığınma evleri değil özgürlük alanları oluşturmak gerekir. En uygun bir biçimde Özgür Kadın Kültür Parkları olabilir. Ailelerin kız çocuklarını eğitemedikleri, düzen okullarının da bilinen yapıları nedenleriyle Özgür Kadın Kültür parkları ihtiyaç duyulan, uygun kız çocuk ve kadınlar için temelinde eğitim, üretim ve hizmet birimlerini kapsayacak alanlar olarak çağdaş kadın tapınakları rolünü de oynayabilir.

Kadınsız yaşanamaz denilir. Ama mevcut kadınla da yaşanamaz. Gırtlığına kadar köleliğe batmış bir kadınlı-erkekli ilişki herhalde en çok batıran ilişkidir. O halde kapitalist sistemin sonul kaos'undan gerçek aşklardan beklenen büyük gücü, özgür kadın etrafında yaratarak çıkış yapmak, aşka gönül vermiş ve baş koymuş gerçek kahramanların en soylu ve kutsal işlerinden olsa gerek!

TOPLUMSAL EKOLOJİYE DÖNÜŞ

Toplumsal sistem krizi ile birlikte gittikçe derinleşen ekolojik krizin kökenlerini uygarlığın başlangıcında aramak en gerçekçi yoldur. Toplum içinde tahakkümden kaynaklanan insana yabancılaşma geliştikçe doğayla yabancılaşmayı da beraberinde getirdiği, bir iç içeliği yaşadıkları bilinmelidir. Toplum özünde ekolojik bir olgudur. Ekoloji ile kast edilen ise toplum oluşumunun dayandığı fiziki ve biyolojik doğadır. Yaşamın suda başlaması, oradan karaya yayılması, ilkel bitki ve hayvan türlerinden sınır konulmakta zorluk çekilen bir çeşitlenmenin gelişmesi bilimsel olarak çözümlenebilmektedir. İnsan türünün dayanabileceği fiziki ve biyolojik çevre bu gelişmelerle bağlantılı olarak ortaya konulmaktadır. Bağlantı varsayımlarından birisi, insan türünün genelde canlılar, özelde hayvanlar alemindeki evrim zincirinin en son halkası olduğuna ilişkindir. Bundan çıkarılabilecek en başta gelen sonuç, insan türünün rasgele yaşayamayacağı, evrim zincirinin gereklerine bağlı kaldıkça kendini idame ettirebileceği gerçeğidir. Dayandığı evrim haklarını tahrip etmesi halinde biyolojik bütünü kaybolacağı ve bundan dolayı da türün kendini sürdürmemeye tehlikesiyle karşılaşması kaçınılmazdır. Doğadaki evrim bütünselliğinin sanıldığından daha fazla türlerin karşılıklı bağlılığına dayandığı bilimce iyice tespit edilmiştir. Uygarlığın, sorunu doğurmasının en temel nedeni dayandığı zorbalık ve cehalet - daha doğrusu yalancı olma zorunluluğu- gerçeğidir. Hiyerarşi ve devlet oluşurken sadece baskıya, zora dayanmakla varlıklarını kalıcı kılamazlar. Olup bitenin gerçek hikayesini gizlemek için riyakarlık,

yalan kaçınılmazdır. İktidar hakimiyeti, zihinsel hakimiyeti gerektirir. Zihinsellik ise gerçek dışılığı geçerli kıldığı sürece iktidarı güvenceye alabilir. Zihniyetin bu tarz oluşumu doğada yabancılaşmasının da temelini oluşturmaktadır. Toplumu var eden komünal bağı inkar ettiği ve yerine bir sapma olarak gelişen hiyerarşik ve devlet güçlerini esas aldıkça zihniyet durumu; doğayla yaşam arasındaki bağı unutulmasına, önemsiz kılınmasına açık hale gelecektir. Uygarlığın dayandığı bu zemin üzerindeki her yükseliş, daha fazla doğadan kopma, çevreyi tahrip olarak yansı bulacaktır.

Soyut tanrı yükselen ilk sömürücü tabakanın kendini meşrulaştırmaya ilişkin bir zihniyet yaratımıdır. Tehlikesi sadece kul-kölelerini kendine bağlamakla sınırlı kalmaması, gerçeklikten koparmasıdır. İnsan zihninin doğru doğa bağı kesiyor, yabancılaştırıyor. Eskinin doğa anası yerini zalim doğaya bırakıyor. Hem de gerçek zalimler tarafından. Bu zihniyetin tarih içindeki duraklarını gözlediğimizde dehşete kapılmamak elde değildir. Roma İmparatorluğunda yırtıcı hayvan-insan karşılaşmaları bunun ürünüdür. Tüm bitki ve hayvanlar dünyasından giderek ilgiyi koparmaya, karanlıklaştırmaya giderken, bunun iktidar gücünün bu zalim uygulamalarıyla bağı vardır. Daha doğrusu insanla hayvanı böylesine birbirine kırdırmak, özünde doğadan yabancılaşmayı simgelemektedir. Ortaçağ feodalizminde yeryüzü artık bir an önce terk edilmesi gereken bir handır. Hatta insanı kendine bağlayan, günaha sokan kirli bir mekândır. Tanrının yüceliği karşısında doğa ne olabilir ki. Bir an önce doğayı, dünyayı terk etmek mümince bir hedef olmuştur. Fakat üst tabakada ise cennetvari yaşam bin bir cümbüşle devam edecektir

Rönesans özünde doğayla kopan zihniyet bağının yeniden kurulmasıdır. Zihniyet devrimini doğanın canlılığı, üretkenliği, kutsallığı üzerinde geliştirdi. Ne varsa doğada var inancını esas aldı. Sanatla doğanın güzelliklerini daha iyi yansıttı. Bilimsel yaklaşımla doğa sınırlarının kapısını araladı. İnsanı temel alarak tüm gerçekliğiyle tanınmasını bilime ve sanatın görevlerinden saydı. Yeniçağı bu zihniyet değişikliği doğurdu. Sanıldığı gibi aksine kapitalist toplum bu sürecin doğal sonucu olmayıp saptırıcı ve geriletici bir rol oynadı. Geliştirilen insan sömürü yöntemlerini, doğanın istismarıyla birlikte yürüttü. İnsana hakimiyet doğaya hakimiyetle bütünleşti.

Sonuçta toplumsal krizle çevre krizi birleşti. Sistemin özü nasıl toplumsal krizi kaos aralığına taşıdıysa, çevrenin yaşadığı felaketler de yaşam için SOS sinyali vermeye başladı.

Ekolojinin kendisi de bir bilimdir. Toplumun çevreyle ilişkisini inceleyen bir bilim. Yeni olmasına rağmen gittikçe tüm bilimlerle iç içe toplumla doğa çelişkisinin aşılmasını sağlama da öncü rol oynayacaktır.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

Sınırlı olarak gelişen çevre bilinci ekolojiyle devrimsel bir sıçrama yapacaktır. İlkel komünal toplumda doğayla bağ çocuk-ana bağı gibiydi. Canlı olarak algılıyor, ona karşı olmamak, ondan ceza almamak dinin temel kuralı haline getirilmiştir. Doğa dini ilkel komünal toplumun dinidir. Toplumun oluşumunda doğal bir anormallik ve çelişki yoktur. Felsefenin kendisi insanı “kendi farkına varan doğa” olarak tanımlar. İnsan özünde en gelişmiş doğa parçasıdır.

Doğal çevreyle bütünlük sadece ekonomik, sosyal içerikli değildir. Felsefi olarak da doğa, kavranması vazgeçilmez bir tutkudur. Aslında bu karşılıklıdır. Doğa insanlaşarak büyük merakını, yaratım gücünü kanıtlarken, insan da doğayı -Sümerlerin özgürlüğü (amargi) anaya (doğaya) dönüş olarak anlamaları düşündürücüdür- kavrayarak kendi farkına varmaktadır. İkisi arasında aşık-aşık olunan ilişkisi vardır. Bu büyük bir aşk serüvenidir. Bozmak ayırmak herhalde dini tabirle en büyük günahdır. Çünkü ondan daha değerli bir anlam gücü yaratılamaz. Konuyla ilintililik anlamında kadın kanamasını doğayla hem ayrı düşüşün hem de ondan gelişin bir işareti olarak yorumlamamızın çarpıcı anlamı bir kez daha kendini hissettiriyor. Kadının doğallığı, doğaya yakınlığından ileri gelmektedir. Sırlı çekiciliği de anlamını bu gerçekte bulur.

Doğayla bütünleştirmeyen hiçbir toplum sisteminin rasyonelliği, ahlakılığı savunulamaz. Doğal çevreyle en çok çeliştiren sistemin rasyonelite ve ahlaki olarak da aşılması bu nedenledir. Kapitalist toplum sisteminin yaşadığı kaosla çevre felaketi arasındaki ilişki kısa tanımlamadan da anlaşıldığı gibi diyalektiktir. Ancak sistemden çıkış doğayla olan köklü çelişkileri aştıracaktır. Yalnız başına çevrecilik hareketleriyle çözümleyici olunamayacağı çelişkinin karakterinden ileri gelmektedir. Diğer yandan ekolojik bir toplum ahlaki dönüşüm de gerektirir. Kapitalizmin anti-ahlakılığı ancak ekolojik yaklaşımla aşılabılır. Ahlak-vicdan ilişkisi empatik ve sempatik bir ruhsallığı gerektirir. Bu ise yetkin bir ekolojik donanımla anlam bulduğunda değer taşır. Ekoloji doğayla dostluktur. Doğal dine inanıştır. Bu yönüyle doğal organik toplumla yeniden ve uyanmış bilinçle bütünleşmeyi ifade eder.

Ekolojik yaşamın pratik sorunları da oldukça günceldir. Doğal çevre felaketlerini durdurmak için kurulmuş çok sayıda örgütlenmeyi derinleştirmek, demokratik toplumunu ayrılmaz bir parçası kılmak yine feminist ve özgürlükçü kadın hareketiyle dayanışma içinde olmak eylemlilik görevleridir. Çevreye ilişkin bilinçlenme ve örgütlenmeyi yoğunlaştırmak, demokratikleşmenin en temel faaliyetlerinden birisidir. Bir dönemlerin yoğun sınıf ve ulus bilinci gibi yoğun demokrasi ve

çevre bilinci kampanyaları düzenlemek durumundayız. Hayvan haklarından tutalım, ormanları korumaya ve hızla doğayı yeniden ormanlaştırmaya doğru bir eylemlilik toplumsal eylemliliğin vazgeçilmez bir parçası olmalıdır. Biyolojik duyarlılığı olmayanın toplumsal duyarlılığı sakattır. Gerçek ve anlamlı olan duyarlılık ikisi arasındaki bağı görmekten geçer. Önümüzdeki dönemler çıplak hale getirilmiş, doğanın büyük bir orman ve diğer bitki örtüsüne ve hayvanlarına kavuşması için verilmesi gereken büyük mücadelelere tanık olacaktır. Tanık olmalıdır. Adeta ormanlaştırma şansını vermek gerekecektir. En büyük yurtseverlik ağaçlandırmak ve ormanlaştırmaktan geçer sloganı herhalde en değerli sloganlardan biri olacaktır. Hayvanları sevip korumayanın insanları koruyup sevemeyeceği daha iyi anlaşılacaktır. Hayvan ve bitkilerin insana emanet olduğu kavrandıkça insanın değeri bir kat daha artacaktır.

Ekolojik bilinçten yoksun bir toplumsal bilinçlilik reel sosyalizm olgusunda da görüldüğü gibi çözülmek ve yozlaşmaktan kurtulamaz. Ekolojik bilinç temel ideolojik bir bilinçtir. Felsefeyle ahlakın sınırları arasındaki köprü gibidir. Çağdaş krizden kurtarıcı politika ancak ekolojik olduğunda doğru bir toplumsal sistemliliğe götürebilir. Kadın özgürlük probleminde olduğu gibi ekolojik sorunların çözümünde de bu denli gecikmiş ve yanlışlıklarla dolu yaşamın altında ataerkil-devletçi iktidar anlayışının temel bir rolü vardır. Ekolojiyi ve feminizmi geliştirdikçe ataerkil-devletçi sistemin tüm dengeleri bozulmaktadır. Gerçek bir demokrasi ve sosyalizm mücadelesi ancak kadın özgürlüğü ve çevrenin kurtuluşuna amaçlandığında bütünlük kazanabilir. Ancak böylesine bütünlüğe bir yeni toplumsal sistem mücadelesi güncel kaostan çıkışın en anlamlı biçimlerinden biri olabilir.

Buna karşın halkların tarih boyunca sergiledikleri daha çok komünal ve demokratik duruş tarzı, kendini kaosu aşabilecek teorik ve taktik yenilemelerle güçlendirmek durumundadır. Eski dönemlerin reel sosyalizmi doğuran, “Sol” anlayışlarla daha yakın dönemlerdeki “yeni sol”, “ekoloji” ve “feminist” hareketleri ve porto-allegra toplantıları kaosu kavrayıp aşacak yetenekten uzaktırlar. Bu hareketleri de yadsımadan küresel bir “demokratik cinsiyet özgürlüğü ve ekolojik toplum” için genel teorik perspektiflerle yerel özgün taktikler üzerinde yoğun bir tartışma ve çözüm tarzlarına şiddetle ihtiyaç vardır. Bunu yaparken, eskinin ya “devletleri yıkararak yada ele geçirerek” iktidar ve çözüm olmaya odaklı teorik ve taktik yaklaşımlara “elveda” demek temel koşullardan başta gelenidir.

Her şey küresel kapitalizmin yeni aşamasında halklar ve onu teşkil eden tüm grupların öz kimliğine ve kültürüne dayalı bilinç ve iradelerini ortaya çıkarıp yerel ve ulus ötesi çözümleri araştırmak,

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

örgütlemek ve eyleme geçirmekten geçer. Yerel yönetimlerin temel organları olarak demokratik belediyeçilik hareketinden: köy ve mahalle komünlülüğüne, kooperatiflerden, geniş sivil toplum örgütlenmelerine, insan haklarından çocuk, hayvan haklarına, kadın özgürlüğünden, ekolojik ve gençliğin öncü örgütlenmesine kadar geniş bir toplumsal ağ halindeki demokratik toplum örgütlenmesini geliştirmek vazgeçilmezdir.

Bu tip demokratik toplumun ideolojik, teorik ve yönetsel koordinatörü olarak demokratik siyaset odaklı siyasi partilerin oluşturulması da hayatidir. Demokratik parti ve ittifaklar geliştirilmeden demokratik toplumun oluşturulması beyhudedir. Demokratik toplum ve siyaset odaklarının en üst ifadesi olarak “halk kongreleriyle” taçlanma her halk grubu için kaçınılmaz temel bir görevdir. Devlet alternatifi olmayan ama ona teslimiyeti de reddeden, gerektiğinde ilkeli bir uzlaşmaya açık “halk kongreleri” günümüzün kaosunu aşarken temel alınması gereken demokratik organların başında gelmektedir.

Halkların temel sloganları özgür ulus ve vatan, demokrasinin en kapsamlı uygulanmasından geçen sosyalizm -yani hukuki olmayan, eşitsizlerin eşitliğine dayanan bir eşitlik anlayışı - dinsel inançlara özgürlük ve devlet olmayan demokratik kongreler olarak sıralanabilir. Küresel kapitalizmin elindeki dev ekonomik askeri ve bilimsel imkanlar gözünde bulundurularak demokratik her tür yasal eylemlilik, yasalar eşit uygulanmadığında ve zorbalık rejimi esas alındığında örgütlü ayaklanmalar ve öz savunmaya dayalı gerilla savaşları karşı koyma yöntemleri olarak değerlendirilebilir. Kapitalist toplum ahlakın yadsınması temelinde oluştuğundan, demokratik cinsiyet özgürlüklü ve ekolojik toplumu inşa ederken teorik-etik ve pratik-ahlak olarak hareket etmek vazgeçilmez bir ilke ve tutumdur.

Kaos toplumunu aşarken bilim ve sanat en çok dayanacağımız zihniyet temelleridir. Üniversitelerden ilkokullara kadar dayatılan resmi eğitimler öz ve biçim olarak bireye, topluma ve çevreye yabancılaşmış devlet ve hiyerarşi güdümlü insan oluşturmayı esas aldığından bu tip eğitim ve öğretimin tuzaklarını, aldatmacalarını aşıp; insanı ve toplumu tarihsel gerçekleri ile tanıştıran, anı özgür kılarak geleceğe taşıyan yeni bir bilim ve sanat anlayışı –paradigması- öncelikli olarak ve bir zihniyet devrimi esprisi içinde özümseyip yaşamsal kılınmalıdır. Yeni tip sosyal bilim akademileri, okulları ihtiyaçlar ölçüsünde yaygınlaştırılmalıdır.

Kapitalizmin küresel kaos imparatorluğuna karşı bu temelde “halkların küresel demokratik uygarlığına” yönelmek geçmiş direnme geleneklerine saygı kadar geleceğin her zamankinden daha demokratik özgür ve eşit dünyasına götürebilir.

ORTADOĞU UYGARLIĞINDA KAOS VE OLASI ÇÖZÜMLER

Ortadoğu'da kendine özgü bir tarzda üçüncü dünya savaşının yaşandığı bir gerçektir. Fakat bu savaşın klasik askeri-siyasi boyutlardan farklı bir özelliği vardır. Uygarlıklar savaşı tanımı doğru olmakla birlikte, içeriği yeterince doğru yorumlanmamaktadır. Tarihi ve toplumsal boyutları fazla açıklanmamaktadır. Tarafları, yöntemleri ve amaçları net değildir. Çokça plan ve projeden bahsedilmesine rağmen, en plansız ve adeta kendi kendine yürütölen bir savaş söz konusudur. Adeta kaos yaratmayı hedefleyen bir savaşla karşı karşıyayız.

Ortadoğu toplumu, devleti gerçek anlamda bir sorunlar yığınidır. Kadim tarihten beri biriken ve bastırılan çeşitli sorunlar toplumu nefessiz bırakmıştır. Çözüm bulsunlar diye kapitalist sistem tarafından dayatılan rejimlerin kendileri sorunların kaynağı haline gelmişlerdir. Ne kendileri çözümleyici olabiliyorlar, ne de iç ve dış çözümleyici güçlere imkân veriyorlar. Sorunu sadece İslam'ın krizi ile adlandırmak büyük eksiklidir. Tek tanrılı dinleri de aşan, kökü neolitik döneme kadar giden zihniyetler vardır. Ulus olgusuyla tanımlanamayacak birçok toplumsal doku ve sistem olmuştur. Değil her aşiret, neredeyse her aile bir devlet sorunu gibi karmaşıklık taşımaktadır. Kadın ve erkek arasındaki uçurum, toplumla devlet arasındaki uçurum kadar yabancılaşmayı yaşamaktadır. Adeta efsanede anlatılan Babil Kulesi dibinde birbirinden anlamayan bir körlük, sağırlar ve dilsizler kaosu yaşanmaktadır. Efsane aynı yerde sanki canlanmıştır. Yetmişi aşkın ulus gücü çaba harcıyor. Ama her geçen gün kargaşa daha da artıyor.

Ortadoğu toplumu, toplumların kök hücrelidir. Gücünü bu niteliğinden almaktadır. Kök hücre teorileri toplumlar için de geçerlidir. Kapitalist sistem Amerika kıta kültüründen Pasifik-Avustralya, oradan Hint, Çin ve Japon kültürüne; Afrika'dan Rusya-Güney Sibirya kültürlerine kadar yayılma yeteneği göstermiştir. Bir nevi kültürler ve uygarlıklar savaşını kazanmıştır. Fakat Ortadoğu'da 1800'lerden beri çok sayıda girişime rağmen sistemin fethi söz konusu değildir. Belki de dünya savaşlarından daha sorunlu geçen durumlar yaşanmaktadır; asimetric savaşları da aşan öğeler taşımaktadır. Zorlanmaların temel nedeni açık ki toplumsal dokudan kaynaklanmaktadır. Fransız Devriminin çözdüğü krallık ve feodalizmle, Rus Devriminin çözdüğü Çarlık ve feodalizm benzer olup, doku derinliği olmayan bir üstyapıyla uğraşmışlardır. Bu yapıları teşhis ve çözmeleri yine de büyük zorluklar içermiştir. Kaldı ki, bu devrimler üstyapıda cereyan edip azami kapitalist sistemle bütünleşmekten kurtulamamıştır. Ortadoğu toplumuna ve

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

üstyapısına bu modeller dayatılarak sorunları çözmek şurada kalsın, daha da derinleştirmekle sonuçlanmıştır. Geriye uygarlıklar savaşının doğasını iyi anlamak gereği kalıyor. Daha doğrusu, Ortadoğu uygarlığını bu kadar direngen ve çözümsüz kılan nedir? Neden dünyanın bilinen ve müdahale edilen tüm uygarlıklarında sonuç alınıyor da, Ortadoğu uygarlığında benzer çözümler başarılı olamıyor?

Sorunun cevabı ana uygarlık gerçeğinde yatmaktadır. Ana çocuğa değil, çocuk anaya nasıl benzemek durumundaysa, bir nevi kendilerinden doğdukları ana uygarlığı da çocuk uygarlıklar kendilerine benzetemezler. Kendileri ana uygarlığa en azından bazı yönleriyle benzemek zorundadır. Yine kök hücre örneğine dönersek, ana hücreden türemiş tüm hücrelerin genetik yapılarını bulmak mümkündür. Ama türemiş hücrede ana hücrenin tüm genlerini bulmak mümkün değildir. Şüphesiz toplumsal olguyu biyolojik olgularla aşırı kıyaslamak büyük hatalara yol açar. Ama yine de trendleri doğru anlamak açısından önemli kolaylıklar sağlarlar. Kapitalist sistem uygarlığının Ortadoğu uygarlığına daha derinlikli ve özgün yaklaşması gereği açıktır.

En az devlet sorunu kadar ağırlaşan bir sorun da aile ve kadın etrafından şekillenen toplumsal zihniyet ve davranışlardır. Üstte devlet altta aile, cennet ve cehennem ikilemi gibi bir diyalektik bütünlük oluştururlar. Devlet, mikro modelini ailede gerçekleştiren, büyüyen aile talepleri de makro modelini devlet olarak tasarılar. Her aile ideal çözümünü devletleşmede bulur. Devlet despotunun ailedeki yansıması 'küçük despot' olarak 'aile reisi' erkektir. Büyük devlet despotu ne kadar etkili, yetkili, keyfi tutumlarla aleme nizam vermeye çalışırken, küçük reis de birkaç kadın ve çocuk üzerinde aynı mutlak nizamıyat işleriyle uğraşır.

Ortadoğu uygarlığında aileyi devletin mikro modeli olarak çözmeden yetkin bir toplumsal çözümlemeyi yapmak çok eksik bırakır. Günümüz Ortadoğu toplumunda kadın sorunu en az devlet sorunu kadar ağırlaşmışsa, bunun altında yine devletin tarihi kadar uzun ve karmaşık bir kadın kölelik tarihi yatar. Kadın-aile-erkek Bermuda üçgenini haritada iyi göstermeden, yanından geçen her toplumsal çözüm gemisini batırması işten bile değildir. Bermuda üçgeni toplumsal okyanusta Ortadoğu'daki mikro devlet olarak ailedir. Hiyerarşi ve devlet yükselirken, kendi izdüşümlerini de mutlaka aile kurumunda yansıtmadan edemezler. Ailede yankı bulamayan bir hiyerarşi ve devlet, yaşama şansını güçlü kılamaz ve sürdüremez. Ortadoğu uygarlığında bu diyalektik ikilem özenle dokunur ve hiç ihmal edilemez.

En eski tutsaklığa alınmış cins, soy ve sınıf olarak kadını ele alıp sınırlı da olsa sosyolojik bir çözümlemeye tabi tutmadan, aile ve

erkeği, dolayısıyla başka bir yönden devleti ve toplumu kavramada büyük eksiklikler olacağından, kısaca bir kadın kölelik tarihini tasarılmamak gerekir. Kadın tanımını önceki bölümde vermeye çalıştığımızdan tekrarlamayacağım. Fakat yine de kadını biyolojik olarak toplumsallığa girdiğinde eksik, kusurlu bir cins olarak değerlendirmek tamamen ideolojiktir -ve erkek egemen zihniyet tasarımıdır- demeyi hiç ihmal etmemek gerekir. Bilakis kadının biyolojik ve toplumsal bir varlık olarak daha yetkin olduğunun bilimsel olarak kanıtlanan bir gerçeklik olduğunu da hiç göz ardı etmemek gerekir.

Evcil-ana kültürünün merkezi Ortadoğu'dur. Eldeki veriler bu kültürün M.Ö 1500'lerden beri gelişim halinde olduğunu göstermektedir. Toros-Zağros dağ silsilesinin iç eteklerindeki bitki ve hayvan varlığı evcileşme için gerekli temel olanakları sunmaktadır. İklim ve toprak yapısının buğdaygiller ve koyun-keçi gibi küçük baş hayvanların yetişmesine uygun olması bunda temel rol oynar.

Kadının çocuk doğurma ve büyütme ihtiyacı ancak yerleşik koşullarda daha rahat gerçekleşebilir. Uygun bir iklim, bitki ve hayvan varlığı bu ihtiyaçla birleşince evcileşmenin temel koşulları doğmaktadır. Toplayıcılık sanatı, birçok bitki ve ağaç meyvesi, yiyecek ihtiyacını giderebilmektedir. Dağ koyunu ve keçisinin evcilleşmesi yün, süt ve etleriyle ihtiyaç gidermeyi daha da zenginleştirmektedir. Verimli bitki ve ağaçların tarlamsı alanda yetiştirilmesi verimin kat kat artmasına yol açtığı deneye görülmektedir. Hayvanları hemen öldürmek yerine beslemek, süt ve yün ürünleriyle kıtlıklarda aç kalmamak açısından uygun düşmektedir. Ana-kadın etrafında büyüttüğü çocuklarıyla evcil düzeni geliştirmek için her iki konuda da güçlü deneyimlere sahiptir. Mağaradan çıkıp uygun ürün yetiştirmek ve hayvan besleme alanlarında ev kurmak belki basittir, ama tarihin aya çıkış gibi bir dev adım rolü oynayacaktır. Küçük kulübelerin köyleşmesi zor olmayacaktır.

Sümer kaynakları bu kültürün ilk şehir sitelerin kurulduğunda da etkili olduğunu, varlığını güçlü bir biçimde sürdürdüğünü göstermektedir. Tanrıça İnanna -Uruk tanrıçası- etrafındaki mitolojik örüntü hayli öğreticidir. Özellikle erkeğin egemenlik tırmanışı karşısındaki direnişi günümüzde bile en değme feminist hareketlere taş çıkartacak niteliktedir. Kadının hangi uygarlığa sahip olduğu Tanrı Enki'ye -Sümerlerde yükselen pederşahi erkeği temsil eden figür- karşı güçlü bir biçimde savunmaktadır. Kendisinin 104 'me'ye -dönemin uygarlık icat ve kavramları- sahip olduğunu, Enki'nin bunları hileyle kendisinden çaldığını, geri vermesi gerektiğini şiirsel bir dille anlatmaktadır. M.Ö 3000'lere kadar gidebilen bu mitolojik anlatım, aslında Sümer uygarlığının ardındaki kadın rolünü çarpıcı bir biçimde

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

göstermektedir. Ayrıca İnanna köken olarak eski dağ tanrıçası Ninhursag'a bağlanmaktadır. Ninhursag etimolojik olarak –Nin=tanrıça, kur=dağ, sag=bölge-dağ bölgesinin tanrıçası anlamına gelmektedir. Aşağı Mezopotamya için dağ deyince Zağroslar ve uzantıları akla geldiğine göre, tanrıça kültürünün dağlık alandan indiğini açıklamaktadır.

M.Ö 4000-2000 arasında dünya uygarlık merkezi olarak Sümerlerde kadın-ana kültürü hala etkilidir. Erkek başa baş bir ağırlığa sahiptir. Dönemle ilgili tüm mitolojik belgelerde bu ağırlık yansımıştır. Tanrıça tapınakları yaygındır. Kadın etrafında henüz bir ayıplama kültürü geliştirilmemiştir. Özellikle cinsellik tanrısal bir eylem olarak anlatılmaktadır. Ayıplanma şurada kalsın, en değme erotik öykülerinde bile rastlanamayacak edebi bir anlatım söz konusudur. Cinsellikle ilgili her eylem, davranış yaşamın değerlendirilmesi, güzelliği olarak anlam bulmaktadır. Kadın cinselliği olağanüstü bir saygı ve çekicilik olarak anlam bulmaktadır. Daha sonra gerçekleştirilecek büyük karşıdevrimci yaşam tarzındaki kadınla ilgili hiçbir ayıplama henüz yoktur. Kadın bedeni sürekli övgü konusudur. Kutsal evlilik töreni bile çarpıtılmış da olsa –erkeğin çirkinleştirme eylemi- bu dönemden kalmadığıdır. Kürdistan'da halen söylenen Memê Alan, Mem u Zin ve Dervişê Avdi destanlarındaki tema ve içerikle ilgili birçok husus kadının güçlü konumunu yansıtmaktadır. Denebilir ki, bu destanların ilk orijinleri M.Ö 4000'lere kadar çıkarılabilir.

İnanna mitolojik örgüsünde hem çoban-erkek, hem çiftçi-erkek bir yardımcı olarak yansımaktadır. Çoban Dumuzi –bu terim tüm erkek yükselişinin ilk orijini- ve çiftçi Enkumdi, İnanna karşısında saygı ve bağlılıkta yarış halindedir. Baş yardımcıları olmak için yapmadıkları iş yoktur. İnanna hala bariz bir öncülük konumundadır. Erkek çiftçi ve çoban olarak egemen olmaktan çok uzaktır. Sümerlerin diğer ünlü bir destanı olan Babil Destanında (Ennuma Eliş) durumun tersine çevrildiğini görmekteyiz. Olağanüstü güç kazanan erkeği temsil eden tanrı Marduk'la güçten düşmüş anayı temsil eden Tiamat ikilemi hayli öğreticidir. Kadın-ana, tanrıça ana hakkında korkunç bir karalama, ayıplama kültürü işlenmektedir. Kadını erdemsiz, yararsız, zararlı, korkunç göstermek için mitolojik kalıplar alabildiğine zorlanmaktadır. M.Ö 2000'lerden itibaren bu kültürün yaygınlaştığını görmekteyiz. Toplumsal statüde kadın aleyhinde büyük bir değişiklik gerçekleştirilmiştir. Ataerkil toplum egemenliğini destanlaştırabilecek güçtedir. Erkekle ilgili her şey yüceltilmekte ve kahramanlaştırılmaktayken, kadınla ilgili her şey küçültülmekte, ayıplanmakta ve değersiz kılınmaktadır.

Tarihte belki de toplum yaşamı üzerinde en büyük bir değişime yol açacak bir cinsel kırılma yaşanmıştır. Ortadoğu kültüründe kadınlı ilgili bu ilk değişime birinci büyük cinsel kırılma karşıdevrimi diyebiliriz. Karşıdevrim diyoruz. Zira toplumun olumlu gelişmesi üzerinde katkısı yoktur. Tersine ataerkil toplumun kaskatı egemenliğini getirerek kadını dışlamakla muazzam bir yaşam fakirleşmesine yol açmıştır. Çift sesli toplum yerine, tek sesli erkek toplumuna yol açmıştır. Ortadoğu uygarlığındaki bu kırılma belki de baş aşağı gidişin ilk adımıdır. Sonuçları her geçen dönem daha da karatıcı olmuştur. Tek boyutlu aşırı erkeksi toplum kültürüne geçilmiştir. Kadının bir dönemler harikalar yaratan ve son derece insancıl, canlı duygusal zekâsı kaybolurken; dogmatizme teslim olmuş, doğadan kopmuş, savaşı en yüce erdem sayan, oluk oluk insan kanı dökmekten zevk alan, kadına ve köleleştirilmiş erkeğe her keyfi muameleyi hak sayan zalim bir kültürün lanet -kendileri tersini söyler- analitik zekâsı doğmuştur. Bu zekâ veya düşünce türünün canlı doğa, insancıl üretime odaklı eşitlikçi kadın zekâsının tersi bir yapısı vardır...

Tek tanrılı dinler tarihinde kadın etrafında, ikinci büyük cinsel kırılma kültürü gelişme kaydeder. Mitolojik dönem kırılmasındaki kültür bu sefer tanrı emri olarak kanun haline gelir. Kadına yönelik uygulamalar tanrının kutsal emrine bağlanır. Kadınlar hediye edilmektedir. Kadının sesi soluğunun kesildiği yeni bir döneme girilmiştir. Kadın üstündeki tasarruf herhangi bir mal üzerindeki farksızdır. Yeni din devletinde yaşanan bu durum aileye de yansıtılacaktır. Ataerkil kültürle dinsel devlet kültürünün çifte egemenliği altındaki kadının rolünden bahsetmek mümkün değildir. En iyi kadın erkeğine, ataerkilliğe en iyi uyum gösteren kadındır. Kadına yönelik karalamalara din de alet edilmiştir. Her şeyden önce O (Havva) Adem'i baştan çıkararak cennetten kovulmasına yol açan ilk günahkâr kadındır. Adem'in tanrısına -ataerkillik figürü- boyun eğmeyen Lilit, şeytanı- Adem'e secde etmeyen, kulluğu reddeden insan figürü -esas almakta, onun arkadaşı olmaktadır. Mitolojik karalama örnek alınarak dinsel karalamaya dönüştürülmüştür. Sümerlerde kadının erkeğin kaburgasından yaratıldığı şeklindeki iddiası Kutsal Kitaba da alınmıştır. Sayıları binlere varan peygamberlerden tek bir kadın yoktur. Kadın cinselliği büyük bir günah olarak değerlendirilmekte, sürekli karalanarak, hor görülerek töresel bir ilke haline getirilmektedir. Sümer ve Mısır toplumlarında görkemli bir yeri olan kadın ayıbın, günahın, baştan çıkarmanın nesnesidir artık.

Hız. İsa'yla ve Meryem'le gerçekleşen, artık kadına düşen, gözü yaşlı, sakın bir kadın ve ana olmaktır. O hiçbir zaman tanrısallıktan dem vurmuyacaktır. Evinde özellikle değer kazanan -tanrı oğul- erkek

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

çocuklarına çok iyi bakacaktır. Evinin kadını olmak dışında herhangi bir toplumsal rolü yoktur. Kamusal alan tümüyle kadına kapalıdır. Hıristiyanlıktaki azizeler –kadın bakire- pratiği, aslında kadının büyük günahlarından kurtulmak için inzivaya çekilmiş halidir. Sınırlı da olsa olumlu bir gelişmeye yol açtığı söylenebilir. Azizelik en azından cinsel kavramlardan ve ayıplanmalardan kurtuluşu ifade etmektedir. Evdeki ce Hennemi yaşama tercih edilmesinin maddi ve manevi nedenleri güçlüdür. Tarihsel bir pratik olduğundan kuşku yoktur. Bir nevi ilk yoksul kadınlar partisi de denilebilir. Tanrıça tapınak kültürünün çok silik de olsa kadın manastır kültürü biçiminde canlanmasını da ifade eder. Azizeler pratiğinin Avrupa uygarlık tarihindeki yeri önemlidir. Tek eşli evlilik büyük oranda azizeler pratiğinden de esinlenmiştir. Kadının çok zor koşullar altında da olsa, bakirelik gibi cinselliğini bir tehlike kaynağı da saysa, yine de kadının yükselmesine katkıda bulunduğu belirtilebilir. Olumsuz yönü ise Avrupa uygarlığındaki Katolik evliliğe –hiç boşanmama- tepki olarak gelişen kadının cinsel bir meta olarak değ erlendirilmesidir. Tabii yükselen kapitalizmin sayesinde.

H z. Muhammed ve İslamiyet’le kadının kazandığı yeni statü çöl kabile kültüründeki ataerkillik unsuruna göre belli bir olumluluk taşısa da, özünde İbrani kültürünü esas almıştır. İyice şekillenmiş kadın statüsü Davut ve Süleyman’da neyse, H z. Muhammed’de de odur. Yine siyasi amaçlı çok sayıda evlilik ve bol cariyeli yaşam meşru sayılmaktadır. Evlilik dört kadınla sınırlanmışsa da özünde aynıdır. “Kadın tarlanızdır, dilediğiniz gibi işleyebilirsiniz” anlayışı mülkleşmiş kadını veri olarak almaktadır. H z. Muhammed’in aşk anlayışı da ilginçtir. 50’li yaşlarında dokuz yaşındaki Ayşe ile aşk yaşaması H z. Muhammed’de kadın ilgisinin yüksekliğini göstermektedir. İlk eşi Hatice’yi sürekli övmesi kadına verdiği bir önemdir. Genelde kadına karşı duyarlıdır. Fakat haremligi, cariyeligi kurum olarak bırakması daha sonraki devlet tabakası içinde çok olumsuz kullanılacaktır.

H z. Ayşe, H z. Muhammed’in ölümünden sonra halifeler arasındaki iktidar savaşına karıştığında kaybedecektir. Kadınlığın değerini büyük bir acıyla öğrenecek ve “Yarab, beni kadın doğuracağına, taş parçası kılsaydın” diyecektir. Kadına iktidarda yer olmadığı, daha Musa-Mariam ilişkisinde belirlenmiştir. Feodal Ortaçağ Ortadoğu’sunda kadın statüsünde herhangi olumlu bir gelişme olmamıştır. Tarihsel kalıplar yürürlüktedir. Leyla ile Mecnun arasında simgeleştirilen aşk ilişkisinde hayırlı bir sonuç çıkmaz. Feodalizmde aşka yer yoktur. Ataerkillikle devlet yarışması altındaki ailede kadın en kişisiz bir dönemi yaşamıştır. İktidar sahiplerinin arzularının mutlak esiri durumundadır. İktidarlarını güçlendirmede tamamen bir araç

rolündedir. Genelde toplumdan soyutlanmıştır. Henüz göçebelik koşullarında yaşayan topluluklarda ilkel komünal düzenden kalma izler kadında saygınlık taşırken, şehir kadınında en derin bir kadın köleliği yaşanmaktadır.

Tahakküm ve mülkiyet düzenin altında kadının yerini tanımlamak giderek güçleşmektedir. Binlerce yıllık bir uygulamanın verisi olarak kadın günümüzde tam bir enkaz halini yaşamaktadır. Kapitalist sistemin ayartıcı etkisi bile tam yansımış olmaktan uzaktır. Ortadoğu toplumunda gericiliğin merkezindeki asıl öğedir. Her alanda yenilmiş Ortadoğu erkeği, bu yenilginin bütün yansımalarını kadından çıkarmaktadır. Dışarıda ne kadar hakarete uğrasa, bunun karşılığını bilerek ya da kendiliğinden kadından çıkarmaktadır. Toplumunu savunamama, çıkış bulamamanın öfkesiyle dolmuş erkek, ailede bir deli gibi çocuk ve kadına yönelmekte, şiddetini boşaltmaktadır. 'Namus cinayetleri' olgusu, aslında bütün toplumsal alanda namusunu çiğneden erkeğin, tersinden olarak bunu öfkesini kadında giderme eylemidir. Sembolik ama çok bitik ve basit bir gösteriyle namus davasını hallettiğini düşünmektedir. Bir nevi psikoterapi uygulamaktadır. Sorunun altında kaybedilmiş bir tarih ve toplumsal dava yatmaktadır. Bu tarihsel toplumsal davayla yüzleşmedikçe ve üzerine düşeni yapmadıkça namus kirlenmesinden asla kurtulamayacağını bu 'erkeğe' anlatmak, kabul ettirmek temel sorunlardan birisidir. Asıl namusun kadının cinsel organının bakireliğinden değil, tarihsel ve toplumsal bakireliğin sağlanmaktan geçtiğini mutlaka öğretmek ve uygulamak gerekir.

Günümüz Ortadoğu ailesinde yaşanan sorunların devlette yaşananlar kadar önem taşımasının bu kısa tarihsel anlatımla daha iyi açığa çıktığı kanısındayım. İki yönlü baskı, problemi daha da şiddetlendirmektedir. Tarihten gelen ataerkil ve devlet toplumunun yansımalarıyla Batı uygarlığından yansıyan modern kalıplar bir sentez değil, bir kördüğüm yaratmaktadır. Devlette yaratılan tıkanıklık ailede daha da düğümlenmektedir. Çok çocuklu ve eşli bağlar ekonomik olarak aileyi sürdüremez bir durumda bırakmaktadır. Büyüyen çocuklarla genç nüfus iş bulamamakta, bu da aileyi işlevsiz kılmaktadır. Ekonomiye ve devlete ayarlı aile, iki yandan da eski tarz bağlarla yürünemeyeceği bir çıkmaza saplanmıştır. Ne Batı tarzı aile, ne de Doğu tarzı aile yaşanmaktadır. Ailede erozyon bu koşullarda gerçekleşmektedir. Daha hızlı çözülen toplumsal bağlara nazaran ailenin hala gücünü koruması, tek toplumsal sığınak olmasından ötürüdür. Aileyi kesinlikle küçümsemek gerekir. Yaptığımız eleştiriler kökten reddini gerektirmemektedir. Yeniden anlam ve yapılanma gereğini ortaya koymaktadır.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

Kadımdan daha ağır olarak erkek sorununu gündemleştirmek önemlidir. Erkekteki egemenlik, iktidar kavramının çözümlenmesi, kadın köleliğinden daha az önemli değildir. Belki de daha zordur. Dönüşüme yanaşmayan kadın değil, daha çok erkektir. Egemen erkek figürünü terk etmesi, sanki devletini kaybetmiş hükümdar gibi bir duyguya, yitkiliğe kendini uğramış hissetmektedir. Aslında egemenliğin bu en kof biçiminin onu da özgürlükten yoksun bıraktığını, tam bir tutucu kıldığını göstermek gerekir.

Önce devlet sorunu, sonra aile sorunu demek doğru bir yaklaşım değildir. Diyalektik bir bağ içindeki bu iki olgu birlikte ele alınıp çözümlenmeyi gerektirir. Reel sosyalizmde önce devleti hal edelim sonra sıra topluma gelir denmesinin yol açtığı sonuçlar ortadadır. Hiçbir ciddi toplumsal sorun bir tanesine öncelik tanınarak çözümlenemez. Bütünsellik içinde bakmak, her soruna diğeriyle ilişkisi içinde anlam vermek, çözüme giderken de aynı yöntemle yaklaşım göstermek daha doğru bir yöntemdir. Zihniyeti çözmeden devleti, devleti çözmeden aileyi, kadını çözmeden erkeği çözmek ne kadar eksikse, tersini yapmadan çözüm peşinde koşmak da o denli eksik kalacaktır.

Ortadoğu uygarlığında şiddet kültürünü çözümlmek daha da büyük önem taşır. Denilebilir ki, Ortadoğu toplumunda şiddetin girmedığı ve belirlemediğı tek bir gözenek, kurum yok gibidir. Genel olarak da siyasal, toplumsal, hatta ekonomik yapılanmada şiddetin belirleyici rol oynadığı bir görüş olarak ileri sürülür. İktidar ve şiddetin ikiz kardeş oldukları belirtilir. Ama hiçbir yerde Ortadoğu toplumunun hem alt hem üst yapısında oynadığı rol kadar belirgin değildir. Şiddetin etkisinde kalmadan biçimlenmiş bir kuruma zor rastlanır. Hiçbir olgu iktidar ve şiddetin gerçek kaynakları kadar yanlış gösterilmemiş ve gizlenmemiştir. Mitoloji, din, felsefe ve en son sözde sosyal-bilimin de en çok çarpıtıldığı ve gizlediğı olgu, şiddet'in en insanlık dışı, ama tahakkümcü ve sömürücü sosyal asalakların en vahşi eylemi olduğudur.

Toplumun şiddetle besleme geleneğı en alt birim olarak ailede daha da nefes aldırılmaz düzeydedir. Özellikle kadın üzerinde görünmez bir savaş halidir. Şiddetten titremeyen tek bir kadın hücresi yoktur gibidir. Çocukların durumu da aynıdır. Temel eğitim yöntemi şiddettir. Şiddetle terbiye edilmiş çocuktan büyüdükten sonra aynısının bekleneceğı açıktır. Şiddete dayalı egemenlikten gurur duyulur, haz sağlanır. İktidar ve şiddete dayalı güçlülük duygusunun en tehlikeli toplumsal hastalık olarak değerlendirilmesi gerekirken, en yüce ve keyifli duygunun kendisi olarak ilan edilir. Lanetlenmesi gereken bir olgu, en çok yüceltilen bir erdem olarak sunulur.

Günümüzde de istisnasız tüm Ortadoğu toplumunun kurumları şiddetsiz düşünülemezler. Devlet şiddetinden aile içi şiddete, devrimci örgüt şiddetinden faşist, dinci milliyetçi şiddete kadar her türü temel problem çözme aracı olarak devreye sokulur. Diyalog, laf ebeliği olarak anlaşılır. Söz gücüne pek anlam verilmez.

Ortadoğu toplumunu şiddetten arındırmak çok kapsamlı ve eğitimle oldukça bağlantılı bir sorundur. Anlam gücüne güvenmek, şiddeti ancak zorunlu ve sonuç alıcı koşullarda uygulamak başarılı olmak için esastır. Sadece savaş, devrim ve karşıdevrim şiddeti değil, her alana ilişkin şiddetin kapsamını doğru değerlendirmek, ona karşı çıkarken doğru ve sonuç alıcı karşı şiddeti hazırlamak, uygulamak büyük ustalık ister. Binlerce yıllık şiddet geleneği ile kavrulmuş bir toplumu adeta yeniden diriltirken, çok zorunlu ebelik rolü dışında şiddete güvenmemek, anlam, diyalog ve örgütlenme gücüne daha çok yer vermek kaostan çıkıştan çözümleyici yöntem olarak düşünülmeli ve uygulanmalıdır.

ORTADOĞU'DA GÜNCEL DURUM ve OLASI GELİŞMELER

Günümüzün üzerinde çalıştığımız, özellikle nitel sıçrama süreçleri olarak tanımlanan, tüm devrimci olgu, olay ve süreçlerin gelenekten kaynaklanan katli şifrelerini çözmeden; doğru, arzulanana, amaca uygun gelişmeler yaratma inancı oldukça yanıltıcıdır. Tüm endişem, çok eksikli ve yanlışlıklarla dolu da olsa, yaptığım tarihsel toplumsal tanımlamalar olmadan günümüzün doğru tanımlanamayacağıdır. Konunun ne kadar önemli olduğunu gösteren, Ortadoğu'nun geçmiş ve özellikle günümüzde yaşadığı facia, dehşet dolu yaşamıdır. Bu yaşamın en son teknoloji kullanılsa da, envai türlü şiddet yöntemleriyle çözümlenememesi kadar, ekonomik, mali, siyasi, eğitsel çabalarla da vahşetten daha beter durumdan kurtulamadığı hemfikir olunan bir gerçektir. Ama mutlaka ivedi bazı çözümleyici çabaları sergilemek gerektiği de gayet açıktır. Bu nedenle geleneği ana kavramlar kapsamında ne kadar eleştiriye açık da olsa çözme çabam önemlidir. Onsuз güncel çabaların anlamlı olamayacağına, başarılı sonuç veremeyeceğine dair derin kanılar taşımaktayım.

Ortadoğu'nun kökü geçmişe dayanan kaotik durumu bir gerçektir. Binlerce yıllık uygarlık kökenleri ile son 200 yıllık Avrupa uygarlığının kurduğu ikilem arasında çözüm değil kördüğüm üretmektedir. Avrupa uygarlığı tüm jeokültürlerde yaşanabilir sistemler geliştirirken, Ortadoğu jeokültüründe başarılı olamamaktadır. Sorun bölgesel olmaktan uzaktır. Çok eleştirilse de, Huntington'un Uygarlık Çatışması söylemi bazı yönleri ile gerçekçidir. Uygarlık çatışması

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

vardır. Fakat bu, İslam ve Batı uygarlık çatışması değildir. Olay daha derin ve kapsamlıdır. İslam ortadan kaldırılsa bile, çatışmanın temeli varolmaya devam edecektir. Özellikle Irak'ta Pandora'nın Kutusu'ndan çıkan tüm kötülükler derinde bir şeylerin yattığını göstermektedir. Dikkatli bir analizi Irak bataklığında ya tarihsel çözüm ya hiç gibi bir sonuçtan tutalım, her nevi çağdaş tarihsel toplumsal figürlerin çözüm adına sahneye çıktığını kavramakta güçlük çekmeyecektir. Çatışan taraflar karikatürize edildiği gibi Saddam ve Bush değildir; iç içe geçmiş çok sayıdaki sistemdir. Neolitik çağlardan beri oluşagelen sistemler etnik, dini, cinsiyetçi renkleriyle ABD önderliğindeki kaos imparatorluğunda kendilerine yer veya çıkış yapmaya çabalamaktadır.

Askeri savaşlarda denge sağlamak anlaşılırdır. Uygarlık savaşlarında ise dengelerin tespiti bile güçtür. Çatışmanın içeriği karmaşıktır. Askeri silahların kullanım payı sınırlıdır. Asıl belirleyici etkenler zihniyet, siyasi ve sosyal dokularında yaşar. Sonuç yüzyılları da alabilir. Çözümler restorasyonlardan tutalım radikal değişimlere kadar farklı olabilir. İki sistemin karşı karşıya gelmesindeki zaman faktörü de dikkate alınmalıdır. Ortadoğu son İslamik uygarlıkla dirense de, bu sembolik olmaktan öteye gitmez. İslamiyet azami üretimini 8.-12. yüzyıllarında vermiştir. Gerisi kabuktur. Geçmiş isim değerinden öteye etkisi olamaz. Reforme edilemeyecek kadar zaman dışıdır. Son otuz yıldaki dirilişi yapaydır. Batı uygarlığı ortamındaki bu dirilişin kendisi Batı sayesinde. Bir özgünlüğü yoktur. İslamiyet adına karşı çıkış, başlangıçta yenilgiyi kabul edştir. Avrupa uygarlığının daha öz yaratımları da yapay olmaktan öteye gidememektedir. Siyaset, sosyalite ve ekonomik katkılar çözümleyicilikten çok tıkayıcıdır. İsrail tarzı giriş yapılacak mekân yoktur. Afrika tarzı da olamaz. Afrika kültürü kendi arasında boğuşabilir, ama Avrupa'yı sadece özümsemeye çalışabilir. Çatışmasının anlamlı bir yanı veya başarısı çok sınırlı olur. Çin, Hint, Japonya gibi Pasifik alanları sistemi yetkince aktararak sonuç alabilirler. Kültürleri direnmeyi değil uyumu daha anlamlı ve başarılı yapıyor. Latin Amerika'nın kültürel yapısı beş yüz yıldır sistemle yaşadığından, sürdürülebilir bir yaşamı zor da olsa biraz da yaratıcı kılarak başarabilir. Ortadoğu kültürü hiçbirine benzemiyor. Rejimlerinden tutun bireyselliklerine kadar, zihniyetlerinden ekonomik yapılarına kadar sürdürülemezlik, kaos gündemdedir.

Ortadoğu zihniyeti günümüzde tam bir keşmekeşliği yaşamaktadır. Batı tarzı zihniyet devriminden çok uzaktır. Rönesans, reformasyon ve aydınlanmayı kendi özgül koşullarında yaşamaya ihtiyaç bile duymuyor. Fakat bunların pratik ürünlerinin en son modalarını kullanmaktan çekinmiyor. Sözde kendine ait sandığı

zihniyetin tarihsel kökeni ve gelişiminden pek anladığı bir şey yoktur. Tarih yorumu her grup için kuru bir övünmeden öte bir anlam taşımaz. Zihniyet cemaatleri için tarih kendilerini övme, karşıtlarını düşman sanmadır. Ötekisi, üçüncü taraf yoktur. Ne kadar objektif, ne kadar sübjektif yorumlu olduğunu aklına bile getirmez. Zihniyet kalıpları arasında sentez olmadığı gibi, tez-antitez ikileminde düşünme alışkanlığı da gelişmemiştir. Paradigması ak ve karaya yakındır. Rönesans ve hatta neolitik çağların canlı, coşkulu doğası yerine karamsar, umut vermeyen, bitik bir doğa görüşü vardır. Topluma bakışında ütopya yoksunluğu kadar geleneğin muhteşem mitolojik, dini, bilgece unsurlarını da yitirmiştir. Ne önüne, ne arkasına umut ve heyecan dolu yaklaşmaktadır. Bunlar olmayınca da yaratıcılık olmaz. Zihniyetin bilimsel, felsefi ve sanatsal ürünleri kurumuştur. Fazla bir iddiası da kalmamıştır. Delirmekten daha beter bir ruhsal atmosfer hiç eksik değildir. Geçmişten gurur, gelecekte umut çoktan yitip gitmiştir. Yaşama anlam vermekten uzaktır, hiçbir yaşam etkinliğinde iddialı değildir. Anlamak isteği sönmüştür. Tüm gücüyle yüklendiği husus günü kurtarmaktır. En kapsamlı toplumsal olanında bile basit bir ahbap çavuşluktan öteye yetenek gelişmemiştir. Tüm örgütçülüğü, particiliği derin bir benmerkezciliğe dayanır. Bunun için çok sinsi ve değer katliamcısıdır. Sembolik bir ailecilik son sığınağıdır. Anlamı çoktan bitmiş bir ailecilik belki de en gerici yaşam alanlarının başında gelmektedir. Derin bir insan sevgisi, hümanizması yoktur. İnsan tanımı yoktur ki sevsin. En büyük ulusçusunda bile menfaatle sıkı dokunmuş bir çıkarıcılık vardır. Özcesi Ortadoğu'nun tarihsel zihniyet dünyalarından geriye büyük bir unutkanlık, cahilce sahipleniş, yaratımdan tümüyle yoksun, hayal bile diyemeyeceğimiz illüzyonlar kalmıştır. Avrupa ve Uzakdoğu zihniyetini kazanmayı ise gururuna yediremez. Buna gücü de yetmez.

Daha da geliştirebileceğimiz bu zihniyet tanımlamaları hangi olgu, olay ve sürece yansıtılırsa yansıtılsın, aydınlatıcı ve çözümleyici bir sonuç ortaya çıkarmaz. Tıkanma zihniyettedir. Din, milliyetçilik, sosyalizm gibi zihniyet kalıpları da bu zihniyetle birleşince, gerçek niteliğini yitirerek en çözümsüz araçlara dönüşürler. Zihniyetteki bu durum hiçbir sorunda çözümleyici olamıyor. Doğası gereği diğer zihniyetlerle sentez kabiliyeti de olmayınca, tüm çözüm paketleri daha açılmadan anlamını yitiriyor. Ne almasını ne vermesini anlamlıca yapıyor. Bir dönemlerin Avrupa'sındaki 'Deliliğe Methiye'ye bile konu olabilecek bir zihniyet bulunamıyor. Leyla ile Mecnun zihniyetinde bile hiç olmazsa kör bir aşk vardı. Şimdilerde kör bile olsa bir aşktan da eser kalmamıştır. Sonuç nihilizmdir, intiharcılıktır. İnsan varoluşunun anlam yitimindeki en son durak. Ötesi her tür çılgınlıktır. Oluyor da. Afganistan'dan Fas'a kadar olan coğrafyadaki çılgınlıklar dünyanın

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

başka neresinde ve ne kadar süreyle görülebilir? Ortadaki durumu dar anlamda ekonomi, siyaset, askerlik gibi kavramlarla izah etmek yetersiz kalacaktır. Hastalık zihniyettir. Ancak güçlü bir anlam savaşını vermek gerekir. Ortadoğu tarihinde örneğine çok rastlanan çağdaş bir Mevlanacılık, Manicilik, Işıkcılık ihtiyacı vardır. Burada bile sahte tarikatçılık o kadar zihniyet hastasıdır ki, aşılmadan tarihin hiçbir saygın değeri güç veremez durumdadır. Çağın diğer zihniyetleri ise, kendileri önemli bir bunalımdan geçerken ne kadar katkı sunabilirler? Tam da bu nedenlerle zihniyet savaşının anlam ve önemini bilerek çaba harcamak temel güncel görevlerdendir.

Açık ki başarılı bir zihniyet aydınlanması tarihin özlü genel kavrayışı kadar, çağdaş bilim ve felsefenin ufkunu yakalamayı da önkoşul sayar. Batı bilim ve felsefesini özümsemeden, tarihle buluşturup sentez oluşturma imkânı yoktur. Bu iş öyle İslamcılıkla, Budacılıkla yürüyecek bir iş değildir. Savunmamda taslak niteliğinde de olsa Batı zihniyeti ile körce olmayan bir çatışma vardır. Çok özlü ve dürüst ulaşmaya çalışıyorum. Benim için Batı zihniyeti ile tatmin olmak mümkün görünmemektedir. Çok büyük moral zaafı var. Ama olağanüstü bilimsel bilgi derinliği var. En kışkırdığım taraf bunu başarma yetenekleridir. Bu yüzden saygı duyuyorum. Bununla birlikte çok büyük bir hastalığın veya noksanlığın bu alandan kaynaklandığına eminim. Moral, etik olarak çağdaş bir rahip olmaktan öte bir değerleri olmadığı kanısındayım. Bu zaaflarını giderebileceklerini sanmıyorum. Doğayı ve toplumu adeta yercesine bu kadar amansız yaklaşmak ürküntü veriyor. Bilmek kadar bir etik değeri de yaratmalıydılar. Sistemi etiksiz bırakmak nasıl vicdanlarına, aydın zihinlerine sığdı? Kim, ne onları etkisiz kıldı? Belki de çoktan iktidar onları satın almıştır. Bilim sınıfı, işçilerden daha kötü patronajdır, bağımlıdır. Umutsuzluğumun nedeni budur. Halbuki Rönesans'ta ne yaman direnişçiydiler! Giordano Bruno'yu ne kadar güncelleştirebiliriz? Yine Sokrates'i seslendirebilir miyiz? Hiç kimse bu büyük zihniyetlerin yitik olduğunu iddia edemez. Etmemesi ve yaşatılması gerekir. Mevlana, Hallacı Mansur, Mani, Sühreverdi gibilerinin de canlandırılması gerekir. Peygamberce olanın ruhunu, özünü de çağdaşlaştırmak gerekir. Onların bir anlamda ölmediklerini bilerek ve gerçek temsilcilerini yaparak yaşamak gerekir. Bu halkalar gerekli güncel zihniyete bizi yakınlaştırabilir.

Bir halkı, Kürt halkını, onun şahsında tüm Ortadoğu haklarını savunmak gerektiğinde, en büyük gücün yeni veya dönüştürücü güç olduğunun farkındayım. Şu veya bu politik güce sığınmanın çözümsüzlüğü olduğu gibi sürdüreceğini çok iyi anlıyorum. Bu anlamda her yardımın zaafı besleyebileceğinin, güç vermeyeceğinin de

farkındayım. Hiçbir kurtarıcı meleğe sığınmadıkça belki zihni geliştirebilirsin. Yalnızlıklar, eğer baş edebilirsen, çağın bile ihtiyacı olan zihniyete götürebilir. Tüm dünya sistemi Ortadoğu zemininde üstüme yüklendi. Bilerek veya kendiliğinden olması hiç önemli değil. Ama eğer NATO sistemin en büyük askeri gücü ise, ABD, İngiltere ve İsrail ile en hilekâr Yunanlı bizzat benim büyük ve korkunç kılınması için çok nedeni olan büyük yalnızlığa sokulmama bilerek katılmışlarsa, yapmam gereken zihinsel ve moral savaşın en büyüğüdür. Onları bile kendilerine getirebilecek bir savaş, Ortadoğu'da başlatılmış gerçek savaşın sonunu başarı ile getirebilir.

Ortadoğu'da devlet iktidarı zihniyetin de önünü kapatan, toplumun açılımına sivil inisiyatif tanımayan karakteriyle tam bir engel konumundadır. Tarihsel tanımı bugünü de aydınlatmaktadır. Despotik karakterini milliyetçilik, cumhuriyetçilik, sosyalistlik gibi çağdaş cillalarla örtmeye çalışsa da pek değişmemiştir. Son iki yüzyıldaki duruşu özgücünden ötürü değildir. Batının kendi içindeki çekişmesi bunda temel rol oynar. Yirminci yüzyılda ise, Sovyet ve faşizm denemelerinde oynadığı denge hesapları ile varlığını sürdürmüştür. Aslında dünyadaki temel iktidar blokları ile en kırılgan dengeleri yaşamaktadır. Asi veya serseri devlet tabiri bu konumundan ileri gelmektedir. Sovyet çözülüşünden sonra kırılganlık yerini okyanusta yüzen buz bloklarına benzeyen sallantılı iktidar, hükümet bloklarına bırakmıştır. Bu konumları ile tehlikelidirler. Savaşlarda yenen ve yenilen taraflar yeni bir dengede çözüm bulabilirler. Ortadoğu iktidarı çözüme kapalı durmayı temel iktidar sanatı saymaktadır. Belki de en despotik çıkar adına bunu yapıyor. Ama adına 'yüce ulusal çıkar', 'devlet ve vatanın birliği ve bütünlüğü', 'toplumun esenliği' diyerek etkili bir kamuflaj gerçekleştirmektedir. Halkı en çaresiz, ülke harabe halinde, ulus ve toplum esenlikten uzak olmuş, hiç umurlarında değildir. Siyasetin en etkili yöntemi demagojidir. Demokrasi adına popülizmin en ince yöntemleri geliştirilmiştir.

Toplumun çağdaş hiçbir rejimde görülmeyen devletleştirilmesi söz konusudur. Toplum aleyhinde devlet ne kadar büyütülürse, o denli kendini güçlü saymaktadır. Güvencesini, gücünü totaliter devlette görmektedir. Geleneksel, kutsal, ana, baba devlet sıfatları eksik edilmemektedir. 'Devletten yemlenme' klasik bir tabir haline getirilmiştir. Devlet önce milletten alıyor. Sonra dilenciye sadaka dağıtır gibi velinimet olarak kendini sunuyor. En değme hırsızdan daha tehlikeli oluyor. Devlete dayanarak yapılmayacak kötülük yoktur. Gerçek Leviathan günümüz devletidir derken nedenlerimiz çoktur. İşin acı tarafı, bu devlet halka en temel iş ve aş kapısı gibi gelmektedir. Her şeyi kurutan devletten her şeyi var eden hizmetler beklenmektedir.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

Ortadoğu devleti çözümlenmeden hiçbir ekonomik, toplumsal sorunun üstesinden gelinemez. Ne Batının yöneldiği demokratik duyarlılığı yüksek devlet, ne de örtük olmayan açık faşist devlet gibi olabilen bu güncel devlet tüm sorunların kaynağıdır. Yeniden yapılanması şarttır. Sorun çokça konulduğu gibi 'üniter, yerel, federe' gibi ayrımlara dayalı çözümler değildir. Çözümüne duyarlı devlet gerekiyor. En azından bireyin özgürleştirilmesi, toplumun demokratikleşmesi önünde engel konumundan çıkarılması gerekiyor. Sadece küçülmesi değil, işlevsel kılınması gerekiyor. Rasyonel, genel güvenlik ve gerçek kamu yararlılığı dışında, fazladan tüm kurum ve kurallarını terk etmesi gerekiyor. Devlet reformu bu temellerde geliştirilmeden, el atılacak her sorun ağır, hantal devlet nedeniyle çözümsüzlüğe itilmekten kurtulamaz.

Her dönemden daha yakıcı bir devlet iktidarı sorunu ile karşı karşıyayız. Yakın geçmişin sosyal demokrat, ulusal kurtuluş ve reel sosyalist devlet hastalığına düşmeden, ne yıkarak yenisini ne de uzlaşarak kendisini ele geçirme gibi aldanmalara düşmeden, devlete yönelik ilkeli bir demokratik uzlaşım veya çözüm olanağını yaratmak en temel görev olmaktadır. Tüm politik eylemin hedefine bu görev alınmak durumundadır.

Ortadoğu'da toplumsal dokular, krizin en yoğun yaşandığı alanlardır. Aile, aşiret, kent, köylülük, işsizlik, dinsel cemaat, aydınlar, sağlık, kitle eğitimi başta olmak üzere, sosyal kurumlar en nihilist ve krizli dönemlerini yaşamaktadır. Üstte hakim ideoloji ve iktidar ile kuşatılan, alttan hiç yetmeyen bir ekonomi tarafından sıkıştırılan toplumsal gövde şişman -obez hastayı andırmaktadır. Tabii bu obezlik ABD ve AB'deki gerçek obezlik değildir. Afrika'daki karnı şiş çocuk obezliğine benzer. Sosyal doku olarak bu kurumlarda insanlar büyük oranda işlevselliğini yitirmişlerdir. Kurumların anlamlı bir rolü kalmamıştır. Yalnız başına kahvehaneler bile gerçeğin ne olduğunu anlatabilir. Birey için bir sosyalleşme aracı olması gereken kurumsal gerçeklik adeta insan avlayan tuzağa dönüşmüştür. Olmayan sağlığı ve sosyaliteyi daha da yozlaşmaya, krizlere götürür. Arabesk bu gerçeğin bir hasta sanat yansımasıdır. Dıştan gelen sosyal doku nitelikli değildir. Saldırlara karşı hiçbir savunma mekanizması da gelişmemiştir. Bunun için gerekli zihniyet ve moral donanımı yoktur. Sosyal yapılanma siyasal yapılanma tarafından belirlendiği için, sosyal devrim refleksi de büyük oranda körelmiştir. Devlet ve demagojik siyasetten kaynaklanmayan, kendiliğinden olan bir sosyal hareketlilik çok nadir olur. Sosyalite siyasallığın, devletin borazanlığından öte bir işleve zor gelir, öyle alıştırılmıştır. İlke şöyle işler: "Ekonomi sıkıştırır, devlet

konuşturur.” Toplumun kendi çıkarları temelinde, sivil toplum olarak arayış ve çözüm çabası sınırlıdır.

Siyasal acımasızlığın, çözümsüzlüğün belirlediği sosyal trajediyi en çok kadın gerçeğinde gözlemlemek mümkündür. Beş bin yıllık bir devlet ve hiyerarşik geleneğin tutsağı olarak, günümüzde kadın olmaktan zor olan başka bir yaşam düşünülemez. Zorluk sadece gelenekten kaynaklanmıyor. Avrupa uygarlığının ürettiği kadınsı değerler de en az dogmatik gelenek kadar tahrip edicidir. Pornoya vardırılmış bir kültürle kapkara çarşafa büründürülmüş kadına yönelik kültür arasında dehşete düşen kadın, gerçekten en büyük şaşkın durumundadır.

Ortadoğu kadını devletten daha eski yapay bir figürdür. Kadın olmanın tüm erdemleri tersine çevrilmiştir. Gurur duyulabilecek, paylaşılacak nesi varsa ahlaki yasanın tahakkümü altındadır. Dinsel geleneğin kendisi olmaktan çıkardığı erkeğin en değerli mülkü haline getirdiği kadın için tek etkinlik, erkeğinin isteklerine mutlak uyumdur. Bir devlet için imparator neyse, genelde erkek ve özel olarak koca kadın için odur. Kadınla ortak karar, uzlaşma erkeğin lügatında ayıp kaçır. Kocasına en çok ve hiç ilke tanımayan bağlılık en yüce erdem olarak ahlakta ifadesini bulur. Kendisinin bir bedeni ve ruhu olduğunu özgürce savunabilecek konumdan uzaktır. Siyasi, ekonomik ve sosyal dokularca o denli zayıf kılınmış ve dışlanmış ki, kendine kölece bağlanabilecek bir erkeği bile dört gözle arar. Yalnız, ölümden beter kılınmıştır. Hemcinsleri de kendisi gibi olduğu için kendilerini anlayabilecek, gerçekten insanca yaşam için umut verecek birileri yok gibidir. Bu kültürel kuşatılmışlık gerçeği kadını sürekli teslimiyete zorlar. Ne kadar dirense de, intiharı düşünmedikçe kırılması kesindir. Ondan sonra kadınsılığın bütün düşküncü modları takınılır. Her tarafına bu modlardan bir işaret çakılır. Kadınlık gerçekten en zor zanaattır. Bekârlık süreci aç kurtlar sofrasında bir meze gibi geçerken, analık süreci çok sayıda doğumun bitmez acıları ile geçer. Her çocuk büyütme gerçek bir işkenceye dönüşür. Ayrıca çocuğu için hiç umut vaat etmeyen bir dünya hep hayallerini kırır. Acılar üzerine acılar eklenir. Ortadoğu’da kadının toplumsal statüsü en zalim uygulamaların başında gelir. Halkların köleliğinin benzeri öncelikle kadında gerçekleştirilir.

Kadın gerçekliğinin büyük oranda toplumsal gerçekliği belirlediği doğru bir önermedir. Ortadoğu toplumundaki aşırı erkeksilik ile kadınsılık diyalektik bir ikilemdir. Bu ilişki tarzından erkeğe dönen karşı özellikler kof egemen erkeklidir. İktidarın erkeğe uyguladığı egemenliği erkek kadına, kadın da çocuklara yansıtır. Dolayısıyla tepeden tabana doğru egemenliğin geçirgenliği tamamlanır. Kadının kölelik düzeyi bu mekanizmada en olumsuz koşulu sürekli üretmekte, yani toplumun kölelik düzeyini geliştirmektedir. Böylelikle doğan

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

kadını toplumu en üstteki iktidar kayışı kolayca yönetebilmektedir. Kadın iradesi dışında en büyük zulmü yaşadığı halde, topluma da daha fazlasını yaşatmanın aracı kılınmaktadır. Ortadoğu'yu dıştan teslimiyete zorlayan ilişkiler kadar, içten kadına dayatılan ilişkilerle zorlandığı açıktır. Kadının özgürlük eylemine dayanmayan hiçbir hareketin özlü ve kalıcı özgür topluma götürme şansı bu nedenlerle sınırlıdır. Önce iktidar, sosyalizm, ulusal kurtuluş vs. gibi yaklaşımların özleneni verememesi de bu gerçeklikle bağlantılıdır. Kadının özgürlük çalışması, cinsiyet eşitliğini çok aşan genel demokratik, insan hakları, çevre ve toplumsal eşitliğin özünü teşkil eder.

Kadının özgürlüğünde atılması gereken ilk adım, kadını öz eylem gücü haline getirmektir; üzerindeki mülkiyetçi yaklaşımdan uzak durmaktır. Ağır mülkiyet duyguları ile yüklü moda aşk yaklaşımları bağrında birçok tehlikeyi taşır. Hiyerarşik ve devlet gelenekli toplumda aşk, yanıltmacaların en büyüğüdür; uygulanan suçu örtbas etme etkenidir. Kadına saygı ve özgürlüğüne destek, öncelikle yaşanan gerçekliğin itirafından ve özgürlük lehine aşılmasında samimi ve dürüst davranabilmekten geçer. Kendi egemen erkekliğini -adına ne derse desin- kadında yaşayan bir erkek sağlıklı bir özgürlük değeri olamaz. Kadının fiziksel, ruhsal ve zihinsel güçlenmesini sağlamak belki de devrimci çabaların en değerlisidir. Bir dönemlerin ana tanrıça kültüne merkezlik etmiş Ortadoğu kültüründe, kadını tekrar gelişmiş toplumsal değerlerle birlikte bağımsız karar verme, tercih yapma gücüne kavuşturmak, buna katkıda bulunmak gerçek bir özgürlük kahramanlığını gerektirir....

Ortadoğu'da toplumsal olgularla demokrasi arasındaki ilişkiyi daha yakından görelim. Devletin demokratikleştirilmesi kavramının doğru bir kavram olmadığını gördük. Doğru olan devletin demokrasiye duyarlı olmasıdır. Duyarlılık demokratik zihniyeti, yapılanmayı ve uygulamalarını kabul etmektir. Denilebilir ki, devletin gücünü ve büyüklüğünü bu durum sınırlar. Doğrudur. Zaten demokrasinin varlığı devletin sınırlandırılması ve küçültülmesidir. Demokrasinin etkin işlediği ülkelerde devlet zorunlu 'genel güvenlik' ve aynı nitelikte ortak kamusal alandaki ihtiyaçların örgütlenmesi ve kurumlaştırılması biçiminde yeniden tanımlanmak durumundadır. Demokrasilerde klasik tahakkümcü devlet olamaz. Devletle demokrasi bu temel çerçevede ancak birlikte bulunabilir. Mevcut çağ koşullarında ne tümüyle klasik devlet, ne tümüyle demokratik yönetim olanakları vardır. Bu anlamda çağımız da devletten demokrasiye geçiş çağıdır diyoruz. Geçiş çağlarında genellikle geçmişle gelecekteki temel kurumlar bir arada yaşarlar: Feodalizmle kapitalizmin iç içe yaşadığı dönemler gibi.

Ortadoğu somutunda demokrasinin gelişimi oldukça sınırlıdır. Fikri ve refleksleri henüz tam uyanmamıştır. Grupların derin özlemi olmakla birlikte, binlerce yıllık ceberut devlet çok sert bastırmalarla bu özelemleri uykuya yatırmıştır. Zaman zaman patlamalar, asilikler halinde kendini gösterse de, devletin acımasız despotik karakteri tekrar tekrar bu özelemleri yerin dibine gömdürür. Fakat çağ gerçekliği ile bu devlet yapısının köklü bir çelişki içine girmesi demokratik, özgür ve eşitçi özelemleri uyandırmaktadır. 20. yüzyıl bu yönlü gelişmenin işaretleriyle dolu geçti. 21. yüzyılda ise özlemden gerçekleştirilmeye doğru bir gelişme güçlü bir olasılık olarak belirmektedir. Bu konuda en geriden seyreden coğrafya Arap ülkeleridir. Dinsel ve etnik yapının devlete bağımlı kılınması, üst tabakasının devletçi karakterinin çıkar temelinde güçlü bağlarla bağlanması, demokratik refleksin uyanmasını ve harekete geçmesini zorlamaktadır. Dıştan müdahaleye ihtiyaç duyulmaktadır.

İsrail'in Arap bağrında gelişmesi şimdiye kadar Arap milliyetçiliğini ve dinciliği güçlendirmişse de, artık tersine bir etkiye yol açmanın ağzına gelip dayanmıştır. Kronik Arap-İsrail çatışmasının milliyetçilik ve dincilikle çözümlenemeyeceği dünyaca da iyice anlaşılmıştır. Milliyetçi ve dinci liderliğin aşılması, demokratik önderler grubunun ortaya çıkması ancak mevcut kilitlenmeyi açabilir. Hem iç hem dış koşullar Kıbrıs örneğinde görüldüğü gibi demokratik çözüm yönlü eğilime güçlü olanak tanımaktadır. Bunun için Büyük Ortadoğu Projesi daha somut planlarla devreye girmektedir. Özellikle Suudi Arabistan ve Mısır'ın demokratikleşmesi önemli görülmektedir. Diğer küçük Arap devletleri Irak'tan ders almışçasına demokrasiye ilgi duymak durumunda kalmıştır. Dıştan dünya kamuoyu, içten binlerce yıldır bastırılıp saptırılan komünal toplum ve demokratik duruş özelemleri uykudan uyanmak üzeredir. Despotik Arap devletinin bu iki olguya uzun süre direnmesi ve demokrasiye alan tanımaması beklenemez. Krallık ve cumhuriyet unvanını taşımış olmaları, demokratikleşme açısından fazla önem arz etmez. İkisi de despotizme eğilimlidir. Önemli olan demokrasiye duyarlı olmaları ve devletin sınırlandırılmasına ve küçülmesine açılmalarıdır.

Geleneksel denge sistemlerine bağlı bu devletlerin varlığı 1990 sonrasında güçleşmiştir. ABD'nin bölgedeki hegemonik varlığı onları daha çok eyalet statüsüne zorlayacaktır. ABD ölçülerinde bir demokrasiye yönelmeleri devlet olarak yaşamaları için güçlü bir olasılıktır. ABD ve daha önceleri İngiltere, Fransa ve hatta Osmanlılara dayalı blok iktidarlarını önümüzdeki dönemde sürdürmeleri her geçen gün daha da zorlaşacaktır. Zaten Büyük Ortadoğu Projesi bu zorluktan kaynaklanmaktadır. Demokratik yapılanmalar her ülke sınırlarında değişiklik gösterse de, benzerlikleri de olacaktır. İnsan hakları, sivil

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

toplum örgütleri, seçimler, çok partililik, medyada farklılaşma, parlamentoların güçlendirilmesi, bireyselleşmenin gelişmesi ortak gelişmeler olarak gündemi giderek işgal edecektir. Anayasal ve yasal etkinliklerde de gelişmeler beklenir. Gelişecek demokrasi ne tam burjuva-feodal ne de halk demokrasisi biçiminde olacaktır. Devlet karşısında sınırlı, ama toplumu giderek kapsayacak etkinlikler biçiminde açılımlar gösterebilir.

Din ve etnisite olgusu demokratikleşme evresinde değişim göstermek durumundadır. Din ve etnisite biraz daha modern siyasi ve sivil toplum örgütleri halinde temsil edilebilir. Klasik anlamda din ve aşiretler yerini demokratik ve siyasi yapılanmalara taşıyabilir. Ne dine ve etnisiteye dayalı devlet ve demokrasinin, ne de tümüyle bu olguları yadsayan oluşumların fazla şansı olur. Özellikle Avrupa tarzı liberal ve sol eğilimlerin taban bulamamalarının en önemli nedeni, dini ve etnisiteyi doğru çözememeleri ve bağ kuramamalarıdır. Halbuki toplumsal örgü büyük oranda bu iki olguya dayanır. Din ve etnisiteye yönelik köklü yaklaşım ve yapılanmalar geliştirmeksizin, genelde siyaseti özelde demokratik siyaseti başarılı kılmak zayıf bir olasılıktır. Ancak üstten çok şiddetli bir devrimci veya karşıdevrimci diktatörlükle bu gerçekleştirilebilir. Ama kalıcılığı da hayli kuşkulu olur. Tarikat ve mezheplere de bu çerçevede yaklaşım göstermek gerekir. İki olguda da ortaçağların bir nevi manastır düzenini görebiliriz. Sivil toplumun ortaçağ biçimleri gibidir. Günümüzde de varlıklarını sürdüren bu kurumları demokrasiye döndürmek özgün çabalar gerektirir. İnkâr ve bastırma yerine, sosyolojik bir olgu olarak görüp özgürlük eğilimine bağlamak en doğrusudur. Kadın hakları ve özgürlüğü de olmazsa olmaz bir gelişme olarak demokratik süreçte önemli rol oynayacaktır. Bu konuyu ayrıca değerlendireceğiz.

Arabistan sahasında İsrail ve Suriye iki stratejik öge olarak demokratikleşme açısından daha çok önemlidir. İsrail'in oldukça oturmuş bir demokrasisi vardır. Bu İsrail için zayıflık değil, güçlü olmanın önemli bir etkenidir. Aynı şeyi Suriye için söylemek zordur. Suriye ciddi bir yol ağzındadır. Ciddi reformlarla demokratikleşmede adımlarını hızlandırıp İsrail ile sorunlarını çözemese, ikinci bir Irak durumuna düşebilir. Demokratikleşme ve İsrail'le barış, Suriye'deki rejimin zora başvurmaksızın dönüşümünü sağlayabilir. Güçlü aydınların varlığı, farklı etnik ve mezhep yapısı, orta ve yoksul sınıfları ortaklaşa bir demokraside daha verimli bir gelişme sürecini sağlayabilirler. Suriye Kürtlerinin rolü Irak Kürtleri gibi değil de, liberal demokratik dönüşümün bir olanağı olmaya daha yatkındır. Bunu devletin duyarlı

yaklaşımı belirleyecektir. Kuzey Afrika'da Berberiler benzer bir rolü oynayabilir.

Irak daha çok Arapların ve hatta Ortadoğu'nun demokrasi laboratuvarı olmaya adaydır. Hemen hemen bölgedeki tüm etnik, dini, mezhebi, siyasi, sosyal olguları bağrında toplaması bu laboratuvar olma özelliğini pekiştirmektedir. ABD ve ortaklarının giderek derinleşecek çabalarıyla alttan çeşitli etnik, mezhebi ve sosyal grupların artan demokratikleşme inisiyatifleri, bu ülkeyi demokrasi açısından stratejik bir konuma getirmektedir. Zengin bir tarih ve petrol doğru kullanılırsa, demokrasi için de bir fırsat olabilir. Kürtlerin demokratik federalizmi dayatması, varlıklarının ötesinde bölge çapında önemli sonuçlara yol açacaktır. Demokratik Irak Federasyonu ileride daha da kendini duyuracak Demokratik Ortadoğu Federasyonunun prototipi olabilir. Bu nedenle gelişmeler çok önem taşımaktadır. Irak'taki çözümler Ortadoğu çapında genelleşebilir.

İran'da demokratikleşme giderek güncelleşmektedir. Klasik devletin güçlü geleneği artık çağla uyumunu sürdürmekte gittikçe zorlanmaktadır. İran halkında demokratik heyecan ve özlemler yoğunlaşmaktadır. Irak'tan sonra demokratik federalizm İran için de gündemleşebilir. İran'ın bölünmekten çok federalizme yatkınlığı daha güçlüdür. 2500 yıllık devlet geleneğinde de federalizme benzer öğeler hakimdir. Halkın yoğunlaşan özlemleri ile çağdaş bir federalizm bütünleşirse, İran bölgenin en güçlü demokratik federasyonu olabilir. Bir nevi ikinci Rusya gibi olur. ABD'nin artan baskıları karşısında Saddamvari bir direniş yerine, demokratik federalizme doğru bir kayma İran için gerçek ve kalıcı bir seçenek olabilir. Dinin aşırı siyasallaşması demokratikleşmeyi olumsuz etkilemektedir. Dinsel ideolojinin etkinliği giderek ters tepebilir. İran kültürü demokratikleşmeye daha yatkındır. Tarihsel direniş gelenekleri, Zerdüş'ten Mazdek'e, Babek'ten Hasan Sabah'a kadar birçok tarihi şahsiyet daha çok demokrasi kültürüne altyapı oluşturur.

Yakın dönemdeki çok renkli muhalefet deneyimi hastalıklarından arınarak tutarlı bir demokratizmi geliştirebilir. İletişim teknolojisi süreci hızlandırabilir. Eğer yönetim gerekli esnekliği gösterirse, İspanya benzeri bir demokratikleşme İran için de somutlaşabilir.

Pakistan'da dinin rolü daha olumsuzdur. Anti-Hintçiliğin ve aşiretçiliğin beslediği dincilik devleti de, toplumu da adeta tutsak almıştır. Fakat ABD'nin dinden desteğini çekmesi ve Afganistan deneyimi dinsel örgüyü zayıflatıp seküler bir demokrasiyi geliştirebilir. Başka türlü Hindistan ve İran'la, Afganistan'la baş edemez. Pakistan modeli hızla dönüşmesi gereken bir modeldir. Afganistan deneyimi tüm

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

Orta Asya için Irak benzeri bir prototip olabilir. Orta Asya'yı en çok değişime zorlayacak etken Afganistan'daki demokratikleşme deneyimi olacaktır. Türki Cumhuriyetlerin demokratikleşmesi Rusya'ya daha yakındır. Fakat çevresi daha özgün gelişmelere yol açabilir.

Ortadoğu'nun politik yapılanması parçalanmış zihniyet ve devletlerden ötürü AB türü bir gelişmeye kolay yönelmese de, tarihsel zemin ortaklaşmayı daha rasyonel kılmaktadır. İslam Konferansı pek işlevsel değildir. Demokratik Ortadoğu Federasyonu idealize edilebilir. ABD ve ortaklarının demokratikleşmeyi çıkarlarına daha uygun bulmaları bu yönlü gelişmelerin şansını artırmaktadır. 1990 öncesinde esas desteklenen güçler antidemokratik despotik güçler iken, yeni dönem tersini gündemleştirmektedir. Çağın demokrasiye doğru ivme kazanması, bölgenin daha uzun süre çağdışı devlet yapılanmalarıyla yönetilmesini kaldıramaz. Sovyet-ABD dengesine dayanan son 50-60 yıllık ulus-devlet olguları artık küreselleşmenin tahammül gösteremeyeceği verimsiz ve çözümsüz modellerdir. Sistem kadar alttaki halk gruplarını dinleyebilen ve buna göre demokrasiye duyarlı, küçülmüş ve sınırlandırılmış devlet gerçeği güçlü bir olasılıktır. Ortadoğu'nun demokratik uygarlık çağına geçişi bu etkenler nedeniyle dünyanın dönüşümünde de önemli katkılar yapabilecektir.

Kürdistan'daki iktidar ve dayandığı savaş gerçeği doğru çözümlenmeden, Kürt sorunuyla uğraşan ve karışan herkese, her devlete, sosyal ve siyasal gruba büyük zararlar vereceğinden ısrarla bahsediyorum. , Kürdistan'daki gibi mücadele, kavga, savaş, terör uygulamaları kendine has bir iktidar bloğu oluşturmaktadır. Tarihin belli başlı tüm sistemlerinde geçerliliğini yoğunlaştırarak sürdüren savaşa, askeri güce dayalı bu iktidar blokları bir hamur gibi toplumun her dokusunu yoğurup biçimlendirmektedir. Ortada öyle Kürt toplumu, ulusu diyebileceğimiz kendine özgü öz dinamikleriyle oluşmuş bir yapı yoktur. Nuh-u Nebiden –gerçekten de öyle- kalma iktidarlaşmış, onun kurumsal ifadesi olmuş zorun gelenekleri tayin etmektedir. Bir zaman olmuş mitoloji, söylence olarak, başka bir dönem yüce din denmiş, çağımıza doğru ulusumuz, sınıfımız adına milliyetçiliğimiz, sosyalizmciliğimiz olarak meşruiyet, geçerlilik arayan bu zor aletleri toplumda karışmadıkları, belirlemeye çalışmadıkları tek bir doku bile bırakmamıştır. Asıl Kürt sorunu yaşadığı bu olguların oluş tarzından doğmaktadır. Kürt olgusunun kendisi oluşum tarzından ötürü tam bir sorunlar yığıdır.

İşin en acı ve vahim tarafı, bu olgunun sorun çözme yeteneğini büyük oranda kaybetmiş olmasıdır. Olgu sorunsallıktan ötürü boğulmaktadır. Kanser hücrelerine benzeyen Kürt toplum dokularından

bahsetmek gerekir. Ağacın kurdu ağaçtandır denilir. Öylesi Kürt kimlik ve şahısları yığınla orta yerde durmaktadır. Kürt dilinden tatalım varsa partisine, Kürt kadınından tatalım sözde en tanınmış liderlerine, köylüsünden kentlisine, aydınından hocasına, dininden milliyetçiliğine, yurtseverinden hainine, diplomatından politikacısına kadar işin abc'sine bile hakim olamayan ne kadar çaresiz, sahte, kurnaz, hain, korkunç, iyi, güzel ve doğrusu vardır? Kestirilmesi güç bir soru. Sorumlusu kim? Mevcut ve tarihten şekillenmiş, gerçekten kime, ne kadar, nasıl hizmet ettiği de pek kestirilemeyen iktidar parçaları ve sonuçta onları öyle tutan geçmişin, günümüzün zor aygıtları, onların her tür savaş ve terörleri. Bunlardır Kürt toplum olgusunu belirleyen, mevcut hallerde sorumlu ve çaresiz tutan.

Tersine bu aygıtlara karşı ayaklanma, gerilla benzeri yöntemlerle direniş gösterildiğinde ortaya çıkan gerçeklik, gelişmemiş ama geliştiğinde onu da aşacak olan Filistin-İsrail çatışma modelidir. Taraflar, adına ne çıkarı denirse densin, böylesi bir modelle herhangi bir toplumsal sorun daha iyiye, güzele doğru çözülebilir mi? Ateşin ateşle söndürülmesi gerçekçi olamaz. O halde savaşçı-iktidar klikleri olarak toplumsal sorunları çözme yöntemlerini terk etmek en doğrusudur. Buna direnişçilerin aygıtlarını da dahil etmek gerekir. Yöntem başka yerde ve türde aranmak durumundadır.

Kürt olgusundaki muazzam çarpıklıkları çözmenin yöntemleri –özellikle hakim zoru elinde bulunduran iktidar güçlerinin- savaş aygıtlarından beklenmemelidir. Herhalde ilk yapılması gereken, eğer karşı taraf zorla bir şey dayatma iddiasında bulunmayıp çözümün siyasal, barışçıl demokratik tarzını esas alıyorsa ve bunda samimiyetini anlaşılabilir nedenlere dayandırmışsa, hakim gücün de askeri aygıtı devreden çıkarması, aynı yöntemlerle cevap vermesi gerekir. Tartışma ve çözüm yollarını sivil demokratik diyalog araçlarına bırakmak, insani olduğu kadar ekonomik ve toplumun ezici çoğunluğun da çıkarınadır.

Etnisitenin ana doğuş yeri olarak Kürdistan'ı belirlemek gerçekçi bir yaklaşım olabilir. Neolitik devrimin en gelişkin ve en eski merkezlerinden birisi olması, halen etkili olan etnik yapıların izahını kolaylaştırır. Kürt toplumu belki de tarihte en eski ve yoğun yaşanan bir etnik topluluklar mozaiğidir.

Kürt uluslaşması değişik ve çelişik bir seyir izlemektedir. Ortak pazarın etrafında kendi dil ve kültür sınırlarında gelişme olanağını bulamamıştır. İsyandar ve sert bastırmalar bu şansını vermemiştir. Direnişlerin kırılması ve çağdaş bir ulusal hareketin yaratılamaması çok geri bir uluslaşma düzeyine yol açmıştır. Çağdaş ulusal parti ve hareketlere dönüşmemişlerdir. Kürt aydınlanmasına da kayda değer bir katkı sunulamamıştır. Türkler ile birlikte cumhuriyet kurulmasına

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

rağmen, eski düzen arayışları, cumhuriyeti tanıyamamaları bu şansın da boşa gitmesine ve yeni isyanlarla daha çok Kürtlerin aleyhine dönmesine sebep olmuşlardır. Daha sonraki asimilasyona yatışları, hakim ulus siyasetlerinde ilkesiz ve haince yol almaları, ulusal kurtuluş çağı olan 20. yüzyılın Kürtlerin aleyhine en kötü geçen yüzyıl olmasında belirleyici rol oynamışlardır. Kendi milliyetlerini kirlettikleri oranda, içlerinde rol oynamaya çalıştıkları milliyet veya milletleri de kirletmişlerdir.

Kürt uluslaşmasının ne pazar etrafında, ne de burjuva ulusal hareketleri biçiminde gelişme kaydetmesi pek olası görünmemektedir. ABD'nin yeni Ortadoğu hamlesinde Kürt işbirlikçileri ile burjuva ulusçuluğuna hangi oranda katkıda bulunacağı tartışmalıdır. İlkeli bir müttefikten ziyade, çıkarlarına son derece bağlı hareket etmektedir.

Geriyeye Kurmanc tarzı oluşumla demokratik komünal toplum faaliyetlerinin sağlayabileceği gelişmeler kalmaktadır. Demokratik, komünal ve sivil toplum etrafında bir Kürt uluslaşması en sağlıklı ve çağdaş yöntemlerden biri olabilir. Klasik devlet odaklı ulusal hareketten farklı olması, uzun vadeli ulusal kurtuluş savaşı yöntemlerine dayanma yerine, işlevsel sivil toplum ve demokratikleşme faaliyetlerine öncelik vermesi demokratik ulusal şekillenmeyi sağlayabilir. Özellikle kadının özgürlük temelinde katılımı önemini daha da artırmaktadır. Milliyetçilikten arınmış, din radikalizmine yer vermeyen, yerel kültürün özgür ifadesine, toplumsal cinsiyet özgürlüğüne ve çevreci ekolojik çalışmaya dayanan bu tür uluslaşma, ayrılıkçılık ve şiddet içermeyen yöntemleriyle demokratik ulus olmanın en sağlıklı yoludur.

Kürt uluslaşması bu yöntemle Ortadoğu gibi etnik, dini, mezhebi, milliyetçi boğazlaşmanın en yoğun yaşandığı bölgede çözümlenici değeri yüksek bir örnek olabilir.

Özetle Ortadoğu halklarının demokratik uygarlığa geçiş çağında belli başlı üç seçeneği bulunmaktadır.

Birincisi, varolan statükonun –kurulu düzen- olduğu gibi devam etmesidir. 20. yüzyılın denge sisteminden yararlanarak varlığını sürdüren düzenin sonuna gelinmiştir. Reel sosyalizmin çözümlüyle hem hızlanan hem de tek kutupluluğun ağırlık kazanmasına yol açan güncel kriz durumu ABD'nin hegemonyası altında kaos imparatorluğuyla aşılmaya çalışılmaktadır. Üçüncü büyük küreselleşme hamlesi bu döneme denk gelmektedir. Bilim ve teknolojik devrimle çığ gibi büyüyen arz fazlalığı yoksul kitle engeline takılmaktadır. Küreselleşme bu çelişkiyi çözmeden amacına ulaşamaz. En temel engel olarak ulus-devletin statükocu yapısı görülmektedir. Bu yapıların bireyselleşme, liberalleşme ve demokratikleşme temelinde aşılarak yeniden

yapılanması giderek ağırlık kazanmaktadır. Halk yığınları için hem olumlu hem olumsuz yanları olan bu gelişme, demokratik uyanışı ve hareketlendirmeyi hızlandırmada objektif bir etken olarak görülebilir. Dolayısıyla hem sistemin hegemonik gücü, hem de alttan halkların artan uyanış ve hareketliliği statükoyu gittikçe sürdürülemez kılmaktadır. Çözünsüzlüğü bir yaşam tarzı haline getirmeye çalışan, zorlanınca yüzüne makyaj çalan ve zaman zaman provokasyonlarla ömrünü uzatmaya çalışan statüko gittikçe tecrit olmaktadır. Eskiden olduğu gibi arkasında ABD ve Rusya'ya dayalı sistemlerin desteğini bulamadığı için daha da hırçınlaşan düzen, adeta patinaj yaparak zaman öldürmektedir.

Eskinin sahte sağ ve solcu demagogilerini kullanarak da sonuç alması mümkün görünmemektedir. Ne faşizm ne totalitarizmle devletin ve toplumun kontrolü eskisi gibi destek bulabilir. Halkların gün geçtikçe desteğini yitiren statükocu ulus-devletin giderek çözülmesi, üst tabakasının yeni hegemonik yapıyla bütünleşmesi, alttaki halk yığınlarının ise demokratik düzen arayışları bu zoraki seçeneği devre dışı bırakacaktır. Ortadoğu'da güncel olarak yoğun yaşanan bu süreç, gittikçe ağırlaşan sorunların çözümüne tam götürmese de, engel konumundan çıkartması mümkündür. Özellikle Mısır başta olmak üzere tüm Arap devletleri, Pakistan, Türkiye ve İran statüko ile değişim arasında bocalayıp durmaktadırlar. Önlerindeki sürece ilişkin net kararlarını verememektedirler. Fakat üstten ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesinin, alttan hakların demokratik, cinsiyet özgürlükçü ve ekolojik toplum projesinin yoğunlaşan etkisi altında değişim sürecine girmeleri güçlü bir olasılıktır.

İkinci seçenek, pratik yanı ağır basan sınırlı karma demokratik düzen seçeneğidir. Emperyalizmin geçmişte tek taraflı iradesi ile yapılandırdığı düzen kurma çağı geçmiştir. Yeni hegemonik güç olarak ABD'nin benzer tek taraflı iradesi ile düzen kurup sürdürmesi zor bir olasılıktır. Buna karşın çeşitli ulusal toplulukların yakın çağda kurdukları ulus-devlet düzenleri de sorun çözme yeteneklerini kaybettikleri gibi, hem içte hem dışta sorunların kaynağına dönüşmüş bulunmaktadır. Sistemler arası denge döneminde bir arada tam bağımsız duruşlar gittikçe zorlaşmaktadır.

Çağ karşılıklı bağımlılığı öne çıkarmaktadır. Üçüncü büyük küreselleşme hamlesi bu süreci hızlandırmaktadır. Uluslararası dönem yerini şirketler arası döneme bırakmaktadır. Ulus-devlet şirket-devlete dönüşmektedir. Ulusal sermaye yerini şirketler arası sermayeye bırakmaktadır. Diğer yandan yerel kültürler büyük canlılık göstermektedir. Yerellik yükselen bir değer olmaktadır. Dönem bu etkenler altında küresellik ve yerelliğin öne geçtiği çağ olarak tanımlanabilir. Bu olguya denk gelen siyasi sistem ise, ne eskinin

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

gelişmiş ulus burjuva demokrasileri ve faşizm, ne de geri ulusların reel sosyalizm ve ulusal kurtuluş totalitarizmleri olabilir; iç içe iki düzenin bir arada yaşamasına dayanan karma nitelikli demokrasiler olabilir. Ulusal ve yerel ölçekli toplumsal grupların demokratik ittifakları en geçerli yöntem olmaktadır. Sağ ve solun eski tek partili kendi iç ve devlet yönetimleri yerini çok partili, demokratik etkili yönetimlere bırakmaktadır. Böylelikle temsil kabiliyeti bulan her grup küresel sistemle daha yakından temas edebilmekte, akışkanlık artmakta, arz fazlası emilmektedir. Dünya genelinde yaşanan bu süreç Ortadoğu ülkeleri için gittikçe daha çok olasılık haline gelmektedir. En eski statükolu yapıların aşılma zorunluluğu bu seçeneği güncel kılmaktadır. ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi bu önemli ihtiyaçtan kaynaklanmaktadır. Ortadoğu halklarının ise tek başına öz demokrasilerini geliştirebilecek bilinç ve örgütlülükte olamayışları, iradelerinin oldukça parçalanmış olması, yeni uyanma ve harekete geçme durumları tek taraflı bir demokratik seçenek oluşturmalarını güçleştirmektedir. Geleceğe yönelik ütopya olarak bırakmaktadır. Buna rağmen ilkeli uzlaşma için kendi iç demokrasilerini özenle ve yetkin olarak geliştirmelerini ertelenemez ve vazgeçilmez kılmaktadır. Kaos aralığının özgür ve yaratımcı özellikleri geçiş çağının önemini artırmakta ve karma demokrasilerde halkların başat duruma geçmesine fırsat tanımaktadır.

Üçüncü seçeneğimiz daha çok geleceğe yönelik bir ütopya olarak halkların devlet odaklı olmayan, ahlaka öncelik tanıyan demokratik, cinsiyet özgürlükçü ve ekolojik toplumdur. Ütopya yanının ağır basması günümüzde hiç yaşanmayacağı anlamına gelmez. Bilakis mütevazı adımlarla bu soylu davanın yürütülmesi her zaman ve her yerde güncel görevdir. Bazı dönem ve yerlerde az ve çok yoğunlukta yaşanabilir. Halkların ve çeşitli özgür toplulukların iç demokrasilerini geliştirerek, toplumsal cinsiyet özgürlüğünü sağlayarak ve ekolojik toplumun ihtiyaçlarını karşılayarak yaşamayı öğrenmeleri her geçen gün bizleri bu toplum ve demokrasisine daha da yakınlaştıracaktır. Devlete dayanmadan kendilerini yönetemeyen halk toplulukları, arzuladıkları özgürlük ve eşitliği asla gerçekleştiremezler. Devletten beklenen demokrasi ve sosyalizm gerçekte demokrasinin ve sosyalizmin inkârıdır. Tarihte yüzlerce kez denenmiş bu yöntem her zaman tahakkümcü ve istismarcı güçlerin güçlenmesine yol açmıştır. Devlet odaklı olmayan demokrasilerde halk toplulukları kendi öz savunmalarını da kendileri sağlamak durumundadır. Halk savunma milisleri gerekli olan her yerde, köyde, kentte, dağda, çölde, başta halkın demokrasisi olmak üzere korunması gereken bütün değerlerini gaspçılara, zorbalara ve hırsızlara

karşı korumasını bilmelidir. Ekonomik olarak komün, kooperatif ve diğer çeşitli çalışma gruplarıyla metalaşmaya dayanmayan, halk sağlığına uygun, çevreye zarar vermeyen bir ekonomi geliştirmek mümkündür. Sömürü düzenlerinin yapısalcı bir özelliği olan işsizlik, halkın demokratik ve ekolojik toplumunda sorun olamaz. Hukuk yerine ahlakın esasta rol oynadığı, yaratıcı bir eğitimle yaşam tutkusu gelişkin olan, kendi içinde savaşı tanımayan, kardeşçe ve dostça ilişkilerin egemen olduğu bu toplum eşitlikle yüklü sosyalizme geçişin en doğru yoludur. Ortadoğu halklarının tarihte uzun süre yaşadıkları komünal toplum ve eşitliğe yakın etnik düzenleri günümüzün bilim ve teknolojik olanaklarıyla birleştirilirse, daha gelişkin demokratik, cinsiyet özgürlüğü ve ekolojik toplumunu yaşamak en soylu değer olarak anlam bulacaktır.

Ortadoğu'nun yakın dönem somutlaşması olarak bu öngörüler açık ki halkın demokratik ve komünal sistemi açısından ideal olanı vermektedir; bir dönemlerin sosyalist ütopyası gibi ideal kalmaktadır. Ama daha gerçekçi bir idealdir. Mühim olan, toplumsal özgürlük ve eşitlik davasında olanların kendi ilkeli tutumlarını devlet odaklı çözümlere -aslında çözümsüzlüklere- kurban etmemeleridir. Bu ilkeli tutumu reel sosyalizm, ulusal kurtuluşçu ve sosyal demokratların yaptığı gibi tavizler karşılığında terk etmemeleridir. Demokraside ısrar derinlik, özgürlük ve eşitlik için en emin yoldur. Lenin'in dediği gibi, çok geç de olsa, eşitlik ve özgürlük ancak bu yaklaşımla, yani en geniş ve soluklu demokratikleşmeyle sağlanabilecektir.

Bölge tarihsel olarak federatif bir karakter gösterir. Onlarca ulus-devleti kaldıramaz. Mevcut devletlerin sayısı bile çözümsüzlük üretir. Mezhep, etnik yapı, tarikatlar ve diğer cemaat türü gruplar devleti kendilerine bağlayarak karşılıklı beslenme sürecine girerler. Daha da çoğaltılacak tarihsel ve toplumsal nedenlerle bölgede demokratik konfederalizmin kuruluş zemini güçlüdür. Mevcut teokratik, otokratik ve anti demokratik yapılarda çıkarı olan egemen güçlerin aşılması, halkların demokratik eylem gücüyle mümkündür. İç içe geçmiş olan diller, inançlar ve aynı ölçüde kültürler mozağinde konfederal demokratik örgütlenme en doğru çözüm olacaktır.

Ortadoğu ve hatta bütün dünya halkları için geçerli çözüm demokratik konfederalizmdir. Demokratik konfederalizm devlet olmayan, demokratik ulus örgütlenmesidir. Demokratik konfederasyon azınlık örgütlenmesidir; kültür örgütlenmesi, dini örgütlenme, hatta cins örgütlenmesi ve buna benzer örgütlenmelerdir. Buna demokratik ulus ve kültür örgütlenmesi diyorum. Her köyde demokratik bir komün çıkar. Her kültürel örgütlemenin, bunların tümünün birleştirilmesi

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

konfederasyondur. Çizgi olarak yansıtılmalı. Buna devlet olmayan demokratik konfederasyon diyorum.

Benim sosyalizm anlayışım şu: Reel sosyalizm dahil, devlete dayanan bir sosyalizm anlayışını doğru bulmuyorum. Benim demokratik konfederalist anlayışım budur. Demokrasiyi geliştirmeden sosyalizm olmaz. Sovyet hegemonyacılığı ile tutmadı. Sovyetler Sümer rahip devleti gibiydi. Çin de öyle. O yüzden ABD karşısında tutunamıyorlar. Ortadoğu'nun mevcut durumu ne üstten ABD'yi, ne de alttan halkı kabul eder. Yönetimler bu arada sıkışmışlardır. Ya kendilerini dönüştürürler, ya da ABD'nin baskısı karşısında ezilirler. Yeni bir milliyetçi dalga nasıl geçmişi kaybettirdiyse, bugünü de kaybettirir. Burada demokratik konfederalizm ilaç gibidir. ABD milliyetçiliği kısıktırtıp bir yüzyılın kaybına yol açabilir. Milliyetçilik bir yüzyılı kaybettirdi, bu yüzyılın da kaybolmaması için demokratik konfederalizmi tabandan örgütlemek gerekir. Bu ana çizgidir. Demokratçılığa dayanan sosyalizm olmalı.

Demokratik konfederalizm dünya çapında solun yeni açılımı olacak. Marx ve Lenin'i ikibinlerde aşarak bunu yapacağız. İkibinlerde demokratik konfederalizmde bunun ideolojik temelleri var. Marx 1848'lerde bir şeyler ortaya koydu. Bunlar iki binlerde aşıldı.

Marx'ın değer teorileri bir fecaat. Bu değer teorisi hakkında benim kuşkularım var. Yeni sol buna yeni yaklaşıyor. Çokluk'un yazarları, Wallerstein, Bookchin bunları yazıyorlar. Ama sistematize etmede biz daha ileriyiz, daha pratiğiz. Değer teorisinin kapitalizme karşı bir karşı koyuşu yok. Radikal bir karşı çıkışı yok. İki yüzyıl daha kapitalizmi yaşattı. Bugüne getirdi. Bu değer teorisinde aslında toplumun çözümü, dini ve siyasi çözümü yok. Sadece ekonomik tanım var. Bu teori Avrupa merkezli bir teoriydi. Böylelikle Avrupa dışı halkları silahsız bıraktı. Bütün dünya halklarını silahsız bıraktı. Bu konuda ciltler dolusu yazılabilir, ama ben burada kısa geçiyorum. Sanıldığının aksine kapitalizmi güçlendirdi ve bugünkü çılgın aşamaya getirdi. Rusya pratiği ortada. Uzun yıllar kapitalizmi ayakta tuttu. Şimdi de Çin kapitalizmi ayakta tutuyor. Amerika'yı ayakta tutan şimdi ekonomisiyle Çin'dir. Bu durumda dünya halkları kaybediyor.

Böyle olunca kadın, çevre, ekoloji geri planda kalır, gündeme gelmez. Alttaki güçler ezilir gider. Ne kadın sorunları ne ekoloji sorunları çözülebilir. Bir avuç finans kapital ve ulus-devletçi alır götürür. Burada muazzam bir çelişki olduğu görülüyor. Reel sosyalizmin çöküşü de bunu ortaya koydu. Ben bunları ortaya koydum. Benim görüşlerimin değiştiğini söylüyorlar. Benim görüşlerimde değişme değil gelişme var. Çok sistematize koymayı başardım. Çok

derinlikli değil, ama burada geniş bir araştırma yapma şansım yok. Ancak ideolojik varyantlarını koydum, politik sentezini yaptım. Ana hatlarıyla ortaya koydum. Aslında ben misyonumuzu ezilen halklar adına evrensel bir çıkış olarak görüyorum. Sistematiğim, kendime has bir üslubumun olduğunu belirtiyorum. Dünya çapında geliştirilmek istenen sol budur aslında. Sol ancak bu temelde gelişebilir.

Demokratik konfederalizmin öncülüğünü Avrupa'da bugün burjuvazi yapıyor. Ben halkın demokratik konfederalizmi kavramını kullanıyorum. Devlet değil, milliyete dayanmaz, siyasi sınırları esas almıyor; hangi siyasi kültürden, hangi dinden olursa olsun hepsini kapsıyor. . Bütün gelişmeler yerel olmak zorunda. Yerelden başlamalı, üstte bir koordinasyona kavuşmalı. Tepede bir şey olur, bu da demokratik koordinasyondur, yoksa üstten inşa edilecek değil. Bunu savunmalarımda, buradaki çok eksik bilgiyle açmışım. Demokrasi yereldir, halka dayanır, sadece koordinasyon geliştirir. İşte orta sınıfa dayanır, aydın gerekiyormuş, alakası yok. Toplumun kendisi demokrasiyi oluşturur. Toplum bastırılmış, yozlaştırılmış, ahlaki çöküntü içine boğdurulmuş. Bunu da aydın müdahalesi, orta sınıf müdahalesi gerekçesi yapıyorlar. A. Negri'lerin işlediği Çokluk kavramı önemli. Biraz bu anlamı veriyor. Çokluğun içine toplumun bütün kesimleri; etnisite, kadın, gençlik, bütün mezhepler giriyor. İşte çokluk budur, bunların özgürleşmesi ve demokratikleşmesi gerekiyor. Aydın müdahalesine gerek yok.

Nasıl ki Avrupa konfederasyona gidiyorsa, ileride Ortadoğu Konfederalizmi olabilir. Zaten Ortadoğu tarihi konfederalizme uygundur. Bu günden yarına hemen kurulacak anlamında söylemiyorum, ama çağın gidisi o yöndedir. Milliyetçilik ideolojisi üç yüzyıl Avrupa'yi, yüzyıldır da Ortadoğu'yu kasıp kavurdu. Demokratik konfederalizm Avrupa'nın su an içine girdiği eğilimdir. Avrupa'da dört yüzyıl uluslar, mezhepler birbiriyle boğazlastı. 1649 Vestfalya, yine 1851 dönemi var; ondan sonra birinci ve ikinci dünya savaşları yasandı, yüz binler öldü. Dinler, mezhepler savası oldu. Bunların hepsine yol açan milliyetçiliktir. Ama şimdi bunlar asılıyor. Ortadoğu'da Yahudileri Siyonist milliyetçilik, Arapları Baas milliyetçiliği, Türkleri de İttihat ve Terakki milliyetçiliği batırdı. Konfederalizm siddete, ayrımcılığa yer vermeyen gönüllü bir çözüm modelidir. Benim çözüm tarzım, perspektifim budur. Bunun karşıtı da milliyetçi yaklaşımdır. Milliyetçilik boğazlaşmaları halkları tüketir.

Ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesi devlet kurma hakkı değildir. Lenin bunu mahvetti. Lenin ve Stalin'in bunu aşırı bir şekilde devlet kurma ilkesi olarak ele almaları tarihi felaketler getirdi. Kurtuluş için sahte devlet toplulukları yarattı. Ulusların kendi kaderini tayin

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

hakkını ben şöyle algılıyorum, çünkü Kürtlerde de bunun peşine düşen bir kesim var: Bu hak kendi demokrasisini ve devlet olmayan kendi yönetimlerini kurma hakkıdır. Devlet olmayan toplulukların bütün sorunlarını kendi tartışacakları, kararlaştıracakları; köylerde, mahallelerde ve şehirler çerçevesinde kendi sorunlarını kendileri tartışarak kararlaştıracakları ve çözecekleri bir model kurma hakkıdır. Yerel üzerinde köy, mahalle ve şehir çerçevesinde tartışıp kararlaştıracaklar. Nedir o politik güç? Bir yıllığına vekillerini delegelerini seçecekler.

Bunun tarihi örnekleri de var. Daha önce Atina demokrasisi vardı. Sümerlerde de benzer bir örgütlenme vardı. Savunmamda bunları açmışım. Avrupa konfederalizmi doğuyor. Ortadoğu konfederalizmi de olabilir.

ABD'nin Ortadoğu projesini biliyorum. Kapitalizmi krizden kurtarma operasyonudur. ABD'nin projesine karşı, ilkel milliyetçilere karşı halkların yanıtı ne olmalıya yanıtım şudur: ABD'nin Ortadoğu projesine karşı Kürtler için önerdiğim projem Kürdistan Demokratik Konfederasyonudur. Ana projem budur. ABD'nin federatif Kürt politikasına karşı Kürtlerin esas alması gereken proje budur. Ulus devlet önermiyorum; federatif, merkezi ulus devleti içermiyor. Önerdiğim devlet olmayan, ona asla teslim de olmayan model. Bunu tüm Kürdistan parçaları için öneriyorum. Kongra Gel bunun öncü temel çekirdeğidir. Bu milliyetçiliğe karşı geliştirdiğim bir projedir; Dudayev, Arafat durumuna düşmemek için, ilkel milliyetçiliğe karşı ve ABD'nin kanlı sürecini engellemeye yöneliktir. Kürt Federesi denilen şey ilginç bir olay. Yüzyıllık Kürt ihaneti, Kürt milliyetçiliği destekleniyor. Gizliden gizliye Türkiye de destekliyor. Federe devleti kurarak Kürt sorununu aşmaları mümkün değil. Kursunlar ama üzerimize gelirlerse, şiddetli bir savunmaya geçeceğiz. Biz halkımızı bunların üstten dayattıkları sahte demokrasiye karşı koruyacağız. Kürt kadınına, gençliğine, dost halklara çağrı yapacağım; bunlara geçit vermeyin diyeceğim. Demokratik konfederalizmi diğer devletler için de önemsiyorum.

Demokratik konfederal çözüm, Kürdistan parçaları ve yurtdışındaki Kürtler arasında bağlayıcı ilişki sistemi yaratırken, bölge halkları arasında da karşılıklı yarara ve ortaklaşmaya dayanan birlikteliğin zeminini güçlendirecektir. Bu şekilde demokratik konfederal Kürdistan, demokratik Ortadoğu konfederasyonunun anahtarı olacaktır.

Kürtler için de Ortadoğu'da Kürt konfederalizmi uygundur. İsrail ve Filistin kendi aralarında demokratik konfederalizmi oluşturabilirler. 22 Arap devleti, kendi arasında demokrasiyi gözetin

demokratik konfederalizm olabilir. Türkler kendi aralarında Türk demokratik konfederalizmi kurabilir. Bütün Türkleri tek devlet bayrağı altında toplayamazsınız. Çünkü hepsi milli devletlerdir. Ancak kendi aralarında demokratik konfederalizm olabilir.

Kürtler kendi içinde, sınırlara dokunmadan, kendi aralarında Kürt demokratik konfederalizmini kurabilirler. Bütün Kürdistan parçaları, sınırlara dokunmadan, sınırları engel yapmadan, sınırları bir köprü olarak görüp demokratik konfederalizmi geliştirebilirler. Kürtler kendi aralarında siyasi, kültürel ve politik ilişkiyi sağlarlar. Sınırları yıkmak değil, köprü yapmaktır. Bunun kimseye zararı yoktur. Bu yapılmazsa kan deryasına döner. Kürtler kanlı bir süreçten ancak böyle kurtulabilirler. Kansız Kürt demokrasisi böyle gelişir. Aksi halde Filistin-İsrail benzeri kanlı süreç yaşanır. Bu çözüm Kürt milli devleti etrafındaki boğazlaşmayı önler. Bunun için ulus devletlerin demokrasiye açık olmaları tek şarttır. Kürtlerin demokratik bir ulus olmalarına karışmayacak, uzlaşacak. Bu muazzam kazandırır. Türkiye, İran, Suriye ve hatta Kürt devletçisi de buna engel olmamalıdır.

Kürdistan için üç hukuk geçerli olabilir demiştim. AB hukuku, üniter devlet hukuku, demokratik konfederal hukuk. Üniter devletlerin bizim demokratik konfederal hukukumuzu tanımaları halinde, biz de onların hukukunu tanırız. Şu şartla: İran, Irak, Türkiye, Suriye bizim konfederal hukukumuzu tanıdıkça, biz de onlarınkini tanır, uzlaşmaya gideriz. Bunları biraz ilkeselleştirmek gerekiyor. Demokratik konfederal hukukun esasları ortaya çıkar.

Demokratik bir devlet için dört ilke söyleyeceğim. Birincisi, devlet reformu; ikincisi ulus reformu, ulus tanımını güncelleştirme; üçüncüsü, toplumda reform, yani demokrasi; dördüncüsü, yeni yurttaş tanımı. Dört büyük ilke, dört büyük reform

Ulus için reformu söyleyeyim. Devlete dayalı ulus yerine, demokrasiye dayalı ulus modeli öneriyorum. Bütün etnik grupları kapsayan Türkiye ulusu kavramını tanımlamıştım zaten. Yalnız Türklere değil, dine ve ırka dayanmayan, insan haklarına dayanan bir ulus modeli. Bütün etnisiteleri, kültürleri bir arada toplayan bir demokratik ulus kavramı. Ben Kürtlerin milliyetçiliğine dayalı devletleşmeyi de yanlış buluyorum. Devletçi ulus yerine demokratik ulus çağırısı yapıyorum. Türkiye’de üç ulusçuluk çatışıyor. Devletçi ulusçular ile demokratik ulusçular arasında bir de dine bağlı ulusçular var. Türkiye’de din-milliyet karışımı AKP ulusçuluğu, yine Kızıl Elma ulusçuluğu, bir de bizim demokratik ulusçuluğumuz var. Demokratik ulus hareketi Türkiye’ye uygundur.

Türkiye demokratik bir devletim diyor. Demokratik duyarlılık gösterirse bütün problemler çözülür. Aksi halde “Demokratik ulus

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

şansını vermeyeceğiz, tasfiye edeceğiz, PKK'yi boğacağız, Barzani ve Talabani yardımcı olacak, İran'la anlaştık, şununla bununla anlaştık, ortadan kaldırırsın” derlerse felaket olur. PKK boğulursa Kürt milliyetçiliği mutlak hakim olur. Devlet kendini kandırıyor. “PKK zayıf düştü, parçalandı, Kongra Gel bitti” diyorsa yanılıyor. Öyle kolay kolay bitmez. PKK aşılırsa Kürt Hizbullahı hortlar, Kürt milliyetçiliği egemen olur, Kürt dinciliği ve Nakşibendiciliği gelişir. Bu ikisi birleşirse, asıl felaket o zaman olur. Dışarıda Türklerin düşmanları var. Hepsini Kürt milliyetçiliğinin arkasına sığınır, her şey yapmak isterler. Anadolu halklarına çektirecekler.

Yanlış anlaşılmasın, Türkiye konfederalizm olsun demiyorum. Üniter yapısını koruyarak, ama demokratik bir cumhuriyet olsun diyorum. Talabani-Barzani devleti yerine Kürdistan Demokratik Konfederalizmi diyorum. Bu, Türkiye Cumhuriyeti ile dost olmalı. Demokratik konfederalizm Kürt milliyetçisi değildir. Milliyetçi devletçilikten uzak durulması, demokratik ulusçuluğa önem verilmesi ve AB sürecinin bir sentez olarak algılanması gerekir. Yüzyıllık problem böylelikle çözülür.

Demokratik ulus, ulus-devletin yarattığı bireye dayanmaz. Ulus devletin yarattığı birey köledir, tek tanrılı dinlerin yarattığı fertlerden daha tehlikelidir. Devletin birey yaratması, vatandaş yaratması bütün kilitlenmenin sebebidir. Demokratik ulus, topluluk ve bireylerin kendi yerel gerçeklikleri doğrultusunda sorunlarını tartıştığı, çözüm ürettiği modeldir. Birilerinin çıkıp halk adına konuşması doğru değildir. Bu benim için de geçerli. Bu tarz doğru değil. Önemli olan halkın kendisinin çözüm gücü olabilmesidir. Ulu- devlet tam engel konumunda. Bizim hedefimiz devlet değil, demokrasiyi kurmaktır. Orta sınıfa dayalı Avrupa tipi demokrasiden bahsetmiyorum. Devlet olmayan demokrasi kurma, coğrafi sınırları esas almaz. Devlet olmayan demokrasi olunca, coğrafi sınırlara ve başka devletleri yıkmaya gerek yok. Biz kendi sistemimizi kuracağız. Devlet bunu kabul eder etmez, halkımız neredeyse, halk topluluklarımız neredeyse, kendi çözüm modelimizi orada esas alacağız.

Taban demokrasisi kavramını kullanmıyordum. Bu kavrama uygun olarak özgür yurttaş meclislerinden yukarıya doğru gelişir. Üstte gevsek bir koordinasyon merkezi olur. Türkler, Kürtler, Araplar için de öneriyorum. Arapların yirmi iki devleti var. Bu yirmi iki devlet kendi içinde demokratik konfederalizm oluşturabilir. Ama Arapların ve Türklerin devletleri var. Devlet eğilimli düşünüyorlar, onların bu yaklaşıma gelmesi zor. Geriye bunu gerçekleştirecek sadece Kürtler kalıyor. Kürtler için demokratik konfederalizm olabilir. Barzani ve

Talabani'nin federesi var. Onlar devlet hedefli olusumlardir. Benim önerdigim devleti hedeflemiyor. Bu nedenle kavrami, kurami, kurumu dogru tartisin demistim. Demokratik ulus devletçi ulustan farklıdır. Demokratik konfederalizm esittir, demokratik ulus; demokratik ulus da esittir halkin demokrasisi. Benim önerdigimde devlet eksenini yoktur, gevsek bir örgütlenmedir. Bu bizim aynı zamanda esitlik, özgürlük ve sosyalizm anlayisimizi da dile getiriyor.

Türkiye'de biz eger konfederalizmi basaramazsak, Barzani ve Talabani tarzi federe burjuva milliyetçiligi gelisir. Türklerde de milliyetçilik güçlüdür. ABD de Kürt milliyetçiliginin arkasındadır. Birbirini katletmenin hiçbir anlamı yok. Ben her zaman katletmeye karsi durdum. Burada da bunun için yasıyorum. Kürtlerde demokratik bilincin gelismesiyle bu isler çözülür. Diyarbakir'daki mitingde atilan "farkliliklara evet, ayrilikçilige hayir" sloganı güzel bir slogan. Önemliydi, dogru bir slogandı. Suriye korkunç milliyetçi bir devlettir. Iran da Şia milliyetçisidir. ABD, Türkiye ve Israil ittifaki da tehlikelidir. Ama Kürtlerin konfederalizmi Ortadogu'daki bu sorunlari çözebilir. Üniter devlet kalir, ama küçülür. Zaten zorunludur. Böyle büyük devlet çökertir. Obez devlet diyorum. IMF zaten küçültüyor, AB demokratiklestirir. Beş yüz milyar Dolar borçla bir devlet ayakta kalamaz. Kürtler için devlet degil, demokratik konfederalizm. Bunun içinde kadınlar birligi, belediyeler birligi, mahalleler birligi, demokratik işçiler birligi, gençlik birligi, öğrenciler birligi biçiminde halki içine alir. Demokratiktir, içinde halk vardır. . Bu konfederalizm özellikle Yezidiler ve Aleviler için önemlidir. Bu kesimler de güzel bir senteze ulaşabilirler.

Piramit tarzi, esnek bir örgütlenme. Üstte de bir koordine olur. Özgür vatandaşlık da şöyledir: Ne sultanlara kulluk, ne de ulus-devletçi ideolojilere kulluk. Böyle vatandaşlık olmaz. Batının bireyci yaklaşımı da doğru bir anlayış degil. Toplum aleyhine bireycilik de yanlıştır. Ne toplum aleyhine birey, ne de bireyin aleyhine toplum doğru degildir. Özgür yurttaş ikisinin ortasındadır, bir dengedir. Özgür yurttaş kültüre bağlıdır. Özgür yurttaş demokratik konfederalizm yurttaşdır.

Şimdi demokratik konfederalizmin ilkelerine geliyorum. Beş-on ilke sayıyorum, taslak halindedir, tartışmaya sunuyorum. Kürtler, Ortadoğu, dünya için geçerlidir. 1) Zağros ekosisteminde tarım devrimi oldu. Bu tarım devrimi temelinde 19. yüzyıl başlarına kadar gelindi. 19. yüzyıl başlarında sanayi devrimi oldu. Sanayi devrimi ikinci devrimdir. Bu ikinci devrim ulus devletin oluşmasında rol oynadı. Ulus devlet 20. yüzyıl sonlarına doğru toplumsal gelişmenin, demokrasi ve özgürlüğün önünde en ciddi engel durumuna geldi. 2) Ulusların kendi kaderini tayin hakkı devlet kurma hakkı olarak anlaşıldı. BM modeli yürümüyor, ulus devletler ciddi bir engeldir. Körfez savaşı ve Irak'taki durum bunun

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

kanıttır. 3) Bundan çıkışın temel yolu geniş kapsamlı tanımını yapacağımız demokratik konfederatif sistemdir. Ulus devlete göre gelişen küresellik değil. Zaten ulus devlet aşıyor; küreselleşme ulus devleti de aşıyor. Emperyalizm yeni model koyamıyor, sistem krizi derinleşiyor. 4) Tek alternatif demokratik konfederalizmdir. Piramit tarzı bir örgütlenme modelidir; söz, tartışma ve karar topluluklarıdır. Tabandan gelen delegeler, en üste kadar, tepede bir koordinasyonu oluşturur. Delegeler bir yıllık halkın memurları gibi olur. 5) Ortadoğu'nun çözümü için de demokratik konfederalizm geçerlidir. Kapitalist sistem, emperyal güçlerin dayatmaları demokrasiyi geliştiremez, ancak demokrasiyi istismar edebilir. Tabandan gelişen demokratik seçeneği egemen kılmak esastır. Toplumsal temelde etnik, dini, sınıfsal farklılıkları gözetken bir sistemdir. 6) Kürdistan içinse kendi kaderini tayin etme hakkı milliyetçi temelde devlet kurmak değil, siyasi sınırları sorun yapmadan, sınırları esas almadan, kendi demokrasilerini kurma hareketidir. İran'da, Türkiye'de, Suriye'de, hatta Irak'ta oluşacak bir Kürt yapılanmasındaki tüm Kürtler bir araya gelerek federasyonları, birleşerek üst konfederalizmi oluşturur. 7) Asıl karar yetkisi köy, mahalle, şehir meclis ve delegelerindir, dolayısıyla halkın ve tabanıdır.

Benim yolum halkın yoludur, tarihin özgürlükçü yoludur; eşitlik, adalet, halkımızın bütün özgürlük şehitlerinin yoludur. Tarihteki direnişin, özgürlük direnişçilerinin yoludur. Bu, demokrasinin ilanıdır. Halkımızın özgürlüğü, eşitliği temelde ilan ediyorum.

Bu, Arap ve İran halkları olmak üzere, bütün Ortadoğu halkları içindir. Zaten devlet ilanı değildir. Nasıl 19. ve 20. yüzyıl bir cumhuriyetler yüzyılı ise, 2000'li yılları da halkların demokratik konfederalizm yılları olarak değerlendiriyorum. Benim ilkem halkların demokratik konfederalizmidir. Benim alakam budur. Yolu da demokratik konfederalizmdir. Ulus-devletçiliğin aşıldığını söylüyorum. Ulusların çoğunun devlet kurmasıyla 1950'lerden itibaren bu aşılmıştır. Lenin'in, anarşistlerin, reel sosyalistlerin çözemediğini ben çözdüm. Benim devletle alakam yok, ben devlet kurmuyorum. Benim demokrasi derdim var. Ben demokrasinin peşindeyim. Bunlar kapsamlı ideolojik belirlemelerimin slogan haline getirilmesidir. Bol bol alıntı yapılır, daha önceki konuşmalar da vardı. Bizim yolumuz Kürt burjuvazisinin, Kürt feodallerinin yolu olamaz.

Türkiye halklarının da bizi desteklemesini isteyeceğiz. Bizim demokrasimiz sizin demokrasinizin temelidir. Burada kesinlikle sınırları mesele yapmayalım. Bakın, ben hiç Kerkük senindir, benimdir meselesine girmiyorum. İlanın özü budur. Halkımızı, tüm Ortadoğu

halklarını ve dünya haklarını destek ve dayanışma için çağırıyorum. Bunun için şu sloganı öneriyorum: Devleti ve toplumu demokratikleştir, demokrasiyi radikalleştir!

Bunun kuruculuğunu kabul ediyorum. Kürtçe olarak ismi de “Koma Komelên Kurdistan” olur.

Benim için de bir tanımlama, bir sıfat kullanılacaksa Demokratik Konfederalizm Önderliği’ni öneriyorum. Başkan demek beni despotizme götürüyor. Bir ağa da siyasete girerse serok olabilir. Milliyetçiliğin devleti yükseltirken bende halkımızın Demokratik Konfederalizmini geliştiriyorum. Ben bunun kurucusu olmakla şeref duyuyorum.

Ortadoğu uygarlığında kadın olgusu tüm toplumsal sorunların çözümünde odak durumundadır. Kısa tarihsel gelişmesini tekrarlamaksızın önümüzdeki dönem için temel sloganımız bu sefer için üçüncü büyük cinsel kırılmayı erkek aleyhine gerçekleştirmek olmalıdır. Toplumsal cinsiyet eşitliği sağlanmadan hiçbir özgürlük ve eşitlik talebi anlam bulamaz ve gerçekleşemez. Demokratikleşmenin en kalıcı ve kapsamlı unsuru yine kadın özgürlüğüdür. Kadını önce mallaştıran, günümüzde ise her şeyiyle korkunç metalaştıran sistemin en zayıf yanı kadın sorunudur. Bir dönemlerin işçi sınıfı denilen olgu rolünü en iyisinden kadın soyu yapmak durumundadır. Sınıfsallıktan önce kadın soyluluk çözümlenmelidir ki, sınıfsallık ve ulusallık daha iyi kavranıp çözümlenebilsin. Gerçek bir kadın özgürlüğü, üzerindeki koca, baba, aşık, kardeş, dost vb. köleleştirici duygu ve iradelerin kaldırılmasıyla mümkündür. En iyi aşk en tehlikeli mülkiyettir. Kadına yönelik erkek egemen dünyasının ürettiği tüm düşünce, din, bilim ve sanat kalıplarını çok sıkı bir eleştiriden geçirmeden özgür kadın kimliği açığa çıkamaz. Kadın öncelikle kendinin olmalı ki, mal olmaktan çıksın. Mal, mülkiyet haline düşmüş kadın, erdemli erkek olmayı da önler. Böylesi kadınla düşüp kalkmak özgür erkeğin önündeki engeldir de. Böylesine düşürülmüş kadın, tersten de olsa düşürülmüş erkektir.

Toplumların özgürlük düzeyinin kadın özgürlük düzeyine bağlılığı doğru bir belirlemedir. Konuya estetik açıdan baktığımızda, özgür olmayanın estetiğinin de olamayacağıdır. Dolayısıyla estetik olmayan bir yaşam ancak primat sınırlarında gerçekleşir. Kadın olgusuna bir sanat olgusu olarak bakmak daha gerçekçi ve yaşamsaldır. Ne mal mülk, ne işçi-köylü gibi. Kadını doğanın en işleyen duyarlı parçası olarak görmek, belirli bir kutsallığı taşıdığını fark etmek, erkek egemen diliyle hitap etmemek, kadının sırlarla yüklü dilini anlamak estetik bir yaşam açısından çok önemlidir. En kötü toplumsal pratik kadına dayatılan erkek egemenliği, onun hodkâmlığıdır. Hiçbir şey çaresiz duruma bırakılmış kadın üzerindeki hoyrat erkek tavrı kadar

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

kaderciler olamaz. Bana göre en güçlü, olgun, duyarlı, eşit ve özgürlükten anlayan, dolayısıyla demokrat erkek ve onlara dayalı toplum, kadına karşı tanımladığımız ölçülere bağlı olmak ve gereklerini yaratmayı bilmekle gerçekleşir. Kölelikte en derinleşmiş toplum kadını en çok küçümseyen toplumdur. Yaşamaktan en anlamayan toplum da kadınla rasgele yaşamayı kabul eden toplumdur. Yine en kötü, duyarsız, heyecan ve anlamdan uzak yaşam da köle kadınla gerçekleştirilen yaşamdır. Tüm bu tanımlamaların ışığında Ortadoğu toplumuna baktığımızda neden geri, anlamsız, zalim, çirkin ve anlayışsız bir yaşamın hüküm sürdüğünü daha iyi anlamış oluruz. Kadınlarına karşı bu kadar basit, estetikten yoksun, değersiz, mal ve hatta baştan savrulması gereken bir dert olarak yaklaşım gösteren bir erkek toplumunun iflah olamayacağı, barıştan yoksun ve çirkin yaşayacağı çok açıktır. Böylesi erkek toplumları yaşam kutsiyetini, anavatan yüceliğini, gerçek erdemi, anlamlı canlı bir doğa yaklaşımını yaratamazlar. Yaratamayınca da bahane olarak sık sık 'şeytan kadını' gösterirler. Şeytan ve eksik denilen kadın, aslında kaybetmiş erkek toplumun en aşağılık bir yalanıdır. Erkek egemen ideolojiye, ahlaka ve toplumsal güç ve bireylere karşı güçlü bir savaşım verilmeden özgür yaşam kazanılamaz. Gerçek bir demokratik toplum yaratılamaz. Dolayısıyla eşitlik olarak sosyalizm de gerçekleştirilemez. Halkların politik seçeneği sadece demokratik değil, demokratik ve cinsiyet özgürlüklü toplumdur.

Somut olarak kadın özgürlük mücadelesi kendi öz partisini kurmaktan kitlesel kadın hareketine, tüm sivil toplum örgütlenmesine, demokratik siyaset yapılanmalarına kadar iç içe yürütülmek durumundadır. Erkek egemenliğinin ve toplumunun elinden ne kadar kurtulur ve bağımsız inisiyatifleriyle hareket edip güç kazanırsa, kadın o denli özgür kişilik, kimlik sahibi olabilir. Erkenden baş bağlama en zalim bir köleliktir. Hiç başını –aklını- bağlamama en soylu davranıştır. Çarşaftan, türbandan tatalım pornoya kadar erkek eliyle kadına dayatılan uygulamaların alçaklığı hiçbir sınıf ve ulus kötülüğü kadar olamaz. Dolayısıyla kadının öfkesine özgürlük, bilincine ve hareketine destek vermek en yüce yoldaşlık ve insanlık değeridir. Ortadoğu en güçlü tanrıça kültü kadar en derin kadın köleliğinin yaşandığı, uygarlığa tanıdık bölgedir. Üçüncü büyük cinsel kırılmayı sağlayarak, kadın lehine büyük bir yürüyüşe de tarihine yaraşır biçimde yer vermek durumundadır. Büyük düşüşlerin kalkışı da büyük olur. Bu temelde adeta yeni bir tanrıça dininin müminleri gibi yaklaşırsak, hak edilmiş kutsal analığa ve aşk kadınlığına ulaşabiliriz.

Ortadoğu'nun alternatif toplumunda ekonomi, sınıf ve sosyalleşmenin nasıl olması gerektiğini fazla anlamlı bulmuyorum.

Daha çok çözümlenmesi gereken konular ele alınanlardır. İşçiliği- işsizliği ve köylülüğü tanımak değil, tanımamak gerçek devrimciliktir. Bu sınıfsallıkları ağa ve patronun kulları olarak düşünmek gerçeğe daha iyi yaklaştırır. Özgürlük, işçiyi ve köylülüğü ekonomik olmasa bile, zihniyet ve demokratik politikada aştığı oranda gerçekleşir. Zorunluluktan ötürü işçi ve köylü olunur. Özgürlük zorunluluğun aşılması ise, o zaman işçi ve köylü olmayı aşacaksınız. Gerçek sınıf mücadelesi bu zihniyetle ve demokratik tarzla yürüdüğünde, eşitlik olarak sosyalizm de o zaman gerçek anlamını bulur.

Tarih de Ortadoğu'da ekolojinin -çevrebiliminin- iyice öldüğünün de tarihidir. Sınıflı toplum uygarlığı doğaya yabancılaştığında, çevrenin kalıcı tahribatı da gün gün, ay ay, yıl yıl, yüzyıl yüzyıl, bin yıl bin yıl gelişip durdu. Bütün ormanları ve toprakları neredeyse çöle dönüştü. O orman ve topraklar ki, insanlığın en verimli atardamarını oluşturdu. Üzerindeki bitki ve hayvanlarla uygarlığın yolunu açan en temel alanlardı. İnsan insana kulluğu dayattığında, doğaya da tahribatı, acımasız baltasını dayattı. Cennet hayalini yaratan alanları çöle çevirdi. Orman kalmayınca toprak, toprak kalmayınca bitki, hayvan ve insan kalmadı. Aç kaldı, susuz kaldı; kalamadı. Sonuçta en zengin topraklar, en yoksul göçülen topraklar haline geldi. Bir dönemlerin dört yönden akın edilen toprakları, dünyanın dört yanına kaçınılan topraklara, bozkırlara ve çöllere dönüştü. Ortadoğu'da ekolojinin tarihi de kadının tarihi gibi yazılmamıştır. Nasıl özgür kadın için kadın tarihini bilmek gerekiyorsa, ekolojik toplum için de ekolojinin tarihini bilmek gerekir. Çevre bilinci ve eylemine dayanmayan bir demokrasi ve cinsiyet özgürlükçü bir toplum halkların gerçek seçeneği olmaz.

En kabasından büyük bir ormanlaştırma ve erozyona karşı yeniden topraklandırma hareketine dayanmayan bir demokrasi ve cinsiyet özgürlükçü hareketin diğer erkek tahakkümlü dünyadan farkı olamaz. Ekolojik hareket kuracağımız yeni toplumun olmazlarından. Ekoloji sadece ekonomi değildir. Bir zihniyet, kaybettirilmiş canlı ve kutsal doğa anlayışına yeniden dönüştür. Cıvıl cıvıl, bizimle konuşan, bizimle varolan, bizi var eden bir doğa bilinci olmadan, ölüm gibi kara toprak cansız ve kutsallığını yitirmiş bir doğada yaşam büyük oranda değerden düşmüş yaşamdır. Çevre bilinci sadece kirli su ve hava için olamaz. Tümüyle doğa ile olma, parsel parsel olmuş doğadan bütünleşmiş doğaya dönüştür. Bu da demokratik ve sosyalist topluma varıştır. Bu denli iç içelik söz konusudur. İnsanı üreten evrim zincirine saygıdır. İkel komünal toplumun kendiliğinden sağladığı doğal toplumu bilim ve teknoloji ile günümüzde daha bilinçli yaratabiliriz. Belki Ortadoğu'nun kanlı sorunları karşısında ekolojik

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

sorunlar fantezi gibi gelebilir. Ama unutmamak gerekir ki, bu kanlı, açlıklı ve işsizlikli sorunlara ekolojiye ihanet edilerek gelindi. Hekimliğe dayanmadan nasıl sağlıklı bir tedaviden bahsedilemezse, ekolojiye dayanmadan da sağlıklı bir toplumluluktan bahsedilemez. Dolayısıyla demokratik ve özgür cinsiyetli toplum kurulamaz.

Kürt toplumundaki kadında neolitik dönemden kalma izler halen etkisini sürdürmektedir. Bununla birlikte tüm uygarlık süreçlerinin kahrını çekmiştir. Direngen bir yapıya sahiptir. Çağın ihanetine uğradığı da açıktır. Bu özellikler feminizmin evrensel çabalarıyla birleştirildiğinde ayrı bir kadın partisi toplumsal özgürlük, eşitlik ve demokrasi mücadelesinde büyük bir rol oynayabilir. PAJK bu role uygun olarak kurulmuştur. Her ne kadar hakim erkeklik anlayışında kolay kurtulamadıysa da özgürlükte ısrar vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Kadın dünyasının özgürleştirilmesi bizzat kadının duygusal zeka ile, analitik zekayı birlikte işleterek sağlaması en iyisi olacaktır. Kadın açısından mitoloji, felsefe, din ve bilim yeniden gözden geçirilip özgün ve özgür kadın zekasıyla yorumlanıp pratikleştirilmelidir. Teori ve pratiğe kadın zekasıyla yaklaşmak doğaya daha yakın, barışçıl, özgürlükçü ve eşitlikçi bir dünyaya ve güzellik yüklü bir yaşamaya daha anlamlıca götürebilir.

PAJK'la ciddi bir proje geliştirmek istiyorum. Bir grup kadın yoğunlaşabilir mi? Onları üçe ayırıyorum. Mitolojik bir söylemle anlatacağım. Birincisi tanrıçalık yolunda olan kadınlar. İkincisi melekleşen ya da melek olma yolunda kadınlar. Üçüncüsü baştan çıkarılması gereken kadınlar. Bunu mitolojik söylemle belirtiyorum. Her gruptan on ile yüz arası, toplam azami üç yüze yakın gruplar olur. Bu gruplar oluşursa onlarla ilgilenirim. Her üç grupta önemli. Birbirimizle uğraşırız. Onlar mı beni yoldan çıkarır ben mi onları tanrıçalık yoluna sokarım bakacağız. Herkes yerini burada görür, melekleşme yoluna mı girerler, beni baştan çıkarabilirler mi?

Kürdistan'da PAJK'da ısrar ve gelişme tanrıça erdemlerine, melek saflığına Afrodit güzelliğine taşıyabilir. Böylesi bir kadın sentezinin çözemeyeceği bir erkek kültürü çekemeyeceği bir yaşam gücü yürütemeyeceği bir eylem olamaz. Tarihte, mitolojide tanrıça kutsallığına denk bir kadın erdemine –uygarlık tarihi boyunca sürekli derinleştirilen bir kölecilik kültürü olarak karışmaya ve despot erkeklığe karşı- geliştirmedikçe yaşamda soyluluk, özgürlük ve eşitlik, sağlanamaz. Bu değerler sağlanmadan yaşam yitip bir değer olmaktan kurtulamaz.

PAJK'ın bir çekirdek kadrosunun olması gerektiğine inanıyorum. Kadın sorunu sanıldığından daha fazla tüm

demokratikleşme, özgürlük ve eşitlik hatta ekolojik sorunların çözümünde kilit bir role sahiptir. Kadının tümünü birden özgürleştiremeyeceğimize göre bunun öncelikle dar bir kadro üzerinde gerçekleştirilmesi gerektiği açıktır. Kendini özgürleştirmeyen bir PAJK çekirdeği beklide dünyanın en sorunlu kadın ve erkekleri nasıl özgürleştirebilir. Benim bu konuya ilişkin diyalog ve birçok çözüm çabam bilinmektedir. O yönlü daha derinleştirmeyi ve kanılarımı pekiştirdiğimi belirtmeliyim.

Kadın özgürlüğünü tarım devrimiyle büyük aşama kaydeden evcil-ana (tanrıça ana) kültüründen başlatmak daha doğru olabilir. Tanrıça-Melek-Afrodite üçlemesini mitolojik bir tasavvur olarak bu nedenle seçtim. Basit-kız imajını yıkmadan kadının büyüklüğünü, saygınlığını ve güzelliğini yakalayamayız. Uygarlık ölçütleri erkeksel tanrısal kaynaklı olup kadını tüm kutsal tanrısal, melek ve güzellik ölçütlerinden düşürmüştür.

Kadın ideolojik olarak ne zaman tutsak alındı, tanrıça kültürü bu topraklarda başlamıştı. Enki diye bir tanrı vardı, Enki-İştar olayında, orada çok büyük mitolojik bir çekişme vardır. Demokratik Konfederalizme getireceğim . 5-6 bin yıllık bir kadın kültürü var. Erkek büyük bir savaş açıyor. Ana-toplum kültürü, hiyerarşi karşısında köklü bir yenilgiye uğruyor. Bu günümüze kadar geliyor. Orada kadının yarattığı bir kültür var. O kültüre karşı bir savaş açıyor erkek. O savaşta ana toplum kültürü, hiyerarşinin ortaya çıkmasıyla orada korkunç bir yenilgiye uğruyor. 'Tarih Sümer de Başlar' kitabında anlatılmıştır. M.Ö. 4000-5000 yıllarında oluyor bu olaylar. İdeolojik çekişme var. Mitolojik olarak anlatılıyor. Bu Zeus-Heraya, Mısır'a kadar gider. Ondan sonra tek tanrılı dinler kadının köleliğini korkunç düzeyde geliştiriyor. Bir tanrıçalar çağı vardı. Ama günümüzün tanrısının bütün özellikleri erkeksidir. Ben kadının köleleştirilmesine karşı çıkıyorum.

Ne kadar eski ve yerleşik de olsa çok sıkı bir namus anlayışı olarak hepinizin arasında (kadın-erkek ayrımı yapmadan) geçerliliği de olsa devrimci estetik yaşam anlayışım, bu tip karşılaşma ve kocalık kültürüyle bağdaşmaz.

Analık anlayışımı da açıklamaya çalışmıştım. Bana göre kadın halen doğayla erkekten daha fazla duyarlıdır. Erkek bir nevi kadın uzantısıdır. Sanıldığı gibi merkez değildir. Bilimsel veriler bu yönlüdür. Kadına dayatılan muazzam baskı ve sömürü gerçeği onu inanılmaz ölçülerde gerçek görünümünü gizlemeye, farklı kılmaya götürmüştür. Kadına yakıştırılan moda, erkek söylemi bu süreci din, felsefe hatta bilim ve sanat adına inanılmaz anlatım açıklama ve üsluplara götürmüştür. Bu öylesine zalim ve soysuzca bir yaklaşımdır ki kadını en inanmadığı hususlara bile tapınmaya götürmüştür. Gerçek bir özgürlük

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

ve güç dengecisi olarak benim uygarlık oyununa katılmam onay vermem beklenmemelidir. Erkek tanrılar dünyasından hoşlanmadığım gibi iç yüzünü de iyi kavramışım. Bu dünyanın tanrısallığını katılmayacağımda bilinmelidir. Devlet olarak din, politika, sanat, bilim olarak kendini yansıtan tanrısallıklar sadece benim açımdan çözümlendiklerinde ilgi taşırılar. Kadın tanrısallığın ilginç ve çekici bulmakla birlikte yiğitlik ve gerçekleştirilmesi zor bir olgu olduğunun da farkındayım. Ama daha barışçıl, güzel, duyarlı böylelikle yaşanmaya değer bir ömrün kadın özgürlüğüne, onun mümkün kılan gücüne dayanmadan yaşayacağına inanmıyorum. Tersine kadın köleliğine dolaylı bir erkeksilik ta çocuk yaşlarımda olduğu gibi hala bana iğrenç geliyor. Bu iğrençliği onaylamam beklenmemelidir.

Gerisini aşk dediğimiz olgu belirleyebilir. Kadın kadro politikamıza aşkı dayattığım her halde yavaş yavaş anlaşılıyor. Bu yaklaşım cinsiyet boyutunun ötesinde ciddi bir kültürel, siyasi özgürlük ve eşitlik kavramıyla iç içe geliştirilmeye çalışılmıştır. Kadının kölelik kültüründen kurtulmasıyla, erkeğin egemenlik ağırlıklı kültüründen kurtulmayı içeren siyasal alanda demokratik denge altında özgür ve eşit duruşla sağlanan bir aşk tanımını gerekli kılmaktadır. Yüzeysel, cinsel tutkulu egemen erkekle kadınsı kölelik arasında gelişen fahiş ilişkiye red eden bir yaklaşımdır. Genelde sınıflı uygarlığın özelde kapitalist sistem atlandı yaşanılması çok güç-erkek arasında olması gereken tanrısallığı anlamayı gerektirmektedir. Tanrısallıktan kastımız 20 milyar yıllık (son bilimsel verilere göre) evrensel ölçünün insanın duygusal ve analitik zekasına kendini fark eden, büyük heyecan veren anlamsallık gücüdür. Kendi farkına varan doğadır. Kadın erkekten daha fazla bu evrenselliğe yakın doğuştadır. Bilimsel veriler bunu gösteriyor. Kadın evrensel ve tanrısaldır derken bu anlamı kastediyorum. Zaman zaman sanatın, siyasetin, bilimin, devrimlerin dünyasında kendini hissettiren bu anlam kadın-erkek ilişkilerine yansıdığından ilişkinin tanrısallığından bahsedilebilir. Öyle olması gerekiyor. Dinler bunu fark etmekle beraber erkek ağırlıklı ideolojik toplumsal kimlikler olduğundan kadını dışlamakla aslında iddia ettikleri tanrısallığı da büyük zarar vermişlerdir. Bizim çabamız bu tanrısallığı her iki cins arasında dengeli demokratik, özgür ve eşitçi bir biçimde açığa çıkarmaktadır.

Peki günümüzdeki hakim ilişki türü bu tanımla uyuyor mu? Tersine elinde Roma baltası gibi öldürücü aletlerle ve daha ağırı sahtekar sevgili sözcükleriyle ilişki ve beden kadın katliamları yaşanmıyor mu. Erkeğin domuz tarzı gerçekleşmiyor mu? Günümüzün meşrulaştırılmaya çalışılan kadın-erkek ilişkisi belki de köleliğin en maskeli iğrenç biçimlerinin başında gelmektedir.

Kadın özgürlüğünü iyi anlamak gerekir. NATO bile Ortadoğu'da kadın özgürlüğünü gündemine almış. Basit cinsellik olarak ele almıyorum. Hasta erkek, hasta kadın; belki yüzde bir bile özgürlüğe yaklaşmamışlar. Yüzde doksan dokuzunun hasta kadın ve erkek olduklarını biliyorum. Ama özgürlükte ısrar edeceğiz.

Çağdaş yaşamdan bahsediyorlar. Bu tahrik edici bir kavram; bana karşı geliştirilen bir kavram. Bunun sosyal yaşamla bir alakası yok. Namus cinayetlerinin tersyüz edilmiş bir biçimidir. Bu haydutluk gibi bir şey. Feodal burjuva anlamda da olsa etik değeri yok. Ya davulcuya, ya zurnacıya kaçma misalidir. Biz özgürlükte ısrarlıyız. Kendine güvenen kadın yürümeye devam eder. Piyasadaki kültürü aşan bir olay. Ortadoğu toplumu beş bin yıldan sonra kadın şeyini ön plana alacak. Emperyalizmin de böyle bir yaklaşımı var. Kadın özgürlüğüne burjuva anlayış dayatılıyor. Bu Hollywood kültürü ile dayatılıyor. Bizim de kendimize göre özgürlük anlayışımız var. : Tehlike büyük, niye görmüyorsunuz? Kadına yönelik bu şeyleri neden göremediniz? Yüzeyden derini göremiyorsunuz. Mesele sadece bir kocanın olup olmaması değil, mesele özgürlük sahibi ve onurlu olmaktır. Gerisi önemli değil.

Beni takip eden kadınlar var. Bu zihniyetin karısı, kızları olmaktan daha rezil bir şey olamaz. Yüzlercesinin anısına akıllı ve edepli bu kızlarımızın siyasette kendilerini güçlendirmeleri, karılaştırmaya düşmemeleri, kişiliklerini korumaları gerekir. karılaştıran kadın karılaştıran halktır, karılaştıran kadın karılaştıran ülkedir. Karılaştıran kadın başkalarının kirli hanesi olur, bir değeri de yoktur. tek başına yaşamayı göze almaları gerekir, ölümü göze almaları gerekir. vasiyetim ve öğüdüm budur. Beritan bize vasiyettir. Ben onu mu, Osman'ı mı esas alacağım ? insan düşerse çok kötü düşer, hayvandan da beter olur. o kızı unutulabilir miyiz ? o mesajdır. O bize çağrıdır. O bizim için bir Jeanne D'Arc'tır. Onun gibi yüzlercesi var. onu esas alacağız, onurumuzdur. Onun eylemi sevdanın, onurun eylemidir. Biz onun olduğu yerdeyiz. Son ferde kadar savaşaacağız. Şeref ve özgürlük için onur için savaşaacağız. . Ben kadınla böyle yoldaşım. Kaba cins şeyi hikaye. Ben kadınlara çok görkemli yoldaşlık yaptım, kadınla çok güçlü bir arkadaşlığım var. Bu bir güç inanç meselesi. Böyle erkekler varsa onlarda yardımcı olabilir. Kadın yoldaşlarımın bana ilişkin emeklerine böyle karşılık veriyorum. Ben anama saygıyı böyle ödüyorum. Benim için kendini yakan çok kadın yoldaşım oldu. Onların anısına böyle karşılık veriyorum.

Ajanvari duran kadınlar oldu. Beni kullanmaya çalışanlara karşı da savaşımları veririm.

İşte bu kaçan hainleri de biliyorsunuz. Sözde para var, kadınları da kullandılar. Bunlar bir kadın için o tane vatan satarlar. Giden

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

kadınların da durumu bu. Ancak yüzlercesi de geliyor. Böyle özgürlük mücadelesi olmaz. Şeref ve onura böyle sahip çıkılmaz. Egemen erkek dayak, şiddet, küfür ve savaş demektir. Bunu kabul ediyorsanız diyeceğim bir şey yok. Gördük, yirmi yıllık sözde komutanlarının durumu ortada. Kadın özgürlüğü çok büyük mücadeleyi göze almaktır. Bu hem onlara hem de Türkiye'deki kadın yapısına, hatta dünyadaki kadın hareketlerine cevabımdır. Ben yaşamımda bunu pratikleştirmeye çalışıyorum.

Kızlarımızı uyaracağım. Kadınlarımız bu konuda çok uyanık olmak zorunda. Beş bin yıllık bir fırsat yakalanmış. Her birine, hepimize birer saray bile verseler yüzlerine tükürün. Kızlar kıyameti koparsın, tekrar sizleri cendereye sokmak istiyorlar. Büyük bir oyun var kadınların üzerinde. Herkes dağdan inse bile, onlar kendilerinin onurlu barışı sağlanıncaya kadar mücadele edecekler, inmeyecekler. Beritan direnişini biliyorsunuz. Dersimliydi, biliyorsunuz. Uçurumun kenarındayken, peşmergeler “Gel öldürmeyeceğiz” diye çağırıyorlar. Ama o teslim olmamak için kendini uçurumdan bırakıyor. Beritan çizgisini takip edecekler. Ben bu çizginin bir neferiyim. Onurlu barış gelene kadar bu çizgiyi sürdürecekler. Çok onurlu kızlarımızın olduğuna inanıyorum.

Biz kadınlarımızı karılaştırmayacağız. Onların karılaştırdığı kadınları da ellerinden alırım. Hepsi bizim, biz sınırsız birbirimiziz; aşk budur. Bunları mülkiyet anlamında değil, ruh olarak söylüyorum. Ben hiçbirinin yüzünü görmem. Ama onlarla birbirimize böyle bağlıyız Tanrıça şeyi var, bunlar destansı yaklaşımlardır. Onların emeği var. İnanna'nın Tanrı Enki ile diyaloglarını biliyorsunuz. Kadınlarımız yücedir; biz onların oğlu, sevgilisi ve aşığımız. Bu bedensel değil, ruhsal, düşünsel bağlılıktır. Burada ki ruhsal bağlılık önemli.

Ben üç büyük dinin kadına yönelik dogmatizmine karşı savaş açtım, yıkmaya çalıştım. Sümer mitolojisinden günümüze kadar kadın üzerinde yaratılan örtüyü kaldırdık. Bana göre bunlar olumluydu. Özgür kadının onurlu olduğuna inanıyorum. Yoksa dünya güzeli de olsa, padişah kızı da olsa haramdır. Böyle kadına tenezzül edilmez. Özgürlüğe hamle yapanlar var, ama önu kapatılıyor.

Kadın çekirdeği önemli. İdeolojik derinliği, özgür kadın kimliğini kendi şahıslarına yedirecekler. Bu güç yetenek meselesi. Pratikleşme sorunları var. Kendilerine geliştirecekler. Eğer zaafı olanlar varsa çekilebilirler. Ama bağlı olanlar da var onlar çizgilerinde yoğunlaşırlar. Tabi hiyerarşik merkezi yapı bunlara engel. Sen 5000 yıllık erkek egemenliğini yıkmaya çalışıyorsun. Her gün erkeğin yeni bir canavarımsı yönü ortaya çıkıyor. O yüzden erkeği her gün yeniden yeniden öldürmeleri gerekiyor. Parti şeyleri zaten var. Kitle örgütleri

mutlaka olmalı. Hem komitelere girebilirler. Hem de ayrı kitle örgütleri olur. Özgür kadınlar birliği isminde. Bu kendi içinde merkezileşir. Güçlü kadınlar Kongra Gel içinde bütün komitelerde yer almalı. Kadının ayrı örgütü olur. Her ülkede legal anlamda da özgür kadın birlikleri olur. PJA ayrı, kadının kitle örgütü ayrıdır. Önerdiğim üç yüz kişi kendini sınırsız eğitirler. Akıllı ve cesur olanlar burada olabilir. Önerdiğim üç yüz kişi PJA olabilir. Diğerleri de yer alabilirler. Tartışmalarına devam etsinler, ideolojik içerik ve yapılanma üzerine tartışınlar. Sanırım yalnız birlik ya da parti olmuyor . Koma Jinê Bilind adı altında hareket edebilirler. Yüce kadın topluluğu oluyor. Bu ad altında hareket edebilirler. Öneri olarak sunuyorum. Çatı örgütü olur. Bir ideolojik organ, kadının kurtuluşunda bir ideolojik organ olmalıdır. PAJK bu şekilde kalabilir, kadın kurtuluş ideolojisinde derinleştirsinler. Ama kendisine güvenenler bu ideolojik yapı içerisinde kalmalıdır. Büyük kadın davasına ben inanıyorum. Bu yüzden özgürlüğüne onuruna düşkün olanlar kendine güvenenler yer alır. İçinde dışında gibi problemleri kendilerine mesele yapmamaları gerekir. Esas olan özdür ,öz önemlidir ama biçimde önemli. Koma Jina Bilind içine hepsi girer. Bir Yürütme konseyi olur.Kongra-Gel içinde Kongra-Gel olur. PAJK ideolojik örgütlenme olur. 300-400 kişidir ama kendileri bilir. Ben öneriyorum sadece. Kadın davası önemli, tutarlı kadın yoldaşlar vardır herhalde. Kendi varlıklarını korurlar. PAJK'ın ideolojik güç olarak kalmasında yarar var. Erkeklere karşı alacakları çok yol var. Dürüstlerse bunlar gelişebilir. Erkeğe fazla güvenmemeli. Kadın kendi bağımsızlığını kendi koruyacak. Kendi güvenliklerini alsınlar. Kadının özgürlüğünden korkmamak gerekir. Kadın kendi öz namusunu kendi savunmalı, kadın kendi kendini savunan insan olacaktır.

Bundan sonra demokratik temelde seçimle oluşacak tüm kurumlarda, eş başkanlık modelini uygun görüyorum. Ama doğru kadın ve doğru erkeği yetiştiriyorlar mı, doğru kadın ve doğru erkeği bulabiliyorlar mı? Doğru bir ilkedir, ama yeterliliği karşılayacak kadın ve erkek var mı? Ne erkek egemen kişilik, ne bitmiş kadın kişiliği. Eş başkanlık karı-koca başkanlığı olmayacak. Eş başkanlık, hakan-hatun ilişkisi, karı-koca başkanlığı olamaz. Tanrı-tarıça ikilemini bu yüzden açmıştım.

Kadınlar da demokratik konfederalizm şeklindeki örgütlenmeyi gündemlerine alsınlar. Kadınlar için bir hayalim vardı: Güney'de Star, Kuzey'de Apollon kenti.

Kadın eksenli demokrasi geliştirilmeli. Demokratik özerk bölgelerde ekonomik demokratik çalışma yürütsünler. Üç köy bile olsa onu demokratikleştirebilirlerse anlamlıdır. Mahmur kampı olur. Orada on bin insanımız var. üç bin çocuk var demokratik bir model olur. Film

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

çevirsinler, gazete çıkarsınlar, sanatla, eğitimle uğraşsınlar. Daha önce Diyarbakır için özgür kadın parkı önermişim. Bu her il için olmalıdır. Her ile bir özgür kadın parkı, şehir ormanı, üçüncü önerim de her köye bir köy ormanı olmalıdır. Seçilmek isteyenler halkın önünde şimdiden bu vaatte bulunmalıdır. Özgür kadın parkını biraz açmak istiyorum. Aslında bu bir yaşam alanı, eğilim alanı olmalıdır. Uygun adaylar alınır. Kimsesiz kadınlar da alınır. Lokantasını da açabilirler. Muazzam bir eğitim hizmet yeri olur. Aslında bir tür sevgi aşılama merkezi olur. Savunmam dünya çapında kadın savunmasıdır. Genelevden çıkan kadın da özgürleşebilir. Diyarbakır'da altı bin kadın şey olduğunu söylüyorlar. Bunların hepsini kazanabiliriz. Doğru yola girerler. Çirkin kadın yoktur. Güzelleştirilmesi gereken kadınlar vardır. Böyle bir evlilikte sevgi ve saygı değer bulmaz. Kadımla böyle dost olunmaz.

Ortadoğu'da kadın sorunu böyle çözülür. İntiharların, cinayetlerin önüne de böyle geçilir. Buna kadının modern tapınağı diyorum. Her belediye özgür kadın vaadi olarak halka bunu sunmalı. Yine her vilayetin kendine özgü projeleri de olsun. Kendi tanrıça, melek ve Afrodit düzenlerini kursunlar. Çok büyürler. Bunu kurduklarında kazarmış demektir. Zaten öz savunmaları olur. Bizimkilerde akademinin girişine "kendini savunmayı bil" diye yazarlar. Güzel bir yazı ile yazarlar. İnanmayanlar halk savunma birliklerine giremez. Birbirlerini alıp kaçacaklarına bayanlar ayrı savunma şeylerini yaparlar. "Star ismi olabilir, Ş. Beritan Özgür Kadın Savunma Akademisi" olabilir. Kendi savunmalarını kendileri alır. Tehdit ve saldırılar her taraftan gelebilir, kendi tedbirlerini alsınlar.

Eğitimi ele alsınlar, demokratik, kültürel çalışmalara el atsınlar. Sıkıntı çekmemeleri gerekir. Kadın hareketi hatta cezaevindekilerde dahil kendilerine bağlı sivil toplum örgütleri olmalı bunların toplumun hizmetine sunmalıdırlar.

Tanrıça kendini evrenselliğini bilince çıkararak demokratik güç dengesinde yerine tam oturan, özgür ve eşitliği toplumsal ilişkilerinde yürüten kadını ifade etmektedir. Bu kadın karşısında erkeğin karılaştırmaya, üzerinde egemenlik kurmaya cesaret edemeyeceği, sadece saygı ve sevgisini izhar edebileceği, kadından zoraki sevgi, saygı hele hele cinsiyetçi ilişki beklemeyeceği açıktır. Ancak kendini demokratik denge gücüyle birlikte eşit ve özgür kıldığında karşısındaki benzer ölçü sahibi kadından sevgi ve saygı beklemesi gerektiği temel ahlak ilkemiz olarak anlaşılmalıdır. Bu ahlaki ilkeye uyulduğunda belki aşk dediğimiz olgu yaşanabilir. Buda demokrasi, özgürlük ve eşitlik mücadelesinin kahramanlığıyla gelişebilecek bir olaydır. Başka tür her yaklaşım aşka ihanettir. Aşka ihanet edildiğinde ise yaratıcılık ve başarı

gerçekleşemez. PKK saflarında gerçek bir aşk başarı ile kendini kanıtlayan bir kahramanlıkla mümkündür. Peki gerçekleşen bir çok kadın-erkekli kaçışa ne ad verebiliriz. Açıkça bitmiş Kürt kimliğinin kendini kanıtlaması olarak değerlendirebiliriz. Birçok arkadaşımızın 40-50 yaşlarında hem basit, kölelik içeren ilişkileri yaşaması hem aşk çizgisinde düşünce ve pratik sahibi olamamaları acıklı bir trajedidir. Hatta komedi-trajedinin iç içeliğidir. Bazıları çıldırmış gibidir. Bazıları kadın-erkek olarak bir araya geldiklerinde tatmin oluyorlar bazıları rüyalarında... Bazıları da evlenmeyi bir siyasi konu olarak dayatıyorlar. Bazıları güdülerine engel konulduğu için bütün devrimci görevlerine karşı objektif bir protestoyu sergilediler. Özcesi geçerli düzen beklentilerine dayattılar. Bu arkadaşları anlıyorum. Ama biz kadın ve erkekler olarak yaşamın en ateşli imtihanlarından geçerken birbirimize eşitlik ve özgürlük sözü verdik. Bu sözün ancak özgür bir ülke, demokratik bir toplumda gerçekleşebileceğine and içtik. Andımıza ve kararlılığımıza bağlı olmak için tüm çabaları sergilediğimi inkar edemezsiniz.

Gerçek yiğitlik bu tanımlar içinde anlam bulabilir. Böylelerinin aşk ilgilerine, eğilimine saygı duyulur. Kendini ateşe atan yiğit kızlarımız ve erkeklerimiz bizim için aynı zamanda aşka ihanet etmeye karşı bir uyarıdır. Onlar ülkemiz ve halkımız içinde aşkın kutsal kurallarına uyanın hem ülkeleri, hem uygulayıcıları hem gerçek kahramanlarıdır. Bizler en azından bu kahramanlara karşı saygı gücümüzü gösterebilmeliyiz. Bu ölçülerin çok zor olduğunu biliyorum. Ama cayır cayır yanmaktan daha zor olan ne olabilir ki! Aşk en yaman savaştıran gerçeğimizdir. PAJK içinde bu yönlü olmak isteyenler çıkabilir. Ben bunun işaretlerini gördüğüm için bu değerlendirmeleri yapıyorum. En azından böylesi çıkışların büyük yaşam sahibi olmak isteyenlerin önünde engel olmamalıyız. Kendilerine tartışınlar, eğitsinler, lanetli tarihten özgürlük tarihine sıçrasınlar. Aşklı sevgi ve saygılı yaşam kurullarının geliştirsinler. Her türlü örgütlenme ve pratiklerini kararlaştırınlar. Kongrelerinden günlük toplantılarına kadar düzenlerini kursunlar. Gerçek bir aşk gücüne ulaşınlar. Bundan daha değerli bir şey olabilir mi? Bu güce ulaşmış bir PAJK'ın çözemeyeceği bir sorun, yürütemeyeceği bir göreve düşünülemez.

Belki içimizdekilerde dahil birçok kimse Kürt ve Kürdistan gerçekliğinde bu tür aşk anlayışları yaşanmaz diyebilir. Ben bunun halk tarihimize yakışmadığını belirteyim. Destan geleneklerimiz benim tanımlamalarıma uygun düşmektedir. Yani başımızda Botan'da Süphan ve Sincar dağlarında yaşanan Meme Alan, Mem u Zin, Derviş Avdi destanları tanrısallığa oldukça yakındırlar. Aşk destanlarının güncelleştirilmesi zor olabilir. Kaldı ki ben ve şehit yoldaşlarımız aşk

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

yolunun işçiliğini kahramanca yerine getirmişizdir. Eğer sözde canı aşk isteyenler hala bu çabaların değerlerini anlamışlarsa ya kör ya fesat yada alçak ve haindirler. Aşk için bizden daha ne beklenebilir?

Devrimci görevlere hiç başarıya koşmayacaksınız sonra canım ilişki istiyor diyeceksin, bunun utanmazca yaklaşım olduğu açıktır. Kürdistan'da aşk hollywood ve yeşilçam filmlerinde yaşananlara benzemez. Bilgelik kadar zafer tanrı ve tanrıçalıklarını gerektirir. Kuşlar bile yabancı eli değmemiş yerlerde yuva yapar. Gırtlığına kadar işgal edilmiş yer ve yüreklerde aşk yuva yapabilir mi? Yanına sığınacağın her güç önce aşıklara bilmem ne yapacaktır? Benim yaşadığım deneyim şunu gösterdi.

Aslında bir mesaj da erkek arkadaşlara vermek gerekiyor. Onlar da kadınla nasıl yaşmalıyı çözmeliler. Holywood kültürünü biliyorsunuz. Gılgamesh için Türkiye'den kadın arıyorlar. Sosyalizme inanıyorsak, toplumsallığa inanıyorsak, estetik güzellik anlayışımız nedir, toplumda kadın hareketinin yeri nedir? Bunu kişiliklerinde netleştirmeleri gerekiyor.

Devrimci görevlere ihanet etmeden bir düzen kadınıyla yaşamaya çalışmak mümkün değildir. Saflarımızda basit evlilikler olabilir. Ben bunu kölece ve fiziki varlığını sürdürmek için ilişki olarak yorumlarım. Bu arkadaşlara hain dememenin şartı devrimci görevlerde başarı performansını yakalamaktır. Yoksa devrimci görevleri ilişkisinin hizmetine koşturursa, gelişecek olan ihanettir. Kürt tarihi büyük oranda bu ilişki tarzıyla ihanete batmıştır. Diğer bir eleştiri; basit evlilik, aşkın kaybı, pahasına gerçekleşir. Ben hala aşkın savaşımı vermektan yanayım. Bunun yaşı sınırı, olamaz. Vurguladığım gibi kim ki aşkı cinsel tutkuya indirirse ona ihanet etmiş olacaktır. Bizim mücadele koşullarımızda aşk görevlerde başarı için şart olan umut, tutku, irade, anlayış gücü, güzellik arayışı, cesaret, fedakarlık barışta savaşta, onurlu bir sona kadar gerekli olan inançtır. Aşkında savaşta olan yurtseverlik, özgürlük ve onurlu barış savaşımı PAJK gerçekliğinde başarı için gerekli olan gücü bulacak. Özgürleşen kadında özgürleşen erkek yaratılacaktır.

Kadınların adaletine güvenmek gerekir. Erkekler genellikle kadın boş bırakıldığında her kötülüğe açık varlıklar haline gelebileceğinden kuşku duyarlar. Bu kuşkunun altında bin yılların baskı ve zulmü olduğu açıktır. Benim kanılarım hakim erkekliğin bu yaklaşımını tersini savunur. Kadın doğasında adalet, özgürlük ve eşitlik çok yaygın yaşanan olgusal gelişmelerdir. Daha doğrusu kadın toplumsallığının özü adalete, özgürlüğü ve eşitliğe dayalıdır.

Yine son derece barışçıldır. Anlamalı yaşamın ancak bu temel kavramlarla gelişebileceğinin tamamen farkındadır. Güzellik kavramında da duyarlı ve üstündür. Seçimlerinde savaşa baskıyı, eşitsizliği, dayatması yine doğasına, toplumsallaştırma tarzına terstir. Bütün bu hususların anlaşılabilmesi kadının özgür hareket imkanlarına bağlıdır. Ne kadar özgür hareket ederse, o denli güzel, adil, eşit tercihler geliştirebilecektir. Dolayısıyla toplumda güzellik, adalet, eşitlik kavramlarının yaşamsallaştırılması sıkı sıkıya kadının özgürleştirilmesinden geçmektedir. Kendine güvenen bir erkeğin kadının bu tarz özgürleşmesine engel değil, büyük öz verili desteğini gerekli kıldığını bilmesi gerekir. Benim kadım demek yerine özgürleşme gereken kadın demeye öncelik vermesi gerekir. Bu durumda aşk olgusunun koşullarını belirlemek mümkündür. Öncelikle kadının seçim hakkını tam kullanabilmesi için özgürlükte ve eşitlikte erkekle denk güce erişmesi birinci koşuldur. Bunun için de toplumda demokratikleşmenin tam sağlanması diğer bir öncül koşuldur. İkincisi erkeğin binlerce yıldır kadın aleyhine edindiği egemenlik ölçütlerini kendinde ve erkek egemen toplumda aşması, böylelikle kadınla denk güce ulaşmayı kabullenmesi gerekir. Açık ki, bu koşullar uğruna yürütülecek demokratik özgürlük ve eşitli mücadelesi bireyi aşk olgusuna daha yakınlaştıracaktır. Bu da öncelikle verili düzen aşklarının inkarından geçmektedir.

Hepiniz için söylüyorum. Ya özgürlük ya ölüm! Kadın özgürlüğü bütün özgürlüklerin temelidir; toplumsal özgürlüklerin temelidir. Kadın köleliği de bütün köleliklerin temelidir. Bunu kabul ediyor musunuz, etmiyor musunuz? Özgürleşmeyi kabul edenler mücadeleyi bu temelde göze almalılar. Toplumun bütün özgürlüklerinin temeli kadın özgürlüğünden geçer. Sınıfsal, etnik ve dinsel kurtuluşun özüdür. Ben böyle bakıyorum. Öyle anlaşılıyor ki erkeğin gasp ettiği beyniniz ve yüreğiniz var. Ruhunuzdaki ve beyninizdeki egemenliği silmeye cesaretiniz var mı, yok mu? Kendi içinizdeki erkek egemenliğini yıkmaya varsanız tutarlı olacaksınız. Kaçanlarda bu özün olmadığı anlaşıldı.

Kızlara şunu söylüyorum: Bu ihanet, bu aşağılık erkek şeyi sizin sırtınızdan geliştirilmeye çalışılıyor. Yaptırmasınlar, bunun önüne geçebilirsiniz. Özgürlük, ekmek ve sudan daha değerlidir. Kadın özgürleşmesini Ortadoğu'da zeka, savunma, güzellik temelinde baharla birlikte bir güneş gibi yaratacağınıza inanıyorum. Bu heyecanla selam ve saygılarımı yolluyorum.

Tek Kişilik Tutukevi/ Mudanya/ Bursa

Abdullah ÖCALAN

KOMAJİNENBİLİND YAPILANMABELGESİ

KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI'NA KOMA JINEN BİLİND YAPILANMA BELGESİ

Kapitalist sisteme ait tüm yapılanmaların aşılmasıyla yüz yüze geldiği bir süreçten geçmekteyiz. Sisteme ait tüm yasalar anlamını yitirmekte, yeni anlam ve yapılanma çabaları giderek daha da önem kazanmaktadır. Tüm toplumsal sistem kaoslarında, bu durum geçerli olmakla birlikte günümüz kaosu, kadın özgürlük mücadelemiz açısından değerlendirilmesi gereken önemli farklılıklar taşımaktadır. Kapitalist sistem kaosu diğer hiyerarşik-devletçi sistem kaoslarını da aşmakta, erkek egemen sistemin dayandığı paradigma ve yapılanmanın temel bileşenlerinin -devlet, iktidar, şiddet- sorgulandığı ve çözülüşü yaşadığı bir düzeye ulaşmaktadır. Cins çelişkisi ve doğaya ters düşmüş toplumsal sistemle doğa arasındaki çelişki, tarihin en köklü çelişkileri olmasına rağmen ilk defa bu düzeyde ortaya çıkmakta, çözümünü dayatmaktadır. Kapitalist sistem kaosunda gerçek anlamda umut vaat eden tek olgu, kadın sorununun yetersiz de olsa gündeme girmiş olmasıdır. Kadın sorunu aydınlandıkça kaostan halklar ve kadın lehine çıkış olanakları da artmaktadır. Kaosun Ortadoğu'da yoğunluk kazanması adeta bu gerçeğe dayalı olarak aynı topraklar üzerinde doğan erkek egemen sistemle tarihin en köklü geleneğini oluşturan kadın eksenli sistem değerleri arasında tarihsel bir karşılaşmayı andırmaktadır.

Öte yandan gerek sistemin kendi iç çelişkilerinin yoğun oluşu gerek tarih boyunca yürütülen mücadeleler ve bilimsel-teknik gelişmelerle açığa çıkan aydınlanma imkanı ve tüm bunların sonucu olarak halkların devlet dışı çözüm seçeneklerinin giderek ağırlık kazanması, sistemi halkların iradesini dikkate almak, krizden ağır darbe almamak için gerekirse geniş tavizler verme zorunluluğuyla karşı karşıya bırakmaktadır. Sistem, içinde bulunduğu derin çözülüşü engellemek için çeşitli yöntemlerle kendisini yapılandırmaya çalışmaktadır. Egemen sistem açısından böyle bir gerçeklik gündemdeyken sisteme alternatif olmayı başaramayan ve sistem içileşmeyi aşamayan sosyalist hareketler ise bir çözülüşü yaşamaktadır. Sistem ve sisteme eklenen tüm yapılanmalar, dağılma sürecini yaşarken, yeniden yapılanma çağın temel bir sorunu olarak ortaya çıkmaktadır. Egemen sistemin kendisini yapılandırma ifadesi, emperyal küreselleşme olurken halkların ise küresel demokrasi ve bunun siyasal sistemi ise demokratik konfederalizm olmaktadır.

Konfederalizm her şeyden önce demokratik ekolojik toplum paradigmasına ve felsefik bir bakış açısına dayanmaktadır. Bu nedenle konfederasyon modeli üzerine sağlıklı bir teorik çerçeve ve uygulama

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

gücüne ulaşmak için toplumsal ekoloji, toplumsal cinsiyet, özgür yurttaşlık, yerel yönetim, demokrasi, ekolojik demokratik toplum felsefesi, devlet, birey olma vb. olguların da yetkin kavranmasına ihtiyaç vardır. Çünkü demokratik konfederal sistemi temellendiren, yaşatacak olan bu olguları doğru kavramış birey ve toplum gerçeğidir. Demokrasi, ekoloji ve cinsiyet bakış açısı yanlışa, oluşacak modelin adı konfederasyon da olsa hiyerarşik yapılanmaların bir versiyonunu yaşamaktan kurtulamayız. Ya da yerel yönetimleri ele alalım, iktidarcı zihniyetten ve dar yerelcilikten uzaklaşmamışsa, konfederasyonu yaşımsal kılamayız.

Yerel yönetimlerin karşılıklı bağımlılık, gönüllü birlik, toplumsal yükümlülüğüne dayanan, yerelci değil, bütünleştirici olan konfederal sistem, idari meclislerden oluşan karşılıklı bir yükümlülük ağı içerir. Konfederasyonu oluşturan üyelerin toplumsal yükümlülüklerine dayanır. Konfederasyonun olduğu alanda, köylerde, kasabalarda, büyük şehirlerdeki mahallelerde meclisler oluşur. Bu meclisler karşılıklı ilişki içinde olan tabana, halka dayalı demokratik meclislerdir. Bu meclisler tarafından seçilen delegeler, koordine ve idareyi gerçekleştiren idari meclisi oluştururlar. Bu meclis bir anlamda bir koordinasyon meclisidir. Tabana dayalı oluşturulan demokratik halk meclislerine karşı sorumludurlar. Bu meclis, tabandan halkın, demokratik meclislerde belirlenen politikaların hayata geçirilmesinden ve koordinasyonundan sorumludur. Bu amaçla seçilmiştir. Bütün işlevi, idareye ve uygulamaya yöneliktir. Kendi başlarına politika belirleme işlevine sahip değildir. Bu anlamda konfedere meclis, köylerin, kasabaların, mahallelerin ve kentlerin arasında konfedere bir ağ çerçevesinde bağlantı kurulması için bir araç görevi görür. Konfederasyon meclisinde kararlar, konsensüse dayalı anlaşma temelinde alınır. Ancak bu meclislerin otoritesi sınırlıdır. Karar verme sürecinde asıl belirleyici olan halk meclisleridir. Bu anlamda konfedere sistemde geleneksel hiyerarşik otorite piramidi ters çevrilir. Otoritenin “zirvesinde” yerleşimlerdeki demokratik halk meclisleri yer alır. Bu meclisler de hem kendi içlerinde hem de konfederasyon içindeki meclislerde çoğunluk kararına uyar. Yalnızca idare ve hakemlik görevine sahip olan konfederasyon meclisi, bu otorite piramidinde “tabanı” oluşturur. Yerleşim meclislerinden aday olmuş üyeleri sürekli halkın gözetimi altındadırlar. Her zaman görevden alınabilirler, halkın belirlediği siyaseti uygulama düzeylerine göre halka hesap vermekle sorumludurlar.

Konfedere sistemde siyaset oluşturmayla bunların koordinasyonu ve yürütülmesi arasında kesin bir ayırım vardır.

Katılımcı bir demokrasinin uygulandığı tabandaki halk meclisleri siyaset oluşturmada tek yetkili güçtür. Yani süreçle devletçi zihniyetimizden beslenerek halk adına politika belirleme, karar alma, uygulama ve halka hesap vermeme gerçeğimizi kökten reddeden bir sistemdir. Geleneksel, örgütsel modelimizde geçmiş süreçlerde de Önderliğin sürekli halkın katılımını esas alan ve geliştirmek isteyen girişimleri oldu. Sürgünde Kürt Parlamentosu, değişik dernekler, komisyonlar vb. Ancak hiyerarşik devletçi zihniyet aşılamadığı için bu oluşumlar da kadro merkezli, kadro ağırlıklı oluşumlar oldu. Ya da daha çok halkı kendimize benzeştirdiğimiz, halkın görüş ve önerilerine değer vermediğimiz oluşumlar olduğu için hem siyaset oluşturma hem bunu yürütme yetkisini kendisinde merkezileştiren ve asıl siyaset oluşturma, kendi yaşamı hakkında karar alma gücü olan halkı dışında bırakan oluşumlara dönüştü. Ve doğal olarak başlangıç, öz ve amaç itibarıyla halk için olan böyle birçok oluşum, geldiğimiz aşamada halk sırtında yük konumunda olan örgütlenmelere dönüştü.

Konfedere sistemde otorite aşağıdan yukarıya doğru kullanılır. Sahip olunan güç, yukarıya doğru azalır. Güç, yetki elit-dar bir kesimin elinde değil, birçok kültürel zenginliği, farklılığı içeren en geniş tabanın elindedir. Elbette bu taban, binlerce yıllık devletçi ideoloji ve gelenekle, katliamlarla “cansız bir tebaaya” dönüştürülen egemenlerin bakış açısıyla “yığın” değildir. Demokratik ve özgür yurttaşlık bilinci kazanan, ahlaki eğitimini sürekli güçlendiren halktır.

Konfedere sisteminin gerçekleşmesinde önemli bir nokta da, yerleşimler arasında karşılıklı bağımlılığın varolmasıdır. Yani ortak kaynaklara, üretime ve politikaları birlikte oluşturmaya dayanan güçlü bir ortaklığın varlığı. Böyle bir sistemde önemli maddi gereksinimlerle ortak politik amaçların gerçekleştirilmesinde yerleşimlerin birbirine karşılıklı güveni önemlidir. Her bir yerleşim biriminin kendisini konfedere sistemin, bütünü bir parçası gibi hissedebilmesidir. Önderliğin “konfederasyon, bazı kafalarda karışıklık yaratıyor” değerlendirmesine “tespihi biliyorsun, önce boncukları konur, sonra kafası yerleştirilir. Konfederalizm de boncukları konulmuş mücadelenin kafa kısmıdır” cevabını verdi. Yani tespihte hem her boncuk tek tek kendi başına vardır ama hem de arada varolan ve tüm boncukları bir arada tutan ip sayesinde bir tespihi oluşturur. En sonunda başa konulan boncuk sayesinde tespih çekilebilir. İp ve baştaki boncuk olmadan bir tespih oluşmaz, dağınık tek tek boncuklar olur. Boncukları bir arada tutan ip, konfederal ağıdır. Yani karşılıklı bağımlılık ilkesi temelinde oluşturulan ve sürdürülen ilişki, etkileşim, birbirini besleme ve güçlendirmedir. Baş boncuk da yetkisi en az olan, koordinasyon görevi gören konfedere meclisidir. Böyle bir sistemde hem her yerleşim birimi

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

kendi öz yönetimi ve öz iradesiyle bağımsız olarak varlık gösterir hem de bir bütünün parçası olarak diğer parçalarla karşılıklı olarak bağımlılık ilkesi içinde bir toplumsal örgüyü yaratır. Eğer her parça kendi yerliliğinde ve özgünlüğünde sadece kendisiyle sınırlı kalırsa, hem toplumsal yaşama yarar sağlamaz hem de kendisini dar sınırlara, görüşlere hapsederek devletçi ideolojinin tuzaklarına yem olabilir. Oysa “konfedere sistem içinde yer alan bir yerleşim kendi kimliğini bulur, çok yönlü bir nitelik kazanır, paylaşımına dayalı bir şekilde dengeli bir ekolojik toplumu oluşturan bütünün parçası haline gelir.” Yerleşimler arası karşılıklı bağımlılığı sürekli kılmaya yarayan bir sistem olarak yürüyen konfedere sistemde, bu bağımlılık ilişkisinde denetimin yerleşimin elinde olması ilkesinden vazgeçilmeden demokratikleştirilmesi esas alınır.

Ahlaki eğitim ve karakter oluşturma süreci birey-toplum ilişkisi, özgür birey, özgür yurttaş yaratma açısından önemle ele almamız gereken bir konudur. Ve mevcut sistemde pasif, tüketici, politikayı sadece yöneticilerin veya elit bir kesimin işi olarak gören, kendi yaşamını, kaderini yönlendirme hakkını sürekli kendisini suistimal eden temsilcilerine veren birey ve toplum gerçeğinden demokrasi sürecine aktif katılan, yaratıcı, yaşamı hakkında düşünen, tartışan, karar alan yani siyaset oluşturan birey ve toplumlara ulaşmayı amaçlar. Bu anlamda konfederasyon sisteminin oluşturulması, örgütlenmesi süreci aynı zamanda toplum ve doğayla, birbirimizle olan ilişkilerimizi yeniden oluşturma ve düzenlenme sürecidir. Belirtilen karakter oluşturma süreci, bu temelde ele alınabilir. Bu anlamda konfederasyonu özgür birey ve özgür toplum yaratma süreci olarak iç içe, birlikte gelişen bir süreç olarak algılamak ve mücadelesini böyle yürütmek önemlidir. Konfedere sistemin oluşmasında biri olmadan diğeri sağlıklı yürümez. “Konfedere yerleşimlere dayanan bir toplumun oluşturulması için gerekli ön koşullardaki her eksik yaratmayı umduğumuz toplumsal doku üzerinde büyük bir delik açacaktır. Bu delik, giderek büyüyerek dokunun bütününe yok edecektir” tespiti, bu olgu açısından da önemlidir. Altı yıldır yaşadığımız yeniden yapılanma sürecinde en temel tıkanma noktalarımızdan birinin, yeniden yapılanmanın felsefesi ve kişiliğinin, karakterinin yaratılmaması yani yeniden yapılanma kurumlarına can verecek, işlevli kılacak kişiliklerin oluşturulamaması, halkın bu anlamda eğitilip hazırlanmaması olduğunu hatırlarsak, bu tespite daha fazla anlam verebiliriz. Konfedere sistemin örgütlenmesi sürecine bu tıkanmanın damgasını vurmaması için hem bireyin hem toplumun demokratik bilinç, karakter, kültür kazanması önemlidir. Bunu geliştirecek eğitim, sosyal ve kültürel

kurumlar ve bunların birliği, konfederal sistemde önemli bir yere sahiptir.

Konfederasyonu tarihsel, yaşanan deneyimler üzerinden inceledikçe yine dayandığı felsefe açısından ve ulaşmak istediği toplumsal yaşam açısından ele aldığımızda karşımıza çıkan, doğal toplum yaşamıdır. Yani kadın eksenli sistemdir. Yıllardır kadın kurtuluş ideolojisi temelinde kadın eksenli sistem yaratma mücadelesi veren bir hareket olarak böyle bir perspektife güçlü anlam biçebilecek deneyime sahibiz. Demokratik ekolojik cinsiyet özgürlüğü bir toplum paradigmasını esas alan bir kadın hareketi olarak özgür ekolojik yönelimli bir toplum sistemi olan konfederasyon sistemini zamanında ve doğru anlamlandırmak durumundayız. Kitlesel eğilimleri, kadınların genel ihtiyaç ve taleplerini doğru okuyup kadın kitlesini doğru örgütleyebilirsek, konfederasyon açısından en güçlü dinamiklerden birini canlandırabiliriz ve harekete geçirebiliriz.

Bu süreçte zihniyette, örgütsel yapılanmada, hiyerarşiyi, iktidarcı yaklaşımı aşamazsak, konfedere sisteme de sağlıklı yönelemeyiz. Konfedere sistemin esas aldığı en üstteki organ en yetkisiz organdır. “Asıl yetki, siyaset oluşturma tabanıdır” ilkesinin kadın hareketi yapılanmasında da esas olması gerekir. Kadın kitlesinin, kadın yapısının siyaset oluşturma, karar alma yetkisine sahip olması ama bunu koordine etme yetkisini bir koordinasyona vermesi uygulanmalıdır. Yine karşılıklı bağımlılık ilkesini kadın hareketi nasıl uygulayacaktır? Bu önemli bir noktadır. Çünkü kadın hareketi de hem kendi bağımsızlığını yaratmak zorunda hem de toplumla, genel örgütlerle kendi iradesi ve gönüllü yaklaşımıyla ortak çıkarlar temelinde birbirini güçlendirmeyi esas alan karşılıklı bağımlılığı demokratikleştirerek uygulamak durumundadır.

Konfedere sistem içinde yer alacak bir kadın hareketinin hem bu sistemi güçlendirmesi hem de kendi kimliğini bulması açısından kendini tanımlaması önemlidir. Konfederasyon sistemini uygulamada en avantajlı kesimlerden biri de kadındır. Çünkü öngördüğümüz bu model, öz itibarıyla kadının kendi yaratımıdır. Bu anlamda Koma Jinen Bilind örgütlülüğü Demokratik Kadın Konfederalizminin öncü ayağıdır. Kadının çıkarlarına dayalı ortak karar organıdır. Eril sisteme karşı ortak tavır almanın yeridir. Koma Jinen Bilind sadece kadının yaşadığı çeşitli sorunların ve parçalılığın yol açtığı bir örgütlenme modeli değil, bunu da kapsayan ama en temelde de çağın temel çelişkilerinden kaynaklı gerekli bir örgütlenme modelidir. Tabana dayanan, söz ve karar gücünün tabanda olduğu ve üç temel ayak üzerinden kendisini yapılandıran kadının çatı örgütü, demokratik rejimidir.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

Yeterli tespitlerle araçların güçlü geliştirilmesi, kazanılması gereken bir gelecek için etkili bir mücadelenin adım adım gerçekleştirilmesi anlamına gelir. Özgür Kadın Hareketimiz halkların kazanılmış değerlerini, kadın özgürlüğü adına atılmış adımları kendisi açısından miras kabul ederek ilk süreçlerde çok köklü bir bilince dayanmasa bile genel özgürlük talebinden giderek cins kimliği ekseninde kendisini gereklilikler çerçevesinde örgütlemeye çalışmıştır. Bunu başardıkça mücadelenin yeni aşamalarına geçilmiş, her geçiş yeni bir ihtiyacı doğurdukça örgüt yapısını yenilemiştir.

Kadın özgürlük çalışmaları, başlangıçtan bugüne kadar Önderliğimiz tarafından son derece özgün bir yaklaşım temelinde ele alınmış ve hareketimizin sosyalist özünü ifade etmiştir. Ne reel sosyalizmin içine düştüğü sorunu devrimden sonraki süreçlere erteleme yanılığına girmiş ne de bu sorunu toplumsal, siyasal olgulardan kopuk ele alarak dar cinsiyetçi yaklaşımlara düşmüştür. Kadın özgürlük sorunu tarihsel ve toplumsal temelleriyle tanımlanmış, kadına karşı geliştirilen ilk karşı devrim olması gerçeğinden hareketle özgürlük çalışmalarını devrimsel düzeyde ele almıştır. Kadının bu yaklaşımla ele alınışı başlangıçtan itibaren saflara yoğun bir kadın katılımını beraberinde getirmiş ve mücadelenin birçok sahasında militan düzeyde bir katılım gerçekleşmiştir. Bu katılımlar, süreç içerisinde nitel ve nicel anlamda bir düzey kazanmış ve 90'lı yıllarla birlikte örgütsel bir ifadeye kavuşarak stratejik bir anlam kazanmıştır. 93'lerle birlikte kadının örgütsel kimlik temsiliyetine kavuşması kadın ordulaşmasıyla ilk ifadesini bulmuş, birçok yanılığlı ve yetmez yaklaşımların yanısıra cins kimliği ekseninde özgürlük sorununa çözüm bulma ve onun araçlarını geliştirmenin önemli adımı olmuştur. Yurtseverlik bilincinin temel alındığı siyasal ve kitlesel ayağı YJK oluşturularak cins mücadelesinin topluma dayandırılması ilk biçimine kavuşmuş, gerillada ve kitlede oluşturulan her iki örgütlenme kadın hareketinin gelişimi açısından iki ayağa dayalı bir yapılanmayı ifadelendirmiştir.

Ordulaşma ve kitlesel gelişimden açığa çıkan sonuçlara dayalı özgürlük çalışmasının daha stratejik bir ifadeye kavuşmasının gereği olarak, hedeflenen yeni ve özgür yaşamın ilk askeri, siyasal, toplumsal örgütlenmesi olarak YAJK'ın oluşumuna gidilmiştir. Ordulaşmada belli bir deneyim elde edilmekle birlikte örgüt olarak oluşum, kendini merkezi temsile kavuşturma, siyasal ve askeri çalışmalarını bir çatı altında birleştirme şeklinde formüle edilen YAJK, Kadın Hareketi'nin gelişimi açısından özgürlük sınırlarında kadının ifade edilmesinin en temel ayağı olmuştur. YAJK kendisini hayati ilkeler üzerinden ifade ederken, Önderliğimiz "YAJK kolektif kadının gelişme ocağıdır. YAJK

örgütlenmesiyle kadın, yük olma değil güç olma konumuna getirilmiştir” belirlemesiyle örgütlenmenin kapsam ve işlevini belirlemiştir. Bir cinsin ezen, diğer cinsin ezilen konumda olduğu bir sistemde asla eşitlik, sağlıklı bir toplumsal örgütlülük, ekolojik dengenin gerçekleşemeyeceği, bu nedenle kadının da öz irade, öz düşünce, öz gücü ile katılım sağlayacağı, kendi rengini katabileceği bir sisteme, yeni bir ideolojik yaklaşıma duyulan ihtiyaçtan hareketle 1998 8 Mart’ında Başkan APO tarafından Kadın Kurtuluş İdeolojisi tanımlanırken tarihte bir ilke imza atılmıştır. Kadın Hareketi’nin yaşadığı zorlanma ve yanılgıların yanısıra gösterdiği gelişim kadar, Britanlardan Zilan ve Semalara kadar özgür ve büyük kişiliklerin gelişimi, kadın hareketinin kendisini ideolojik bir ifadeye kavuşturmasını beraberinde getirmiş, böylelikle kadın sorunu ve özgürleşmesine özgünleştirilmiş bir perspektiften evrensel bir yaklaşım açığa çıkmıştır. İdeolojik temsiliyetle örgüt gücü haline gelmenin önemli avantajlarının yanısıra iktidar olgusuyla buluşma ve onu erkek yorumuyla ele alma yaklaşımları, her dönem ciddi zorlanmaları beraberinde getirmiş, bu anlamda gelişim ve gerilikler sürekli bir mücadele içinde olmuştur. Bu diyalektikten hareketle uluslararası komplonun da fiili adımlarını içeren süreçte Başkan APO’nun perspektifi çerçevesinde kadın özgürlük hareketi bir üst aşamaya sıçrama yaparak birlik olmayı aşım ‘99 başlarında kendisini parti ifadesine kavuşturarak 2. Kongresinde PJKK’yi ilan etmiştir. Sürecin uluslararası komploya denk gelmesi, parti ilanını özgürlük çizgisinde ısrarın ifadesine kavuştururken, daha merkezi bir yapılanma ve kadın sorunu ekseninde, Kadın Kurtuluş İdeolojisi kimliği altında bir model parti tanımıyla birlikte oluşturulmuştur. Gerek kadının iktidarla ilişkisinin sağlıklı çözümlenememesi ve gerekse de uluslararası komplonun yarattığı koşullar içinde erkeğin ezici yaklaşımları, yapılanmaya denk bir pratiğin gelişimini engellediyse de partileşme kararı kendi tarihsel gelişimimizde bir üst ifade ve iddialı bir örgütlenmeyi ifadelendirmiştir. 3. Kadın kongresinde yaşanan örgütsel zorlanmalar ağırlıkta gündeme alınmakla birlikte, stratejik değişikliğe denk bir yeniden yapılanma ve örgütlenme yaklaşımı geliştirilmeye çalışılmış, bu anlamda ulusal sorunun çözümünü hedeflemekle birlikte, cins mücadelesini evrensel düzeyde hedefleyebilecek bir oluşum geliştirmenin aracı olarak PJA’nın ilanına gidilmiştir.

Önderliğimizin AİHM savunmalarına, bu anlamda geniş bir ideolojik çerçeve kadar değişim görevleri ve mücadele araçlarının yenilenmesi perspektifine dayalı olarak 4. Kadın Kongresi gerçekleştirilmiştir. Yeni yüzyılın karakterine göre sivil toplum örgütlenmesini geliştirme amaçlı yeni örgüt modelleri kararlaştırılmıştır. Her parçanın ve alanın kendi özgün koşullarında kadın çalışmalarını

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

örgütlenmesi ve bu örgütlerin PJA çatısı altında merkezileşerek koordine edilmesi sonucuna ulaşılmıştır. Özgün koşullara göre kadın meclisleri, dernekleşme, vakıflar vb. sivil toplum örgütlerinin oluşturulması hedeflenmiştir. Önderliğimizin perspektifleri doğrultusunda ideolojinin toplumsal yaşam ölçüsüne dayalı yaşamsallaşmasını hedefleyen Toplumsal Sözleşme'nin gündeme girmesi, Kongre açısından önemli bir gelişimi ifadelendirmiştir. Kongre'nin temel ihtiyaç üzerinden belirlediği şiarı “özgür yaşamda ısrar ve açılım” üzerinden somutlaşırken örgütlenmede buna denk olarak kapsamlı bir kararlaşma geliştirilmiştir. Ama PJA olarak yaşanan değişim sorunları, cins mücadelesindeki pasifizim, yönetsel sorunların çözümlenememesi, değişimin Önderlik perspektifine denk algılanmaması kadar kararlaştırılan modelin pratikleşmesinde de ciddi yetersizlikler açığa çıkarmıştır. Buna rağmen kararlaştırılan çerçeve, örgütlenme modeli itibarıyla bir öncekini aşan niteliktedir. Atina savunmaları ekseninde içine girilen değişimi somutlaştırma, kadın hareketi açısından da zorunlu olmuş ama bunu yaparken örgüt işlevleri ve ayakları yeteri düzeyde örgütlenilememiştir. YJA STAR çalışmaları meşru savunma ayağı olarak örgütlenilirken, 4. Kadın konferansında bağımsız kadın hareketinin örgütlenme kararı alınmış, ulusal düzeyde özerk, evrensel düzeyde bağımsızlık çerçevesi esas alınmakla birlikte birçok boşluk taşıyan bir örgütsel yapı ortaya çıkmıştır. Kongra Gel içindeki kadın örgütlenmesi yetersiz tanımlanmış, sosyal komite bünyesinde olması gereken kadın komitesi üst bir kurum olarak örgütlenilmiş, sevk ve idare bu komiteye bağlı yapılmaya çalışılmıştır. Önderliğin döneme ilişkin PJA olarak Kongra Gel içinde özerk örgütlenme perspektifi yeterince anlaşılmadığından bağımsız kadın hareketi örgütlenmesi haklı bir isteme dayansa da en temel örgütlenme alanlarımızın boş bırakılması üzerinden tanımlandığı için pratikte ters sonuçlar yaşanmıştır. Kadın hareketinin ulaştığı örgütlenme kapsamını karşılamaktan uzak bir örgütsel yapılanma oluşmuş, sistemsizlik, dağınıklık yaşanmış, marjinalleşme tehlikesi açığa çıkmıştır. Yaşanan ağır sorunların ele alınması kadar Demokratik Ekolojik Toplum Paradigması temelinde, Önderliğimizin son savunmalar ekseninde 5. Kongre gerçekleştirilmiştir. 5. Kongre, Özgür Kadın Birlikleri'nin örgütlenmesi, PAJK'ın yapılandırılması, YJA STAR'ın güçlendirilmesi esasına dayalı olarak üç ayak üzerinden örgütlenmeyi kararlaştırmakla birlikte ortaklaşmayı sağlayacak işleyiş, eşgüdümü sağlayacak kurultay biçiminde bir örgütlenmeyi kararlaştırmıştır. Çalışma sahalarının farklılıkları temelinde özgün örgütlenmelerin geliştirilmesi ve eşgüdüme dayalı çalışılması doğru bir

yaklaşım olmakla birlikte örgütsel mekanizmaya kavuşturulmaktan ziyade eşgüdümlü çalışılması vurgusuyla yetinilmiş olması, anlayış sorununun yanısıra model itibariyle de parçalı bir duruşu beslemiştir. Bu noktada ortaklaşmanın geliştirilmesi, salt kurultay üzerinden yapılamaz. Nitekim yaşanan süreç, bu konuda öğretici olmuştur. Kongre'de en çok eleştirilen hususlardan biri parçalı duruş iken 5. Kongre sonrası model itibariyle, tüzükte açığa çıkan boşluklar nedeniyle parçalılık yine temel bir sorun olmuştur. Kasım ayında gerçekleştirilen kadın hareketi genişletilmiş yönetim toplantısında bu yetersizlikler değerlendirilerek YJA'nın örgütlenmesi sosyal, siyasal komiteler ve PAJK arasında ortaklaştırılmış, kadın hareketi açısından tüm çalışmaların temsilinden oluşan 9 kişilik bir koordinasyon ara bir formül şeklinde geliştirilerek, çalışmalar ortak bir doğrultuya kavuşturulmaya çalışılmıştır. Oluşan koordinasyon içinde YJA dağdaki örgütlenmesi üzerinden ifadesini bulmuş, koşullardan ve yapılanmanın somutlaşmamasından kaynaklı dış alanlara dayalı bir temsilîyet örgütlenilememiştir.

Kadın Özgürlük Hareketi, Kürt kadınında önemli bir aydınlanmayı ve güçlü bir iradi duruşu yaratmıştır. Gücünün sınırlarını tanıyan, kendisini keşfeden, özüyle buluşan Kürt kadını, toplumda sosyal dönüşümün motor gücü olmuştur. Gelineen noktada Kürt toplumunda yaşanan zihinsel ve sosyal değişimde kadının rolü belirleyicidir. Fakat bütün bu gelişmelerle birlikte hareket ciddi yetersizlikleri de yaşamıştır. Önemli oranda reel sosyalizmin ve çağın etkisinde kalarak devlet ve iktidar odaklı yapılanan PKK, nasıl zamanında dönüşüm yapamayarak bir handikapla karşı karşıya kaldıysa bu durum kadın hareketi açısından da geçerlidir. PKK'nin gelişiminde ve değişiminde kadın hareketi temel bir role sahipti. Zamanında paradigma değişimine gidilmemesinde ve bu noktada Önderliğin değişim çabalarına yeterli desteğin verilmemesinde, kadının erkeğe endeksli duruşu, erkek zihniyetini ve yaşam anlayışını aşamaması önemli bir faktördür. Kadının iktidar yaklaşımının erkek ile aynı tarzda gelişmesi cins mücadelesinde sapmaya yol açmış ve değişimin önünü almıştır. Üstten alta kadar kadında gelişen devletçi- iktidarcı anlayış, erkek ile ilkesiz uzlaşmayı ve suni dengeleri doğurmuştur. Demokratik kültürün gelişmesinde öncülük etmesi gereken kadın, erkeğin yörüngesinde kalarak devletçi zihniyetin aşılmasında ciddi bir rolün sahibi olamamıştır. Kadının yaşadığı bu sorunlar erkeğin yönelimleri ile de birleşince zaman zaman dağılmayla yüz yüze kalınmış, hareketin belli düzeyde marjinalleşmesiyle birlikte yoğun bir kadın ve değer kaybına yol açmıştır. Kadın içinde de gelişen ideolojiden kopuk politize olma durumu, pragmatizmi ve maddiyatı oldukça geliştirmiş ve ilişkilerde, yaşamda derin aşınmalar ve yozlaşmalar yaratmıştır. Bu

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

anlamda kadın, erkeğin siyaset anlayışını aşamayıp Makyavelistçe bir siyaset anlayışını geliştirmiştir. Bu durum kadın ile Önderlik arasına mesafe koyarak kadını özünden ve cinsinden uzaklaştırmış ve onu daha çok geleneksel arayışlara yöneltmiştir. Bu anlamda yapılanma sorunlarımızı tartışırken önemli bir neden, örgüt modelimiz ve iktidarcı zihniyetimizden kaynaklı iç sorunlarımız olurken diğer önemli bir neden ise dışsal sorunlardır. Eril sistemin gittikçe derinleşen kaosu içinde kadın sorunu adeta kendisine yaklaşan herşeyi yutan karadelikler gibidir. Bütünlüklü ele aldığımızda kadın hareketi acil olarak kendisini yapılandırmak durumundadır.

Tüm sorunları kapsayarak aşan bir olgu olarak cins sömürsünün, tarihsel olarak ilk kapsamlı sömürü olması ve hiyerarşik-devletçi yapıları beslemiş olması gerçeği, yapılanma sorunlarımızı da köklü tarihsel bakış açısına kavuşturmamızı gerekli kılmaktadır. Tarih boyunca yürütülen özgürlük mücadelelerinin en temel yetersizlikleri; gerek objektif gerek subjektif koşulları nedeniyle tarihi bütünlüklü değerlendirememeleri, ütopyalarının zıddı olan sistemler içinde erimekten kurtulamamalarıdır. Ütopyalarını kalıcı sistemlere dönüştürememeleridir. Bu olguyu Önderliğimizin ele alışı şu şekilde olmuştur: “Tarih, bir anlamda geçmişten ders almak içinse önümüzdeki güncel kriz-kaos durumundan halkların ve kadının lehine, kalıcı, köklü ve ilkeli çözüm üretilmesinin zorunluluğu vardır. Kaybettirilen temel noktanın halkların komünal ve demokratik duruşunu esas almamaktan geçtiği, ne kadar toplum analizleri yapılsa strateji ve taktikler oluşturulup örgüt ve eylemler konulsa da, hatta zaferler kazanılsa da varılacak noktanın yine sistemle en kötüsünden buluşma olduğunu belirtmek gerekir. Kapitalizme karşı kalıcı, ilkeli çözüm halkların demokratik duruşunu, kapsamlı demokratik sistemlere dönüştürmekle sağlanabilir. Demokratikleşme sağlanmadıkça ve demokrasi devletleşme hastalığından kurtarılmadıkça da demokratik sisteme erişilemeyeceği açıktır. Demokratik gelenekler evrenseldir, onlar da zincirin halkaları gibidir. Tarih ve alanlar her sistemden çok halkların ve kadının olması gereken demokrasiyledir. Bize düşen öncelikli görev; bilme sürecindeki kaybı önlemek, politik aracı doğru seçmek ve toplumsal ahlaka dönmektir. Demokratikleşmenin özünü teşkil etmekle birlikte kendi başına ele alınması gereken olguların başında kadın ve etrafında oluşan ilişki ve çelişkiler düzeni gelmektedir. Kadın olgusuna daha derinlikli yaklaşıldığında biyolojik bir cins olmanın ötesinde adeta bir soy, sınıf, ulus muamelesiyle karşı karşıya olduğu anlaşılacaktır. Ama en çok ezilen soy, sınıf veya ulusun kadınlık kadar sistemli bir köleliğe tabi tutulmadığı açıktır. Siyasal, toplumsal, ekonomik etkinliklerin hakim

gücü, erkeğin eline geçtikçe kadının zayıflığı daha da kurumlaşır. Zayıf cins, bir inanç olarak paylaştırılır. Mülkiyetin en temel kaynağı yine ailede kadın üzerindeki kölece tasarrufta aranmalıdır ki mülkiyetin kaynağında köleleştirilmiş kadın yatar. Kadın üzerine yayılmış kölelik ve mülkiyet, tüm toplumsal düzeye yayılır. Böylelikle de toplum ve bireyin zihniyet ve davranış yapısına mülkiyetçi, köleci her duygu ve düşünce yerleştirilir. Bu şekilde toplum her türlü hiyerarşik ve devletçi yapılanmalara uygun hale getirilir. Bu ise uygarlık denen sınıflı her tür yapılanmanın rahatça ve meşruiyet kazanmış olarak sürdürülmesi demektir. Böylece kaybeden sadece kadın değil, bir avuç hiyerarşik ve devletçi güç dışında tüm toplumdur.

Kadın için özel kriz dönemlerinin fazla önemli olmamasının nedeni sürekli bir kriz halini yaşamasından kaynaklıdır. Kısaca kadın demek, krizli bir kimlik demektir. Günümüzde yaşanan kapitalist sistem kaosunda tek umut vaadeden, kadın olgusunun sınırlı da olsa aydınlatılmış olmasıdır. Feminizmin yetersizlikleri de olsa kadınlık gerçeğini son çeyrek yüzyılda oldukça görünür kılmıştır. Kaosta, her olgunun değişme şansı, yüksek bir aydınlanmayla daha da arttığı için özgürlük lehinde atılacak adımlar niteliksel sıçramalara yol açabilirler. Bu nedenle güncel krizden kadın özgürlüğü büyük kazanarak çıkabilir. Kadın özgürlüğü, olgu tanımlamasına uygun olarak kapsam bulmak durumundadır. Genel toplumsal özgürlük ve eşitlik kadın için de direkt özgürlük ve eşitlik olmayacağından özgün çaba ve örgütlülüğe ihtiyaç vardır. Toplumsal bağlamda genel demokratikleşme hareketi kadın için olanaklar açabilir ama kendiliğinden demokrasi getirmesi beklenemez. Bu nedenle, kadının bizzat kendi demokratik amaç, örgüt ve çabasını sergilemesine, kadına içerilmiş bulunan köleliği karşılayacak bir özgürlük tanımına öncelikle ihtiyaç vardır. Bu yaklaşım kapsamında feministlerin çabalarında birçok önemli öğe varsa da hala Batı merkezli demokrasilerin ufku aşmaktan uzaktır. Temelinde kapitalizmin oluşturduğu yaşam biçimini değil aşma, tam kavramasını bile sağladığı söylenemez. Güçlü örgütsel temelden yoksunluk, felsefesini tam geliştirememesi, kadın militanlığına ilişkin zorluklar iddiasını zayıflatmakla birlikte, soruna dikkat çekmek açısından ciddi bir adım olarak değerlendirilmesi gerekir.

Erkeğin ideolojik saldırıları karşısında güçlü durabilmek için kadın özgürlük ideolojisiyle, feminizmin reel biçimini aşarak mücadele edilmesi gerekmektedir. Bu nedenle erkek egemen iktidarcı zihniyete karşı kadının özgürlükçü, doğasal zihniyetini yetkin kılıp öncelikle ideolojik alanda kazanmayı iyi bilmek, tam sağlamak gerekir. Unutmamak gerekir ki geleneksel, kadınsı teslimiyet fiziki değil, toplumsaldır ve bu durum içerilmiş kölelikten kaynaklanır. O halde

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

öncelikle ideolojik alanda teslimiyet, düşünce ve duygularını yenmek, ideolojik alanda örgütlenmek önemlidir.

Politik alan kadın özgürlüğü açısından temel ve zorlu bir mücadele sahasıdır. Politik alanda kazanmayı bilmeden hiç bir kazanım kalıcı olamaz. Politik alanda kazanmak demek, kadının devletleşmesi hareketi değil, tersine devletçi ve hiyerarşik yapılarla mücadele, devlet odaklı olmayan demokratik ve cins özgürlüğü ve ekolojik toplumu hedef alan siyasal oluşumları yaratmak demektir. Ataerkil kimlikli hiyerarşi ve devletçilik, en çok kadın doğasıyla çelişik bir durum arz eder. Dolayısıyla anti hiyerarşik ve devlet dışı siyasal oluşumlar uğruna kadın özgürlük hareketimizin öncülük misyonu rolünü oynaması gerekir. Köleliğin politik alanda yıkılması, özünde bu alanda kazanım elde edilmesiyle mümkün olabilir. Bu alan mücadelesi kapsamlı demokratik kadın örgütlenmesi ve mücadelesini gerektirir. Her tür sivil toplum, insan hakları, yerel yönetimler, demokratik mücadelenin örgütlenip geliştirileceği alanlardır. Tıpkı sosyalizmde olduğu gibi kadın özgürlüğü ve eşitliğine giden yol, en kapsamlı ve başarılı demokratik mücadeleden geçer. Demokrasiyi kazanmayan kadın hareketi özgürlüğü ve eşitliği kazanamaz.

Sosyal alanda özgürlük açısından en önemli sorun, aile ve evlilik gerçeğidir. Aileyi üst toplumun halk içindeki yansıması, ajan kurumu olarak görmek gerekir. Erkek toplumdaki iktidarın aile içindeki temsilcisi, yoğunlaşmış ifadesidir. Yapılması gereken, bu tür evlilikleri gerçekleştirmek değil zihniyet, demokratik ve politik alanı çözerek cinsiyet özgürlüğünü tam sağlamak ve buna uygun ortak yaşam iradelerini gerçekleştirmektir.

Kadının ekonomik, sosyal eşitlik sorunları, öncelikle politik iktidarın çözümlenmesi sonucu demokratikleşmenin gelişmesiyle cevap bulabilir. Demokratik siyaset yapılmadan, özgürlüksel gelişim sağlanmadan, hukuki bir eşitlik fazla anlam kazanamaz. Ataerkil zihniyet ve kurumlaşmalarının, toplumsal yapılanmasının aşılmasını hedeflerken, kadına yaklaşımı bir kültürel devrim gibi ele almanın gerekliliği vardır. Mevcut kültürel yapılanmanın kimliğinden kaynaklı olarak ne kadar iyi niyetli olunup, çaba da harcansa olgudaki sorun ve ilişki yapısından ötürü anlamlı, özgürlükçü bir çözüm sağlanamayacağı açıktır. En radikal özgürlükçü kimlik, kadına yaklaşımla veya bir bütün olarak kadın-erkek ilişkilerindeki düzeni kavrayıp aşmakla gelişebilir. Kadın üzerindeki mülkiyet ve iktidar ilişkisi yıkılmadan, bu anlamda cinsellik bir sömürü alanı olmaktan uzaklaşmadan özgür kadın-erkek ilişkisi gerçekleştirilemez.

Doğada var olan öz savunma ilkesiyle egemen güçlerin iktidar aracı olan zor kullanımı büyük bir çelişki halindedir. Bu nedenle iktidar, devlet ve şiddet oluşumu ve uygulanması arasındaki karşılıklı bağı güçlü çözümlenmek ve her üç olguya dayalı zihniyet yapılanmasını aşmak, doğru meşru savunma çizgisini yetkin uygulamak açısından büyük önem taşımaktadır.” Önderliğimiz “ayrılıkçılığı, iktidarı ve devlet kurmayı hedeflemeyen halk, birey ve cinsleri kendi kimliklerini ortaya koyabilecekleri kültürel, yasal ve anayasal haklarını kullanabilecekleri, inanç ve düşüncelerini ifade edebilecekleri demokratik uzlaşma ortamını yaratmayı hedefleyen, ancak yasalarda üç kuşak hakları olarak ifade edilen temel hak ve özgürlüklere zarar verildiğinde zor kullanmayı da esas alan” meşru savunma çizgisinin temel ilkelerini ortaya koymuştur. Ataerkil-devletçi sistemin başlangıcından bu yana yaşamın her sahasında yaygınlaştırılan toplumsal cinsiyetçi bakış açısı nedeniyle kadın üzerinde uygulanan baskı, şiddet ve zor en kaba yöntemlerden, en ince yöntemlere kadar kadını köleleştirmenin temel araçları olarak kullanılmakta, bu durum kadının özgürlük mücadelesinde kendi öz meşru savunma örgütlerini geliştirmesini zorunlu kılmaktadır. Yine demokratik-ekolojik bir toplumu yaratma mücadelesinin öncü gücü olma misyonunu üstlenmiş olması nedeniyle kadın, toplum ve doğa üzerindeki tüm tahribatlara karşı da meşru savunmayı geliştirme göreviyle karşı karşıyadır. Yine son derece yaygınlaştırılan işkence, taciz, tecavüz, töre cinayeti vb. fiziksel zor kullanımı ve katliamların yanı sıra ruhsal ve psikolojik zor ve katliamlara karşı da aktif bir savunma geliştirilmelidir. Meşru savunmaya dayalı örgütlenmelerin rolünü doğru ve yeterli oynaması halinde ataerkil devletçi paradigmanın kendini yeniden üretmesi engellenerek gerçek demokratikleşme sağlanabilecektir.

“Demokratikleşmenin kadın özgürlük sorunu kadar önemli olan bir başka ölçütü de gençliğe yaklaşımdır. Ataerkil-devletçi sistem, kadın kadar gençliği de baskı altına alarak gelişmiş, gençlik özgürlük ütopyalarından kopararak sistemin temel dayanaklarından biri haline getirilmiştir.” Bu nedenle kadın özgürlük hareketi olarak ataerkil-devletçi sistemin gençlik üzerindeki baskılarına karşı gençliğin özgür iradesini açığa çıkarması için aktif mücadele etmek, gençlik kategorisine özgün yaklaşmak önem taşımaktadır.

İçine girdiğimiz yüzyılı, özgür kadın iradesinin yükseleceği bir toplumsal zaman olarak görmek, gerçekçi bir yaklaşım olur. Bu nedenle kadınlar için belki de yüzyıl gerekebilecek kalıcı kurumlar düşünüp oluşturmak gerekir. Kadın özgürlük partilerine, hareketlerine ihtiyaç olduğunu belirtmek gerekir. Özgürlüğün temel ideolojik ve politik ilkelerini sağlayıp pratikleşmesini yürütmek, denetlemek bu parti ve

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

hareketlerin hem gerekçeleri, hem temel görevleri olmalıdır. Kadın kitleleri için özellikle kentlerde düşünülen sığınma evleri değil, özgürlük alanlarının örgütlenilerek oluşturulması gerekir. En uygun bir biçimde özgür kadın kültür parkları olabilir. Ailelerin kız çocuklarını eğitmedikleri düzen okullarının da bilinen yapıları nedeniyle özgür kadın kültür parkları ihtiyaç duyulan kız çocuklar ve kadınlar için temelinde eğitim, üretim ve hizmet birimlerini kapsayacak alanlar olarak çağdaş kadın tapınakları rolünü de oynayabilir.

Bu teorik çerçeveye dayalı olarak Özgür Kadın Hareketimiz'in yüzyılın gerçeğine denk bir mücadele ve başarı düzeyini yakalaması, toplumsal cinsiyetçiliğin aşılmasını hedefleyerek tabana dayalı örgütlenmesi açısından kendisini yeniden yapılandırması gerekmektedir. Önderliğimizin KOMA JINEN BILIND olarak formüle ettiği yapılanma çerçevesi, kadın hareketinin ortaklaştırılmış ifadesi, bir üst kimlik olarak ele alınıp örgütlenmesi temelinde somutluk bulmalı. "Hemen şunu söyleyeyim, KOMA JINEN BILIND adı altında hareket edebilirler. Yüce Kadın Topluluğu oluyor. Sanırım yalnız birlik ya da parti olmuyor, derinleşsinler, özü çok önemli. KOMA JINEN BILIND bir yürütme konseyi biçiminde olur, çatı örgütü olur. Koma Jinen Bilind içine hepsi girer, Kongra Gel içinde Kongra Gel olur." çerçevesini ortaya koyan Önderliğimizin geliştirdiği perspektifler ve mücadelemizin kapsam ve derinliği, tarihsel misyonu düşünüldüğünde Koma Jinen Bilind'in, Kom tanımına dayalı tabana kadar yayılması gerektiğinden hareketle bir kadın rejimi olarak örgütlenmesi gerektiği sonucuna ulaşıyoruz.

Bu tanım çerçevesinde tabana dayalı örgütlenmelerin ortaklaşması ve yerel kimlik temsili ve inisiyatifi kadar, genel ifadede yer alış Koma Jinen Bilind'in örgütlenme biçimini belirler. Demokratik mücadelenin geliştirilmesi ekseninde kadının kendisini ifadelendirmesi gereken alanlarda özgün örgütlenme ayakları geliştirilerek hem dışa açılım ve topluma dayanma gerçekleştirilir hem de bunu yaparken örgütlendiği alanların genel ifadesini oluşturur. Kadın özgürlüğü mücadelesinde üst kimlikle alt kimliğin ortaklaşmasını ifadelendirecek bir kurumlaşma olması, iş ve rol koordinasyonuna dayanması, taban iradesini açığa çıkarması, tüm bunların toplam ifadesi olarak konfederal bir örgütlenmeye dayanması önemli olmaktadır. Toplumsal cinsiyetçiliğin aşılmasının hedeflenmesi aracı olarak Koma Jinen Bilind, aynı zamanda erkeği dönüştürmenin en temel aracı olduğu gibi bunu örgüt yapıları içinde, toplumla bağı olan kurum ve kuruluşlarında temel bir yaklaşım olarak ele alır ve mücadele anlayışı üzerinden pratikleşir.

Kadında içerilmiş köleliğin derinliği ve kadın özgürlük mücadelesinin diğer tüm toplumsal mücadelelerden daha uzun erimli yürütülmek durumunda olduğu gerçeğinden kaynaklı olarak, özgürleşme mücadelesinde ideolojik sahanın ayrıca örgütlenilerek derinleştirilmesine ihtiyaç vardır. Önderliğimizin savunmalarında PAJK olarak isimlendirdiği ideolojik oluşum içinde, çizgisel derinleşmenin ve buna denk kadro örgütlenilmesinin sağlanarak siyasal, toplumsal ve askeri sahayı beslemesi gerekmektedir. Koma Jinen Bilind'in ideolojik üretim merkezi olarak ele alınması gereken PAJK'ın 5. Kongre'de alınan karar gereği yapılanmasını tamamlaması ve misyonuna denk bir çalışma kapasitesine ulaşması, modelin somutlaşması itibariyle önümüzdeki dönemin temel görevlerindedir. İdeolojik üretim ve sistemle onun üzerinden mücadele, aynı zamanda kadının kendisini meşru savunma anlayışına dayalı olarak savunmasını ifadelendirdiğinden PAJK geliştireceği çalışmaları bu anlayışa endeksli yürütür. Aynı şekilde PKK içinde yer alacak kadın örgütlenmemizin de ideolojik bir oluşum içerisinde özgün bir temsiliyet olması itibariyle aynı espiri üzerinden örgütlenip işlevsel hale getirilmesi gerekmekte, bu iki sahada yürütülecek ideolojik çalışmalar, Koma Jinen Bilind'in ideolojik gelişim ve üretimini belirleme niteliğinde olmalıdır. Devletçi hiyerarşik zihniyet ve kurumlaşmalarının aşılarak dönüşüme tabi tutulması, yürütülecek ideolojik faaliyetin nitelik ve gelişim düzeyiyle doğrudan bağlantılıdır.

Toplumsal alanda YJA'nın(yekitiyen jinen azad, özgür kadın birliği) örgütlenilmesi Koma Jinen Bilind'in geniş tabana yayılarak alttan bir örgütlenmeyle genişleme ve mücadele yürütmesi anlamına geldiği gibi ideolojinin topluma maledilerek, değişimin toplumsallaştırılması sağlanacaktır. Açılım politikamızın somutluk bulacağı saha olan YJA en altta köy meclislerinden en üstte genel temsile kadar geniş, yatay ve dinamik bir örgütlenme ağını geliştirmeyi, demokratik, özgür ve eşitlikçi topluma doğru dönüşümü esas alan bir yaklaşımla pratikleşmeyi hedeflemelidir. Bu amaçta çıkarı olan tüm toplumsal kesimleri ortak bir stratejiye bağlayan, başta sivil toplum örgütlenmesi olmak üzere, çevreci, feminist, kültürel vb. örgütlerle hareket, kurum, kuruluş ve bireylerle geniş bir örgütlenmeye gitmek ve ortak eylemlilikler geliştirmek, özellikle feminist hareketleri sol dogmatik yorum üzerinden ele alıştan ziyade dayanışma içinde olmak, bazı konularda ortak projelere gitmek temel yaklaşım olmalıdır.

Siyasal saha, erkek egemen zihniyetin en fazla pratikleştiği, sosyal alan ise bunun tahakkümü altında en fazla sıkışan alandır. Buradan örgütlenmek, erkek egemenliği karşısında bire bir mücadeleyi, meşru savunma anlayışımızı ifadelendireceği gibi ideolojisi, sınıfı,

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

milliyeti, düşünce ve inancı ne olursa olsun özgürlük ve demokrasi isteyen her kadınla ortak zeminlerde buluşmanın sağlanması, örgütlenmeye evrensel bir nitelik kazandıracaktır. 5. Kongre’de yapılanma kararı alınmasına rağmen bu çalışma henüz tamamlanamamakla birlikte, önümüzdeki kısa dönemde YJA’nın kendi temsilini ve örgütsel kimliğini bulması ve bu sahalarda aktif bir mücadelenin gelişebilmesi açısından hızla yapılandırılması gerekmektedir.

Yine gençliğin Koma Jinen Bilind çatısı altında bir bileşen olarak Genç Kadın biçiminde yer alması, örgütlenmesi ve aktifleştirilmesi oldukça önemlidir. Modelin bu niteliği “örgütlenmeyen kadın kalmamalı” espirisine dayalı olarak en geniş temsiliyet ve demokratik yapıya ulaşarak toplumsal cinsiyetçiliğin, toplumun kendi temel dinamiklerinden dönüşüme uğratarak aşılmasını beraberinde getirecektir. Böyle bir örgütlenme Koma Jinen Bilind’in kadının rejimi espirisi üzerinden en demokratik örgütlenmesi olarak anlam bulmasını sağlayacaktır.

Ataerkil zihniyetin kendisini örgütlenme ve hakim kılma aracı olarak en fazla öne çıkardığı şiddet ve zora dayalı yaklaşım, kadın katliamlarını fiziksel, ruhsal, düşünsel alanda aktifleştirdiğinden bunun karşısında geliştirilecek mücadelenin hak savunuculuğu temelinde bir örgütlenme içinde olması gerekmektedir. Bu anlamda basitten karmaşığa doğru gösteri, toplantı, yürüyüş, seçim, miting, protesto, grev şartları doğduğunda yasal direnme ve ayaklanmalardan, bunun yeterli olmadığı noktada savunma güçleri biçimindeki örgütlenmeyle aktifleşmek, meşru savunma hakkının gereğidir. Bu noktada tüm kadınların temel haklarının savunuculuğu kadar halkın özgürleşmesini, kadının özgürleşmesi olarak ele alıp saldırıları cevaplamanın gerekliliğine denk bir örgütlenmenin varlığı önemlidir. Yeni dönem yapılanmamızda meşru savunma çizgisi temelinde her alanda kapsamlı bir örgütlenmeye gidilmesi, ideolojik kimliğimizi ve politik irademizi güvence altına almada temel bir rol oynayacaktır. Bu kapsamda Koma Jinen Bilind kendisini bu sahada YJA STAR örgütlenmesi ile ifadelendirir. YJA STAR, demokratik mücadelenin tıkandığı noktada kadın özgürlük mücadelesinin önünü açmak, bu anlamda kadın katliamları, tahakkümcü zihniyetin toplum üzerindeki zorunu sınırlandırmak ve ortadan kaldırmak açısından kendisini toplumsal zeminde öz savunma güçlerinin oluşturulması biçiminde örgütler. Meşru savunma çizgisi en fazla da ataerkil zihniyetin kendisine yaşam alanı bırakmadığı kadının eylem çizgisi ve mücadele anlayışı olmaktadır. Toplumsal cinsiyetçiliği bu çizgi ekseninde aşmayı hedefleyen YJA

STAR bunu yapabilmek açısından, demokratik mücadelenin tıkandığı noktada meşru savunma anlayışı çerçevesinde gerektiği kadar müdahale eder. Başkan APO'nun yaşamını ve temel mücadele değerlerini koruma ve meşru savunma gerekçesine dönüştürmeyi temel ilkesi olarak belirler. Ordu alanının en eski örgütlenme sahamız olması itibarıyla YJA STAR'ın belli bir örgütlenme düzeyi söz konusu olmakla birlikte bunun daha fazla genel çalışmayla ilişkisini özerklik sınırlarında belirlemek önemlidir. Kadının savunma hakkının etkili kullanımı açısından toplumsal düzeyde geliştirilmesi gereken öz savunma sahası yeterince örgütlenmemekle birlikte, önümüzdeki dönem bunun daha aktif sağlanması gerekmektedir.

Koma Jinen Bilind'in Kongra Gel zemininde örgütlülüğü kendi üç temel bileşenin özgün ve özerk örgütlemesine dayanacaktır.

Kapitalist emperyalizm karşısında halk demokrasileri, kadın özgürlük mücadelesi ile birbirini koşullayarak gelişmek durumundadır. Beş bin yıllık ağır ataerki gelenek nedeniyle toplumsal cinsiyetçiliğin ağır etkisinde kalan halk gerçekliği, hem kendi öz demokrasisini geliştirme potansiyelini atıl bırakmakta, hem de kadın özgürlük mücadelesini kendi öz örgütlülük ve eylemlerimizle geliştirerek halk demokrasilerinde kadın öncülüğünü açığa çıkarmamızı hayati kılmaktadır. Kadının bağımsız örgütlenmesi hem toplumsal cinsiyetçiliğin aşılması hem de halk demokrasilerinin kendi gerçek anlamına kavuşmasının vazgeçilmez koşulu olmaktadır. Bu temelde Kongra Gel'e kendi öz örgütlülük ve sistemimizle katılmamız, eşgüdümeye dayalı mücadele sistemi oluşturmamız kadın özgürlüğü ile halk özgürlüğünün birbirini koşullayarak gelişmesini sağlayacaktır.

Yapılanma çerçevesinde ele alınması gereken bir diğer konu, Kadın Anayasası'nın oluşturulması ve yargı kurumlarının demokratik-ekolojik esaslarda geliştirilerek tabana dayalı örgütlenmesidir. Ataerkillik, hiyerarşik ve tahakkümcü yapısını, sistemsel kurumlaşma ve korunmasını en fazla hukuksal alanda sağlarken, insanlık mücadelesinin kazanılmış sonuçları bu durumu kısmen etkilese de genel hukuksal kapsamın halklar lehine olduğunu, bu anlamda yeterli olduğunu belirtmek mümkün değildir. Yeterlilik, herkes için özgürlük ve eşitlik kapsamında ulaşılmış düzeyi ifade edeceğinden, böyle bir düzeyin yakalanması en fazla da kadın adına yürütülecek mücadelenin sonuçlarıyla elde edilebilecektir. Kadın, çevre, insan hakları kapsamında hukuksal alanın bir mücadele sahası olarak görülmesi kadar en fazla baskı altına alınan kesim olarak kendi hukuksal düzeneğimizi oluşturmamız gerekmektedir. En genel anlamda böyle bir hukuksal dayanak çerçevemizin kadın anayasası biçiminde somutlaştırılması gerekirken, iç demokrasinin sağlanabilmesi açısından kadın yüksek

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

yargı organının oluşturulmasının ve bunun, yapılanmanın bir parçası olarak ele alınmasının gerekliliği vardır. Bu kapsamda Koma Jinen Bilind örgütlenme alanlarında erkek egemenlikli yaklaşımlara, kadından kaynaklı gelenekselliklere karşı, yine örgütlerin de kendisini savunabilmesi gerekliliğinden hareketle böyle bir kurumlaşmanın örgütlenilerek, tüm örgütlerimiz içinde bulunan kadın temsilleriyle ortak çalışma ve yönlendirme işlevine kavuşturulması gerekir. Hem örgüt hem birey haklarının yasal güvenceye alınarak, çizgisel esasta bir doğrultunun yakalanması açısından gerekli olan bu kurum Koma Jinen Bilind bünyesinde “Yüksek Yargı Kurulu” olarak isimlendirilebilir. Bu kurum, yargı mekanizmamız içinde yer alan oluşumlarımızın çatı örgütlenmesini ifadelendireceği gibi kadın açısından çizgisel, örgütsel ve bireysel haklar çerçevesinde daha güvenceli bir durumu beraberinde getirecektir.

Bütün alt örgütlerin iradi katılımı ve örgüt temsiliyle üst örgüt ve kimlikte buluşmanın adı olan Koma Jinen Bilind'in kendisini programı ve tüzüğüyle tanımlaması, bir kadın rejimi olarak işleyiş ve dokuya kavuşturması gerekmektedir. Tüzel üyelikten bireysel üyelik ve bunun gereklerini somut ortaya koymak kadar dışta açılımcı ve kapsayıcı, içte merkezi anlayışın ötesinde ortaklaşmacı bir yapılanmaya kavuşması gerekmektedir. Koma Jinen Bilind'in, Kadın Özgürlük İdeolojisi kimliğiyle demokratik esaslara dayalı geliştirilen, bir yüzyılı yaratma iddiasıyla kendisini doğru formüle eden, bu anlamda kadının en temel mücadele aracı kadar en üst irade temsiliyetine ulaşmış bir örgütlenme olarak somutlaştırılması gerekmektedir. Başkan APO'nun perspektifleri ve Kadın Özgürlük Hareketi olarak yaşadığımız ihtiyaçlardan kaynaklı böyle bir örgütlenmeye giderken hazırlık komitemizce geliştirilen bu taslağın kurultayımızda geniş tartışılması, en somut ve gerekli bir kararlaşma düzeyine kavuşturulması gerekmektedir.

**Devrimci Selam ve Saygılar
KOMA JINEN BILIND HAZIRLIK KOMİTESİ**

KJB PROGRAMI

KOMA JİNEN BİLİND PROGRAMI

A-GİRİŞ

Biz kadınlar tarihin başlangıcında Ana Tanrıçaydık. Duygu yüklü zekamızla adil, eşitlikçi ve barışıldık. Sadeliğin, güzelliğin, bilgeliğin ve yaratıcılığın sembolleriydik. İnsanlık için sınırsız bir emek harcadık. Kendi alın terimizle ve el emeğimizle yaşamı yarattık. O çok eski zamanlar insanlığın şafak vaktiydi. Yaşam türkü tadında ve bahar rengindeydi. Çünkü doğanın canlılığını ve yaratıcılığını duyumsuyor, ondan çok şey öğreniyorduk. Ana şefkatindeki doğa bize tüm güzelliklerinin sırrını fısıldıyordu. O, bize rengarenk bitkileri ve çiçekleri hediye ediyordu. Biz de onu kutsuyor ve armağanlar sunuyorduk. O toplumsal zamanda biz sevda kadınıydık. Yaşamın rengi olan her canlıyla sonsuz sevgimizi paylaşıyorduk. Bu nedenden ki o dönemlerde saygı bahşedilirdi bizlere.

Tarihi ilk biz yazdık ve güzellikleri naksettik binlerce yıla. Ama o çocuksu saflığımızla nerden bilecektik ki kara bir kış, sonsuz gibi gelen bir karanlık bekliyor bizi. Çünkü riyakarlık nedir bilmiyorduk. Saf ve yalındık. Meğerse kıskanç yaşlı erkekler ve kaba kuvvetine güvenen genç erkekler çöreklenmiş yanı başımızda. Gördük ki ittifak halindeler. Hilekarlık ve yalancılık da varmış onlarda. Doymak nedir bilmeyen hırslarıyla ve aç gözlülükle saldırdılar tüm değerlerimize. Her şey sadece onların olsun istiyorlardı. Önce tanrıça anayı reddettiler. Yaşam veren kaynağı kurutmak istiyorlardı. Baş kaldırdık hilekarlıklarına. Değerlerimizin etrafında sıkı sıkı kenetlendik. Ama yalancıydılar, kurnazdılar. Sınırsız bir zorbalığa baş vurdular. Ruhumuzu ve bedenimizi paramparça ettiler. Bizi lanetli ilan ettiler ve köle yaptılar kendilerine. Bununla da yetinmediler. Gözlerini iktidar denen illet hastalık bürümüştü. Anlattıkları yalan dolu masallarla kendilerini rahip, tanrı, kral ilan ettiler. Kendileri dışında herkesi de kul yaptılar. Bahar rengindeki yaşamı kana buladılar. Şafak vaktini kapkaranlık bir geceye evirdiler.

Dile kolay... Tam beş bin yıl eğilip büküldük. Pazarlarda alınıp-satıldık. Dört duvar arasına kapatıldık. Taşlanmaktan yakılmaya kadar ölümün her biçimi reva görüldü bize. Çoğu kez böylesi bir yaşamı yaşamaktansa ölümü kurtuluş sayıp kendi ellerimizle son verdik yaşamımıza. Bu arada adımıza aşk methiyeleri dizildi. Şiirler söylendi. Bazen sahte taşlar da giydirildi. Yine de altından kafeslerde, dipsiz kuyulardaydık. Karanlığın hükmü devam ediyordu çünkü.

Ama erkek uygarlığının kaynar kazanında insanlığın vicdanı olmaya devam ettik. Ana tanrıça zamanı hafızalarda gizlice yaşıyordu. En çok

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

İhtiyaç duyulan dönemlerde belirip amansız mücadele ediyordu. Bizler bu asırlar süren zaman boyunca hiç benimsemedik kara kışı. Hep isyan halindeydik. Zifiri karanlıklarda Güneşin tekrardan doğacağı, baharın geleceği günü bekliyorduk. Yeniden doğuş günümüzü bekliyorduk...

Şimdiye beş bin yıldan sonra ilk kez yeni çağ kadın zamanı olmaya evriliyor. Bu yeni toplumsal zamanda her zamankinden daha fazla umut vaat ediyoruz. Tanrıça değerlerimizi, emeğimizin toplumsallaştırıcı niteliğini, duygularımızın hayat vericiliğini, yüreğimizin adil ve barışçıl özünü yeniden gün yüzüne çıkarmaya çalışıyoruz. Şimdi bilinç ve inanç yüklüüz. Kadın özgürlük mücadelesini yükseltecek kadar güçlüyüz. Artık tarihin akışını değiştirmek için daha fazla örgütlenecek, yüzyılımızı kadının ve halkların zamanı kılacağız.

Bunun için her şeyden önce ataerkil-devletçi sistem olarak tanımladığımız erkek uygarlığını ve yaşadığı bunalımı tüm yönleriyle tanıyarak, ruhumuz ve yüreğimizdeki etkilerini silmeyi, onu aşmayı temel amaç edineceğiz.

B-ATAERKİL-DEVLETÇİ UYGARLIĞIN BUNALIMI

Ataerkil-devletçi uygarlık, beş bin yıl boyunca kadına ve halklara büyük acılar yaşattıktan sonra bir bunalım sürecine girdi. Günümüzdeyse yaşadığı kaos derinleşerek devam etmekte. Bu uygarlığın son halkası olan kapitalist sistemden kaynaklı sorunlar tüm dünyamızı kapsamına almış durumda. Sistemin sorunlara yol açmadığı neredeyse tek bir alan kalmadı artık.

Dünyanın birçok bölgesinde ve ulus-devletinde krizler, darbeler ve kanlı etnik çatışmalar eksik olmuyor. İşsizlik ve açlık sorunları dünya toplumunun daha fazla taşıyamayacağı bir düzeye ulaştı. Toplumsal ahlaktaki çözülme ve adeta zincirinden boşalmış bireycilik toplumsal yapıyı sürdürülemez kılıyor. Eğitim ve sağlık alanında artan ihtiyaçlar çözülemiyor. Kanseri, AIDS, stres vb. hastalıklar giderek yaygınlaşmakta. Spor ve sanat gibi kurumsal etkinlikler, uyuşturma araçlarına dönüştürüldü. En çok böylesi dönemlerde rol oynaması gereken bilim ve teknik, iktidar tekelinden dolayı anlamsız savaşlar ve silahlanma için kullanılmaya devam ediliyor. Devletin bünyesindeki savaşçı-iktidar gücü daha fazla şiddete yöneliyor. İnsan hak ve özgürlükleri üzerinde her türlü baskıyı geliştirmekten vazgeçmiyor. Buna karşı toplumun meşru savunma durumu doğuyor ve karşılıklı bir şiddet sarmalı ortaya çıkıyor. Yaşanan çevre felaketleri ise yalnızca insanları değil tüm canlıları tehdit etme aşamasına ulaştı. Kapitalist sistemin hesaplar dünyası içindeki çocuklar, büyüdüklerinde yararlı kılınacak nesnelere durumuna getirildi. Yaşlılar ise halen kapitalist üretim

için bir yük olarak görülüyor. Tüm bunlar bireylerde yenilik arayışını, kendi geleceğini çizme iradesini tıklatmakta. Sistemin neredeyse etkisine almadığı tek bir bireyin kalmamış olması, hem kapsam hem içerik olarak yayılımını tamamladığının göstergesi oluyor. Bir kaos imparatorluğu olan ABD, tüm bu gerçeklikleri kendi yapısında giderek daha açık yansıtmaya başlamış durumda.

Yaratılan sistemde, en alttaki ezilene kadar her birey bir biçimde kendini iktidar kılmaya çalışıyor. En yoksul erkek bile kadın karşısında kendini küçük imparator olarak görmekten kaçınmıyor. Aynı ilişki diyalektiği kadın ve çocuklar arasında da geçerliliğini koruyor. Egemen sistemin üzerinde yükseldiği en temel kurum olan 'kutsal aile' tarihte ilk defa dağılma sürecini yaşamakta. Sistemin çekirdek yapılanması olan aile kurumu atomun parçalanmasına benzer bir toplumsal süreç yaşadığımızı ortaya koyuyor. Çocuklar, yaşlılar, anne-baba ilişkileri giderek anlamsız bir duruma düşmekte. Kadın üzerindeki baskı ve sömürü, yaşanan sistemsel bunalıma paralel olarak daha da derinleşiyor. Toplumsal sorunlar derinleştikçe bunalımın yükünün çekilmesinde kadın en etkili nesne haline getiriliyor. En kaba şiddet yöneliminden, en ince sömürü yöntemi olan metalaştırmaya kadar baskıya dayalı ilişki diyalektiği giderek derinleşmekte. Bu durum kadın kimliğinin daha fazla çözülmesine ve tam bir krize neden olmakta. Zaten sürekli bir krizi yaşayan kadın kendini tanıdıkça, düşürülmüşlüğüne duyduğu öfkeyle daha fazla çözülmekte. Kadın çözülmesi toplum çözülmesine, giderek sistem çözülmesine yol açıyor. Kadının kimliğinde dibe vuran, aynı zamanda komünal toplum değerleri oluyor. Kadın toplumda etkinliğini yitirdikçe, komünal değerlerden de o denli uzaklaşma yaşanıyor. Sosyolojinin çok sınırlı ve gecikerek bu konuya ilgi duyması ise kapitalizmin kriz süreciyle ilgili bir durum oluyor. Her şey açığa çıkarken, kadın olgusu da kendini gittikçe tüm yönleriyle göstermeye başlamış durumda.

Tüm bu örnekler, mevcut sistemin sürdürülemez olduğunu kanıtlamakta. Kapitalizmin bu güncel krizi ataerkil uygarlığın üzerinde yükseldiği zihniyetten kaynaklanıyor. Günümüz hakim toplumsal sistem kaosunda ataerkil-devletçi toplum yapılanmasını oluşturan bileşenlerin tümü - devlet, iktidar ve şiddet- insanlığın temel tartışma konuları haline gelmiş durumda. Sürdürülemez olan yalnızca kapitalist devlet formu değil, tarih boyunca halklar ve kadın aleyhine gelişen tüm toplumsal sistem paradigmaları ve yapılanmalar oluyor. Artık dinozorlaşmanın sınırlarına ulaşmış olan erkek egemenlikli dünya oluyor.

C- ORTADOĞU'DAKİ KAOSUN KAYNAĞI TOPLUMSAL CİNSİYETÇİLİKTİR

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

Ortadoğu, sistem çıkmazının adeta patlak verdiği bir coğrafya. Bölge, aynı zamanda değişim arayışlarının merkezinde yer alıyor. Neolitik kültürün etkilerinin köklü oluşu nedeniyle kapitalist sistemin aşılmasında gerekli değişim potansiyeline de sahip. Yine tarihsel arka planı nedeniyle dünyada kapitalist emperyalizmin açılmadığı neredeyse tek bölge olma özelliğinde. Kapitalizmin son iki yüzyıldır geliştirdiği bölgeyi fethetme politikalarının tümü kriz etkenlerine dönüştü. Hem kapitalist emperyalizmin, hem de bölge ulus-devletlerinin politikaları sorunların her geçen gün derinleşmesine neden oluyor. Üçüncü büyük küreselleşme hareketi olarak geliştirilen son müdahale bölgedeki çelişkileri daha da derinleştirdi. Dünya savaşlarını da aşan, adeta kendi kendine yürüyen, kaos yaratmayı hedefleyen bir gerçeklik yaşıyor. Gerek ulus üstü yapılar, gerek bölge statükocu devletleri ile halklar arasındaki çelişki daha da belirginleşiyor. Asıl değişim dinamiğini oluşturan halklar ise beş bin yıllık ağır ataerkil gelenek altında nefes alamaz durumdadır. Ataerkil geleneklerin etkisi nedeniyle toplum ile devlet arasındaki ilişki değişime direnç göstermekte. Savaş ve iktidar olguları bir türlü aşılamamakta.

Tüm bu olgular Ortadoğu'da kadının yaşadığı sorunların daha da derinleşmesine neden olmakta. Etnik, mezhepsel, ulusal sorunların varlığı ve kapitalist emperyalizmin bölgeye müdahalesiyle ortaya çıkan gerçeklik kadını tam bir kaos içinde tutuyor. Ortadoğu genelinde yaşanan sorunların tümü kadın erkek ilişkilerinde yansımaları buluyor. Her aile neredeyse bir devlet sorunu gibi karmaşıklık taşıyor. Cinsler arasındaki uçurum, toplum ve devlet arasındaki uçurum kadar kriz nedeni oluyor. Toplum her yönüyle aşırı erkeksi. Toplumsal cinsiyetçilik yaşamın tüm gözeneklerinde köklü yer alıyor. Çözümlemeyen tüm sorunların merkezine kadın yerleştiriliyor. Ataerkil-devletçi toplumun en altında yer alan kadın, erkeğin kolaylıkla yönelebileceği nesne olarak görülüyor. Kadınlık her tür düşürülmüşlüğü ve güçsüzlüğün nedeni olarak değerlendiriliyor. Kadının toplumsal yaşam alanı ise sıfır denecek noktaya indirgenmiş durumda. Siyasal, toplumsal, ekonomik etkinliklerde adı bile anılmayan bir düzeyde tutulmakta. Tüm bu gerçeklikler sonucu kadının yaşamı aile sınırları dışında tanımsız bırakılmakta.

Katı ataerkil toplumsal yapıyla Batı uygarlığından yansıyan modern kalıplar ise bir sentez değil kördüğüm yaratıyor. Çok çocuklu ve eşli bağlar ekonomik olarak da aileyi sürdürülemez bir durumda bırakıyor. Ekonomiye ve devlete ayarlı aile, bu eski tarz bağlarla yürüyemeyeceği bir çıkmaza saplanıyor. Bu durum günümüz Ortadoğu ailesinde tam bir erozyona yol açmakta. Hızla çözülen toplumsal bağlara rağmen, tek

toplumsal sığınak olması nedeniyle aile hala gücünü koruyor. Erkek, bu sığınakta egemenlik özelliğini yitirmesi halinde, kendisini yitikliğe uğramış hissediyor. Bu nedenle dönüşüme direniyor. Egemen erkeklik ve etrafında kurulan ilişki düzeni mevcut haliyle kaosun merkezinde yer alıyor. Ailedeki erkek adeta devlet despotunun bir yansıması olarak kadın ve çocuklar üzerindeki hakimiyetini biçimlendiriyor. Her alanda yenilmiş Ortadoğu despotik devletleri nasıl halklar karşısında daha da tutuculaşmış saldırganlaşırsa, her alanda yenilmiş Ortadoğu erkeği de kadın karşısında aynı yönelimi gerçekleştiriyor. Toplumunu savunamama, çıkış bulamamanın öfkesiyle dolmuş erkek, öfkesini kadın ve çocuklara yöneltiyor. ‘Namus cinayetleri’ olgusu, aslında bütün toplumsal alanda namusunu çiğneten erkeğin, öfkesini kadında giderme eylemi olarak gelişiyor. Savaşlar yoğunlaştıkça namus cinayetleri ve aile içi şiddet de yaygınlaşıyor. Özellikle böylesi dönemlerde taciz ve tecavüz başta olmak üzere kadına yönelik her türlü şiddet yoğunluk kazanıyor. İran’da kadın recmi hiç eksik olmuyor. Irak’ta ABD müdahalesinden sonra kadına yönelik tecavüz olaylarında giderek artış oldu. Türkiye’de töre cinayetleri ve kadın intiharları hiç dinmedi. Ortadoğu genelinde kadın sünnetleri halen devam ediyor.

Tüm bu gerçekliklere, krizli kimliğine ve mevcut kaos durumundan dolayı yaşadığı çözülmeye rağmen Ortadoğu kadını özgürlük ve eşitlikten yana köklü arayışlara sahip. Ortadoğu’da toplumsal cinsiyetçiliğin aşılmasında ve demokratik gelişmelere öncülük yapmada en dinamik güç durumunda. Yine bölge, mevcut kaostan halklar ve kadın lehine çıkış yapmada öncülük yapma olanağına sahip. Başlayan ve devam edecek olan toplumsal hareketlilikler ya çözüm gücünü açığa çıkarmak ya da kaosun derinleşmesinde rol oynamak gibi bir yol ayrımına gelmiş bulunmakta. Bölgede demokratikleşme yönünde yaşanacak gelişmeler ABD’nin Ortadoğu’da girdiği gerileme sürecinin dalga dalga dünyaya yayılmasını getirebilir. Halkların küresel demokratik uyarılığının hız kazanarak gelişmesini sağlayabilir.

1- Ortadoğu’nun Kördüğümü:KÜRDİSTAN

Neolitik toplumun Mezopotamya’da gelişmiş olması Kürt halkı ve kadınının toplumsal statüsünü tarih boyunca etkiledi. Kürt halkının toplumsal yapılanması uzun dönem bu kültürün etkisini taşıdı. Ataerkil-devletçi yapılanmalar karşısındaki konumu, siyasal yapılanması bu gerçekliğin etkisi ile şekillendi.

Neolitik toplum etkisinin köklü olması Kürtlerin uzun süre hiyerarşik-devletçi kültüre karşı kendi gelişimlerini korumalarını sağladı. Kürtler, katı köleci sistemin sınırlandırılmasında etkili rol oynadılar. Kurdukları kent uygarlıkları ve geliştirdikleri aşiret konfederasyonlarıyla bölge

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

kültürlerinin korunmasına da olanak sağladılar. Dağ ağırlıklı aşiret göçebeliği ve neolitik kültürün gücü sınıfsal ayrışmanın derinlikli yaşanmasını uzun süre önledi. Toplumsal yapının komünal-demokratik özelliğini korumasını sağladı. Bu nedenlerle kadının toplumsal statüsünde neolitik kültürün etkileri varlığını sürdürdü. Sonrasında Kürt toplumunda ataerkilliğin giderek güçlendiği tarihsel verilerden anlaşılmaktadır. Feodal kölelik, zihniyet yabancılaşmasında önemli bir basamak oldu. Geliştirilen işbirlikçi sınıf ile neolitik toplum etkileri ve direnişçi kültür kırılmaya başlandı. Kadının baş aşağı gidişi de ivme kazandı. Kürtler, feodal sınıflaşmayı yaşadıkları oranda özgür yaşamda gerilemeye başladılar. İşbirlikçi sınıf ile halk arasındaki ayrışma keskinleşti ve 20. yüzyılda derinleşerek sürdü. Çıkarları sarsılan işbirlikçi tabaka emperyalist tahriklere dayanarak ve halkın özgürlük eğilimine yaslanarak yeni ve daha kapsamlı bir terör sürecinin gelişmesine zemin sundu.

Bu dönemden sonra Kürt halkına kendisini ifade edebileceği hiçbir alan bırakılmadı. Halk mücadele dinamikleri giderek bastırıldı. Köleci topluma başlayan, feodal topluma gelişen toplumsal parçalanma en üst sınıra ulaştı. Çağdaş dünyaya uyum sağlayamayan ama alternatif de yaratamayan, çözümlenmesi zor bir Kürt kişilik gerçeği açığa çıktı. Kürt halkının geleceğe ilişkin ütopyaları aile sınırları içine çekildi. Ataerkil geleneğin daha da güçlenmesinin yarattığı baskılar karşısında kadın sürekli içsel bir isyanla yaşadı. Kadının içinde tutulduğu hane sınırları, ana tanrıça kültürünün en derin inkar mekanı haline getirildi. Günümüzde toplumsal bağlarda yaşanan çözülmeye rağmen halen erkek için aile tek sığınak olarak gücünü korumaya devam ediyor. Tek egemenlik alanını yitirmek istemeyen erkek, tam bir savunma ve direnme pozisyonunda. Yaşadığı çıkmazın acısını ise hane sınırları içindeki tebaasından, yani kadın ve çocuklardan çıkarıyor. Töre cinayetleri ve aile içi şiddette somutlaşan kadın katliamı giderek artış gösteriyor. Ataerkil-devletçi zihniyetin toplumsal cinsiyetçilik uygulamaları kadını nefes alamaz duruma getiriyor. Kürdistan'ın birçok alanında kadın intiharları gün geçtikçe yaygınlaşıyor. Kız çocuklarını okutmama ve erken yaşta evlendirme halen yoğun bir uygulama olarak varlığını sürdürüyor.

Tüm bu nedenlerle Kürdistan'da egemen erkekliği ve mevcut aileyi çözülmeye uğratmak ve toplumsal cinsiyetçiliği aşmak temel görevler olarak önümüzde durmakta. Bunun yolu, kadın özgürleşme mücadelesini yükseltmekten ve toplumun demokratik dönüşümünde öncü rol oynamaktan geçiyor.

Günümüzde Kürt sorunu da varlığını derinleşerek sürdürmekte. Kürt halkının medeni, siyasal ve ekonomik hakları gündeme bile alınmamakta, kültürel bir soykırım yaşamaktadır. Arap, İran ve Türkiye devlet ve toplum yapılarıyla Kürt halkı arasında yaşanan mevcut sorunlar bölgedeki kaosu daha da derinleştirme potansiyelinde. Ortadoğu'nun dünya açısından ifade ettiği anlam bölgede Kürt sorunu açısından geçerli olmakta. Kürt sorununun demokratik konfederasyon temelinde çözümünün geliştirilmesi ise hayati bir önem taşımakta. Bu gelişme sağlandığı takdirde küresel demokratik uygarlığın geliştirilmesinde zincirleme bir etki yaratılmış olacaktır.

2- Kürdistan'da Kürt Çağdaş Özgürlük Mücadelesi ve Kadın Özgürlük Hareketinin Gelişimi

Kürdistan'da çağdaş özgürlük mücadelesinin gelişimini sağlayan ve bir ilk olan PKK'nin oluşumu ve yükselmesinde Demokratik Halklar Konfederasyonu Önderliği Abdullah Öcalan belirleyici bir rol oynadı. Önderliğin ilk toplumsal çelişkileri kadın ve etrafında oluşan ilişki düzenine duyduğu tepkiyle ve geliştirdiği ısrarlı retle ortaya çıktı. Önderlik, ataerkil-devletçi sistemin değer yargılarını hiç benimsemedi ve hep kuşkuyla yaklaştı. Neolitik toplumdan günümüze ulaşan kültürün etkisiyle kendi toplumsal sistemini yapılandırmak üzere bu kültürü yeniden canlandırdı. Kürt sorununun sadece üst yapı tahlilleri ile aşılamayacağını çok iyi tespit etti. Bu nedenle PKK, oluşum aşamasından itibaren yeni kadın ve erkeği yaratarak, yeni bir toplumu yapılandırma mücadelesi olarak gelişti. Kendisini sürekli yenileyen dinamik bir yapılanma olması nedeniyle kısa sürede toplumun tüm kesimleri üzerinde etkili oldu. Toplumsal anlamda devrim niteliğinde değişim ve gelişmelere yol açtı.

Önderlik ideolojisi en temel farkını kadın özgürlük mücadelesinin geliştirilmesinde yansıttı. Önderliğin kadınlı tahakküme dayalı ilişkiyi reddetme temelinde erkek egemenliğine ve kadın köleliğine ilişkin geliştirdiği çözümler kendi toplumsal sistemimizi yaratma arayışını yansıtmakta. Erkek egemenlikli toplumsal yapının aşılmasına en az devletin aşılması kadar önem verildiğini göstermekte. Bu yaklaşım, Kürt halkı somutunda dünya halklarının tarihsel kaybedişlerinin köklü sorgulanmasını ve sürekli ideolojik yenilenmenin geliştirilmesini sağladı. Kadın özgürlük sorunu Önderlik ideolojisi ve mücadelesinde bu nedenle merkezi bir yer teşkil etti. Aynı yaklaşım devlet ve iktidar kaynaklı ideolojilerin aşılmasına giden yolun da temel dayanağını oluşturdu. Kopuş teorisi, kadın kurtuluş ideolojisi bu gelişim diyalektiğinin ürünü olarak geliştirildi. Demokratik-ekolojik toplum

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

paradigması ile bilimsel sosyalizmin çağdaş yorumunun geliştirilmesi tüm bu gelişim diyalektiğinin zirvesel ifadesini oluşturdu.

Kadın özgürlüğüne ilkesel yaklaşım yoğun kadın katılımlarını da beraberinde getirdi. Önderliğin tüm sorunların kaynağını kadının köleleşme düzeyi ile ele almasına paralel olarak kadın özgürlük mücadelemizin örgütlenme araçları da giderek derinlik kazandı. YJWK ile kadında yurtseverlik bilincinin geliştirilmesini ve cins mücadelesinin topluma dayandırılmasını esas aldık. Kadın örgütlülüğümüz, mücadele kapsam kazandıkça gelişti ve kadın ordulaşması sürecine giriş yaptık. Ordulaşmayla birlikte daha da inisiyatif kazandığımız ve bağımsız gelişme olanağı bulduğumuz için, YAJK oluşumu ile kendimizi merkezi bir temsile kavuşturduk. Siyasal ve askeri çalışmalarımızı bir çatı altında birleştirdik. PJKK ve PJA ile partileşme düzeyine ulaştık. İdeolojik alanda daha fazla derinleşme ve özgür kadın kişiliğini yaratarak topluma yayma ihtiyacından kaynaklı olarak PAJK'ı yapılandırma kararına ulaştık. Meşru savunma alanındaki kadın örgütlülüğümüzü daha da geliştirmek ve kadın katliamlarına karşı öz savunmayı yapabilmek amacıyla YJA-Star'ı kurduk. Toplumsal-siyasal alanda özgün kadın örgütlülüğünü tabandan geliştirmek ve en geniş kadın kesimlerini ortak bir zeminde buluşturup kendi kendini yönetecek bir duruma getirmek amacıyla YJA oluşumuna gitme hazırlıklarına başladık.

Kadın Özgürlük Hareketi, sosyal devrim düzeyinde gelişmeleri açığa çıkardı. Feodal yapı aşılmağa yüz yüze geldi. Gelinek noktada Kürt toplumunda yaşanan zihinsel ve sosyal değişimde kadının rolü belirleyicidir. Parçalı toplumsal yapının aşılmağa ulusal demokratikleşme sürecinin gelişmesi kadın özgürlüğünde yakalanan düzeyle yakından bağlantılı. Yine siyasal alanda açığa çıkan gelişmeler en fazla da kadın özgürlük mücadelesinin gelişiminden beslendi. Örgüt içi demokratikleşme mücadelesinde de aynı diyalektik etkili oldu. Tarihsel olarak kritik anlam taşıyan süreçlerde Beritan (Gülnaz Karataş), Zilan (Zeynep Kınacı) ve Sema Yüce yoldaşların şahsında somutlaşan kadın kahramanlıkları ve binlerce kadın yoldaşımızın şahadeti bu diyalektiğe işaret etmektedir.

Bütün bu gelişmelerle birlikte ciddi yetersizlikleri de yaşadık. Devlet ve iktidar odaklı yapılanan PKK, nasıl zamanında dönüşüm yapamamaya bir handikapla karşı karşıya kalmışsa, kadın hareketi de aynı durumu yaşadı. PKK'nin gelişiminde ve değişiminde öncülük misyonu üstlendiğimiz halde, iktidara endeksli yaklaşımlarımız ve siyaseten erkeğe benzeşmemiz nedeniyle en çok ihtiyaç duyulan süreçlerde bu misyonu yeterince yerine getirmediğimiz. Bizde açığa çıkan iktidarcılık, erkek egemenliğinin bastırma, yedeğine alma

yaklaşımlarıyla birleşince cins mücadelesinin dondurulduğu ve değişimin önünün kapatıldığı ağır bir süreci yaşadık. Devletçi-iktidarçı zihniyetin aşılmasında, demokratik kültürün gelişmesinde öncülük yapmamız gerekirken, erkeğin yörüngesinde kaldığımız için etkisizleştik ve marjinalleşmeyle karşı karşıya kaldık. Örgütlenme araçlarımız giderek çeşitlilik kazanmasına rağmen, kadının öz demokratik sistemini geliştirme yolunda gereken adımları atamadık. Mücadelemizin toplumsal dokuda yarattığı değişimleri, halkın ve kadının kendi demokrasisini oluşturabileceği tarzda örgütleyemedik ve ön açıcı olamadık. İktidarçı zihniyete göre şekillenen, aşırı merkezizetçi ve hiyerarşik örgüt modelimizin aşılması kendisini bir zorunluluk olarak dayatmaya başladı. Çağın yükselen değerleri ve yaşanan kaos durumu karşısında kendimizi hızla yeniden yapılandırmak gibi hayati bir ihtiyaç açığa çıktı.

Yaşanan bu yetmezliklere rağmen, otuz yıllık mücadele tarihimizde kadın özgürlük mücadelesi ve etrafında yaşanan gelişmeler önemli kazanımlar ortaya çıkardı. Bu kazanımlara da dayanarak Ortadoğu'da neolitik kültürü yeniden çağdaşlaştırmayı, demokratik-ekolojik-cinsiyet özgürlükçü bir toplum sistemini oluşturmayı amaçlamaktayız. Bu misyonla oluşan ve kadının demokratik konfederasyonunu yaratmayı amaçlayan Koma Jinen Bılınd, Ortadoğu kaosundan kadın ve halklar lehine çıkış yapmanın en temel örgütlenme aracı olma iddiasındadır.

D-DEMOKRATİK-EKOLOJİK-CİNSİYET ÖZGÜRLÜKÇÜ TOPLUM

1- Doğal Toplumdan Kopuş Kadının ve Doğanın Köleleştirilmesiyle Başladı

Tarihsel bulgularla da kanıtlandığı gibi, doğal toplum karşısında ataerkil ev düzeni geliştikçe özel mülkiyetin ve ona dayalı kurumlaşmaların yolu da ardına kadar açıldı. Köleleştirilmiş kadın mülkiyetin kaynağı haline getirildi. Kadın üzerinde yayılmış kölelik ve mülkiyet dalga dalga tüm topluma yayıldı. Tarihte toplum yaşamı üzerinde en büyük değişimler bu birinci büyük cinsel kırılmadan, yani karşı devriminden beslenerek gelişti.

Köleci uygarlık karşısında eşitlik-özgürlük arayışı ile gelişen peygamberlik hareketleri bu karşı devrimin yoğun etkisinde kaldılar. Mitolojik dönem kırılmasındaki toplumsal cinsiyetçi kültür bu kez tanrı emri olarak kanun haline getirildi. İkinci büyük cinsel kırılma kültürü geliştirilerek kadın tümüyle kamusal alanın dışına atıldı.

Kapitalizmin yaptığı ise kadına yönelik yeni sömürü alanlarını geliştirmek oldu. Kadını ailenin mülkü olmanın yanında sermayenin de

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

mülkü haline getirme kapitalizme has bir sömürü yöntemi olarak geliştirildi. Hiçbir sistem kadını bu derecede metalaştırmadı. Kadının bedensel-ruhsal bütünlüğü parçalanmaya uğratıldı. Sürekli kriz halinde yaşamaktan kurtulamayan bir obje durumuna getirildi.

Erkek egemenlikli ideoloji işçi sınıfı mücadeleleri üzerinde de etkili oldu. Devlet, iktidar, şiddet ve cins sömürsü yeterince çözümlenemedi. İşçi sınıfı mücadelelerinde kadın aktif rol olsa da, kadın özgürlüğü işçi sınıfının çıkarlarına endekslendi ve hep ertelendi. Devlet kurumu güçlenerek proleterya diktatörlüğünü eşitlik ve özgürlüğün inkarı ile sonuçlandırdı. Aynı durum kadının toplumsal statüsü için de geçerliliğini korudu. Ataerkillik kendisini sürekli ürettiğçe ve devlet kapitalizminin katı merkeziyetçi yapısı güçlendikçe, kadının toplumsal statüsünde kapitalizmin de gerisinde bir durum açığa çıktı.

Toplum özünde ekolojik bir olgudur. Fakat ataerkil sistem doğal topluma yabancılaşmayla geliştirildi. Toplumu var eden komünal bağ inkar edildikçe ve yerine hiyerarşik-devletçi güçleri esas alındıkça, doğayla yaşam arasındaki bağ da önemsiz kılındı, unutuldu. Doğadan kopuş geliştikçe çevre tahribatında artış yaşandı. Uygarlığın yarattığı sorunlar, eğer tedbir alınmazsa dünyamızı gerçek anlamda cehenneme dönüştürecek düzeye ulaştı. Bu sistemin zorbalık ve cehaleti ise sorunun yeterli tahlil edilmesini engellemeye devam etti.

Binlerce yıl süren toplum içi çelişkilerin kaynağında doğal çevreyle yabancılaşma yatmakta. Gelişen iç toplumsal çelişki ve savaşlara paralel olarak doğayla ters düşüldüğü bilimsel gelişmelerle giderek netlik kazanıyor. Hiyerarşik-devletçi sistemin doğal toplumu yok ederek geliştiği anlayışı da bilimsel gelişmelerle geçerliliğini yitirmeye başladı. Doğal toplum, tarih boyunca kadın ve halkların temel varoluş biçimi olarak sayısız mücadelede kendisini sürdürdü. Tarihin asıl ilerletici gücü olarak rol oynadı. Bu diyalektiğin yeterince aydınlatılamaması, devlet-iktidar-şiddet olgularının ve temelinde yatan toplumsal cinsiyetçiliğin aşılabilmesi ise özgürlük mücadelelerinin yeni iktidar düzenleriyle sonuçlanmasına yol açtı.

Fakat bir de milyonlarca yıl süren tarihin bizlere bıraktığı bir miras var. Bu, sağlıklı bir toplumun doğal çevreye ve kadın gücüne dayalı olarak geliştiği gerçeğidir. İnsanlığın kadın eksenli sistem sayesinde sömürü ve baskı olmadan, güçlü bir dayanışmayla var olmaya başladığıdır. Bu toplumsal deneyim günümüzde eşitlik ve özgürlük kavramlarının halen en temel kavramlar olmasını sağlıyor. Toplum, hiyerarşik ve devlet kurumuna doğru geliştikçe, toplumsal hafızada gizli yaşayan bu kavramlar kendilerini gittikçe artan bir tempoda dile getirdiler. Yeniden ve üst düzeyde gelişmiş bir toplumun temel ilkeleri

olarak dayattılar. Bu nedenle kadın özgürlük mücadelesinde bu toplumsal hafızaya denk çözüm perspektifi ve mücadele araçlarını oluşturmamız gerekiyor. Çözüm perspektifimiz doğal toplumun kırılmaya uğratıldığı temel noktalardan hareketle demokrasi, ekoloji ve cinsiyet özgürlüğüne dayanmaktadır.

.2-Neden Demokratik-Ekolojik-Cinsiyet Özgürlükçü Toplum?

Günümüze kadar yürütülen insanlık mücadelesinin yarattığı kazanımlar ve bilimsel gelişmelerin açığa çıkardığı olanaklar kadın olgusunun gün yüzüne çıkmasını sağladı. Bu olgunun aydınlatılmasında ve kadın özgürlük sorununa dikkat çekmede önemli bir rol oynayan feminizm, tarihsel kazanımlara imza attı. Ancak kapitalist yaşam kültürünün etkileri ve batı merkezli demokrasi sınırlarının aşılabilmesi günümüz feminist hareketlerinin en temel sorunu olarak öne çıkıyor. Lenin'in sosyalist devrim anlayışına benzer yanlıgılar yaşanıyor. Onca büyük çabaya ve kazanıma rağmen, Leninizm sonuçta kapitalizme soldan en değerli katkıyı yapmaktan kurtulamadı. Feminizm açısından da benzer sonuçların yaşanma riski var. Kadın özgürlük felsefesini yeterince geliştirememiş, güçlü örgütsel temelden yoksunluk, kadın militanlığına ilişkin zorluklar günümüz feminist hareketlerinin iddiasını zayıflatmakta. Reel sosyalizmde ortaya çıkan sonuçların feminizm açısından da yaşanmasını engellemek ve tarihsel kazanımları geliştirmek büyük önem taşıyor. Bunun için kapitalizmin oluşturduğu yaşam tarzı başta olmak üzere tüm hiyerarşik-devletçi toplumsal yapıları çözümlenerek aşmak gerekiyor.

Bu nedenle devlet dışı çözüm yöntemi olarak kendi demokratik-ekolojik-cinsiyet özgürlükçü sistemimizi geliştirmek, kaostan küresel demokratik uygarlık lehine çıkış yapabilmek açısından tarihsel önem taşımakta. Halk demokrasilerinin gelişmesi kadın özgürlüğü açısından da önemli olanaklar ortaya çıkarıyor. Ancak aşılabilen toplumsal cinsiyetçilik hem halk demokrasilerinin gelişmesini, hem de genel toplumsal özgürlük ve eşitliğin kadın için de geçerli olmasını engelliyor. Kadının kendi öz örgütlülüğünü, eylemini gerçekleştirmesini ve halk demokrasilerinin geliştirilmesinde öncül rol oynamasını zorunlu kılıyor.

Ekolojiyi ve feminizmi geliştirerek, 'üçüncü büyük cinsel kırılmayı erkek aleyhine geliştirmek' sloganıyla gerçek anlamda kadın rönesansını geliştirebilir, sistem kaosundan kadın özgürlüğü adına büyük kazanımlarla çıkabiliriz. Erkek egemen kalıpların aşıldığı, öz kimliğimizle ve irademizle yer edindiğimiz demokratik-özgür bir toplumla yeniden sözleşme şansına kavuşabiliriz. Binlerce yıllık ataerkil adaletsizlik yerini bu kez bilimsellikle de donanarak geliştirilmiş kadın

anayasasına ve etrafında gelişecek demokratik ekolojik topluma bırakabilir. Kapitalizmin küresel imparatorluğuna karşı kadın özgürlük mücadelesini yükseltmek ve 'halkların küresel demokratik uygarlığına' yönelmek, geleceğin her zamankinden daha demokratik, özgür ve eşit dünyasına götürebilir

Bu konuda yerine getirilmesi gereken öncelikli görevimiz doğru bir ideolojik-teorik bilinç geliştirmek, politik aracı doğru seçmek olmaktadır.

3-Cinsiyet Özgürlüğünün Geliştirilmesinin Temel Koşulu Olarak Kadın Özgürlük İdeolojisi

Her cinsiyet türünün olduğu gibi kadının da bir doğası var. Toplumsallıktan öte biyolojik cins olarak kadının daha merkezi bir öge olduğunu, biyoloji bilimi her geçen gün artan verilerle kanıtlamakta. Kadın fiziği erkeği kapsamakla birlikte, erkek fiziği kadını kapsayamamakta. Kutsal kitapların tersine, kadının erkekten değil, erkeğin kadından türediği anlaşılmakta. Bu gerçeklik karşısında erkek ise sanki kadının bir eki, uzantısı gibi görünüyor. Günümüzde erkeğin aşırı kıskançlığı da bunu kanıtıyor. Kadına yönelik yapılan 'eksikli, hastalıklı' tanımı tamamen ataerkil sistemin ideolojik saldırılarının bir parçası olarak geliştiriliyor. Entrikacı, yozlaştırıcı, fahişe vb. sıfatlı kadın gerçeğinin acımasız sorumlusu erkektir. Hiç bir kadın kendi halinde kaldıkça entrikacılık, fahişelik yapma gereği duymaz. Fiziği, biyolojik varlığı buna uygun değildir zaten. Bu olguların gerçek yaratıcısı erkektir. Buna rağmen sanki fahişelik kadın yaratımıymış gibi bir yaklaşım sürekli canlı tutulmaya devam ediliyor. Kadın gerçeği sürekli saptırılıyor. Erkek kendi eserini, işlediği suçu kadına mal ederek, sahte bir namus anlayışı geliştirerek olmadık lanetlenme ve dayacağı, katliamı kadından eksik etmiyor.

Oysa kadın yaşamın kendisidir. Kadın, yaşamın bütün yönlerini ve en ince ayrıntılarını riyakarlıktan uzak, saf ve yalın haliyle görme potansiyeline sahip. En güçlü toplumsal kategori durumunda. Fiziksel oluşumunun doğal sonucu olarak kadındaki duygusal zeka da daha güçlü. Empati ve sempatiyi daha güçlü taşıyor. Kadında analitik zeka geliştiğinde bile duygusal zekasının güçlü olmasından kaynaklı daha dengeli, gerçeğe daha yakın ve daha yaşamsal kalıyor.

Bu nedenlerle kadına yaklaşımı bir kültürel devrim gibi ele almak önem taşıyor. Mevcut kültürle hareket edilmesi halinde anlamlı bir çözüm bulunamayacağı açık. En radikal özgürlükçü kimlik, kadına yaklaşımla veya bir bütün olarak kadın-erkek ilişkilerindeki düzeni kavrayıp aşmakla mümkün. Erkek egemen-köle kadın ikilemini aşmadan hiçbir

toplumsal ve siyasal özgürlük alanında çözümleyici ve dönüştürücü olamayız. Kadın üzerindeki mülkiyet ve iktidar ilişkisini yıkmadan toplumsal cinsiyetçiliği aşamaz, özgür kadın-erkek ilişkisini geliştiremeyiz.

Bu nedenlerle, erkeğin ideolojik saldırılarına karşı yetkin durmak öncelikli sorunumuz oluyor. Cins sömürsünün kapsamına denk ideolojik donanımı sağlamamız gerekiyor. Tarihsel gerçeklikler günümüz bilimsel sosyalizminin tamamen kadın özgürlük ideolojisi olarak gelişmesi gerektiğini gösteriyor. Erkek egemenlikli ideolojiye karşı kadın özgürlük ideolojisiyle mücadele etmek günümüz kaosundan kadın lehine çıkış yapmanın temel koşulu olmakta. Erkek egemen iktidarcı zihniyete karşı kadının özgürlükçü doğasal zihniyetini yetkin kılıp ideolojik alanda kazanımlarımızı geliştirmemiz gerekiyor. İdeolojik alanda partileşmekten eğitim kurumlarına kadar geliştireceğimiz örgütlenmeler mücadelemiz açısından vazgeçilmez önem taşıyor. Ataerkil-hiyerarşik zihniyet kalıpları karşısında kadının doğal toplumla olan bağı bilimsel gelişmelerin ışığında yeniden güncelleştirmek ideolojik mücadelemizin esasını oluşturuyor. Güncel kaostan kadın özgürlüğü adına büyük kazanma imkanları her zamankinden daha fazla. Bunun için öncelikle kadın olgusunu tarihsel gerçekliğimize denk bir kapsamda yeniden tanımlayarak kendi öz bilincimizi, demokratik örgütlülüğümüzü ve eylemliliğimizi geliştirmek önem taşıyor.

4-Kadın Rejimi Olarak Demokratik Konfederasyon

Politik alanda halklar ve kadın lehine gereken kazanımları sağlamadan, ideolojik alandaki kazanımlarımız da sınırlı kalacak ve kalıcı olmayacak. Bu alanda kazanmak, devlet-iktidar olmak anlamına gelmiyor. Hiyerarşi ve devletçilik en çok kadın doğasıyla uyumsuzdur. Dolayısıyla anti-hiyerarşik ve devlet dışı siyasal oluşumların gelişmesi için kadın özgürlük hareketi olarak öncü rol oynamak durumundayız. Politik alanda ancak devletçi ve hiyerarşik yapılarla mücadele ederek, demokratik, cins özgürlüğünü ve ekolojik toplumu hedef alan siyasal oluşumları yaratarak sonuç alabiliriz. Bu amaçla kendi öz örgütlülük ve eylemlerimizi geliştirmek ve halk demokrasilerinin gelişiminde öncülük etmek vazgeçilmez görevimiz oluyor. Demokrasi mücadelesinde kazanım sağlanmadan hiçbir kazanımın kalıcı olmadığını tarih boyunca gelişen halklar mücadelesi kanıtlamakta. Bu nedenle öncelik taşıyan görevlerimizden biri de ideolojik yaklaşımlarımıza denk politik aracımızı geliştirmek oluyor. Koma Jinen Bılınd olarak, '**demokratik konfederasyon**'u en uygun kadın rejimi olarak benimsiyoruz. Yaşamsallaşması için her alanda mücadeleyi ve örgütlenmeyi esas alıyoruz:

A-Örgütlenmeye İlişkin

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

- 1- Ağır ataerkil geleneklerin varlığı nedeniyle kadına dayalı örgütlenmek. Aile kurumundan devlete kadar, toplumsal cinsiyetçilikten kaynaklı her tür zihniyet ve kurum karşısında öz örgütlülüğünü geliştirmek ve kadın iradesini yaşamsal kılmak.
- 2- Gelişip çeşitlenen, fakat parçalı ve dağınık kalan öz örgütlerimizi Koma Jinen Bıınd çatısı altında, demokratik konfederasyon esprisiyle bir araya getirmek.
- 3- Tabanda yerel komünlerden başlayarak kendi öz örgütlülüklerimizi yaratmak, karşılıklı bağımlılık ve eşgüdüm temelinde koordinasyona kavuşturmak.
- 4- Kadınların kendi yaşamları üzerinde doğrudan etkide buldukları, kendi kendilerini yönetebildikleri, karşılıklı yardımlaşma, dayanışma ve tamamlayıcılık anlayışıyla hareket ettikleri özgür bağımsız alanları yaratmak.
- 5-İdeolojik, siyasal, toplumsal, ekonomik, kültürel ve meşru savunma alanlarında kendi örgütlerimizi güçlendirmek ve kalıcılaştırmak.
- 6- Demokratik işleyişi esas almak. Doğrudan katılıma dayanan demokratik konfederasyon sistemi ile örgütsel yapılara işlev kazandırmak.
- 7- Siyasi iktidarı ele geçirme hedefi olmayan, toplumsal cinsiyetçiliği aşmayı amaçlayan, katı-merkeziyetçi örgütsel yapıları esas almayan toplumsal kadın hareketlerinin, örgütlerinin ve bireylerin yer aldığı bir sistemi oluşturmak.
- 8- Bireysel ve grupsal katılımlara açık olmak. Ortak çıkarlar ile bireysel ve grupsal inisiyatiflerin birbirlerini engellemediği, karşılıklı bağımlılık ilkesiyle hareket ettiği bir yapılanmayı geliştirmek.

B-Siyasal Alana İlişkin

- 1-Devlet olmayan demokrasiyi esas almak. Hukuk temelli merkeziyetçi bir yönetim aygıtı olan devleti aşmak.
- 2- Kürdistan ve Ortadoğu kadın konfederasyonlarını geliştirerek, bölge ve dünya barışında Ortadoğu kadınının özgürlük potansiyelinin aktifleşmesini sağlamak. Bölge halklarının ortak demokratik konfederasyon sistemlerini geliştirerek despotik devlet yapılarının demokrasiye duyarlı hale gelmelerini sağlamak.
- 3-Devletin sosyo-ekonomik ve kültürel farklılıkları unutturma ve tekliğini inşa etme hedefine karşı etnik, yerel, kısmi aidiyetlerin ve diğer tüm farklılıkların kendisini ifade edebildiği bir sistemi oluşturmak. Farklılıkların mevcudiyetini kabul etmek ve farklılıklara eşit saygı göstermek.

- 4- Devletin, ulusal varlığın ve ulusal kültürün teklifine karşı toplumun çokluğunu benimsemek. Tek kimlikli homojen yurttaşlık yerine, özgür yurttaşlığın önünü açmak için demokratikleşme sürecini derinleştirmek.
- 5- Sınıf, cinsiyet, etnik, dinsel, entelektüel, mesleki vb. toplumsal kategorilerin tümünü kapsayan demokratik konfederasyon rejimini esas almak.
- 6- Toplumsal cinsiyetçiliği aşarak, karşıtlığa dayalı ataerkil siyaset anlayışını (ulusal, etnik, dini vb.) ortadan kaldırmak ve sorunların demokratik çözümünü geliştirmek. Halkın ortak yararı doğrultusunda mücadele etmek ve örgütlenmek.
- 7- Tüm kadınların aktif katıldığı, tabandan örgütlenen en küçük birimlerle kadın eksenli politika anlayışını yaşamsallaştırmak.

C- Sosyal Alana İlişkin

- 1- Aile ve evlilik gerçeğini radikal bir sorgulamadan geçirecek, demokratik, cins eşitliğini hedefleyen ortak yaşam esaslarını geliştirmek.
- 2- Tarihin en büyük sömürü aracına dönüştürülen aşkın temel ilkelerini belirleyerek cinsler arası ilişkileri yeniden düzenlemek.
- 3- Kadının sosyal alanda karşılaştığı her türlü soruna çözüm bulmak amacıyla sivil toplum örgütlenmesini geliştirmek. Hukuk, sağlık, eğitim, sanat vb. alanlarda güçlü örgütlenmek.
- 4- Kız çocuklarını, doğuşlarından itibaren içinde tutuldukları toplumsal cinsiyetçi aile ve eğitim sisteminden çıkaracak örgütlenmeleri geliştirmek. Kadınların ve kız çocuklarının eğitim, üretim vb. ihtiyaçlarını karşılama amaçlı Özgür Kadın Kültür Parklarını çağdaş kadın tapınakları biçiminde örgütleyerek, kadın eksenli sistemi gerçekleştirmenin temel araçlarına dönüştürmek.
- 5- Kadının ve çocukların ucuz iş gücü olarak kullanılmasına, metalaştırılmasına, kadın ve çocuk ticaretinin yapılmasına karşı mücadele etmek.
- 6- Yaşamın gerçek kaynağı olan 'doğa ana' ve onun tamamlayıcı olan doğal organik toplumla yeniden ve uyanmış bilinçle bütünleşmek. Tüm canlıların yaşam hakkını gözetmek, ormanları korumayı ve hızla doğayı yeniden ormanlaştırmayı esas almak. Çevre kirliliği ve doğal çevre felaketlerini durdurmak için mücadele etmek, çevreye ilişkin bilinçlenme ve örgütlenmeleri geliştirmek.
- 7- Gençliğin özgürlük ütopyelerinin güçlü tutulması için kendi öz örgütlenmesini geliştirerek, iradesini açığa çıkarmasını gözetmek. Gençliği ve özellikle de genç kadını demokratik konfederasyonun öncü güçlerinden görerek ittifak ve dayanışma içinde olmak.
- 8- Çocukların doğal hayallerinin ve yaşlıların bilgece dünyalarının özgürlüklerini ve haklarını kazanması, sevgi ve saygıyla anılması, toplumla bu bilinç ve ahlaki tutumla bütünleşmesi için mücadele etmek.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

9- Fiziksel engellilerin, kendilerini ifade etmek için sergiledikleri dirence ve yaşam bağılıklarına değer biçmek. Ataerkil sistemin çıkarıcı dünyasında adeta bir yük olarak görülen ve kendi kaderlerine terk edilen fiziksel engellilere kendilerini ifade edebilecekleri ve üretici kılabilecekleri olanakların sunulması için mücadele etmek.

10- Farklı cinsel yönelimlere eşit saygı göstermek. Parçası oldukları toplumdaki yalıtılan, cinsiyetçi geleneklerin ağır baskısıyla dışlanan bu kesimin farklılık ve özgünlüklerinin tanınmasını demokratikleşmenin bir gereği olarak ele almak.

11- Ataerkil-devletçi eğitim sisteminin ve onun ayrıkcılığa, eşitsizliğe, inkara dayalı yaklaşımlarının aşılması için mücadele etmek. Anadilde eğitime özgürlük tanınmasını sağlamak. Kadın başta olmak üzere tüm toplumsal kesimlerin demokratik-ekolojik-cinsiyet özgürlükçü toplum bilinci kazanması için en küçük yerleşim birimlerine kadar kurumlaşmak. Kadında tarih bilincinin gelişmesi için akademik çalışmalar geliştirmek.

12- Ülke, devlet ve toplum çıkarı adına bireyin düşünce, söz ve irade özgürlüğünü engelleyen her türlü yaklaşımı ret etmek. Her türlü cins, sınıf, ulus, ırk, inanç, kültür, yaş ayrımına dayalı eşitsiz yasa ve uygulamalara karşı mücadele etmek. Toplumun kendi hukuk kurumlarını ve yargı sistemini, kadının kendi anayasasını geliştirmesini hedeflemek.

13- Medyayı ataerkil-devletçi yapılanmanın tekeline çıkarmak. Bu alanda özgürlüklerin tanınması ve herkesin doğru bilgilene hakkının yaşamsallaşması için mücadele etmek.

D- Meşru Savunmaya İlişkin

1- Demokratik Halklar Konfederasyonu Önderliği'ne geliştirilen yaklaşımları demokratikleşmenin ve meşru savunmanın temel kriteri olarak ele almak.

2- Demokratik Kürdistan Konfederasyonunun yaşamsallaşması, Kürt kimliğinin anayasal kabulünün sağlanması ve demokratik mücadelenin yasal güvenceye kavuşturulmasını sağlamak.

3- Devlet ve dayandığı ataerkil toplumsal yapı güvenliğimizi tehdit ettiğinden, kendi meşru savunma örgütüllüklerimizi geliştirmek.

4- Her türlü inkar-imha politikasına ve kadın katliamlarına karşı meşru savunma mücadelesini geliştirmek ve toplumsal güvenliğimizi sağlamak.

5- Klasik gerilla örgütlenmelerinden farklı olarak iktidarı hedeflememek, ataerkil-devletçi sistemin çözüm geliştiremediği ya da nedeni olduğu genel güvenlik ihtiyacını karşılamak.

6- Demokratik eylem gücünü geliştirmek.

7- Gösteri, toplantı, yürüyüş, seçim, miting, protesto, grev, şartları doğduğunda yasal direnme ve ayaklanmalara kadar her tür eylem biçimini yerinde ve zamanında geliştirmek.

8- Genel demokratik eylemler dışında her tür ataerkil baskı karşısında kendi taleplerimiz doğrultusunda eylemlerimizi yükseltmek, kadının toplumsal statüsünün geliştirilmesi için pozitif eylem anlayışıyla hareket etmek.

E- Ekonomik Alana İlişkin

1-Ekonomik değerlerin teklici yönetimini aşarak ve üretimin toplumsal talepleri karşılmasını sağlayarak, kadın üzerindeki ekonomik baskıları ortadan kaldırmak.

2-Komünal dayanışmayı güçlendirmek için kooperatif, çalışma grupları vb. ekonomik örgütlenmeleri geliştirmek. Bu alanı kadın eksenli kültürün yaratım alanına dönüştürmek.

3-Bu alanın demokratikleştirilmesi mücadelesini yükselterek sistemsel işsizliği ve toplumsal cinsiyetçi uygulamaları aşmak.

F- Ulus Üstü Dayanışmaya İlişkin

1- Enternasyonalizm anlayışının aşılarak dünya kadınları ve halkları arasında ulus üstü dayanışma anlayışının ve örgütlülüğünün geliştirilmesi için çalışmak.

2-Küresel demokratik mücadelenin geliştirilmesi için her türlü demokratik mücadele örgütleri(feminist, çevreci, sosyalist, insan hakları vb.) ile ortak mücadelenin geliştirilmesi için çalışmak.

3-Küresel demokratik kadın kongresinin geliştirilmesi hedefiyle kadın özgürlük mücadele örgütlerinin küresel birliklerinin geliştirilmesi için çalışmak.

Tüm bunlar kadın özgürlük mücadelemizin temel gerekçeleridir. Özgürlük ve eşitliğe gönül vermiş ve baş koymuş tüm kadınların kutsal görevleridir. Koma Jinen Bılınd olarak, hem bu görevleri, hem de tarih boyunca kadının ve halkların mücadelesinin açığa çıkardığı mirası sahiplenmeyi en soylu görev biliyoruz. Tüm bu esaslar temelinde demokratik kadın konfederasyonunu, giderek demokratik halklar konfederasyonunu geliştirmeyi amaçlıyoruz. Yeni çağda bu yolla küresel demokratik sistemi yaşamsallaştırma ve 21. yüzyılı kadın ve halklar çağına dönüştürme iddiasını taşıyoruz. Yüzyılımız, özgür kadın iradesinin yükseleceği bir çağ olma özelliğindedir. Bu nedenle kadınlar için yüzyıllık ihtiyacı karşılayacak özgür-bağımsız alanlar ve kalıcı kurumlar oluşturmaya amaçlıyoruz.

KJB KURULUŞ SÖZLEŞMESİ

KJB KURULUŞ SÖZLEŞMESİ

I. BÖLÜM: GENEL ESASLAR

TOPLULUĞUN ADI: Koma Jinên Bîlind (KJB) Yüce Kadınlar Topluluğu

TOPLULUĞUN AMBLEMİ: Yeşil zemin üzerine yarım güneş, güneşin alt yarısında kadın sembolü, kadın sembolünün içinde bir kıvılcık yıldız ve güneş ışınlarını tamamlayacak şekilde, alttan iki tarafa doğru açılan iki sarı başak

TOPLULUĞUN AMACI: Demokratik, Ekolojik, Cinsiyet Özgürlükçü Toplum hedefiyle, demokratik kadın konfederalizmini inşa etmek, bu temelde; tek taraflı erkek iradesini temsil eden toplumsal cinsiyetçi zihniyet ve yapılanmalar ile kadın üzerindeki baskıcı uygulamalarla mücadele ederek, ataerkil devletçi toplum sistemini aşmak, kadın kurtuluş ideolojisini esas alarak kadının yaşamın her alanındaki özgür duruşunu yaratmak. Bunun için ideolojik, toplumsal, siyasal ve meşru savunma alanlarında mücadele ve örgütlerini geliştirmek.

II. BÖLÜM: TOPLULUĞUN BİLEŞENLERİ VE KATILIM ESASLARI:

BİLEŞENLERİN TANIMI: KJB'nin program ve sözleşmesini kabul eden, belirlenen amaç doğrultusunda çalışma yürüten ve mücadele eden örgüt ve bireylerden oluşur.

a- Örgütler

İdeolojik alan: kadının ideolojik öncü gücü olarak PAJK(PARTİYA AZADÎYA JÎN A KURDÎSTAN) ve Kadın Kurtuluş İdeolojisinin PKK içindeki temsil gücü olarak PKK'deki kadın örgütlülüğünden oluşur.

Meşru savunma alanı: KJB'nin meşru savunma gücü YJA-STAR(YEKÎNEYÊN JÎNA AZAD)'dır.

Toplumsal alan: KJB'nin toplumsal alan örgütlenmesi olarak YJA(YEKÎTÎYA JINEN AZAD)'dır.

Gençlik Hareketi içerisinde örgütlenen genç kadın, KJB'nin gençlik bileşenidir.

KOMA JINEN BILIND, kendi bileşenleriyle KONGRA GEL içerisinde, ideolojik, meşru savunma ve toplumsal tüm alan çalışmalarında örgütlenir.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

KJB, temel çalışma ve mücadele alanlarında örgütlenen ve KJB'nin sözleşmesini kabul eden örgütlerin katılımına da açıktır.

Örgütler birbiri ile eşgüdümlü çalışmayı esas alır ve birbirinin gelişiminden sorumludur.

Tüm örgütler kurultay öncesi kongre veya konferanslarını yaparak yönetimlerini seçerler.

b- Bireyler: KJB'nin program ve kuruluş sözleşmesini kabul eden, bu temelde çalışan ve mücadele eden birey üyedir.

III.BÖLÜM: Genel ve Bileşenlerin Görevleri GENEL GÖREVLER

1-KJB programı ve kuruluş sözleşmesinde belirlenmiş hedef ve amaçları hayata geçirmek

2-Önderliğe yönelik geliştirilen tecrit, izolasyon gibi her tür saldırı karşısında aktif mücadele etmek ve Önderliğin özgürlüğünü temel mücadele ve yaşam gerekçesi saymak.

Demokratik, ekolojik, cinsiyet özgürlükçü toplumu geliştirme hedefiyle toplumsal cinsiyetçi, devletçi ve hiyerarşik tüm zihniyet ve yapılarla mücadele etmek.

Kadının demokratik konfederal sistemini kurmak ve geliştirmek.

Kürt sorununun demokratik çözümü temelinde demokratik Kürdistan Konfederalizminin gelişmesi için her alanda aktif mücadele etmek, eylem ve örgütlülükler geliştirmek.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi şehit ve gazilerini mücadelemizin temel değerleri olarak gömek, anılarına bağlılığı mücadele ilkesi olarak benimsemek, gazilerin sosyal- siyasal- ekonomik tüm ihtiyaçlarına karşı sorumluluğu ilkesel düzeyde ele almak.

Erkeği dönüştürme projesinin uygulanmasından kendisini sorumlu görmek.

Üç kuşak hakları temelinde toplumsal bilinç geliştirmek, mücadele etmek.

Toplum ilişkilerini yeniden kurma temelinde toplumsal sözleşmeyi geliştirmek

Tüm örgütler kendi örgütlülüklerini geliştirip yürütmekten sorumludur.

Tüm üye örgütler Kadın Özgürlük Kurultayının belirlediği politika ve kararları uygulamakla yükümlüdür.

BİLEŞENLERİN GÖREVLERİ

İdeolojik alanda: Kadın Kurtuluş İdeolojisinin üretimi, yayılması ve bu temelde yönlendirme yapmak üzere, kadro yetiştirmek, KJB'nin tüm eğitim çalışmalarını ideolojik boyutta beslemek, akademik düzey kazandırmak hedefiyle, araştırma- inceleme , edebiyat çalışmaları geliştirmek, ideolojik basın-yayın çalışmalarını oluşturmak, ve KJB' nin basın yayın çalışmalarına ideolojik destek sunmak, sanatsal, kültürel çalışmaları KKI temelinde derinleştirmek

Meşru savunma alanında: Meşru savunma çizgisi temelinde ihtiyaç duyulan her boyutta örgütlenmeleri ve mücadeleyi geliştirmek, bu alanda bilinçlenmeyi derinleştirerek süreklileştirmek, bu doğrultuda kadının öz savunma bilinci ve örgütlülüğünü geliştirmek

Toplumsal alanda: Toplumsal alanda yerelden başlayarak kadının öz örgütlülük ve mücadele gücünü geliştirmek, sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel vb. tüm yaşam alanlarında kadının öz irade ve gücüyle oluşacak örgütlülüğünü ve mücadelesini ortaklaştırmak, özgür yurttaş bilinci doğrultusunda kadın eksenli toplumsal dönüşümü gerçekleştirmek, bunun için gerekli mücadele araç ve yöntemlerini yaratıcı tarzda geliştirmek

Genç kadın: Kadın kurtuluş ideolojisi ekseninde genç kadının örgüt ve mücadele bilincini ve gücünü geliştirmek, yaşamın tüm alanlarında gençliğin dinamizmiyle kadının duygusal zekasını buluşturarak toplumsal dönüşümde aktif rol oynamak.

BİREYLERİN GÖREVLERİ:

Kadına yönelik erkek egemen dünyasının ürettiği tüm düşünce, duygu, din, bilim, hukuk ve sanat kalıplarını eleştiriden geçirerek özgür kadın kimliğini açığa çıkarmak için mücadele etmek

Mücadele stratejisi temelinde belirlenen politika ve genelgeleri uygulamak, yaşamsallaşması için mücadele etmek

Yetkiyi, hiyerarşi ve iktidar mantığından uzak, iş ve rol koordinasyonu anlayışıyla, hizmet, üretkenlik ve sorumluluk bilinci ile üstlenmek

Doğal-organik toplumla yeniden ve uyanmış bilinçle bütünleşmeyi esas almak ve bunu insanlığa mal etme mücadelesi yürütmek

Meşru savunma dışında zor kullanma yaklaşımına karşı mücadele etmek ve bu hakkın kullanımına öz savunma bilinciyle öncülük etmek.

IV. BÖLÜM

BİLEŞENLERİN VE BİREYLERİN SÖZLEŞMEYE KATILIM, AYRILMA VE ÇIKARILMA ESASLARI:

Örgüt, parti veya kurum üyeliği: Üye olmak isteyen örgüt, parti veya kurum tüzel kişiliğini belgeleyen program, tüzük veya yönetmeliği ile KJB yürütme konseyine başvuruda bulunur. Üyeliğin kabulü veya reddi yürütme konseyi KJB bileşenlerinin görüş ve önerileri doğrultusunda karara bağlar. Karar en geç iki ay içinde yazılı iletilir.

Örgüt, parti veya kurumların ayrılmasına ilişkin: ayrılmak isteyen örgüt gerekçesini yazılı olarak yürütme konseyine iletir. Üyeliğe alınmayla aynı prosedür uygulanır.

Örgüt, parti veya kurumların çıkarılmasına ilişkin: program ve sözleşmeye aykırı hareket edilmesi ve temel anlayış ve esaslarda karşıt yaklaşımların açığa çıkması durumunda genel kurul platformunda topluluktan çıkarılma kararına varılır.

Bireylerin üyeliğine ilişkin: KJB' ye üye olan tüm örgütlerin üyeleri kendi tüzel kimlikleriyle aynı zamanda KJB üyesidir.

Bireylerin üyeliğe alınma, ayrılmalarında örgütlerin kendi tüzükleri geçerlidir. Örgütlerin tüzük ve yönetmeliklerinde tıkanma olduğu taktirde KJB yürütme konseyi onay mercidir.

Bireylerin çıkarılmalarında disiplin kurulu muhataptır.

Bileşenler dışında üye olmak isteyen aday, KJB yürütme konseyine yazılı başvuruda bulunur, yürütme konseyi 1 ay içerisinde üyeliğin kabulü ve reddini gerekçesiyle birlikte yazılı bildirir.

Örgütlere bağlı olmayan birey ayrılmak istediğinde gerekçesini yazılı olarak KJB yürütme konseyine bildirerek başvuruda bulunur. Üyeliğe alınmayla aynı prosedür uygulanır.

Örgütlere bağlı olmayan bireylerin üyelikten çıkarılmasına ilişkin: örgüt için geçerli olan prosedür son karar mercii yürütme konseyi olmak üzere geçerlidir.

V.BÖLÜM

ÖRGÜT VE BİREY HAKLARINA İLİŞKİN:

Karşılıklı bağımlılık ilkesi temelinde, kendi özgün çalışmalarını yürütme sorumluluğu, inisiyatifi ve tüzel kimliğini koruma hakkı, kadar, ortaklaşılan değer ve kararların uygulanmasında bileşeni olduğu topluluğun çalışmalarına öneri, eleştiri, görüş, proje sunma, kararların oluşumuna etkide bulunma ve her türden katkı sunarak katılma,

KJB bileşeni olan örgütlerin, kendi temsilcilerini seçme ve görev ve sorumluluklarına aykırı duruşları karşısında bu temsilcilerini kendi yapı kararıyla geri çekme ve yeniden seçime gitme,

KJB örgüt bileşenlerinin ve üye bireylerin, KJB çalışmaları hakkına bilgi edinme, KJB bünyesindeki kişi, kurum ve olaylarla ilgili soru önergesi verme açıklama isteme ,

KJB örgüt bileşenleri ve üye bireyler, program ve kuruluş sözleşmesinde belirlenen kapsam ve esaslarda her düzeyde çalışma ve hizmet etme ,

KJB kimliğini ve bağımsızlık ilkesini koruma ve savunma, buna karşı geliştirilebilecek her türlü yönelim karşısında mücadele etme ve gerektiğinde öz savunma yapma ,

KJB bileşeni örgütlerde yer alan her bireyin, bulunduğu örgütü KJB'de temsil etmek üzere seçme ve seçilme ,

Bireyler, gerekçelerini temsil ettiği bileşen ve dahil olduğu topluluğa sunarak adaylıktan çekilme,görevden istifa, itiraz etme ve üyelikten ayrılma ,

Eleştiriler karşısında özeleştirme verme, izahat yapma, ve haksız eleştiriler karşısında kendini savunma, dava açma.

Eğitim olanaklarından yararlanma hakkına sahiptir.

Üye olan bağımsız bireyler olduğu taktirde kurultay bunu değerlendirir ve bağımsız adayların KJB yürütme konseyine seçilebilmesi için bir kota belirler.

VI. BÖLÜM

TOPLULUĞUN YAPISI

A- DEMOKRATİK KONFEDERALİZM ÖNDERLİĞİ

1- KJB, Demokratik Konfederalizm Önderliği ABDULLAH ÖCALAN' ı kadın konfederalizminin ve KJB' nin Önderliği olarak kabul eder.

2- KJB'nin felsefî, ideolojik, teorik, stratejik ve politik açıdan belirleyenicidir.

3- Önderlik, Kadın Özgürlük Kurultayı ve KJB yürütme konseyinin aldığı kararların onay merciidir.

B- KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI

1- KJB'nin en yüksek karar organı kadın özgürlük kurultayıdır. Kurultay yılda bir yapılır. Delegelerin en az üçte ikisinin katılımı ile toplanır. Delegeler her örgütün temsili oranına göre seçimle belirlenir. Yapılacak seçimlerin prosedürü KJB seçim komisyonu tarafından belirlenir.

2- KJB kurultay delegelerinin beşte ikisi veya KJB bileşeni olan örgütlerden herhangi birinin talebi , KJB yürütme konseyinin ve örgütlerin ortak kararı ile zamanından önce veya sonra toplanabilir.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

Genel kurul en fazla bir defa altı aylığına ertelenebilir veya öne alınabilir.

3- KÖK, KJB genel faaliyetlerini değerlendirir, program ve kuruluş sözleşmesini gözden geçirir ve ideolojik-politik hattını kararlaştırır, yıllık planlamaya gider.

4- KÖK, KJB disiplin kurulunu seçer. Disiplin kurulu 7 kişiden oluşur. Disiplin kurulunun seçiminde salt çoğunluk esas alınır. Salt çoğunluğu sağlayamayan adaylar arasında ikinci tur seçim yapılır. Oy sıralamasına göre liste tamamlanır. Seçimlerde kapalı oy, açık sayım usulü geçerlidir.

C- YÜRÜTME KONSEYİ

Yürütme Konseyi, KJB bileşenleri olan örgütlerde geliştirilecek seçimlerle belirlenir.

Kurultayda belirlenen ideolojik ve politik hattın uygulanmasını iki Kurultay arasında koordine eden ve denetleyen organdır.

YJA'yı temsilen 7, YJA-STAR'ı temsilen 5, PAJK'ı temsilen 4, PKK'deki kadın örgütünü temsilen 2, Gençliği temsilen 1 olmak ve seçilmiş temsilcilerden oluşmak üzere toplam 19 kişiden oluşur.

Yürütme konseyi KÖK'e ve KJB örgüt bileşenlerinin yapısına karşı sorumludur. Kurultay'a ve genel KJB bileşenlerine faaliyet raporunu sunar.

Üç ayda bir toplanır, her örgüt temsili toplantıya, kendi örgüt yapısının görüş, öneri ve kararlarıyla gelir. Toplantı sonuçlarını KJB yapısına sunar.

İhtiyaç duyduğu eğitim faaliyeti, komite ve komisyonlarını örgütler.

Üye örgütlerin görüş ve önerilerini de alarak genel politikalar konusunda genelge yayınlar ve perspektif sunar.

Kendi içinden yürütme konseyi çalışmaları arasında eşgüdümü sağlayarak dönüşümlü bir şekilde koordine edecek beş kişilik sözcüler kurulunu seçer.

KJB'nin Y.K. genelgesi tüm örgütler tarafından uygulanır.

KJB Y.K., üyelerinden gelen öneri ve görüşleri değerlendirip cevap vermekle yükümlüdür.

D-KOMİTELER

1- Ekonomi Komitesi

a- KJB'ın mali sistemini oluşturur. Bağımsız ekonomiye kavuşmak için gerekli projeleri geliştirir, kaynak yaratır, var olan kaynakları artırır.

b- Diğer örgütlerin ekonomi birimleriyle eş güdümlü çalışır.

2- Anayasa Hazırlık Komitesi

KJB yürütme konseyine bağlı olan anayasa hazırlık komitesi 7 kişiden oluşur. Özgün mücadele zemininde örgütlenir. Yasama, yürütme, yargı konularını içeren bir kadın anayasası oluşturarak bir sonraki KÖK'na sunar.

VIII. BÖLÜM: KJB'İN İŞLEYİŞİ

1- KJB, Kadın Özgürlük Kurultayının aldığı karar ve oluşturduğu projelerin uygulanmasını üstlenmiş örgüt ve bireylerden oluşan bir organizasyon olarak hareket eder.

2- KJB işleyişinde demokratik katılım esastır. Tüm çalışma alanlarında doğrudan demokrasi, doğrudan demokrasinin uygulama koşullarının bulunmadığı hallerde temsili demokrasi uygulanır.

3- KJB'nin bütün örgütlerinde yönetimler seçimle göreve gelir, seçimle görevden alınır.

4- KJB'nin tüm çalışmalarında kadın temsilini kadın iradesi belirler.

5- Tüm seçimlerde salt çoğunluk esastır. Kararlarda ikna ve ortaklaşma esas alınır.

6- Uygulamada azınlıkların özgünlükleri gözetilir.

7- KJB, aleniyet ilkesini esas alır.

8- Örgütler, faaliyet raporlarını üç ayda bir yapılacak Yürütme Konseyi toplantısına sunarlar.

9- KJB'a üye örgütlerin seçilmiş yönetimlerinin genel çalışma zeminlerinde görevlendirilmeleri, KJB Yürütme Konseyi ve ilgili üye örgütlerin seçilmiş yönetimleriyle ortak yapılır.

10- KJB üyeleri, bağlı buldukları örgüt organları ve sorumluları hakkında verdikleri önergeler, ilgili kişi veya organ tarafından bir ay içerisinde yazılı cevaplandırılır.

11- Toplantıya katılmayacaklar mazeretleri ile birlikte kendi raporlarını zamanında toplantıya bildirirler. Mazeretsiz iki kez üst üste toplantıya katılmayan disiplin ihlali yapmış olur. Disiplin kuruluna sevk edilir.

12- Görevinden istifa eden birey, istifası kabul edilene kadar görev alanını terk etmez.

13- KJB üyeleri yılda bir Y.K.' ne periyodik rapor sunar ve bu rapor sonuçları toplulaştırılarak kurultaya sunulur. Ayrıca ihtiyaç duyulan durumlarda bireysel raporlarını geliştirebilirler.

IX. BÖLÜM: DİSİPLİN KURULU

1- KJB'ın disiplin ihlalleri ve üyelikten çıkarma konularındaki yargı sürecini işleten ve karar veren organdır. Yedi kişiden oluşur. Genel Kurul tarafından seçilir.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

2- Genel Kurula karşı sorumludur. Aldığı kararlar sadece Genel Kurul tarafından bozulabilir.

3- Kendisine intikal eden durumlarda dava açar ve karara bağlar. İhtiyaca göre araştırma, inceleme ve soruşturma komisyonlarını geçici dönemler için oluşturur.

4- Örgüt üyeleri, disiplin kapsamına giren hallerde, bağlı buldukları örgütün Disiplin Kuruluna başvurur. Disiplin kurulunun kararına itiraz, KJB Disiplin Kuruluna yapılır. Tüzel kimliği ile katılmayan bireyler disiplin kapsamına giren hallerde KJB Disiplin Kuruluna başvurur.

5- KJB Disiplin Kurulu yönetmeliğini oluşturur Yürütme Konseyi ve KJB bileşenlerine sunarak onay alır, bu temelde yönetmelik esasına göre çalışır.

6- KJB Disiplin Kurulu üyeleri başka görevlerde yer alamaz.

7- KJB Disiplin Kurulu, kendi çalışmaları ve ihtiyaçları konusunda Yürütme Konseyi'ne bilgilendirme yapar.

X. BÖLÜM KONGRA-GEL'E İLİŞKİN;

1- KJB Kongra-Gel'i demokratik-ekolojik toplum paradigması temelinde Kürt Halkının demokratik konfederal örgütlenmesi olarak tanır. Kendi öncülük misyonuyla Kongra-Gel'e karşı sorumludur.

2- KJB, yerelden en üst örgütlenmesine kadar Kongra-Gel ile eşgüdüme dayalı çalışır.

3- KJB, Yürütme Konseyi sözcülük kurulu üzerinden Kongra-Gel Başkanlığı ile eşgüdüme dayalı ilişkilendirir.

4- Kongra-Gel çalışmaları içinde her düzeyde yer alan KJB üyesi, genel çalışmalar konusunda Kongra-Gel'e, kadın çalışmaları konusunda KJB'a karşı sorumludur.

XI. BÖLÜM: İTTİFAKLAR

1- KJB, demokratik, ekolojik, cinsiyet devrimi ve kadın özgürlük ideolojisi çerçevesinde kadın eksenli bir sistemi oluşturmak için çeşitli kadın örgütleri ve kişilerle aynı potada buluşmayı ve ortak mücadele etmeyi esas alır.

2- Tüm kadınların yaşadığı sorunları ortaklaşarak gidermek için, karşılıklı dayanışmayı, maddi ve manevi paylaşımı geliştirir.

3- KJB, kadın örgütleri ile eylem birliğini de kapsayarak aşan stratejik ittifaklar geliştirir.

4- Feminist, demokratik, ekolojik, sosyalist örgütler ile insan hakları ve sivil toplum kapsamındaki örgütlerde yer alan kadınların projelerini destekler ve ortak projelere gider.

5- Bölgesel ve uluslararası çapta kadın platformlarına üye olur.

KARARLAR

DEMOKRATİK KONFEDERALİZM ÖNDERLİĞİNE İLİŞKİN KARARLAR

Demokratik Konfederalizm Önderliği, 7 yaşından başlayıp günümüze kadar süreklileştirdiği mücadelesi ile devletçi hiyerarşik sistemlerin doğal insana karşı açmış olduğu savaş karşısında, doğal insanın özünü temsil etmiş ve kişiliğiyle yeni özgür insanın yaratıcı gücü olmuştur. Kapitalist sistem kaos sürecinde küreselleşerek ömrünü uzatmaya çalışırken, buna karşılık, tüm halkların ve kadınların küresel emek örgütlenmesi olan Demokratik Konfederal sistem, Önderliğimizin öncülüğünde gelişmekte ve kendisini Demokratik Konfederalizm Önderliği olarak kurumlaştırmaktadır.

Demokratik Konfederal sistem, 21. yy gerçeğinde insanlığın yaşadığı bunalımdan çıkışın ve halkların özgürlük mücadelesinde başarıya ulaşmasının en temel güvencesidir. Önderlik, yaptığı kapsamlı tarih, çağ ve kadın çözümlenmeleriyle bu gerçeği aydınlatırken, Demokratik Konfederalizm, zihniyet, yaşam ve örgütlenme anlayışında, sistemin dışına çıkışın ifadesi olmaktadır. Önderliğimizin gerçekleştirdiği bu paradigmatel gelişmenin önüne geçmek isteyen Uluslar arası komplocu güçler, Önderliğimizi etkisizleştirmek ve böylelikle, özellikle Ortadoğu'da kendi amaçlarını daha rahat gerçekleştirmek istemişlerdir. Buna karşın Önderlik, son 6 yıldır yürüttüğü mücadeleyle, halkların gündemini yeni özgürlük stratejisi ile belirlemiş ve derinlik ve kapsam kazanan bir gelişim seyrine ivme kazandırmıştır. Bu anlamda gelişen ve her dönemde yeni adımlarla kapsamlılaştırılmak istenen komplo, boşa çıkarılmış ve çıkarılmaya devam etmektedir. Demokratik konfederasyonun halklar ve kadınlar tarafından sahiplenilmesi ve derinleştirilerek geliştirilmesi sağlandığı oranda özgür insan, özgür toplum öğretisi yaşamsallaşacak ve Demokratik Konfederasyon Önderliği yapısallaşacaktır.

Önderliğimizin uluslar arası komployla esir edilmesinin ve bugün bu komplonun değişik ayaklarıyla devam ettirilmesinin temel nedenlerinden biri de, kendisiyle buluşan kadının sistem için en büyük tehlike olarak görülmesidir. Demokratik Konfederal sistem bu anlamda en çok kadın tarafından hızla anlaşılacak ve yaşamsallaştırılmak durumundadır. Çünkü bu proje neolitik sistemi güncelleştirerek ve geliştirerek, kadını kendi özünü buluşturacak vazgeçilmez bir sistem olmaktadır. Özgürlük mücadelemizin iddiası ve ısrarının ifadesi olan KJB, özgürleşmek isteyen her kadını kapsama kararlılığıyla, **'Önderliğin esareti kadının esaretidir'** anlayışı temelinde, Önderliğin özgürlüğünü hedefleyerek her türlü mücadele ve eylemselliği geliştirmeyi esas alır.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

Bu temelde KJB;

1- DKÖ'nin yaşamı ve özgürlüğünü, KJB'nin, mücadele ve yaşam gerekçesi olarak görmesi

2- Önderliğe ve tezlerine karşı gelişen yanlış, yanılmalı ve yetersiz yaklaşımlarla mücadele edilmesi.

3- DKÖ'nin demokratik-ekolojik özgürlükçü paradigmasını benimsemesi, evrensel çapta savunması, yayması ve perspektiflerini güncel politikada esas alması

4- Önderlik çizgisi ve felsefesine yönelik başta işbirlikçi-tasfiyeciler olmak üzere dış güçlerin çarpıtmalarına karşı ideolojik,felsefik çalışmaların yürütülmesi

5- Önderlik ideolojisine karşı içimizde gelişen çizgi dışı, tasfiyeci, işbirlikçi anlayışlara karşı mücadele edilmesi

6- Önderliğin görüşme notlarını kadına ve topluma yansıtma kendini sorumlu görmesi

7- Önderliğin güncelleştirdiği yurtseverlik, demokrasi, feminizm, demokratik ulus vb. kavramların zamana yayılmadan, tarihsel boyutlarıyla araştırılarak kavratılmasının esas alınması

8- Merkezi Ortadoğu'da olmak üzere imkan olan her yerde Önderliğin siyasal kişiliğinin yanında felsefik ve sanatçı kişiliğini tanıtan çalışmaların yürütülmesi

9- Önderliğin Türkiye'de yeniden yargılanma sürecinde, uluslararası düzeyde bir kampanya başlatarak, dünyanın her yerinden kadının mahkemeye katılımını sağlamayı esas alması ve yeniden yargılanma sürecinde her kesimden kadını duyarlı kılarak, çok yönlü aktif bir mücadeleyi başlatması

10- Önderliğin sağlığı için uluslararası kurum ve kuruluşlarla diyaloga geçmesi ve bu yönlü aktif mücadele etmesi

11- DKÖ'ni barış ve diyalogun esas muhatabı olarak görmesi, bu temelde mücadele etmesi

12- Önderliğe gönderilen mektup vb. yazıların ulaştırılmasının sağlanması için çalışma yürütmesi

Karar altına alındı.

İDEOLOJİK, SOSYAL, SİYASAL VE DEMOKRATİK EYLEMLİLİĞE İLİŞKİN KARARLAR

Konfederalizm, devletçi üst topluma karşı, alt toplumun kendisini her alanda örgütlenmesidir. Kadınların ve halkların ideoloji, siyasi, sosyal ve meşru savunma alanında kendi sistemlerini ilmi ilmi öreerek, iktidar toplumunun dışına çıkmalarıdır. Bu anlamda konfederal anlayışla örgütlenen KJB de, kadın dünyasının rejimini yaratmanın adı olup, erkek egemen zihniyetli yapılara ve yaşam kültürüne karşı kendini her anlamda donatarak mücadele eder.

İdeolojik alanda, dünyayı kadın zekasıyla yorumlayıp erkek egemen iktidarcı zihniyete karşı kadının özgürlükçü doğasal zihniyetini yetkin kılar. İdeolojik alandaki teslimiyeti, kadının duygusal zekasıyla analitik zekasını birlikte işleterek, aşmaya çalışır. Bu anlamda kadın kurtuluş ideolojisi ekseninde kadın dünyasının özgürleştirilmesini gerçekleştirir.

İdeolojinin aydınlığında gelişecek olan siyasi alanda ise, devletçi ve hiyerarşik yapılarla mücadele, devlet odaklı olmayan, demokratik, cins özgürlüğünü ve ekolojik toplumu hedef alan, siyasi oluşumları yaratmak esastır. Çünkü hiyerarşi ve devletçilik en çok kadın doğasıyla uyumsuzdur. Dolayısıyla anti hiyerarşik ve devlet dışı siyasi oluşumlar uğruna, kadın özgürlük hareketi öncü rol oynamak durumundadır. Bu alanın mücadelesi kapsamlı demokratik kadın örgütlenmesini ve mücadelesini gerektirir. Her türlü sivil toplum insan hakları yerel yönetimler demokratik mücadelenin örgütlenip geliştirileceği alanlardır. Bu alanlarda geliştireceği demokratik siyaseti, kadın rengine ahlaka ve bilimselliğe dayandırır.

Kadının en fazla teslim alınarak köleleştirildiği sosyal alanda ise, erkek egemen köle kadın ikilemini aşarak, cinsiyet özgürlüğünü hedefler. Kadının iktidar dışı sosyalitesi, özgür birey ve toplumu yaratmakla gerçekleşecektir. Bunun için erkek toplumunda ki iktidar ilişkilerini, aile gerçekliğini ve bu zihniyete dayalı sosyaliteyi aşmak gerekmektedir.

Demokratik ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü toplum projesinin yaşamsallaşma olanağına kavuşması bu çizgi doğrultusunda yürütülecek eylemselliklere bağlı olmaktadır. Eylemsellikteki yoğunluk, keskinlik ve kararlılık ideolojik çizgideki netliği gösterir. Dolayısıyla gerek örgüt yapımız içerisinde gerek toplumsal yapıda öncelikle Önderliğimizin demokratik halklar konfederasyonu olarak nitelediği ideolojik siyasi ve örgütsel çizgideki netliği sağlamak açısından yürütülecek aydınlanma ve aydınlatma faaliyetleri öncelikli eylemimiz olacaktır. Uluslar arası

komplonun devamı olarak Önderliğimize uygulanan tecrit ve izolasyon politikaları kürt halkının ve kadının özgür iradesinin inkarına dayalı geliştirilmektedir. Dolayısıyla Önderliğimizin yeniden yargılanma sürecini kürt sorununun çözümü ve Önderliğimiz şahsında kürt halkını ve kadını özgürlüğüne kavuşturma talepleri geliştireceğimiz eylemselliklerin ana eksenini ni oluşturacaktır.

21.yy.lı gerçekten bir kadın yy.na çevirmeyi kadın özgürlük hareketi olarak temel amaç edinmiş bulunuyoruz. Dolayısıyla kadının maruz kaldığı tüm haksızlıklara, gerici uygulamalara, baskı ve şiddete, sistemin en kaba ve en ince yönelimine karşı kadının öz savunma gücünü ve demokratik eylem birlikteliğini geliştirmek temel mücadele hedeflerimiz arasında olacaktır.

Bu temelde;

İDEOLOJİK ALANA İLİŞKİN

A-İdeolojik Mücadele İlkelerine İlişkin;

1-D.K.Ö.'nin geliştirdiği ideolojik-teorik açılım ve perspektiflerin tüm çalışmalarda esas alınarak yaşamsallaştırılması için mücadelenin yükseltilmesi

2-Kadın Kurtuluş İdeolojisi ve Kopuş Teorisinin D.K.Ö.'nin ideolojik açılımları temelinde güncelleştirilerek cins mücadelesinin yükseltilmesi

3-Cins mücadelesine dönük her türlü parçalayıcı, muğlaklaştırıcı, marjinalleştirici yaklaşıma ve yedeğine alma anlayışına karşı mücadelenin yükseltilmesi

4-Her türlü geri-geleneksel, işbirlikçi-ihanetçi ve teslimiyetçi anlayış ve yaklaşım karşısında Beritan çizgisinin yaşamsallaştırılarak mücadelenin yükseltilmesi

5-D.K.Ö.'nin geliştirdiği ideolojik-teorik açılımları –başta kavram çarpıtmaları yoluyla olmak üzere- her türlü kendine göre yorumlama anlayış ve eğilimi karşısında ideolojik mücadelenin yükseltilmesi

B-İdeolojik Yapılanma Çalışmalarına İlişkin;

1-PAJK'ın yapılanmasını tamamlaması

2-PKK'de yer alan kadın bileşiminin konferansını gerçekleştirerek özgün örgütlülüğünü tamamlaması

3-Basın-yayın, kültür-sanat, eğitim gibi temel ideolojik çalışmalarda yer alan kadın bileşimlerinin özgün örgütlenerek eşgüdümü kavuşturulması

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

4-YJA'lar bünyesinde tabandan başlayarak kadına dönük demokratik bilincin yükseltilmesi amacıyla eğitim kurumlaşmalarının geliştirilmesinin hedeflenmesi

5-Jina Serbılnđ dergisinin ideolojik yayın organı olarak yayınıni sürdürmesi

6-Var olan kadın yayın organlarının beslenerek güçlendirilmesi

7-KJB'ye dönük internet sitesi hazırlanması için çalışma yürütülmesi

C-Eğitim Çalışmalarına İlişkin;

1-Tüm kadın yapısına dönük ideolojik eğitimlerin PAJK ve PKK bünyesinde yer alan kadın bileşimi tarafından ortak projeler geliştirilerek örgütlenilmesi

2-Meşru savunma alanında ideolojik eğitimin geliştirilmesine dönük, PAJK-PKK kadın bileşimi ve YJA-Star tarafından ortak eğitim programı ve projeler geliştirilerek örgütlenilmesi

3-Erkeği Dönüştürme Projesinin şimdiye kadar uygulanan eğitim sisteminin aşılması, yeniden örgütlenilmesi

4-Her bireyin kendi ideolojik eğitimini yürütebilmesini sağlamak amacıyla, en temel ihtiyaç olan okuma-yazma ihtiyacının giderilmesine dönük projeler geliştirilmesi

5- PAJK Maxmur eğitim şubesinin YJA çalışmalarında yer alan kadrolara dönük, ideolojik, siyasal, sosyal eğitim okulu olarak, YJA bünyesinde örgütlenilmesi temelinde yeniden yapılandırılması

D-Önderlik Perspektiflerine İlişkin;

1-D.K.Ö.'nin 'özgür kadın kimdir ve nasıl yaşar?' soruları etrafında öngördüğü kitap çalışmasına dönük bir grubun örgütlenilerek çalışmalarına başlaması

2-D.K.Ö.'nin kadına dönük çözümlerinin PKK'de yer alan kadın bileşimi tarafından derlenerek kitaplaştırılması

3-Kadının D.K.Ö. ile anılarını içeren bir kitap çalışmasının örgütlenilmesi

DEMOKRATİK SİYASAL MÜCADELE ALANANINA İLİŞKİN

Stratejiyi doğru belirlemek kadar ona hayatiyet kazandıracak olan siyasal çizgisidir. Kadın açısından politik alanda kazanmak demek kazanımları kalıcılaştırmak demektir. Bu temelde KJB'nin;

1- Kadın ve Kürt halkının özgürlüğünün Önderliğin özgürlüğünden geçtiği bilinciyle, siyasal tecrit ve baskıların ortadan kalkmasını hedefleme ve her türlü yönelime karşı eylem yapma, toplumu duyarlı kılma, aydınlatmayı siyaset olarak benimsemesi

2- Kürt sorunun çözümünde siyasal sınırları sorun yapmadan özgür , gönüllü demokratik birlik temelinde Demokratik Ulus çözümünü esas alması, bunun için devletçi değil, demokratik konfederal örgütlenmeyi hedeflemesi, iç dinamiklere dayalı bağımsız ve halka dayalı siyaseti geliştirmesi

3-Erkek egemen zihniyetin kurumlaştığı ve devlet olarak iktidarlaştığı siyasal alanda erkek hakimiyetindeki yapılarla mücadele etmesi, devlet odaklı olmayan, demokratik, cins özgürlüğünü ve ekolojik toplumu hedef alan siyasal oluşumların yaratılmasında öncü rol oynaması

4-Devletin demokrasiye duyarlı hale getirilmesi ve giderek sönmesi için, demokratik mücadeleyi geliştirecek örgütlenmelerin (sivil toplum, insan hakları, yerel yönetimler) yaratılmasında rol oynayıp, mevcut olanların geliştirilmesi

5-Toplumun demokratikleştirilmesi için, her türlü geleneksel yapının zihniyet, anlayış ve uygulamalarıyla mücadele etmesi

6-Toplumsal sorunların en temel çelişkisi olan cins çelişkisinin çözümünü güçlendiren her türlü örgütlenme ve eylemi siyasal duruş olarak benimsemesi

7-Demokratik siyasetin gelişimi önünde engel olan, toplumu dar, çıkmaz çelişki ve çatışmaya sürükleyen ilkel milliyetçi, şovenist, ırkçı, sömürücü vb. eğilim, anlayış ve akımlarla mücadele etmesi

SOSYAL ALANA İLİŞKİN

1-Hiyerarşik sitemden kaynaklı her türlü baskı ve yönelim karşısında kadının sosyal yaşam alanının Demokratik Ekolojik Cinsiyet Özgürlükçü temelde geliştirilmesi

2-Ataerkil kültürün sosyal yaşam kalıplarını kırarak, kadında özgür duruşu ve iradeyi açığa çıkarma amacıyla, eğitim, kültür, sağlık, spor, vakıflar gibi örgütlenmelerin geliştirilmesi

3- Kadının köleleşmesi ve potansiyelinin açığa çıkmamasının en temel nedeni olan aile kurumunun, demokratikleştirilmesi ve özgür, eşit ve ortak yaşam anlayışının geliştirilmesi için mücadele edilmesi

4- Anadilde eğitimin serbestisi için mücadele edilmesi ve dilin gelişiminin örgütlenmesi ve kullanımına dönük çalışmaların yürütülmesi

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

5- Erkek egemen sistemin kadın tarihini yok eden, çarpıtan yaklaşımlarına karşı, kadın tarihinin ortaya çıkarılması ve yazılması amaçlı kurumlaşmalara gidilmesi

6- Toplumsal ekolojik bilincin geliştirilmesi ve yaşamsallaştırılması amacıyla, kurumlaşmalara gidilmesi.

7- Toplumsal alandaki tüm kesimlerin (çocuklar, yaşlılar, engelliler v.b.) sorunlarına cevap verebilecek kurumlaşmalara gidilmesi

8- Genç kadınlara yönelik spor, kültür, eğitim alanlarının açılması, cins bilincinin oluşturulmasına yönelik çalışmaların yürütülmesi karar altına alındı.

DEMOKRATİK EYLEMSELLİK VE MEŞRU SAVUNMA ALANINA İLİŞKİN

1- Önderliğin yeniden yargılanma sürecinin adaletli geliştirilmesi ve Kürt sorununun demokratik çözümü için Kürdistan'ın dört parçası ve yurtdışı sahalarında "Azadiya Reber ÖCALAN, azadiya meye" sloganıyla yeni bir eylemsellik kampanyasının başlatılması

2- Önderliğin özgürlüğü, tecrit ve izolasyon politikasının kaldırılması talebiyle her görüşme günü, uygun alanlarda "Önderlikle buluşma nöbetleri" nin koordineli bir biçimde geliştirilmesi

3- Önderliğin yeni mahkeme sürecine kadar Barış analarından ve çeşitli kadınlardan oluşturulacak bir heyetin duruşmaya katılmak üzere hazırlanması

4- Özgürlük mücadelemize dönük imhayı hedefleyen saldırılara karşı Ş. Beritan çizgisinde direniş ve eylemselliğin esas alınması

5- Kürdistan'ın herhangi bir parçasında kadına yönelik geliştirilen saldırı,baskı ve şiddete karşı diğer parçaların da destekleyici eylemsellikler geliştirmesi

6- Konfederalizm, özgür yurttaşlık, ekoloji, toplumsal cinsiyetçilik, feminizm vb. konularda kadını ve toplumu aydınlatmaya dönük eğitsel, kültürel, sanatsal etkinlikleri kapsayan aydınlatma kampanyalarının başlatılması

7- Egemen sistem tarafından kadına dönük gerçekleşecek; toplum içi eritime, yozlaştırma girişimlerine ve kurumlaşmalarına (fuhuş merkezleri, genelevler,uyuşturucu ve pornografi merkezleri vb.) karşı aktif mücadelenin esas alınması. Bu temelde oluşturulacak kadın öz savunma birliklerinin, meşru savunma eylemliliklerini geliştirmesi

8- Kürdistan'ın tüm parçalarında egemen devletler tarafından geliştirilmeye çalışılan; ilkel milliyetçi, ırkçı, şoven, imha ve katliam içerikli saldırılara karşı meşru savunma eylemlerinin geliştirilmesi

9- Kadın üzerinde geliştirilen her türlü gerici ,baskıcı ve şiddet temelindeki uygulamaya; berdel, başlık parası, erken evlilik, recm, töre cinayetleri, taciz, tecavüz vb. karşı aktif,demokratik kitlesel eylemliliklerin geliştirilmesi ve bu yönlü hukuk mücadelesinin yaygınlaştırılması. Bu tür demokratik eylemselliklerde diğer kadın örgütleriyle ittifakların esas alınması, ayrıca bu yönlü bilinçlendirme faaliyetlerinin toplum içerisinde yürütülmesi

10- Toplumda ekolojik bilincin ve duyarlılığın geliştirilmesi amacıyla “çevreyi ekolojik dengeyi koruma,yeşillendirme ve temiz tutma” temelinde dönemsel kampanyaların geliştirilmesi karar altına alındı.

ÖRGÜTLENMEYE İLİŞKİN KARARLAR

Tarihsel gerçeklikler ve günümüz kaosu, halklar ve kadın lehine alternatif bir sistemin kadın özgürlük ideolojisi temelinde gelişmesi gerektiğini göstermektedir. Kadın şahsında tüm insanlığın beşbin yıldır mahkum edildiği erkek egemenlikli ideolojiye karşı, kadın özgürlük ideolojisinin temellendirdiği bir sistem oluşumu için mücadele ederek, günümüz kaosundan halklar ve kadın lehine çıkış yapmanın temel koşulu olmaktadır. Özgürlükçü ve doğasal zihniyete dayalı öz örgütlülükler ve bunların sitemi geliştiği oranda halkların ve kadınların daha bağımsız gelişim olanağı bulacağı ve 21.yüzyılın halkların ve kadınların zamanı olacağı açıktır.

Bu sistemin en somut ve gerçekleştirilir ifadesi ise, demokratik konfederalizm modeli olmaktadır. Geline aşamada artık dil, din, ırk, kültür ve cinsiyet ayrımı yapmaksızın, tüm farklılıklar ve çeşitliliklerin kendisini ifade edebileceği bir sisteme ihtiyaç duyulmaktadır. Bu anlamda demokratik konfederalizm tüm özgünlüklerin konulduğu ve karşılıklı bağımlılık temelinde ortaklaşabileceği en uygun zemin olmaktadır. Bu sistemde yer eden en küçük toplumsal gruplara değin, tüm örgütlenmeler yatay ilişki ağı üzerinden ortak bir zeminde birleşmektedirler. Halkın kendi kendini yönettiği, kendi adına siyaset yaptığı bu model hiyerarşik, iktidarcı zihniyetin aşılmasını hedefleyen devlet dışı bir oluşumdur. Halklar ve kadınlar lehine yeni yaşam alanları yaratmak için tarihi ve hayati olanaklar sunmaktadır. Önderliğimizin Kürdistan, Ortadoğu ve dünya insanlığı için geliştirdiği bu formülasyon tabana dayalı bir gelişim seyrinde giderek yayılma niteliğindedir. Demokratik konfederalizm modeli ve ilkeleri temelinde şekillenecek kadın özgürlük mücadelesi ise bu gelişmeye öncülük yapacak ve ivme kazandıracak potansiyele sahiptir.

Bu nedenlerle kadın özgürlük mücadelemizin çağın yükselen değerlerine uygun, demokratik, ekolojik, cinsiyet devrimi paradigması üzerinden geliştirmeyi esas alırken her şeyden önce köklü bir zihniyet dönüşümünü yaşamak durumundayız. Aynı zamanda buna denk bir örgüt modeli mücadele tarzı, yöntemi ve yaşam kültüründe de, daha güçlü adımlar atarak kalıcı kazanım ve oluşumları geliştirmeyi amaçlıyoruz. Demokratik sisteme ulaşmak için mücadele araçlarımızı da, amaçlarımıza uygun kılmayı hedefliyoruz. Demokratik konfederalizm ilkeleri temelinde örgütlenmeyi esas alan, KJB ise bizim açımızdan amaçlarımıza en uygun örgütlenme modeli ve mücadele aracını ifade etmektedir. Çağın ihtiyaçlarını karşılayacak kalıcı oluşumlarla, kadının sistemini geliştirmeyi hedefleyen KJB, İdeolojik ve

toplumsal ihtiyaçlar üzerinden örgütlenmektedir. Tabana dayalı örgütlenmelerle toplumsallaşmayı amaçlamaktadır. Erkek egemenlikli ideoloji karşısında cins mücadelesini yükselterek kendi bağımsızlığını korumayı, kendini savunmayı ve cinsiyetçi toplumu aşmayı hedeflemektedir.

KJB bileşimi, ideolojik alanda PAJK, toplumsal alanlarda YJA, meşru savunma alanında YJA Star, karma örgüt zeminlerindeki ideolojik, siyasal, sosyal gençlik vb. alanlarda örgütlenen kadın eksenli örgütlülükler ve aynı amaçlara dayanan bireysel katılımlardan oluşmaktadır. Kendisini konfederal anlayış ve işleyiş temelinde örgütlemektedir. Bu anlamda kadının üst kimliği ve çatı örgütüdür ve örgütler arası ilişkilerde eşgüdümü esas almaktadır. KJB, Kürdistan ve Ortadoğu'da demokratik konfederalizmi kurma amacıyla halklar ve kadınları aydınlatmayı amaçlamaktadır. Bunun için gerekli olan örgütlenmeleri geliştirmeyi ve çalışmalar yürütmeyi esas almaktadır.

Bu temelde;

1- KJB, demokratik konfederalizm temelinde kendini örgütleyen devlet dışı bir oluşumdur.

2- KJB, bileşenleri olan kadın örgütlerinin bir çatı örgütü olup, gücünü tabandan alma anlayışı ile örgütlenirken en genel çalışmalarda kadının üst kimliğini ifade eder.

3- KJB, iş ve rol koordinasyonu temelinde kendini örgütler.

4- KJB' ye üye olan örgütler, belirlenen kota çerçevesinde en geç bir ay içerisinde yürütme konseyi üyelerini tabandan seçimle belirler.

5- Oluşturulacak yürütme konseyi hızla ilk toplantısını gerçekleştirerek, beş kişilik sözcüler kurulunu belirler.

6- Çalışmaların iş ve rol koordinasyonu çerçevesinde yürütebilmesi için karargahlaşmaya gider.

7- KJB, üye örgütlerle eşgüdüm temelinde komitelerini oluşturur ve çalışmalarını başlatır.

KJB'nin bileşenlerine ilişkin;

PAJK

1- PAJK, oluşum sürecinin tamamlanmasını hızlandırmak amacıyla tanıtımını güçlü yapması

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

2- KJB bileşeni olan örgütlerden yeni adayların alınarak kuruluş kongresine gitmesi .

YJA Star;

- 1- Konferansını gerçekleştirerek yeni dönem çalışmalarını planlaması
- 2- Meşru savunma mücadelesinde aktifleşmesi ve öz savunma temelinde kendini yaygınlaştırması.
- 3- Kadına karşı geliştirilecek her tür şiddet ve katliam karşısında diğer örgütlerle eşgüdüm temelinde aktif mücadele yürütmesi.

YJA;

- 1- Tüm alanlarda YJA anlayışı temelinde, yeniden yapılanma çalışmalarının hızla tamamlanması.
- 2- Yapılanma konferansına gidilmesi
- 3- Bu konferansla çalışmaları merkezileştirme temelinde örgütlenmesi.
- 4- KJB karargahlaşması bünyesinde konumlanarak, çalışmalarını başlatması.

PKK deki Kadın Gücü;

- 1- Konferansını gerçekleştirerek özgün örgütlülük temelinde kendini yapılandırması.
- 2- PAJK ile sürekli bir eşgüdümü esas alması.

Kongra-Gel'deki Kadın Gücü;

- 1- Kendi özgün örgütlülüğünü oluşturması.
- 2- Siyasi, sosyal, ekoloji yerel yönetim, hukuk ve basın komitelerindeki kadın gücünün YJA ile eşgüdüm temelinde çalışması ve YJA'nın yapılanma sürecine aktif katılarak temsilini bulması.
- 3- Meşru savunma, bilim-sanat komitelerinin de ilgili KJB bileşenleriyle eşgüdüm temelinde çalışması.

Genç Kadın Gücü;

- 1- genç kadın çalışmasını ve özgün örgütlülüğünü bir konferansla birlikte geliştirmesi ve aktifleşmesini, karar altına alır.

KADROYA İLİŞKİN ALINAN KARARLAR

Kadın özgürlük mücadelesinin örgütlü ifadesi olan KJB, erkek egemen zihniyet ve kurumlarını aşarak demokratik ekolojik cins özgürlükçü toplum gerçekliğini yaratabilmek açısından, bileşenler kapsamında kadrosal çalışmayı güçlü örgütlemek durumundadır. KJB militan kadroyu ideolojik kimliği somutlaştırma ve yaşamsallaştırma gücü olarak tanımladığından, kadro politikasını ciddiyetle ele alır, bu konuda yaşanan yanlış yetersiz yaklaşımlarla mücadele eder. Buna göre, eşitsiz yaklaşma, örgütsel ölçülerden ziyade kadroyu kendine göre ele alma, mülkleştirme, işletmeme, karar mekanizmalarına katmama ve benzeri yaklaşımları red eder. KJB, Önderliğimizin kadroya ilişkin tanımlamalarını kendi militan yapısı için esas aldığından, savunmalarda vurgulanan; “kadro su olmayan bir çok oluşumun tarihin derinliklerinde unutulması kaçınılmazdır. Davalar partiler güçlü kadrolarıyla temsil edildiklerinde ciddiye alınırlar. Kadro sıkça vurguladığımız gibi parti zihniyetini ve program esaslarını en iyi özümseyen ve tam bir coşku seli halinde pratiğe aktarmaya çalışan militanları ifade eder. Dönüşümün kurmay ekibidir. Teoriyle pratik bağı kurabilen kitlesel örgütlenmeyle etkinliğini buluşturup, yönetebilen özellikleri taşımak durumundadır. Ayrıca toplumsal ahlak ve politikanın yaratıcılığını sanatkar düzeyde şahsında birleştiren kimliktir. Kadro olmak bir aşk ve tutku işidir. Her ciddi sosyal, siyasal ekonomik örgütlenme benzer kadro anlayışına liderlik sanatına sahip olmak ister. Geçmişi telafi ederek geleceği kazanacak, yaşanılan anın gerekli kıldığı yetkinliği gösterecek, hiç bir yetersizliği bahane göstermeyen dirayetli kadroyla çalışmak esas olmalıdır. Kollektivizim ve bireysel insiyatif içiçe kullanılmadır” ölçüleri esasına dayandırır.

Bunun için;

1) Her KJB kadrosunun Önderliğin özgürlüğü için mücadele etmesi

2) Kadronun APO’cu ruhla, Beritan çizgisinde mücadeleyi ve yaşamayı esas alması

3) Demokratik, ekolojik, cinsiyet özgürlükçü toplumun gelişmesinde, zihniyet ve vicdan devrimini esas alıp öncülük yaparak mücadele etmesi

4) KJB nin her kadrosu özgürlük ideolojisi ekseninde kendini eğitmekle yükümlü olduğundan, KJB’nin oluşturduğu eğitim olanaklarından eşit düzeyde faydalanması, kendini geliştirmesi

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

5) KJB kadrosunun, birey örgüt arasındaki optimal denge anlayışından hareketle, bireyin ve örgütün ihtiyaçlarını gözeterek, katılımcılığı esas alması

6) KJB'nin, ihtiyaçlar dahilinde örgütler arası kadro düzenlemesini yapması, düzenlemeleri, örgüt ve alan yönetimleri ile diyalogu esas alarak, zamana yaymadan gerçekleştirmesi

7) Tüm kadroların fırsat eşitliğine dayalı işlevli pozisyonlarda tutulması

8) Kadroya dönük tasarrufçu, rantçı ve pragmatik yaklaşımların mahkum edilmesi ve bu anlayışlarla mücadele edilmesi

9) Her kadronun yeteneğine göre, iş yapma, görev talep etme ve öneri sunma hakkının bilinci ile çalışmalarına katılım sağlaması

10) Her KJB kadrosunun, KJB kimliği esasları ve kendi öz örgütlülüğüne dayanarak çalışma yürütmesi

11) Kadın özgürlük mücadelesi önünde engel teşkil eden her türlü baskı ve şiddete karşı meşru savunma temelinde mücadele etmesi

12) Kadronun kendini halkın üstünde görmeyen, görev sorumlulukları yetkiciliğe dayandırmayan, yetkiyi kolaylaştırıcılık anlayışıyla ele alan, mütevazı bir hizmet anlayışı temelinde öncülük misyonunu oynaması

13) KJB kadrosunun, demokratik komünal yaşam ilkelerini esas almasından hareketle, zihniyette, yaşam ve mücadele çizgisinde değişim dönüşümü süreklileştirmesi ve bu temelde, örgüt içi mücadele de eleştiri özeleştiri mekanizmasını, gelişimin temel bir aracı olarak ele alıp kullanması

14) Yeni paradigmamız ekseninde yaşanan kadro sorunlarının tartışılması, çözümlenmesi ve kararlara gidilmesi amacıyla kadro sorunlarımızı değerlendiren bir konferansın bir yıl içerisinde gerçekleştirilmesi. Buna göre KJB bileşenini oluşturan tüm örgütlerde yer alan kadro yapısının, kendi bünyesinde toplantılarını yapması, ve her alanda tespit edilen sorunların ortak platformda, çözümlere kavuşturulması karar altına alındı.

ŞEHİTLERE İLİŞKİN KARARLAR

Mücadele tarihimiz boyunca şehitlerimiz, hesapsızca ve kaygısızca kendilerini halkların özlem ve umutlarını gerçekleştirme yoluna adayan gerçekliğin zirveleşmesi oldular. Apo'cu ruh, yaşam felsefesinin ve mücadele anlayışının en güçlü yansıdığı gerçeklik, şehitlerimizin gerçekliğidir. Kürt halkının ancak büyük bedeller ödeyerek, onurlu yaşayabileceğinin somut ifadesidir, şehitlerimiz. Hareketimizin başlangıcından bu güne dek, büyüterek Beritan, Zilan, Sema arkadaşlar şahsında sembolleşen şehitler kervanı, kahramanlıklarıyla mücadelemizin en kritik dönemlerinde can damarlarımızı oluşturdular. Bu anlamda mücadelemizin yaşayan ruhu ve manevi değerlerimizin bileşkesi olan şehitlerimizi yaşamsallaştırdığımız oranda kendimizi onurlu sayabilir, bundan uzaklaştığımız oranda ise, var olma bilincimizi kaybederiz.

Bu nedenle özgürleşmenin en temel kriteri olan şehitler gerçekliği karşısında ki, duruşumuzu sorgulamak, sorumluluklarımızı yerine getirmek bağlılığımızın vazgeçilmez gereğidir.

KJB olarak varlık gerekçelerimiz olan bu tarihi sorumluluklarla yeniden yapılanma sürecine girerken, özgür kadın kimliğine ve kadının gerçek doğasına ulaşmak, şehitlerimizin özgür yaşam arayışının uygulayıcı ve geliştiricileri olabilmemizle bağlantılıdır.

Bunun için:

1- Bugüne kadar şehitleri yaşamsal kılmak için alınan bütün kararların ve başlatılan çalışmalarının yerine getirilme düzeyinin tespit edilmesi, uygulanmayanların saptanması, uygulanmama nedenlerinin üzerinde durularak yeniden örgütlendirilmesi için, PAJK ve YJA Star bünyesinde ortaklaşa bir komitenin örgütlendirilmesi

2- İhanetin gerçekleştirdiği komplo sonucu şehit düşen Şilan arkadaşına KJB Yürütme Konseyi onur üyeliğinin verilmesi.

3- 2004 yılında ihanetin gerçekleştirdiği komplo sonucu şehit düşen **Şilan, Fuat, Zekeriya, Cemil ve Civan** arkadaşların şahadet günü olan, 29 Kasım'ın, "ihanete karşı mücadeleyi yükseltme günü" olarak kabul edilmesi.

4- Düşmanın inkar ve imha siyasetinin sonucu olarak gerçekleştirilen operasyonlarda, Cudi'de 1 nisan'da şehit düşen; **Nujin, Amara, Savaş, Zeynel, Aram** ile Besta'da 11 nisan'da şehit düşen; **Sarya, Eser, Ronahi, Botan, Armanç, Bagok ve Agit** arkadaşlara, KJB onur, direniş ve kararlılık unvanının verilmesi karar altına alındı.

EKONOMİYE İLİŞKİN KARARLAR

Kadın tarihi iyi incelendiğinde görülecektir ki, erkek ne zaman ekonomide etkin olmaya başlayıp bu alanı hakimiyeti altına almaya başlamış sa, kadında o oranda özgürlüğünü yitirip erkeğin güdümüne girmiştir. Erkek egemen zihniyetin kadını kendine bağımlı bir nesne konumuna getirmek için kullandığı en önemli araçlardan biride ekonomi olmuştur. Bu tarihsel realiteden hareketle kadının özgürleşme, kimlik kazanıp yeniden yaşamın öznesi konumuna gelebilmesi için, ekonomik örgütlenme ile kendi finansmanını sağlayabilecek konuma gelmesi, çok önemli bir etken olmaktadır. Mücadele tarihimiz boyunca, kadının ekonomik alanda erkeğe bağımlı olmaktan çıkmasının gerekliliği, bir zaruret olarak çözümlenmesine rağmen, bu konuda somut kararlaşmalara ve pratikleşmelere yeterince gidilememiştir. Özgün kadın projelerini hayata geçirme de engelleyici bir durum yaratan ekonomik bağımlılık sorunun aşılması, bu aşamada temel bir ihtiyaç haline gelmiştir. Kadının, erkek egemen zihniyet tarafından gizli bırakılmış emeğinin açığa çıkarılıp emek sömürüsüne karşı, emeğin örgütlenilerek kadın bütçesinin oluşturulmasına gidilmesi öncelikli görevlerimizden olmaktadır.

Bundan hareketle;

1- KJB yürütme komitesinin, 5 kişilik ekonomi komitesini örgütlenilerek, komitenin bir ay içerisinde çalışmalarını başlatmasını sağlar.

2- Oluşturulacak ekonomi komitesi, KJB'nin mali ve ekonomi politikasını uygular.Genel ve özgün mücadele zeminlerinde örgütlenir. Genel mücadele zeminlerinde kendi özerk örgütlenmesi ve iradesi ile katılım sağlayarak toplumun komünal dayanışmasını geliştirmek için çalışır. Bu bağlamda genel zeminlerimizdeki maliye komitelerinde kadın arkadaşlar da yer alır. Özgün mücadele zemininde ki örgütlenmesi ile kadının ihtiyaç duyduğu ekonomik ve mali örgütlenmelere (Kooparatif vb.) gider. Ekonomi alanında kadının komünal dayanışmasını geliştirmek için projeler üretir, kurumlaşmalara (kaynak, istihdam vb.) gider.

3- KJB ekonomi komitesi, bileşenlerinin oluşturulacak ekonomi komiteleri ile eşgüdümlü çalışır. Gerektiğinde ortak projeler oluşturur, hazırlanan projeleri KJB'ye sunar.

4- Mali kaynak oluşturmak için araştırma ve inceleme yapar.

PLANLAMA

KJB'NİN 1 YILLIK PLANLAMASI

1- Yürütme Konseyini oluşturacak bileşen temsilcilerinin en geç 1 ay içerisinde KJB sözleşmesinde belirtilen kotalar üzerinden seçilerek gönderilmesi,

2- KJB Yürütme Konseyi imkanlar dahilinde 1 ay içerisinde toplanarak 1. Kurultay kararlarının yaşamsallaştırılabilmesi için gerekli konumlanma ve iç örgütlenmeye gider. KJB yürütme konseyi kendisini örgütleyinceye kadar geçecek zaman zarfında daha önceki kadın hareketi koordinasyonu görevine devam eder.

a- Kadın anayasa çalışmalarını KJB zemininde örgütlerir.

b- KJB Disiplin Kurulu, yönetmeliğini hazırlayarak, genel KJB yapı ve Yürütme Konseyine sunar. KJB zemininde örgütlenir.

3- Tüm bileşenler Kurultay aktarım çalışmalarını kendi alanlarında en geniş kesimlere ulaştırmakla sorumludur. Bu temelde ;

a- Kongre aktarımı belgeler temeline yapılır.

b- Görsel, işitsel, yazılı medya araçları kullanılarak KJB 1. Kurultay aktarımı ile birlikte, tanıtımı esas alınır.

c- Örgütlü tüm sahalarda alanların özgünlüğüne göre toplantı, seminer, panel, eğitim vb. aktarım, tanıtım çalışmaları örgütlenmelidir.

4- Tüm bileşenlerin KJB 2. kurultayına kadar Yeniden yapılanma temeline kendi kongre, konferans ve toplantılarını yapmaları, ve mevcut çalışmalarını geliştirmeleri.

a- PAJK yapılanma çalışmalarını ve Kongre hazırlıklarını hızlandırarak, İdeolojik çalışmalarını yürütür.

b- Kitap çalışması daha önce PAJK' a verilmiş ve belli bir çalışma başlatılmıştır, bu çalışmanın (yazımsal, materyal, araştırma-inceleme vb.) konularda diğer bileşenlerinde katılımı ile zenginleştirilip uzun zamana yayılmadan tamamlanması hedeflenmelidir.

I. KADIN ÖZGÜRLÜK KURULTAYI BELGELERİ

c- PKK kadın gücü konferansa giderek kendi örgütlenmesini tanımlar, ideolojik çalışmalarını yürütür.

d- Kongre Gel' deki kadın kendini örgütsel bir mekanizmaya kavuşturur.

e- YJA' lar PAJK- Kongre Gel ve Parça örgütlerinden oluşacak bir hazırlık komitesi belirlenerek, en kısa sürede 1. genişletilmiş YJA toplantı kararlarının hayata geçirilmesi çerçevesinde çalışmalar başlatır. Bu hazırlık komitesi tüm alanlardaki yapılanma çalışmalarının sonucunda yapılacak genel YJA konferans hazırlık çalışmalarını yürütür. YJA 1. Konferansını en geç 4 ay içerisinde yapar, konferansta kendi koordinasyonları ve KJB Yürütme Konseyindeki temsilcilerini belirler.

f- YJA-STAR konferansa giderek kendi çalışmalarını yürütür. Öz savunma birliklerini oluşturur.

5- Tüm KJB bileşenleri HPG konferansında alınan karar gereğince gerillaya 1000 kadın savaşçı katılımı konusunda sorumludur. YJA STAR 200, YJA alan örgütleri 700, Gençlik 100 savaşçı katılımını esas alır.

6- Mücadele tarihimiz boyunca şehit düşen kadın yoldaşların sicil ve arşivlerinin araştırılıp tespit edilerek toparlanması için, YJA_STAR ve PAJK bünyesinden bir komite oluşturulur. Tüm bileşen örgütler kadın özgürlük mücadelesinde şehit düşen kadın yoldaşların şahadet yıl dönümlerinde, anma programları gerçekleştirir.

7- Takvimsel kutlama ve anmaların etkinlik ve eylemselliklerinde alanların özgünlüklerine göre festival, şölen, miting, vb. kutlamalarda öncülük eder.

8- PJA 5. kongresinde kültür sanata ilişkin alınan kararların esas alınarak uygulanmaya konulması karar altına alındı.

